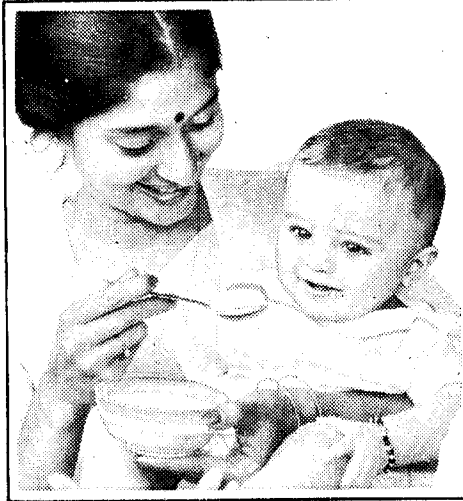

నెస్టమ్® బేబీ సిరియల్ - రైస్

మీ పాపాయి యొక్క ఆదర్శప్రాయమైన తొలి ఘన ఆహారం
వాడి చూడండి!

నెస్టమ్ బేబీ సిరియల్‌ని పాలలో కలిపినప్పుడు
దిన్నెనికీ గల తేలిగ్గా జీర్ణమయ్యే గుణం.
స్వీటర్ పోషకాహారపు మంచితనం
జీస్తుంది. 4 నెలలు వయసు వచ్చాకా
పాలు ఆహారంలో మీరు ఘన పదార్థాలు
పేజ పెట్టటప్పుడు, నెస్టమ్‌తో
పొందించండి. బియ్యంతో తయారు
య్యబడిన నెస్టమ్, తేలిగ్గా జీర్ణయం
య్యందుకు ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడింది.
పాకాడు, నెస్టమ్, ఇసుము, విటమిన్‌లతో
తగిన బల వర్ధకం చేయబడింది.

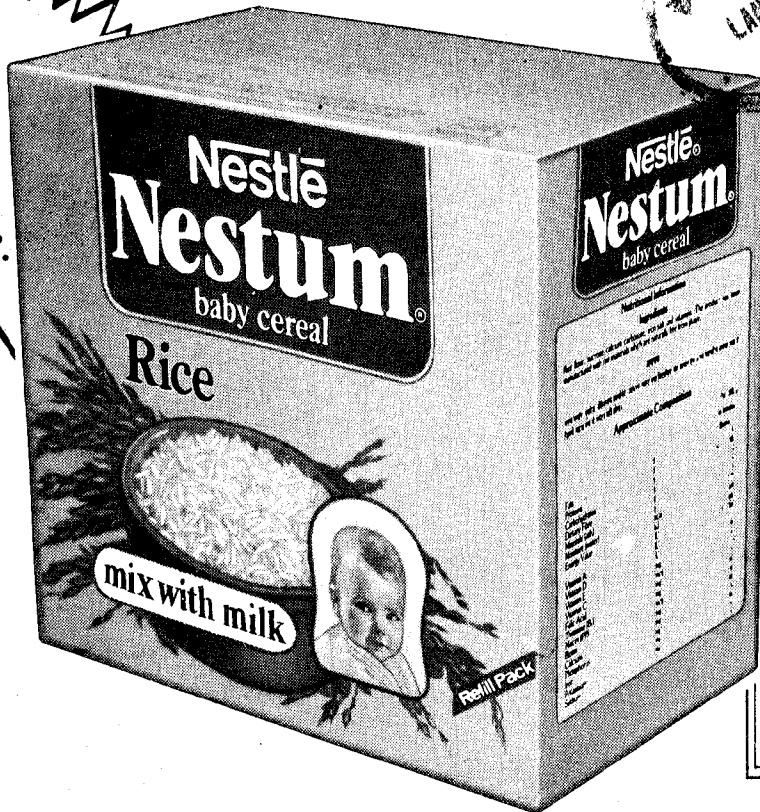
నెస్టమ్‌ని తయారు చేయడం ఎంతో సులువు
దీనిని ముందుగా కాచిన వెచ్చటి పాలలో
కలపండి అంతే. పాపాయికి తీసిపించేందుకు
ఆహారం తయారు!

నెస్టమ్ పాలు లేకుండా అందుబాటులో ఉన్న
ఒకే ఒక సిరియల్. మీరు మీ పాపాయి
ఆహారంలో వివిధ రుచులు తెచ్చేందుకు
ముందుగా ఉడికించి యింట్లోనే తయారు చేసిన
మెత్తటి గుజ్జగా చేసిన కూర ముక్కలు, పప్పు,
పండ్లు నెస్టమ్‌లో కలపండి.

కేవలం
రూ 9/- కే
డబ్బల్
200 గ్రా.
సంచీ

*స్థానిక పన్నులతో సహా

ఉచితం !

నెస్టమ్ రెసిపి బుక్ లెట్
ఈ చేరునామాకు వ్రాయండి
నెస్టమ్

పోస్ట్ బాక్స్ నెం. 6016

న్యూ డిల్లీ 110 008

ప్రస్తుతం ఒక్క ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోనే దొరుకుతోంది.

ఎడిటోరియల్ అడ్వయజర్: శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఎడిటర్: వీరాజీ

విజయవాడ
1-9-1989

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : శివలెంక నాగేశ్వరరావు

శక సం. 1911
భాద్రపద మాసం 10 వ తేదీ

కాశ్మీర్ లో “అంధకారం” యింకా ఎన్నాళ్లు?

ఆగస్టు 14న కొంతమంది-భారత్ భూభాగంలో అంతర్లీనమై పోయిన-“జమ్మూ-కాశ్మీర్” రాష్ట్రంలో పాకిస్తాన్ జెండా ఎగుర వేసి, బాణాసంచాలు కాల్చి-సంబరాలు చేశారు-ఆ మర్యాద మరీ కొంతమంది దుండగులు భారత జాతీయ పతాకాన్ని ఎగురవేసి సంబ రాలు చేసుకోవడానికి ప్రజలకి-అదే-దుండగులు అవకాశం యివ్వ లేదు. “చీకటి రోజు”గా దీన్ని పరిగణించాలని - బంద్ లతో బాంబుల వేలులతో- ప్రజలని బలవంతం చేశారు! అదే సమ యంలో భారత రాష్ట్రపతి ‘శాంతి మాత్రులు’ ప్రవచిస్తున్నారు. దేశ ప్రధానమంత్రి ప్రతిష్టలతో దేశద్రోహులున్నారని ఎగ్రకోట బురు జుపీడ నిలబడి ఆవేదన వెలిబుచ్చుతున్నారు. కాశ్మీర్ లో ఉన్నది కాంగ్రెసు పార్టీతో కలసి అక్కడే పుట్టి అక్కడే పరిడ విల్లిన నేషనల్ తాస్టర్స్ స్థాపించిన ప్రభుత్వం. దాని గవర్నర్ దేశానికి మొన్న మొన్నటిదాకా నైన్యాధిపతిగా పున్న జెనరల్ కె. ఎ. కృష్ణారావు, కాని ఆ గవర్నమెంటు ఈ అగడాలను యింత పిసరు అరికట్టలేక పోయింది.

కాశ్మీర్ భారతదేశం పటంలో చూస్తే వెత్తిమీద వెల్లుకున్న మరేం కుచ్చుల బోపీలాగ పుంటుంది, కాని అనుభవంలో అది తలమీద మూసని ‘పుండు’ మాదిరి దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి నది మొదలుగా పుంటున్నది! అక్కడి అశాంతిని-దేశ ద్రోహ ఉద్య మాల్ని గడచిన నలభై సంవత్సరాల కాలంలోనూ కేంద్రంలో పున్న గవర్నమెంటు-రాజకీయ దృష్టిలోను, అక్కడ తనకి ప్రాబల్యంపున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలన్న వంతంతోను చూస్తూ వస్తున్న దేగాని “కీత”రిగి వాతవట్టే మాదిరి “చర్య”లకి, అదిన-నెహ్రూజీ గాని అటు తర్వాత, స్థిమితంగా దేశాన్ని చాలా కాలం పరిపాలిం చిన నెహ్రూ తనయ శ్రీమతి యిందిరాగాంధీ కాని పూనుకోలేదు. ఇవాళ అది మన యువప్రధానమంత్రికి తలకు మించిన భారమైపో యింది! కాశ్మీర్ లోపున్న ప్రజలంతా అరవై డెబ్బే లక్షలమందికి మించి తేరు!-చరిత్ర నొక్కసారి ఒక క్షణమాత్రం వీక్షించినచాలు- కఠిన వాస్తవాల్లో కాశ్మీర్ గురించి మనకి భయంకర “భూత” సత్యాల్లాగా గోచరిస్తాయి! 1947 ఆగస్టు 14న పాకిస్తాన్ లో అక్కడ జెండాలు ఎగురవేసి ‘జిన్నా’కి జేజేలు చెబుతున్నప్పుడు- కాశ్మీర్ లో ఆ సంబరాలు కాని ఆ సంబరాల ప్రతిధ్వనులు కాని లేవు. అదేరోజు అర్ధరాత్రి భారతావనిలో త్రివర్ణ పతాకం ఎగుర వేస్తూ జనావళి మహాత్మాగాంధీకి జేజేలు చెబుతూ, చేసుకుంటున్న సంబరాలకూడా కాశ్మీర్ లోయ పాలుపంచుకోలేదు. అటు పాకి స్తాన్ లోనో ఇటు భారతదేశంలోనో చేరిపోయి, అయీ దేశాల్లో అంతర్యాగం అవలూనికి కాశ్మీర్ రాజ్యం లేదా సంస్థానం అంగీకరిం చలేదు.

మనం యేవేరుతో పిల్చినా- అక్కడి రాచరికపు వ్యవస్థ తట స్థంగా పుండి అలోచించటానికి వ్యవధి కోరింది. పాకిస్తాన్ ప్రతిపా దనకి అంగీకరించినట్టే అంగీకరించి- యుద్ధం మొదలెట్టింది. భారత, దేశం సంస్థానాల విలీనద్యమంతో భాగంగా అప్పటికీ కాశ్మీర్ మహా

రాజాతో చర్యలు కొనసాగిస్తూనే- పాకిస్తాన్ దాడిని ఎదుర్కొ న్నది. కాశ్మీర్ మహారాజా అక్టోబర్ 26, 1947లో తాను “ఇండి యాలో చేరిపోతానని” అంగీకరించే వేళకే 78,114 చదరపు కిలో మీటర్లు పాకిస్తాన్ “కబ్జా” లోకి వెల్లిపోయింది. ఈ భారత్ పాకాల పోరు “ఐక్యరాజ్యసమితి”కి ఎక్స్ ప్రెస్ రిపోర్ట్ 1949 జనవ రిలో “యుద్ధ విరమణరేఖ” ప్రాతిపదికగా అంతమయింది. అంత మయింది అనకూడదు. అగింది అనడమే చారిత్రక సత్యం. అటు తర్వాత 1965లో యుద్ధం-1966లో తామ్పెంట్ లో వీరలూ బహూదూర్ శాస్త్రీజీ సాధించిన ఒప్పందం- దరిమిలా 1971లో జరి గిన మరో యుద్ధం- 1972లో యిప్పటి పాకే ప్రధానమంత్రి జేనజీర్ తండ్రి జుల్లికార్ అలీభుట్టోతో “సిమ్లా ఒప్పందం” జరిగాకశాంతిం చాయి. ఇవీ కఠోర చారిత్రక సత్యాలు! భారత్ పాకిస్తాన్ ల మధ్య మోర యుద్ధాల మధ్య నలిగి పోతున్న సామాన్య కాశ్మీర్ ప్రజానీ కానికి యీ యిక్కట్లతోపాటు యిటీవల సనాతన ముస్లింవాదుల ఒత్తిడి-వారి అగడాలవల్ల దైనందిన జీవనంలో అలవిమాలిన కష్టాలు ఎదురైనాయి.

ఆ మాటకొస్తే 1957 జనవరి 26 దాకా “ప్రత్యేక ప్రతి పత్తిని” యీ రాష్ట్రానికి కలిగిస్తూ రూపొందించబడ్డ రాజ్యాంగం అక్కడ తేలేలేదు- అంతే కాకుండా 1961లో తనంతటతాను శ్రీ కరణ్ సింగ్ రాజరికపు హోదా దిరుదు వదులుకొనే దాకా రాజరికపు మర్యాదలు కూడా కొనసాగాయి.

1957 తరువాతనైనా కాశ్మీర్ లోని సామాన్య ప్రజానీకం వారి సంస్కృతి మతం సంప్రదాయాలు, అలవాట్లు యిష్టా నిష్టాలు వట్టించుకునే నాడుడు లేదు. ఎంతసేపు అధికారం కోసం రాజకీయాల కుమ్ములాటలు, షూటింగ్ లతోసం సినీమా కంవె నీల దండయాత్రలు-యుద్ధ విరమణరేఖ వెంబడి ముర్ఖులు-యివి చాలక యిప్పుడు సనాతనవాదుల దారుణమారణ అగడాలు-వీటి కితోడు పాకిస్తాన్ నుంచి దొంగప్రవేశం చేస్తున్నట్లుగా చెప్పబ డుతున్న సాయుధ విద్రోహశక్తుల మారణహోమాలు యిదీ నేటి కాశ్మీర్ “భూతలస్వర్గ” దుస్థితి! బంగ్లాదేశం నుంచి ప్రజలు అక్రమంగా రాకుండా సరిహద్దు వెంబడి “కంచె” వేయాలనుకున్న భారత ప్రభుత్వం కాశ్మీర్ సరిహద్దులలో-విద్రోహ సాయుధ మురాలు రాకుండా అడ్డువడే ప్రయత్నాలు యింతకాలంగా విమి చేసిందో మనకి తెలియదు. అసలు చేసిందా? అని. చేస్తే మొన్నటి 14, 15 నాటి సంఘటనలకి జవాబుదారీ ఎవరిది?

చరిత్ర యావత్తు పరిగణనలోకి తీసుకుని కాశ్మీర్ లోని నైస ర్గిక, భౌగోళిక సాంస్కృతిక ప్రాతిపదికమీద యీ “విద్రో హకాండ”కు మూలమెక్కడ పుందో తెల్పుకోవలసిన బృహత్ ప్రయత్నం యిప్పుడు అవసరం. దీనికి గవర్నమెంటుకి తమ తమ ‘పార్టీల’ సంగతి ప్రక్కనవెట్టి అందరూ తోడ్పడి తిరాలి. మరో మార్గంలేదు! ఇది రాజకీయ పార్టీల దేశభక్తికి అగ్నిపరీక్ష లాంటిది!

విడిప్రతి వెల రు. 4-00

శ్రీధరాచార్యవారి

సంపుటము 82

స్థాపితం 1908 బొంబాయి : 1914 మద్రాసు

సంచిక 2

వ్యవస్థాపకులు దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుపంతులుగారు

(1938-1972 సంపాదకులు) శివలెంక శంభుప్రసాద్

ఆంధ్రపత్రిక ప్రెస్, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3, ఫోన్లు: 75667, 61247, 61248.

శుక్రవారం

వారంలో ఎన్ని రోజులుంటే మనకేమి టికెట్ శుక్రవారానికి మాత్రం ఓ ప్రత్యేకత ఉంది. ఆ రోజు నవ వధువులా అలంకరించు కొనే కొత్త కొత్త అందాలు సంతరించుకొని మా ముందుకు వయ్యారంగా నడుచుకుంటూ వచ్చి మా ముంగిట్లో నిలుస్తుంది “ఆంధ్రన చిత్ర వారపత్రిక”.

కొత్త పెళ్లికూతురు కోసం ఎదురుచూసే కొత్త పెళ్లికొడుకులా ‘ఆంధ్రనచిత్ర వారపత్రిక’ కోసం ఎదురు చూస్తూ ప్రతివారం.

-అనపర్తి రాంబాబు, తుని

విందు

సామాజిక దృక్పథంతో “లేట్స్”గా

వీక్లీ పోస్ట్

వెల్వడుతున్న ఈ తరం ‘బెస్ట్’ వీక్లీ ‘ఆంధ్ర నచిత్ర వారపత్రిక’ అనుబంధ అనుమానం అన్వేషనరీ! మేలిమి సాహిత్యాన్ని అందించడంలో “ఫస్ట్” స్థానాన్ని ఆక్రమించిన మీ (మా) పత్రిక సాహితీ ప్రయులందరికీ ప్రతి వారం పసందైన “ఫీస్ట్”! లేజీ మైండ్ లను అల్లర్ల గొప్పిస్తున్న “టిల్ ఫర్ బాట్” ప్రతి పాఠకుడు “మస్ట్”గా చదవదగ్గ “మోస్ట్”, యూజీఫుల్ ఫీచర్- స్థూలంగా చెప్పాలంటే “వేస్ట్” అనే సమస్య లేకుండా ప్రతి ‘ప్రతి’ లోని ప్రతి పేజీని “ఇంట్రిస్ట్”గా రూపం

దిస్తున్న మీకు థాంక్స్ !!

-వి. శ్రీధరాచార్యకోషి,
అయిజ (మం)

దాదాగిరి

18-8-89 పత్రికలో ఎడిటోరియల్ ఎంట్ చక్కగా ఉంది. ప్రతీ అక్షరం ఒక అమూల్యం. పేట పేటలో ‘దాదాగిరి’ జమాయిస్తూ ఛోటాలు ఎగురవేస్తున్న జాతీయ జెండా మనది. ఇది అక్షరాలా ప్రతీ పేటలోనూ జరుగుతున్న సత్యం. రాసు రాసు జాతీయ పతాకం ఎగురవేయడానికి కూడా బద్దకాలు పెరిగిపోతున్నాయి అంటే అతిశయోక్తి కాదు.

-బి. సత్యనారాయణ (శ్రీకాకుళం)

(74 వ పేజీ చూడండి)

వందల టిప్స్ పత్రిక!

ఈ వారం ప్రత్యేకం:-

కాశ్మీర్ లో “అంధకారం” యింకా ఎన్నాళ్లు? (సంపాదకీయం)-4, ‘బోఫోర్స్’ కాదు ‘కాశ్మీర్’ చూడండి! (తాజాకాలమ్)-6, అమెరికాలో తెలుగు సమ్మేళనం-18, న్యాయవీరం ప్రశ్నలు-జవాబులు (కొత్త శీర్షిక ప్రారంభం!)-25.

కథలు:-

ఆకలి-8, మంచివాడు-20, ప్రియం-అప్రియం-34, కొత్త అమ్మ-50, పెళ్లికొడుకు-70.

సిరియల్ నవలలు:-

విశ్వప్రసాద్-పంచశాలమ్-12, లల్లాదేవి-శత్రుసంహారం-28, శాతవాహన-వజ్రసంకల్పం-42, ప్రయాగ రామకృష్ణ-ద్రావది-58, పద్మినీప్రసాద్-భలేపెల్లి-64.

వ్యాసాలు, శిర్షికలు:-

వీక్లీ పోస్ట్-5, ప్రశ్నావళి-11, ఫోటోవ్యాఖ్య ఫోటీ-28, ఫలితాలు-17, వార నలం-26, మీ జి.కె.ఎంత?-30, అయ్యర్ల వైద్య సలహాలు-32, మరువలేని మహానటుడు-36, రాయలసీమ గ్రామం-40, విద్యార్థులలో అశాంతి ఎందుకు?-41, టిల్ ఫర్ బాట్-48, యువతా! కవితా!-49, సినిమా సినిమా-56, అసంప్రేక్ష్య శారిత్రము (బాపు బొమ్మల కథ)-62, అవీ-ఇవీ-అన్వీ-69, సాహితీ వజిల్-73.

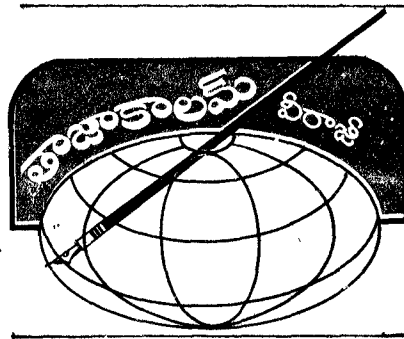
ముఖచిత్రం:

ఉంగరంలోనే వుంది రహస్యం
అంటున్న రాధ
(శ్రీ బాలాజీ ఫిలిమ్స్ చిత్రం)

వైవారం:

‘సాహిత్యహంతకోపాఖ్యానం’
(పూర్తి హాస్య నవలిక)

దేశంలో కొంత కాలం ఒక్క వేలంవెర్రిప్రారంభమవుతుంది! 'బోఫోర్సు' తుపాకుల ప్రహసనం ప్రజల సహనాన్ని వదిలిస్తున్నది. సైన్యాలు "నీతి" ప్రజల నీతి దిగజారిపోలేదు యితవరకుదేశంలో యీ "ఫార్సు" మీద, కాని పీడు గుకి బియ్యానికి ఒకటే మంత్రం అన్నట్లుగా రాజీవ్ గాంధీ-ఎన్.టి.ఆర్., వి.పి. సింగ్ లు యిదే ఆట ఆడుతున్నారు. "బోరు కొడుతోంది" అన్నాడో రాజ కీయ వక్షీంద్రుడు కూడా. దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన రోజు ప్రజలకి సందేశం "యివ్వవయ్యా మహానుభావా?" అంటే ఒకరిమీద ఒకరు బురదజల్లుకున్నారు! రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగా రాష్ట్ర ప్రగతి రాష్ట్ర వాంఛలు-దేశ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంలో అనువులు

టికీ బజారు కెక్కుతున్నారు పెద్దలు-నలభై యేండ్ల కాలంలో మును వెన్నడూ లేనంతగా "క్షత్తులు" రాజీవ్ గాంధీ వర్గానికి ప్రంటు వర్గానికి పెరిగిపోతున్నాయి. ఇది దేశానికి క్షేమకరం కాదు. తొలగించిన వేరాలు సహా-ముఖ్యమంత్రి సందేశం అంతా అన్ని పత్రికలు వేశాయి! యింకా వర్రి ఏమిటి? అక్షరాలు రాని

"బోఫోర్సు" కాదు "కాశ్మీర్" చూడండి!

బాసిన వీర ఆంధ్రులు వీరి సంగతి "గళమెత్తి" పాడవలసిన మన ముఖ్యమంత్రి ఎన్.టి.ఆర్. దేశస్థాయి ప్రధాన ప్రతిష్టకు నాయకుడు మాట్లాడుతున్నట్లు సైనికుల గురించి బోలెడు బెంగపెట్టే సుకోడం ఎందుకు? పోనీ యుద్ధమా? పోరాటమా? ఏం జరుగుతున్నది? శ్రీతింకలో శాంతి సేనలు ఎల్.టి.టి.ఇ. మీద ఈ బోఫోర్సు గన్స్ వేలిస్తే అవి తున్నుమన్నాయా? సందర్భ శుద్ధితో నాలుగు మంచి మాటలు అనకుండా- సైనికులప్రాణమాన ధక్కుణకంకణం ధరించడం వల్ల ఎన్.టి.ఆర్.కి అదనంగా వారిగది ఏమీ లేదు! ఎర్రకోట మీద నుంచి "అందరూ, దేశ ద్రోహులు" అంటూ ప్రధాని పదవిలో ఉన్న శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ నోరు పారేసుకున్నట్లే వుంది యిది!

పోనీ హైదరాబాద్ కేంద్రం నుంచి ఆ ముఖ్యమంత్రి సందేశం ఆ రాష్ట్ర వాసులు చూస్తారు వింటారు. ఇదంతా తీరికగా కూర్చోని సైన్యాలు వింటారా? అని అనుకొని, టి.వి. వారు ఆ వేరాలు వదిలేసినా పోయేది! (అఫ్ కోర్సు) ఆనక వాళ్ళ ఉద్యోగాలపైపోయేవో) ఏటికిమా

వారికి- పత్రికలు చదవలేనివారికి- రేపు చైతన్యరథం వుందిగా. అది ఎక్కి-బోఫోర్సు తుపాకులు నాలుతుపాకులు అంటూ చెప్పగల ఛాన్సు ఎన్.టి.ఆర్.కి 'సదా' వున్నదిగదా!- వి.పి. సింగ్ గారు ఎన్.టి.ఆర్. గారు. శ్రీ రాజీవ్ జీ వగైరా నాయకులందరూ ఒక్కసారి దేశాగ్ర భాగాన భూతలస్వర్గంగా ఒకనాడు వాసికెక్కిన కాశ్మీరం యిప్పుడు భూతల నరకంగా మారిపోయిన వైనం చూడాలి. ప్రజలలో చేతన అవసరం అక్కడ వున్నది. ఆగస్టు 15న ఎర్రకోట మీద నుంచి ప్రధానమంత్రి-రాష్ట్ర రాజధానులనుంచి ముఖ్యమంత్రిలు- గొంతు చించుకుని దేశానికి తాము చేసిన నేపలు- యితరులు చేసిన ద్రోహాలు యేకరువు పెడుతున్నప్పుడు అక్కడ కొన్ని యిండ్ల మీద పాకి

స్తానీ జెండాలు రెవరెవలాడుతూ ఎగిరాడు. కొన్ని వర్గాలు "బ్లాక్ డే"గా యిండి వెండెన్ను డేని తీసిపారేశారు! అక్కడ దేశ విభజన సమయంలో రగిలిన చిమ్మ యివాళ కూడా ఎగసనదోయలు దుతున్నది.

ఏరంతా యాది వొడ్డిన మునిగినట్లే యిపోతుందనే భయంతో గవర్న మెంటు రాజ్యాంగ సవరణ బిల్లుని వోటింగు దశకి తేకుండానే పార్లమెంటును నిరవధికంగా వాయిదా వేయడంతో- ప్రతిష్టా అకి ఒక వంక సంతోషం మరొకవైపు దుఃఖం కూడా వచ్చి వుండాలి!

అయితే మొట్టమొదటిసారి రాజ్య సభలో యిరువక్షల సభ్యులు కూడా "కాశ్మీర్"ను "ఫాకన్" చేసి- యింకా ఈ దేశంలో దేశమంటే ఆందోళన బ్రతికే అవకాశాలున్నాయి అనిపించారు.

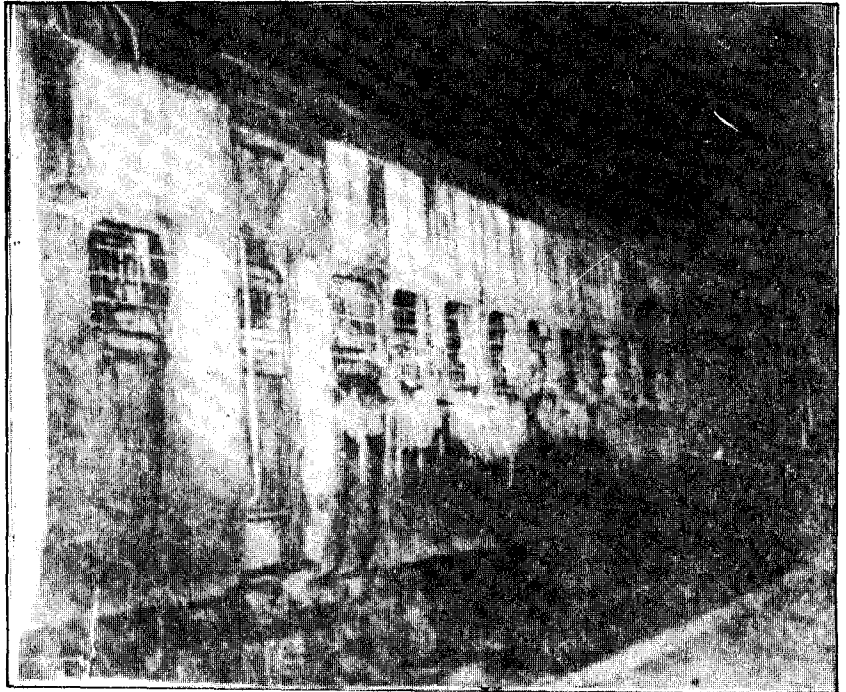
అక్కడ కొన్ని "దుష్టశక్తులు" వని చేస్తున్నాయి అని కాంగ్రెసు పార్టీ ధరమ పాల్ గొప్పగా చెప్పనక్కరలేదు. ఆ సంగతి అందరికీ తెల్సు- ఆ వేర్యాలు వాదాన్ని ఎట్లా అణచి వేస్తారు? మీరింత కాలం తీసుకున్న చర్యలేమిటి? వంజాబ్ లోను, కాశ్మీర్ లోను కూడా పాకిస్తాన్ లో శిక్షణ పొందిన విద్రోహులు వచ్చి చేరుతూ వుంటే- మనం మన సైన్యం మన వేగులవారు- కాశ్మీర్ లో వున్న నేషనల్ కాన్ఫరెన్సు, కాంగ్రెసుల మిశ్రమ ప్రభుత్వం ఏం చేస్తున్నట్లు?

రేపు తమ హయాం వస్తే గిస్తే కూడా కాశ్మీర్ కు ప్రత్యేక రాజ్యాంగ ప్రతిపత్తి నిస్తామంటూ చెప్పిన వి.పి. సింగ్ గారేం మాట్లాడడం? దేశ సరిహద్దుల వెంబడి "అంచుల"కు నివ్వంటు కున్నట్లు అరాజకం రాజుతూ వుంటే ఎందుకొచ్చిన ఊకదంపుడు దేశభక్తి ఉపన్యాసాలు? కాశ్మీర్ ని వంజాబ్ ని వరిష్కరించడానికి రాజకీయ వక్షాలు తమ ప్రణాళికల్ని తయారుచేసి పెట్టవలసిన తరుణమిది! "జెండా వూంఛారహే హమారా!" అన్న మాటలు ఆ రెండు రాష్ట్రాలలో వేళ్ళునుకుపోయిన వేర్యాలు వర్గాలకు సయానా!

భయానా చెప్పగల నైతికస్థాయి గుండె నిబ్బరం మన నాయకులకి కావాలి! లేక పోతే వేరిశాస్త్రీగారేంచేస్తాడు? ఈ రెండు రాష్ట్రాలలో ఎన్నికలు జరగవుగాక జరుగవు.

★ ★ ★

తెల్లారితే “యిండి వెండెన్సు డే” అనగా మద్రాసు నుంచి హైదరాబాద్కి విజయవాడ మీదుగా వెళ్తున్న వున్న కోర మండల్ ఎక్స్ప్రెస్సు రైలు వెట్టెలో మంటలు శేచేయి. రెండు భోగీలు దగ్గమైనాయి. ప్రయాణీకులు కాళ్ళూ చేతులు విరగొట్టుకున్నారు. వారి విలువైన సామాన్లు చిందరవందరై కొన్ని కాలిపోయాయి. మరికొన్ని పోయాయి! రైలుబండిలో విద్రోహాలు, విదేశీ కుట్ర దారులు, వేలుడు వదారాలు, తీవ్రవాదుల ఏజెంట్లూ ఎవ్వరూ లేరుట!! ఓ “టీ కుర్రాడు” భోగీలో ప్రయాణం చేస్తున్న ప్రయాణీకుల “ఖుషీ” కోసం కిరణసాయిలు స్టాప్ ముట్టించి యింత ప్రమాదానికికారణమయ్యాడుట. పాపం అధికారులు మాత్రం యింకా వేలుడు “నిపుణులు” విదేశీ మార్కు బాంబులు వెట్టి వుండగా అవి వ్రేలి ఈ ప్రమాదం జరిగిందేమోనన్న అనుమానంతో అధికా

వాలాలు- “సమోసాలు” వాయ్గరమేలు “కాఫీకోల్లులు” పట్టుకు తిరుగుతారు. ఓ వెట్టెలో నుంచి మరో వెట్టెలోకి దారి కూడా వుంటుంది అని విన్నాము- మరి యీ వాయ్వాలా కౌన్ హై? ఈ కౌన్ కిస్కాగాడ్డీ గాడికే అందర్ అనే దియా కౌన్ హై? ఏళ్లని ముందు పట్టు కున్నారా? వంద రూపాయలు “తెల్ల”

సామాన్లు త్రోసి అవతలికి నెట్టి “భోగీ” అంతా (అయ్యో పాపం!) నున్నగా వూడ్చేస్తాడు. ఆనక చెయ్యి జావుతాడు! “ఇష్టమైతే ఓ అర్థో, రూపాయో, యివ్వండి లేదా కీప్ క్వయిట్” అని ప్రక్క వాణ్ణి హీనపరిచి మరి మన లాంటి పేరికి వందలం వాడికి డబ్బులు యిస్తాం- యీ విధంగా వసూలు చేసే వీడు ఎవడు? రాత్రిపూట స్లీపర్ కోచ్ లో ఫస్టుక్లాసు కారిడార్ లో మూటముల్లె వెట్టుకుని ప్రయాణం చేస్తున్నవారి మీద రైల్వే అంటెండెంట్ కి పోలీసులకి, టి.సి.లకి భూతదయ మాత్రమేనా? వుంటుంది? -కొత్త జోళ్ళు తొడుక్కుని రైల్వే వై బెర్లు మీద కెక్కుతూ క్రింద వాటిని, వదిలిన “పూల్” మర్నాడు ప్రాద్దున్నే ఉత్త కాళ్ళతో యింటికి వెళ్తాడే? యీ టిక్కెట్టు కొన్న వెద్దమనిషిని పూల్ చేయడానికి “గజదొంగలు” రారు- అదుగో భోగీలో నిప్పులకు కారణమైన దిక్కు మాలిన కుర్రాళ్ళలాంటి వారే వస్తారు. వాళ్లని రైలు యజమానులు అయిన రైల్వే ఉద్యోగులు ఎందుకు రానిస్తారు? -యీ ప్రశ్నకి జవాబు అందరికీ తెల్పు- తెలిసినా నిజం చెపితే గుండె వెయ్యి ముక్కలై చస్తారన్న- భారత మాత శాపం వుంది కనుక- “స్లీప్ కీప్ క్వయిట్” అంటారంతా!

17-8-89.

దేశభక్తి లేని “వాయ్వాలా”!?

రికంగా దర్బాస్తు చేస్తుండగా- అందరికీ తెలిసిన- పోలీసులకి టి.సి.లకి- రైల్వే ఉద్యోగులకి అందరికీ తెలిసిన “వాయ్ బోయ్” కోసం “గాలింపు” జరుగుతున్నదట (యిది 17న రాస్తున్నప్పటి స్థితియిది)- ఇలాంటి ఘోరాలు జరగటం మన దేశంలో కొత్త కాదు. విమానాల మీదవైతే- ప్రతీ ప్రయాణం ఒక గండమే- కాని రైల్వే అయితే “నెఫ్” అనుకొనే వారికి దారిద్ర్యపీడిలు, దొంగతనాలు అగ్నిప్రమాదాలు, పట్టాలు తప్పదాలు వంతెనలు “బుడుంగు” మనదాలు లాంటి గండాలు కొల్లలు! కోరమండల్ రైలు బండి సూపర్ ఫాస్ట్ బ్రాయి నుకాబోలు దానికిసర్-ఛార్జీవసూలుచేస్తారు. పూటైతే ఓ బిచ్చగాడు (అనోచా? ఈ దానిలో రైల్వే వారి టీ వాలాలు టిఫిన్

ధనం అందినా ఒక్క అర్థరూపాయ- “వక్కపాడి” పొట్లానికి తప్ప మరెందుకూ చెల్లని అర్థరూపాయ “నల్ల” ధనంగా అందితే చాలు. జన్మతరించింది అనుకునేవితమనస్తత్వం వల్లనే ఈ అజాగ్రత్తలు, అవి నీతులు, ఆకస్మిక ప్రమాదాలు జరుగుతాయి. సూపర్ ఫాస్ట్ రైలు బండ్లలో ప్రయాణీకుల “నెవ” (యింతమాట వాడవచ్చా?) చేయటానికి బోలెడు జీతాలు అందుకుంటున్న “కర్మచారులు” వుంటారు కాని ప్రయాణీకుల “కర్మ” మరో రకంగా వుంటుంది! పైదరాబాద్, గొల్కొండ, క్రిష్ణా, కోణార్క లాంటి దిల్ ఖషీ రైలు బండ్లలో పగటి పూటైతే ఓ బిచ్చగాడు (అనోచా? ఈ మాట) మన కాళ్ళు తీసి ప్రక్కన వెట్టి

మండి పోతోంది కదుపు.
తరతరాలుగా వచ్చిన రోగమే అది.
అలవాటే ఆనందరావుకు. బీద
కుటుంబాల్లో ఆకలి గాకపోతే

అంటే తు తరుము కొస్తుందా
మరి! అయినా కొన్నాళ్ళ నుంచీ
తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు-
వాళ్ళ పంశస్థులిలా ఆకలి
పాలవడానికి చేసిన పాపా శ్రమిటో,
వాటికి ప్రాయశ్చిత్త మెల్లా
చేయడమో - వగైరా... వగైరా...

ఆశలున్నా అందుబాటులో లేవు గనక, గొప్ప
చదువులేమీ చదవలేకపోయాడతను. కానీ
బ్రహ్మాండమైన పట్టుదలా, పైకి రావాలనే
పుబలాటంతో తపించి పోతున్నాడీ మధ్య. తెమ్మిని
బ్రహ్మ చేసి తీరాలి. "మనసుంటే మహేశ్వరుడైనా
లోంగుతాడ"ని వాళ్ళమ్మ మొప్పుకూ అంటుంటే
నింటూడేవాడు. తనలో మగ్గుతున్న
అదర్శాలెన్నెవో! ఈ మాయదారి ప్రపంచాన్ని మంచి
దోషకు తీసుకు రావాలని పువిళ్ళురుతుంటాడు.
నల్ల మార్కెట్టు, నల్ల మందు నిషా- దోపిడీలూ,
దొంగతనాలూ- హత్యలూ, అత్యాచారాలూ-
చొకటొకటే సమాజాన్ని దిగమింగుతూ
వెన్నంటుకొచ్చినప్పుడల్లా తనే గనక
ముఖ్యమంత్రివుతే, యీ భ్రష్టుల్నందర్నీ గుంపులు
గుంపులుగా నడిరోడ్డున పురి తీయించేవాడే కదా!

అయితే....

దరిద్రుడి కోపం దమ్మిడి నిలువ చేయదా యిరి!
కనక ముందు తను కష్టపడి డబ్బు సంపాదించాలి.

ఆంధ్ర

ప్రజాశక్తి విజయశిలనువర్ణన

సొంత ఆకలినంతం చేసేనే ఇతరుల ఇక్కట్లను తర్కించుకోవచ్చు. దేనికైనా చేతిలో బలం కావాలి. బలముంటే బలగం తనెంతటా తనే చేరుకుంటుంది, బిల్లింకోసం చీమల్లాగా!

విచిత్రమైన వుపాయం తల్లిం దానందరావుకు! ఈమధ్య గుంటూరులో ఎక్కడ చూసినా "మాజిక్ షా" లే! "ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలం"తో జనం మీద జాలం వేసి జేబులు నింపుకుంటున్నారు తన పాత మిత్రులు కొందరు. మాంత్రికులకు మంచి మంచి బిరుదులు కూడా లభిస్తున్నాయి మధ్య. అందుకోసం అట్టే డిప్లొమాలూ, డిగ్రీలూ కూడా అవసరం లేదేమో.... ఎందుకో మహామోహ పడుతున్నారల్లా చేసి చూడాలని! అవస్థపడి నేర్చుకుంటే నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించడానికది మంత్ర దండలా పని చెయ్యచ్చు!

ప్రస్తుతానికదే రాజమార్గంలా కనిపించిందతనికి. ఇంకేం.... కాళ్ళకు బలపాలు కట్టుకుని కాని పూజున్నీ తిరుగుతూ, తనకు నచ్చిన గురువును సాధించాడో కనాడు! 'అంటే.... వరసాగ్గా వోనాల్లేళ్ళు వున్నాడే మహమ్మద్ రషీద్ ఖాన్ సాబ్ దగ్గర శిష్యత్వం చేశాడానందరావ్! కులమత భేదాల్లేకుండా గురువు గారు పెట్టింది తిని చెప్పింది చేసేవాడు. గారడీ గమ్ముతులు చేస్తూ పూరురూ తిరుగుతూ, దార్జిల్ యే పిల్లల్లా పెద్దల్లా మంత్ర ముగ్గుల్ని చేస్తూ, కప్పించినా, కాం కమ్మగానే గడిచి పోతోందిప్పుడు. ఏమైనా సరే- తన సొంత తడాఖా జనానికి చూపించే రోజులు రాకపోతాయా మరి! ఘన మహాబలంతో, ధైర్యంతో, ఘడియలూ, విఘడియలూ మింగేస్తున్నా దానందరావు. తన భేయాన్ని సాధించి తీరాలిక....

ఆరోజు వచ్చింది.

వున్నాడుగారూరు "అబ్బాయ్! సెబావ్! నువ్వు నాలాంటి శిష్యుల్ని దగ్గరకు తీసుకుని నేర్చి, నాపేరు నిలపాలోయ్! ఇన్నాళ్ళు నేర్చింది చాలు. ఇక నీ దారి నువ్వు చూసుకో. అప్పుడప్పుడు జ్ఞాపకముంటే

గురువుగారికి, మంత్ర శుద్ధి కోసం నాల్గు రూకలు మణియార్థం జేస్తుండేం! అంటే. ఖుదాహాఫీజ్!"

ఆనందరావుకు దీపావళి పండుగలా వుందాక్షణం! తన కాళ్ళ మీద తాను నిలవగలిగాడు... గప్పున ఇంక్వెస్ట్ నుంచిని గారడీ 'షా' చేస్తే, గుప్పున వర్షంలా కురుస్తున్నయ్యే- రూపాయలూ, అణాలూ!

"కష్టే ఫలే" అని పూర్వే అన్నారా మరి!!

* * * * *
బ్రహ్మాండమైన ఇల్లు. అసలా పేటలో ఇళ్ళన్నీ బ్రహ్మాండంగానే వున్నాయి మరి శ్రీమంతుల ఇలాకా గనక. రాజకీయ వేత్తలూ, కంట్రాక్టర్లూ, ఎగ్జిక్యూటివ్లూ, సంఘ సేవకులూ, మత గురువులూ, మంత్రుల స్నేహితులూ, హాదా వారిగా పీఠులు పంచుకుని ఇళ్ళు కట్టుకున్న 'శాంతిపుర' మది! రోజూ రోడ్డుకో పాత్య జరిగినా, పూళ్ళో పడింట వొకతైనా యువతి బలాత్కారం పాలైనా, మతం పేరుతో మండిరలోనో, మసీదులోనో మనుషులు తలలు పగలగొట్టుకుంటున్నా. 'శాంతిపురం'లో శాంతి భద్రతలు మాత్రం బాగానే వున్నాయంటూ పేపరు వాళ్ళు రాస్తూనే వున్నారు మరి! మంత్రుల మంచి తనముంటే మరోకావాలి కనక!

తీరా 'శాంతిపురం' వాసి - వెకడో, ఆరో- నేరస్సుడని ఋజువైతే, మర్నాడు 'ఫిబో'తో సహా క్రమావళులు కూడా అచ్చేస్తారు' తప్పు వారిది కాదనీ, తప్పుదాగిన మల్లయ్యదో, పుల్లయ్యదో ననీ... పొందిలో వెకసామత ప్రసిద్ధిలేంది.

"అమిర్ కీ బీబీ సబ్ కీ భాభీ- గరిబ్ కీ బీబీ సబ్ కీ జోరు!" అంటే "ధనవంతుల ధర్మ పత్నులందరికీ పదిసగార్లే! అయితే బీద వాళ్ళ భార్యలూళ్ళో వాళ్ళందరికీ గూడా చెప్పాలి!" ఇది లోకం పొకడ!

ఇంతకూ చెప్పిచ్చే దేమిటంటే 'శాంతిపురం'లో ఆ బ్రహ్మాండమైన ఇల్లు పేరెన్ని శైవ కంట్రాక్టర్ పుణ్యమూర్తి గారిది. ఇప్పుడు వాళ్ళబ్బాయి వివాహ

మహాత్మ్యం ధామ్ 'ధామ్'గా జరగబోతోంది.

అసలు గమ్ముతు మరోకటి!

ఈ పేటలో ధనవంతుల కుటుంబాల్లో పెళ్ళిళ్ళూ, పేరంటాలూ, మరో కథాకమా మిషీ జరిగినా "ఆనందరావ్ మాజిక్ షా" వుండి తీరాల్సిందే ఈ మధ్య! రాసురాసు అదో ప్రిన్సేజీ వ్యాపారంలా తయారయింది! ఆనందరావద్దవు చూసుకోండెలా తిరిగిందో! అతని కన్నీ వేళ్ళూ నేతిలోనే మరి!

పుణ్యమూర్తి గారి పెద్దబ్బాయి పెళ్ళయితే మరి, మహేంద్రజాలికుడు ఆనందరావ్ గారి "ఆర్ నైట్ షా" లేకుండా ఆ ఘనకార్య మెలా గద్దెక్కుతుంది చెప్పండి! పైగా పెళ్ళికుతురూ, పెళ్ళికోడుకూ- ఇద్దరూ ఆనందరావ్ గారి ఫాన్ లే యిప్పుడు! వాళ్ళాయన మాజిక్ షా లంటే చెప్ప కోసుకుంటారట!....

* * * * *

పెళ్ళి శోభనమై, మర్నాడు యువదంపతులు: 'హనీమూన్'కు వెళ్తారను కుంటున్నారు. ఆ రోజు 'ఆనందరావ్ నైట్' కోసం ఏర్పాట్లన్నీ జరిగాయి. పొరుగుళ్ళో వరదల దృశ్యాలను ఏమానంలో దర్శించడానికి పోయిన ముఖ్యమంత్రిగారూ, గవర్నర్ గారూ మినహాయించుకుని 'శాంతిపురం' ఇవార్లలో చెప్పుకోదగ్గ గొప్ప వాళ్ళంతా, పెళ్ళి వింత లయిన తర్వాత 'ఆనందరావ్ నైట్'కు హాజరయ్యారు. 'జాబ్' 'పాప్', 'రాక్', 'బీక్' - అన్నీ సరిగీతాలతో సహా 'ప్రేక్షకులను మంత్ర ముగ్గులను చేస్తూ మొదల్లింది మహేంద్రజాలం. ప్రేక్షకుల్లోంచి పెద్ద పెద్ద హామా హామీలను వేరెత్తి విలిచి 'ట్రీక్కు' లను, పుంథాను పుంథాలుగా చకితులయ్యేట్టు స్వయం వాళ్ళ చేతుల్తోనే చేయిస్తున్నాడనంద రావ్! మంత్రి గారి మనవడి చేతిలో వంద రూపాయల నోటు బిడ్డీ "కూ మాయమంకాళి" అనే సరికి దిడిల్లన మాయమైంది! మళ్ళీ "ఓవన్ ససేమ్" అనే సరికి తాసేల్తారుగారి కోడలు తాయారమ్మ పర్చు

లోంచి బయట పడిందా వంద రూపాయల నోటు!
కాఫీ హాట్ గణపతి కళ్ళకు తువ్వాలడ్డం గట్టి,
నోట్లోంచి వందలాదిగా ఇడ్డీలూ, దోశలూ,
బోండాలూ, మైసూర్ పాకులూ కుంభవర్షం
కురిపించాడు!

జనంలో హాహా కాలాలూ? -
గగ్గోలు! ఆనందబాప్పలతో శైలై లూ! - ఎలాగైనా
వర్షించండి! - జనం మురిసి పోతున్నారు! డమరూ
పుచ్చుకుని నాలుగు దరువులు గుండెదిరేలా
'డమ' 'డమ' లాడిస్తూ ఆనందరావు తృటిలో
గంభీర వదనంతో గొంతెత్తి అరిచాడు "ఇప్పుడు
చూడండి నా తథాఖా! ఆకలి కడుపు లల్లుల్లారి
పోతుంటే, యేమేం తింటాయో కళ్ళారా మీరే
చూడండి పుణ్యమ్మ లారా!" అంటూ, ముందు
బెట్టిన వెక వంద ఖాళీ గాజు గ్లాసుల్ని 'పుప్పా' లా
పూచేశాడు!

అంతా చీకతులై చూస్తున్నారు!
పుణ్యమూర్తి గారికి మాత్రం నవ్విచ్చిందెందుకో!
అనుమానం తీర్చుకోదల్చుకున్నాడు! తన కొడుకు
పెళ్ళిలో తనేగా యీ 'హా' ఏర్పాటు చేసింది : ఆ
"ఆర్.నైజర్" హాదాతో ఏదో వెకటి అడక్కి పోతే,
జనాని కెలా తెలుస్తుంది తన పెద్దరికం మరి!

"ఏమాయే ఆనందరావ్! వంద గ్లాసులు
మింగేశావ్! ఇంకా అకలంటా వేంటో య్?"

అంతా వెకిలిగా నవ్వాడు!!

ఆకలంటే యీ రాక్షసులకేం తెలుసు?? తన పాత
బీద తనలో తన్ను ఆకలి పెట్టిన పొట్టన్నీ అద్దంలో
మెరుస్తున్నట్టు తన కళ్ళ ముందుకొచ్చా
యెందుకో!!

వోళ్ళు మందు కొచ్చింది....
ఈ సారి ఆకలితో కాదు,
అమితాగ్రహంతో!
తన తథాఖా నిజంగా చూపించాలను

కున్నాడనందరావ్!

"అయ్యో! ఆకలితో అలమటించి పోయే కోట్లాది
దేశ వాసులకు గాజో, బూజో, తిండి సమయానికి కళ్ళ
బడితే కబళించుకు మింగేయాలని పిస్తుంది...
అయితే మరొక మనవి. తమ ఆజ్ఞ అయితే - ఆకలి
లేకుండానే కొందరు ప్రజలు యేమేం
మింగేస్తుంటారో - అది కూడా చూపించ
మంటారా?"

'హా' కైపులో ఆనందరావు మాటల్లోని అంతరార్థ
మెవ్వరికీ తెలిసినట్టు లేదు!

అంతా విశ్వాసానికి అరిచారు.

"ఆ. చూపించండి. చూద్దాం."

"అయితే, అయ్యో! సర్వశ్రీ పుల్లారేకుల
పుణ్యమూర్తి గారూ, అయ్యో ధువ్వారి
దున్నేశ్వరాపు గారూ, అయ్యో, మతాచారి
మహేశ్వరానందం గారూ - తమ ముగ్గురూ
దయచేసి నా చగ్గరగా జరగండి న్నామి. ..."

పుణ్యమూర్తి గారు పేరెన్నికైన ఎవర్లు మెంటు
కంట్రాక్టరని మికు తెలుసుకదా! దున్నేశ్వరావ్ గారు
దువ్వారి నుంచి ఎన్నికైన యం. యల్. ఏ. మతాచారి
గారు మహామహా భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని సాధించిన
మతగురువులు.

ఇలాంటి హేమా హేమిలను 'వాలంటీర్'గా
పిలవడంతో, ప్రేక్షకుల అమర్గా పెరిగి పెరిగి
గడియారంలా కొట్టుకుంటున్నాయి వాళ్ళ గుండెలు!
మహదానంద కరమైన 'ఆనందరావ్ నైజర్' ఏ
అద్భుత మెలా ఫుటిస్తుందో ఇప్పుడు! ముగ్గురు
వి. వి. వి. లూ ముందుకు సాగుతుంటే కైపక్కి జనం
ఉక్కిరి బిక్కిరాడకుండా చూస్తున్నారు.

"జిగ్... జిగ్... జిగ్... జిందాబాద్....
పుస్తాద్కీ జయివో! 'క్రూ' మాయమంకాళీ.... 'భమ్'
'భమ్' 'భమ్' 'భమ్' 'భమ్' ధోలే...., అంటూ
మేమిటో మంత్రోచ్చారణ చేస్తున్నాడనందరావ్!

ప్రేక్షకులు హడావుడిగా హడలిత్తి పోయారా
ముందు జరిగిన దృశ్యం చూస్తూ!!

వి. వి. వి. లు కళ్ళెడం మొదలిట్టారు! పెద్దలనే
పెద్ద మనుషులు పీటాంతం తీరని ఆకలి
తీర్చుకోడానికి జనం నెత్తిన చేతులు చాచి
దొంగతనంగా మింగిన సామాగ్రంతా ఇన్నాళ్ళు ఎలా
దాచుకున్నారో....

మొన్న మొన్న కూలిపోయిన బెజవాడ బ్రిడ్జి
నిమెంటంతా పుణ్యమూర్తి గారి కడుపులోంచి -
జిగ్గులుగా ధారపోసుకుంది!

వోట్ల కోసం తమ గొంతు కోసిన కోట్ల సుబ్బయ్య
కళ్ళూ, కాళ్ళూ, చెవులూ, చేతులూ, దున్నేశ్వరావ్
గారి గొంతులోంచి దూసుకొస్తున్నాయ్!!

మతకలహాలు రేకెత్తించడానికి తనూ, తన
శిష్యులూ కూడ బెట్టిన కత్తులూ, కబూరులూ,
చాకులూ, బాకులూ, మతాచారి గారి మహాగరళం
లోంచి కుంభ పుష్ప కురిశాయి!!!

మిగతా కథ మళ్ళీ రేపటి పేపర్లో తప్పకుండా
చదవండి.

ఆశ్చర్యం కలగవచ్చు. అసహ్యం కలగవచ్చు.
ఇలాంటి దుశ్చర్య లింకా తగ్గడమే లేదని
మికడుపులు మంచుతాయి.

కానీ!!

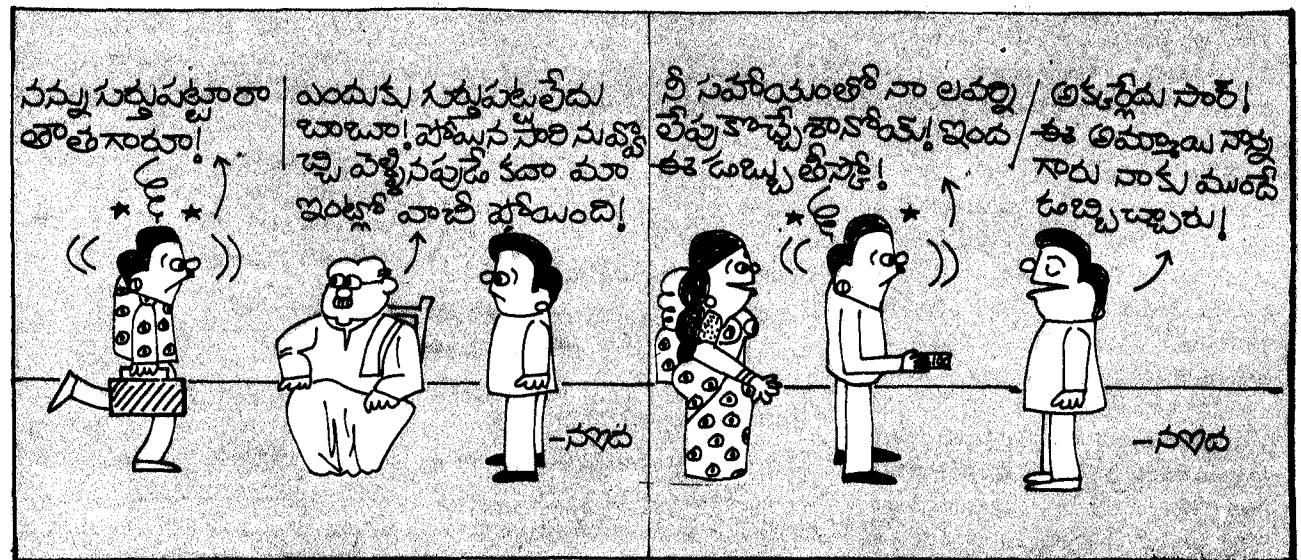
కాలం గడుస్తూనే ఉంటుంది.

'శాంతి పురం'లో శాంతి భ్రష్టతల కేమీ
లోటుండదు!

మంచి వాళ్ళకో మంచి పని చేయాలనీ,
చెడ్డవాళ్ళకో లోకాన్నే మింగేయాలనో ఆకలి!! - యీ
'ఆకలి' తీరేదికాదు!

ఎటూ "నా ఆకలి తీరేదెలా?" నంటారో మరో కథ
ఇలాంటిదేరాస్తాను.

ఎవరు చూడండి!!

ప్రశ్నోత్తరం ~ కె. కామలక్ష్మి

న్యాయ పతి రమేష్ బాబు, హైదరాబాదు.

- నేను దేశం బ్రష్టుపట్టి పోవడానికి కారణం స్త్రీలే కాబట్టామేదమ?
 - ఎలా అంటాను? మీరు వాళ్ళని మనుషులనుకుంటూంటే కద!!
 - మగవాడు యింటి పనులలో నాయంచేసినంత మాత్రాన చిన్నతనం ఎందుకు?
 - ఎవరికి?!
 - మగవాళ్ళంటే ఎందుకంటే మికింత కళ్ళ?
 - కళ్ళ? లేదే కావలసినంత జాతివుంది.... వాపం చేశారులా కీవితాలని సరకం చేసుకుంటూంటారని.
 - వాగ్దానాలు చేస్తూ వాటిని నిలపెట్టుకోలేనివారని- ఏమని పిలవాలి?
 - రాజకీయవేత్తలనంది! ఏదో సభ పెట్టి ఏ వాగ్దానబ్రహ్మ అనో వాగ్దాన సామ్రాట్ అనో పిలుచుచు- ఆనందించండి.
 - భార్యభర్తలన్నాక ఒకరినొకరు బాగా అర్థం చేసుకుని హాయిగా కాపురాలు చేయాలి. పంజాలకు పట్టింపులకు పోతే ఎలాగంటి?
 - నిజమే- కాని అలా అర్థం చేసుకొనే ప్రయత్నం సద్దుకుపోయే ప్రయత్నం పెళ్ళి భార్యలే ఎందుకు చేయాలా అన్నదే- ప్రశ్న.
- మరి భాస్కర్, మెట్ పల్లి.
- పెరినిస్టులపై మీ అమూల్యమైన అభిప్రాయం?

* మీరామాటకిచ్చే అర్హాన్నిపట్టి వుంటుందిసార్. చాలా మంది పెరినిస్టు అనగానే- బతికేగిందని అడదని అర్థం చెప్పేసుకుంటూ వుంటారు.

• కీవిత భాగస్వామిగా కాక ఒక అభిమానిగా అరుద్రగారిపై మీ అభిప్రాయం?

* నాకు చాలా యిష్టం. ఇంకెం కావాలి?

• స్త్రీకి నిజమైన స్వాతంత్ర్యం యిప్పుడు లేదా? ఇంకలా మమ్మంది?

* తన ఉనికికి, తన శక్తికి, తన వ్యక్తిత్వానికి గౌరవం గుర్తింపు యిచ్చుకోని అడదానికి- ఇప్పుడూ ఎప్పుడూ రాదు స్వతంత్రం.

జి. వి. రామారావు, హైదరాబాదు

• తమ కష్టాలకి కారకు లేవరని వెలికివాళ్ళ నేమనాలి!

* అబ్బానులు. సాదాసీదా సంస్కారంలేని వాళ్ళు- తమ కష్టాలన్నీ- ఇతరులపల్లనే వచ్చాయనుకుంటారు. కాస్త జ్ఞానమున్న వాళ్ళు- వాటికి తామే కారణం అనుకుంటారు. కాని నిజమైన జ్ఞానులు- ఎవరికి కారణాలు అంటకట్టరు.

ఎస్. మహమ్మద్ రఫీ, కాశీబుగ్గ

• నేటి రచయితలు సాంఘిక దురన్యాయాలను ప్రతిఘటించే కవితలు కథలు గేయాలు నాటికలు అందిస్తున్నారంటారా?

* అది వాతకులైన మీరు కదా చెప్పవలసినది?!

• స్త్రీకి స్త్రీయే శత్రువట, నిజమేనా కె. రాగారూ.

* నాకు తెలియదు. ఇది కూడా ఒక మిశ్రి.

• వరకట్నం తీసుకోకుండా పెళ్ళి చేసుకొంటా. కానీ ఏ ఏరతు. నా పెళ్ళికి మీరు రావాలి.

* సార్ ఏ వరకం వరతుల పెళ్ళిళ్ళూ- నాకిష్టం వుండదు. కట్నం తీసుకోక పోవడమే గొప్ప అనుకుంటే ఎలా? అసలా ఆలోచన రావడమే సంస్కారం లేకపోవడం అని- నా నమ్మకం.

తెలుగు విద్యార్థి

విద్యా సాంస్కృతిక మాస పత్రిక

పాఠశాల విద్యార్థులకు ప్రత్యేకంగా
గాలిచే ఈ సమస్యక అన్ని
విద్యాలయములు చందా
చెల్లించుటకు ఆహ్వానించబడినది.

ప్రతినిధ్యం లేనిదాట్లు
ఏజెంట్లు కావలెను.

విడిప్రతి రె.00
సం|| చందా రె.00

వివరాలకు: తెలుగు విద్యార్థి
హోస్టు బాక్స్ నెం-1
మణిపట్నం 521001

శ్రీరియత్ పండుకల పత్రిక

80

(గత సంచిక తరువాయి)

రాత్రి పది గంటలు కావస్తోంది.

అమావాస్య చీకటి తాండవ నృత్యం చేస్తోంది గోల్కొండ కోటకు వెనక భాగంలో- పది కిలో మీటర్ల దూరంలో, మరి గాఢాంధకారం అలుముకు పోయింది. చుట్టూ పక్కల ఉన్న చెట్లు, మెట్టలు చీకట్లో కలిసిపోయాయి.

మండగబల్లి అరుస్తున్నాయి. గుడ్డగుబలు కీచు కీచుమంటున్నాయి అప్పుడప్పుడు- కొరివి

హెడ్ లైట్లు కనిపించాయి.

ఓ చెట్టు పక్కకెళ్లి నిలుచున్నాడు బభ్రూన్. కొన్ని క్షణాల్లో లారీ వచ్చి, అక్కడ ఆగింది. దాని ముందు భాగంలో 'జింగిల్ సర్క్లస్' అన్న బోర్డు ఉంది. ఆ ఓపెన్ లారీలోని బోనులో ఓ పులి ఉంది. లారీ ఆగగానే బిగ్గరగా గాండ్రించింది పులి.

"కమ్ డౌన్". మదన్ కంఠం గర్జించింది. బోను తెరచుకుంది. లారీ బైటకు దుమికింది పులి

ఇంతవరకూ సాగిన కథ- 20: పంచశూలమ్ పంపిన యువకుడు ఇన్ స్పెక్టర్ 'షా'గా చెలామణి అవుతూ జోషీ కేసు దర్యాప్తు చేస్తూంటాడు. గురూజీ కూతురు మీనాక్షి అంధురాలై మరణించగా జయరాజ్ కొడుకు మోహన్ పాత్రకు గురై మరణిస్తాడు. ఎం. ఎల్. ఏ. దీపాదేవిని ఊర్పణి కాల్చి చంపుతుంది. జయరాజ్ భార్య పరిమళను మదన్ కాల్చి చంపి ఆమె శవాన్ని యింటి ముందు వ్రేలాడదీస్తాడు. ఊర్పణి తల్లి, చెల్లెలు ఉరిపోసుకుని చనిపోతారు. దీపాదేవిని చంపిందన్న ఆరోపణపై ఊర్పణిని, అబ్బుల్లా అరెస్టు చేసి మానభంగం చేయబోతాడు. పంచశూలమ్ అడ్డుపడి బెయిల్ మీద ఊర్పణిని విడిపించుకుని తీసుకు వెళ్తాడు. కన్నతల్లి విశాలాక్షిని క్రూరాతిక్రూరంగా చంపుతాడు సుభాష్. జయరాజ్, గురూజీలు పంచశూలమ్ని చంపడానికి ప్లాన్ వేస్తున్నారు. పంచశూలమ్ తన పథకాలలో తనుంటాడు.

దెయ్యాలై, ఎక్కడో ఓ వెలుగు వెలిగి ఆరిపోతోంది.

వాతావరణం అతి భయంకరంగా ఉంది.

అదే సమయంలో-

చీకటిని చీల్చుకుంటూ ఓ బుల్డోజర్ మోటార్ సైకిల్ వచ్చింది. ఓ చెట్టు పక్కన ఆగింది. సర్కిల్ లోని బభ్రూన్ లాంటి వ్యక్తి కిందకు దిగి, బుల్డోజర్ స్టాండ్ వేశాడు. "ఆర్ యు రెడీ?" అన్నాడు చిన్నగా.

"యేన్. రెడీ" ఎక్కడి నుండో మదన్ కంఠం వినిపించింది.

ఇంతలో, ఏదో లారీ వస్తున్నట్టు- దూరంలో

రెండు కాళ్ల మీద లేచి, నిటారుగా నిలుచుంది.

అది పులి కాదు- పులివేషంలో ఉన్న ఓ యువకుని ఆకారం!

రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు ఆ యువకుడు. మళ్లీ నిటారుగా నిలుచున్నాడు.

పెద్ద రాతి పక్క నుండి బైటకు వచ్చాడు మదన్.

"తల తెచ్చావా?" అడిగాడు.

"తెచ్చాను. కేవే వచ్చిందా?" పులి వేషంలో ఉన్న యువకుడు ప్రశ్నించాడు.

"రెడీ. తలిచ్చి, కేవే తీసుకెళ్ళవచ్చు".

"వో. కేవేచ్చి, తల తీసుకెళ్ళు".

స్నేందర్న వేన్-20 పక్క నుండి, బియ్యం బస్తాలాంటి రెడర్ బాక్స్ పట్టుకుని ముందు కొచ్చారు- జయరాజ్- గురూజీలు.

అంతలో చెట్టు పక్కనున్న బభ్రూన్ బైటకొచ్చాడు. లారీ డ్రైవర్ కిందకు దిగాడు. ఇద్దరూ డ్రైగర్ కి తోడుగా నిలుచున్నారు. ముగ్గురూ కలిసి లారీ లోంచి శవ పేటికను కిందకు దింపారు.

డ్రైగర్ పార్టీలో ముగ్గున్నారు- అతను, బభ్రూన్, డ్రైవర్.

మదన్ పార్టీలో ముగ్గురున్నారు- అతను, జయరాజ్, గురూజీ.

రెండు పార్టీలకు మధ్య నలభై మీటర్ల దూరం ఉంది.

డ్రైగర్ పార్టీ ఓ అడుగు ముందుకు వేసింది.

మదన్ పార్టీ రెండడుగులు ముందుకెళ్లింది.

శవపేటికను మోసుకుంటూ, నాలుగుడుగులు వేసింది డ్రైగర్ పార్టీ.

కేవే బాక్స్ పట్టుకుని వాళ్ళి వైపు నడిచారు- మదన్, జయరాజ్, గురూజీలు.

ఇరు పక్షాలవారు తూచి- తూచి అడుగులు ముందుకు వేస్తున్నారు.

వారు, వీరు నడుస్తూ- ఇరవై మీటర్ల దూరంలో, మధ్యలో కలుసుకున్నారు.

"కేవే చూపించు" అన్నాడు డ్రైగర్.

రెడర్ బాక్స్ తెరిచాడు మదన్. లోపల పంద రూపాయల కట్టలు వరుసగా పేర్చి ఉన్నాయి.

కింద నుండి ఫైవరకు, ఫై నుండి అన్ని నోట్లు పరిశీలించాడు డ్రైగర్.

బాక్స్ మూస్తూ "తల చూపించు". అన్నాడు మదన్.

కర్ర పెట్టెను కింద పెట్టారు. తాళం తీసి, మూత తెరిచాడు డ్రైగర్.

పెట్టెకు ఓ మూల- ముఖమర్ గడ్డ మీద, రక్తపు మడుగులో ఉంది పంచశూలమ్ తల!

మదన్ తో సహా జయరాజ్, గురూజీలు దాని పంక పరిత్రగా చూశారు.

-నెరిసిన గడ్డం, మినాలు, తల వెంట్రుకలు, నల్లని కళ్ళు, తప్పటి ముక్కు- బలవంతంగా చంపబడినట్టు భయంకరంగా ఉంది ఆ తల!!!

"ఈ చిన్న తల కోసం యింత పెట్టెందుకు?" ప్రశ్నించాడు గురూజీ.

"ఈ పెట్టెకు కింద మరో అర్థ ఉంది".

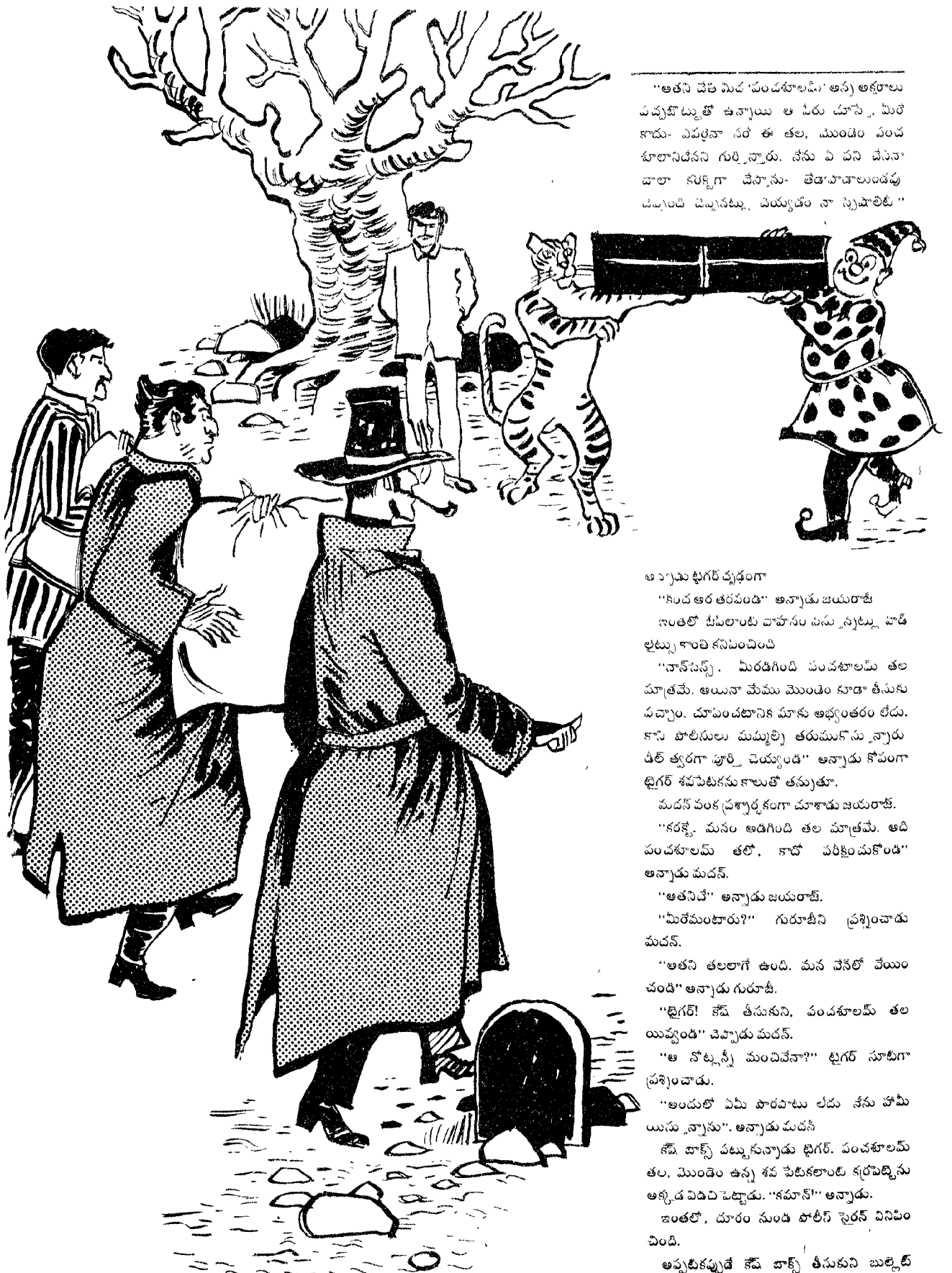
"అందులో ఏముంది?"

"పంచశూలమ్ మొండెం".

"తల తీసేస్తే అతను చచ్చిపోయినట్లేగా! మొండెం ఎందుకు?"

"మీకు పూర్తిగా సమ్మతం కలగదానికి....."

"అంటే?"

“అతని చేతి మీద ‘పంచశూలమ్’ అన్న అక్షరాలు పచ్చబొట్టుతో ఉన్నాయి ఆ పేరు చూసే, మీరే కాదు- ఎవరైనా సరే ఈ తల, ముండెం పలచ కూలానిడినని గుర్తిస్తారు. నేను ఏ పని చేసినా చాలా కలెక్ట్ గా చేస్తాను- తెడవాటాలుండవు చెప్పింది చెప్పినట్లు చెయ్యడం నా స్వభావం”

అన్నాడు టైగర్ దృఢంగా

“నిండ ఆర తరపండి” అన్నాడు జయరాజ్
ఇంతలో టీపిలాంటి చాపానం పసున్నట్లు పాడి
ల్లట్టు కాంచి కనిపించింది

“నాన్ సెన్స్, మీరడిగింది పంచశూలమ్ తల మూత్రమే. అయినా మేము మొండిం కూడా తీసుకు పచ్చాం. చూపించడానికి మాకు అభ్యంతరం లేదు. కానీ బాటలులు మమ్మల్ని తరుముకున్నారారు డిల్ త్వరగా పూర్తి చెయ్యండి” అన్నాడు కోపంగా టైగర్ శవపేటికను కాలుతో తన్నుతూ.

మదన్ పంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు జయరాజ్.

“కరణ్, మనం అడిగింది తల మూత్రమే. అది పంచశూలమ్ తలో, కాదో పరీక్షించుకోండి” అన్నాడు మదన్.

“అతనిచే” అన్నాడు జయరాజ్.

“మిరేమంటారు?” గురూజీని ప్రశ్నించాడు మదన్.

“అతని తలలాగే ఉంది. మన వేసలో వేయించండి” అన్నాడు గురూజీ.

“టైగర్! నోవ్ తీసుకుని, పంచశూలమ్ తల యివ్వండి” చెప్పాడు మదన్.

“ఆ నోట్లన్నీ మంచివేనా?” టైగర్ సూటిగా ప్రశ్నించాడు.

“అందులో ఏమీ పారపాటు లేదు నేను హామీ యిస్తున్నాను”. అన్నాడు మదన్

నోవ్ బాక్స్ పట్టుకున్నాడు టైగర్. పంచశూలమ్ తల, ముండెం ఉన్న శవ పేటికలాంటి కర్రపెట్టిను అగ్నిచ విడిచి పెట్టాడు. “కమాన్” అన్నాడు.

ఇంతలో, దూరం నుండి పోలీస్ స్టేషన్ వినిపించింది.

అప్పటికప్పుడే నోవ్ బాక్స్ తీసుకుని బుల్డోజర్

మోటార్ బైక్ దగ్గరకెళ్లాడు టైగర్.

అతనికంటే ముందే బైక్ దగ్గరకొచ్చి నిలుచున్నాడు బభ్రున్.

కేవల బాక్స్ అతనికిచ్చాడు టైగర్. ఫైర్ బాక్స్ లోని రెయిన్ కోటు, ఫైర్ హేటు ఊతూ. గబగబా కోటు తొడుక్కుని, హేట్ పెట్టుకున్నాడు. ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసి, బుల్లెట్ మీద కూర్చున్నాడు.

“హర్రి అఫ్” అన్నాడు.

లెదర్ బాక్స్ తో సహా మోటార్ సైకిల్ వెనక కూర్చున్నాడు బభ్రున్.

వెంటనే రాకెట్ లా ముందుకు దూసుకుపోయింది. బుల్లెట్ మోటార్ బైక్.

అన్నీ గమనించాడు మదన్.

మరుక్షణంలోనే “హోలీసులు వసా” న్నారు. ముందు ఈ పెట్టి మీ వేన్ లో పెట్టండి” అన్నాడు కంగారుగా.

“దోంట్ వర్రీ! ఆ హోలీసువాళ్లంతా మనవాళ్లే” జయరాజ్-వివరించాడు

“ప్రపంచంలో ఎవరికైనా నమ్మండి- కాని, హోలీసు వాళ్ళను నమ్మవద్దు. కమాన్!” అంటూ, పెట్టిను ఒక వైపు పట్టుకున్నాడు మదన్.

రెండో వైపున పట్టుకుని, ఫైకి లేవదీస్తూ “కంగారు పడకండి వస్తున్నది ఇన్ స్పెక్టర్ అబ్దుల్లా. అతను మన మనిషే. టైగర్ ని ఓ చూపు చూస్తాడు” అన్నాడు జయరాజ్.

శవపేటికలాంటి పెట్టిను స్టాండ్-20 వేన్ లో వేసి, “అంతకంటే ముందు నేనే ఓ చూపు చూస్తాను”. అంటూ, తన టోరర్ కారు వైపుకు నడిచాడు మదన్. ఎగిరి స్పీరింగ్ ముందు కూర్చున్నాడు. ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసి, కారును ముందుకు దూకించాడు.

81

మహా వేగంగా పరుగెత్తుతోంది బుల్లెట్.

ట్రాఫిక్ రద్దీలోను, ఎత్తుపల్లాల్లోను ఎంతో చాకచక్యంగా నడుపుతున్నాడు టైగర్.

అయినా, కేవల బాక్స్ పట్టుకుని, వెనక కూర్చున్న బభ్రున్ ఆదిరిపోతున్నాడు.

“సుభాష్! లాల్ బహదూర్ స్పేడియం వైపు తిప్పు”. అన్నాడు.

టైగర్ వేపంలో ఉన్న సుభాష్ మోటార్ సైకిల్ ని లాల్ బహదూర్ స్పేడియం వైపుకు తిప్పాడు. అక్కడి నుండి ఎడం వైపుకు మళ్లించాడు.

కొన్ని క్షణాల్లోనే టాంక్ బండ్ బ్రిడ్జి వైపు పరుగెత్త సాగింది- బుల్లెట్ మోటార్ బైక్.

వెనక అబిడ్సే రోడ్ ఉంది. అది ఒక వేట ట్రాఫిక్.

కాని, వెనక నుండి ఓ జీప్ వస్తున్నట్టు గమనించాడు బభ్రున్. వెంటనే “సుభాష్! ట్రాఫిక్ రూల్స్ కు ఎరుద్దంగా అబిడ్సే లోంచి దూసుకు వస్తోంది- అబ్దుల్లా జీప్”. అన్నాడు.

“హోలీసువాళ్లకు ట్రాఫిక్ రూల్స్ వర్తింపవు.

త్యాగి దర్శకత్వంలో రాజ్ బబ్రున్

అశోక్ త్యాగి దర్శకత్వంలో తయారవుతున్న ‘అంథర్ గర్ల్’ చిత్రంలో రాజ్ బబ్రున్ కు ప్రముఖమైన పాత్ర లభించిందట ఫీం పాతడే అయినప్పటికీ చిత్రం తీసిన తీరులో చాలా మార్పులవడం

ఈ చిత్రంలో హీరోయిన్ గా నటిస్తున్న కిమికాక్టర్ అంగాంగ ప్రవర్తనలు కూడా చోటుచేసుకున్నాయట. మరి త్యాగి ఎన్నుకున్న ఈ సబ్జెక్టు ఎంతవరకు ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకుంటుందో!

అవన్నీ వాళ్ల తాతలు పెట్టారు”.

వెనక్కి తిరిగి చూశాడు బభ్రున్. “పచ్చెన్నున్నాడు అబ్దుల్లా”. అంటూ చిన్నగా అరిచాడు.

“దోంట్ వర్రీ! వాడి ముతాత కూడా మనల్ని పట్టుకోలేడు” అని, ఏక్సిలెటర్ ని పూర్తిగా తిప్పాడు సుభాష్.

గాలి కంటే వేగంగా పరుగెత్త సాగింది బుల్లెట్ డి. బి. ఆర్. ఖాదీ మిల్స్ చాట లోయర్ టాంక్ బండ్ ను నమిపించింది

అదే సమయంలో-

లోయర్ టాంక్ బండ్ వైపు నుండి మదన్ టోరర్ కారు రోడ్డు మీదకు వచ్చింది. టాంక్ బండ్ బ్రిడ్జి వైపు పరుగెత్త సాగింది.

“వెరి గుడ్! బభ్రున్! ఖే బాక్స్ టోరర్ లోకి ఎసిలేయ్” అన్నాడు ఆత్మాహంగా సుభాష్.

సరిగ్గా బ్రిడ్జి ఎక్కడో పోయిందగా తన చెతిలోని కోట బాక్స్ టోరర్ లోకి ఎసిలేయ్ బభ్రున్

మరుక్షణంలోనే టోరర్ స్పీడు అందుకుంది బ్రిడ్జి ఎక్కి. కుడి వైపుకు తిరిగింది సెకండరాబిడ్సేను పరుగెత్త సాగింది.

అబ్దుల్లా పచ్చెన్నున్నాడు” మళ్లీ చిన్నగా అరిచాడు బభ్రున్.

“దుమికయ్ నీటిలోకి” అంటూ, టాంక్ అంచు పరకూ వెళ్లి, పడన్ బ్రేక్ వేసి విడిచిపెట్టాడు సుభాష్.

ఒక్క కుదుపుతో ముందుకు ఎగిరింది బుల్లెట్. టాంక్ బండ్ మీద నుండి- యిరవై మీటర్లు బంప్ చేసి, హుస్సేన్ సాగర్ లోకి దుమికింది.

అంతలోనే-

జీప్ టాంక్ బండ్ మీదకు వచ్చింది.

నడన్ బ్రేక్ వేసి జీప్ ఆపాడు అబ్దుల్లా. అతనితో పాటు మరో నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ జీప్ దిగారు. టాంక్ చివరికెళ్లారు. బార్నిలైట్ వేసి పరిశీలించారు.

వంద మీటర్ల దూరం వరకు గీతలా ఏర్పడి బుడగలు వస్తున్నాయి- నీటిలో.

ఇంతలో మరో హోలీస్ జీప్ వచ్చి అగింది. ఇద్దరు ఎస్. ఐ. లు, నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ క్రిందకు

దిగారు. అబ్దుల్లాకు సెల్యూట్ చేశారు.

“వెంటనే సెల్స్ లిట్టు తెప్పించండి. ఈతగాళ్లను రప్పించండి. అంగుళం అంగుళం వెదికించండి. లెదర్ బాక్సు, మోటార్ సైకిలు, ఆ యిద్దరు మనుషులు కనిపించేంత వరకూ హుస్సేన్ సాగర్ ని పడకట్టేయండి” అని ఆజ్ఞాపించి, జీప్ ఎక్కాడు అబ్దుల్లా.

అతనితో పాటు దిగిన కానిస్టేబుల్స్ తిరిగి జీప్ లో కూర్చున్నారు.

రెండో జీప్ లో వచ్చిన హోలీసువారు మళ్లీ సెల్యూట్ చేశారు.

“హర్రి అఫ్”. అని, గుబురు మీసాలు చువ్వుకుంటూ- జీప్ ని నికిందరాబాడు వైపు పుచ్చించాడు అబ్దుల్లా.

82

రోడ్డుకు అడ్డంగా, తాపీగా పరుగెత్తుతోంది ఓ వార్నిల్ వేన్.

అప్పటికి రెండు మూడుసార్లు హోర్న్ చేశాడు మదన్- సైదు కోసం. కాని, వేన్ డ్రైవర్ సైదు గవ్వలేదు.

మరో సారి హోర్న్ వాయించాడు మదన్.

అప్పటికి సైదు యివ్వలేదు.

కాని-

వేన్ వెనక భాగంలో, చెయిన్ సిస్టమ్ లో ఉన్న డోరు సై నుండి, కిందకు వేలాడింది. ఎటపల్లంగా దాదాపుగా రోడ్డుకు అనుకుని, చిన్న పంతెనలా ఏర్పడింది.

రియర్ వ్యూ మిర్రర్ లోకి చూశాడు మదన్

వెనక హోలీసు జీప్ తరుముకొస్తోంది.

ముందుకు చూశాడు వేన్ ని తప్పించుకు వెళ్ళడానికి ఎటా మార్గం కనిపించలేదు.

గంతలో జీప్ హెడ్ లైట్స్ ఆరిపోయాయి.

అదే సమయంలో-

అయిస్కాంతానికి చేరువవుతున్న యిసుములా, టోరర్ కారు వేన్ లో కెక్కింది.

షడన్ బ్రేక్ చేశాడు మదన్.

అంతలోనే వేన్ వెనక డోరు యధాప్రకారం మూసుకుపోయింది.

కొన్ని క్షణాలపాటు స్థాణువులా ఉండిపోయాడు మదన్.

ఎంతో తెలివిగా ప్లాన్ చేసి- ప్రాణాలకు తెగించి, తీసుకొస్తున్న ఐదు కోట్లు, ఐదు లక్షల రూపాయలతో సహా తనూ, తన కారూ వేన్ లో బంధింపబడిపోయారు!

ఈ విషయం మెదడులో కదిలేసరికి ఉగ్రభైరవునిలా అయిపోయాడు. కోటు జేబులోంచి రివాల్వర్ తీశాడు. వేన్ కంపించేటట్టు సింహగర్జన చేశాడు. “అరేయ్ బద్మాష్! ఎవరు నువ్వు? ఎంతో మందిని బ్రావ్ చేసి, కిడ్నాప్ చేసి, మర్డర్ చేసిన

నన్నే బ్రాప్ చేస్తావా? వెనక దొరు తెరుస్తావా, నీ చర్మం ఒలిచి దోలుకట్టమంటావా?" అన్నాడు మదన్.

"మై నేనీ! పది నిమిషాలు రెస్ట్ తీసుకో. అబ్బుల్లా తరుముకొన్నాడు. అతని తీవ్ర దాటిపోగానే వెనక దొరు తెరుస్తాను" అన్న శాంత గంభీర స్వరం వేన్ శ్రవెంగ్ నీటులోంచి వినిపించింది.

"శూలమ్ సాబ్!" ఆశ్చర్యపోయాడు మదన్.

"యస్ మై బోయ్...."

"క్రమించాలి, సాబ్!"

"దబ్బుల్ రైట్. వేన్ దిగే ముందు కష్ట బాక్స్ వేన్లో విడిచిపెట్టు" శాంతంగా పైవే విలుస్తూ, ప్రశాంతంగా వేన్ సమవుతూ, విలాసంగా మినాలు దువ్వుకుంటూ అన్నాడు పంచశూలమ్.

83

గెస్ట్ హౌస్ చదరల్లిలోయోలా నవ్వుడు గురూజీ.

చేతిలోని విస్కీ, గ్లాస్ ఖాళీ చేసి, ఆగి, ఆగి నవ్వనారంభించాడు జయరాజ్.

అది వాళ్ళ సీక్రెట్ రూమ్.

పంచశూలమ్ తల, మొండెం ఉన్న, శవపేటికలాంటి పెద్దను గది మధ్యలో పెట్టారు. దానికి రెండు వైపుల సోఫాలో కూర్చుని కాళ్ళు ఆ పెద్ద మీద వేశారు. అప్పటికే యిద్దరూ బాగా తాగి

ఉన్నారు. ఆ నిహలో, అంతవరకు గూడుకట్టుకున్న భయం తొలిగిపోయింది. మొండి ధైర్యం, విజయ గర్వం వాళ్ళ కళ్ళకు మైకాన్ని కమ్మించాయి. మృత్యువును జయించినంత అనందంతో పొంగి పోతున్నారు.

"ఇహ మనకు భయంలేదు. ఖచ్చితంగా నూరేళ్ళు బతుకుతాం" అన్నాడు జయరాజ్.

"లా ప్రకారం నడుచుకునే మనిషిని. ఐదు కోట్ల రూపాయలు పోతే పోయే. చెప్పిన మాట ప్రకారం పంచశూలమ్ తల తెచ్చాడు టైగర్. అదే 'లా' అంటే... నేను నమ్మిన చట్టాలు నన్నెప్పుడూ మోసం చెయ్యలేదు".

"నీకు సొంత చట్టాలున్నాయా?"

"లేకపోతే కోర్టువారి చట్టాల్ని నమ్ముకుంటే నిలుపునా మునిగిపోతాం".

"ఇప్పుడు మనం తేలిస్తే నా?"

"లక్షణంగా.... గాలిలో, ఆకాశంలోకి తేలి పోతున్నాం" అంటూ, సోఫాలో పైకి కిందికి పూగాడు గురూజీ. శవపేటిక మీది కాళ్ళు కూడా పూగాయి.

ఆ మూమెంట్ కు పెద్ద కదులుతున్నట్లనిపించింది జయరాజ్ కు. "తల ఎగురుతున్నట్లుంది, గురూ! కాళ్ళు తెయ్య-పెద్ద తెరుద్దాం". అన్నాడు.

"అబ్బుల్లా వచ్చేంతవరకు పెద్ద తెరవకూడదు. అది 'లా' అన్నాడు గురూజీ.

అదే సమయంలో గదిలోకి వచ్చాడు అబ్బుల్లా. "స్వామ్! అందర్నీ స్వామ్ చేసేశాను. హాస్పేన్ సాగర్ లో పది పూపరాడక గిల గిలా తన్నుకు చచ్చాడు టైగర్". అని, ఓ చేత్తో మీసాలు దువ్వుకున్నాడు. రెండో చేత్తో, దీపాయ్ మీది విస్కీ బాటిల్ అందుకున్నాడు.

గడ గదా నాలుగు గుళ్ళు 'రా' తాగాడు

"చచ్చాడా టైగర్?" జయరాజ్ ప్రశ్నించాడు.

"దేమీ డెకారం. చావకేం చేస్తాడు?"

"కష్ట బాక్స్ ఏమయింది?"

"వాడితో పాటు హాస్పేన్ సాగర్ లో పడిపోయింది.

మన మనుషులు వెదుకుతున్నారు".

"దొరుకుతుందా?"

"దిఫినెట్ గా దొరుకుతుంది.... మీకు ఫిష్టి, నాకు ఫిష్టి...."

"సగానికి సగమే....!"

"జెను.... మీరు ఆశివడిచి పెట్టుకున్న డబ్బు అది అయినా, న్యాయంగా సగం మీకిస్తాను. వాటాల దగ్గర పోటీపడకూడదు. నా వాటాలో సగం ఫైగా మా గ్రహాలకు నైవేద్యం పెట్టాలి". అంటూ, బాటిల్ ఖాళీ చేశాడు అబ్బుల్లా.

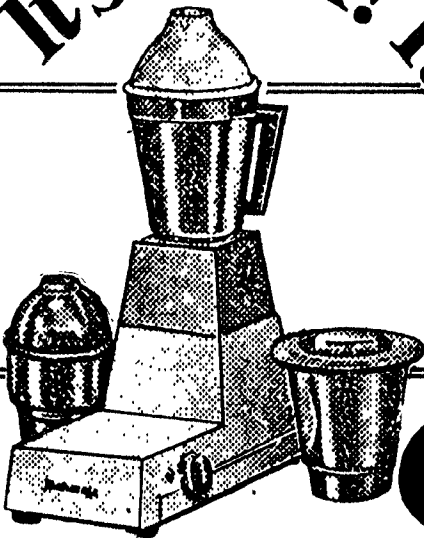
ఆ బాటిల్ పెద్ద మీద పెడుతుండగా, అది కదులుతున్నట్లనిపించింది.

"కాళ్ళు తెయ్యండి- ఆ తలను బైటకు తీసి పుచ్చకాయలా పగులగొట్టేస్తాను" అన్నాడు

Maharaja®

multi-purpose kitchen machine

It's Sleek! It's Elegant!!

3 STAINLESS STEEL JARS AND 5 BLADES.

500 WATTS HEAVY DUTY MOTOR.
60 MINUTES CONTINUOUS RATING.
18000 RPM.
3 SPEED WITH ADDITIONAL JUICER SPEED.
INDICATOR LAMP.
210-240 VOLTS.

అబ్బుల్లా-నిహలో పూగిపోతూ.

జయరాజ్. గురూజీలకు కూడా నిహ తలకెక్కి పోయింది తూలుతూ లేచి నిలుచున్నారు.

పెట్టి తెరిచాడు అబ్బుల్లా

లోపల పంచశూలమ్ తల రక్తంతో పేరుకు పోయి ఉంది. రంగు మారిపోయింది. రాక్షస బొగ్గులా నల్లగా తయారయింది. తెరచుకుని ఉన్న కళ్ళు- బారీలోని బల్బుల్లా మిలమిల మెరుస్తూ అటూ-యటూ కదులుతున్నాయి!

ఉలిగ్గిపడ్డాడు అబ్బుల్లా. తల విడిచిందాడు. రెప్పలు రవరవలాడించాడు. మళ్ళీ పరిక్షగా చూశాడు

పడపడ పరిశీలనగా చూశాడు గురూజీ.

పంచశూలమ్ కళ్ళు కదులుతున్నట్లే ఉన్నాయ్!

"తల నరికినా, పీడు మళ్ళీ చితికాడా?" అయోమయంగా ప్రశ్నించాడు గురూజీ!

"అసలు నేను ఛస్సీగా మళ్ళీ బతకడానికి? మీ చాప్ర మాసంతవరకు నేను చావను" పంచశూలమ్ తల్లోంచి పువ్వుంగా వెలుపడ్డాడు. ఈ మాటలు.

తృప్తిపడ్డారు ముగ్గురూ. గదిలో మరెవరైనా ఉన్నారేమోనని నలువైపులకు చూశారు.

తిరిగి తల మీదకు దృష్టిని సారించాడు గురూజీ. "తెగిన తల ఎలా మా డ్లాడుతుంది? ఏదో మోసం ఉంది యిందులో...." అన్నాడు.

"మోసాన్ని మోసంతో నేజయించాలి. మీరు నన్ను మోసగించి, హింస పెట్టినందుకు మిమ్మల్ని చిత్రహింసలు పెట్టి చంపుతాను అంతవరకు నా ఆత్మ శాంతించదు."

పంచశూలమ్ తల్లోంచి మళ్ళీ ఈ మాటలు వినిపించాయి

ఉ- తెరిగిపోయింది అబ్బుల్లాకు. కోపం ముంప

కొచ్చింది. "చచ్చి కూడా మాట్లాడతావురా, సైతాన్"

అంటూ, తలను ఫైకెత్తి నేలకొని కొట్టాడు

కుండబద్దలయినట్లు, భళ్ళున పగిలింది- మట్టితో తయారుచేసిన ఆ తల! గాజు గుడ్డు ముక్కలు ముక్కలయ్యాయి!! గడ్డం, మిసాలూ, తల వెంట్రుకలు పూడిపోయాయి!!!

లోపల ఉన్న చిన్న సైజు టెవీరికార్డర్ తునా తునకలైపోయింది!

ఆ దృశ్యాన్ని చూసేసరికి ముగ్గురూ కొన్ని క్షణాల పాటు స్తంభించిపోయారు.

"దీనికంతకూ కారకుడు- ఆ మదనే" అన్నాడు జయరాజ్.

"వాడి అంతు చూడాలి" గురూజీ తన అభిప్రాయం వెల్లడించాడు

"చూస్తాను. వాడి అంతు చూస్తాను కీళ్ళు విరిచేస్తాను చర్మం ఒలిచేస్తాను ప్రాణాలు తీసేస్తాను. వాడి పేగులు మెళ్ళీ వేసుకొని పూరేగుతాను." కోపాధ్రేకాలతో పూగిపోతూ అన్నాడు అబ్బుల్లా

"డబ్బు పోయింది ఫలితం దక్కలేదు. యముడలా ఆ పంచశూలమ్ ఎక్కడో, యింకా బతికే ఉన్నాడు. ఏదో క్షణంలో మా ప్రాణాలు తీసేస్తాడు." అన్నాడు జయరాజ్.

"దేమి డికార్మ! అంతకుముందే వాడి ప్రాణాలు తీస్తాను. వాడి శవాన్ని మీ కాళ్ళ ముందు వేస్తాను." అని, కోపాన్ని పట్టిలేక, శవపేతుకను బలంగా తన్నాడు అబ్బుల్లా.

ఆ ఒత్తిడికి రెండుసార్లు దొర్లి అర తెరచు కుంది.

లోపలి అరలోంచి

కళ్ళు పొడపబడ ముగ్గు, చెవులు కొయ్యబడ.

కుళ్ళిపోతున్న విశాలాక్షి నగ్నదేహం నేలమీద పడ్డది!!!

ఆ కళేబరాన్ని చూసేసరికి కేవల ఆరుసూ-తాగిన దానికి పది రెట్లు భళ్ళున కక్కు కున్నార-అబ్బుల్లా, జయరాజ్, గురూజీలు!!!

84

రాత్రి ౭.౦౫ గంటల దాటపోయింది.

ఐ. జి. అఫీసు ముందు స్టోర్మెన్స్ కారు అవుజేశాడు కష్ట బాక్స్ పట్టుకుని కిందకు దిగాడు. ఐ. జి. రూమ్ దగ్గరకెళ్లాడు. ఓ కానిస్టేబుల్ కి తన విజిటింగ్ కార్డు యిచ్చి లోపలకు పంపించాడు. పర్మిషన్ రాగానే- కష్ట బాక్స్ తో సహా ఐ. జి. రూమ్ లో ప్రవేశించాడు పంచశూలమ్.

"నేను మిలటరీ నుండి రిటైర్ అయ్యాను. ప్రస్తుతం పంచామృతం హోటల్ లో పార్వసర్గిగా ఉంటున్నాను". తిరిగి పరిచయం చేసుకున్నాడు.

కుర్చీలోంచి లేచి, అతనితో కరచాలనం చెశాడు ఐ. జి మహేంద్ర. "వెరి గ్లాడ టు మీట్ యు, మిస్టర్ పంచశూలమ్!... కూర్చోండి" కుర్చీ చూపించాడు

"అర్హరాత్రి పూట వచ్చి, మీ విశ్రాంతికి భంగం కలిగించాను" అన్నాడు పంచశూలమ్- మహేంద్ర ముఖంలోకి సరికగా చూస్తూ

"నో... నో... బాధ్యత గల వ్యక్తులకు విశ్రాంతి ఉండదు. .. వారం రోజుల నుండి నిద్ర లేదు, తిండి సహించడంలేదు, యింటికి వెళ్ళలేదు ఇరవై నాలుగు గంటలు అఫీసులోనే ఉంటున్నా...."

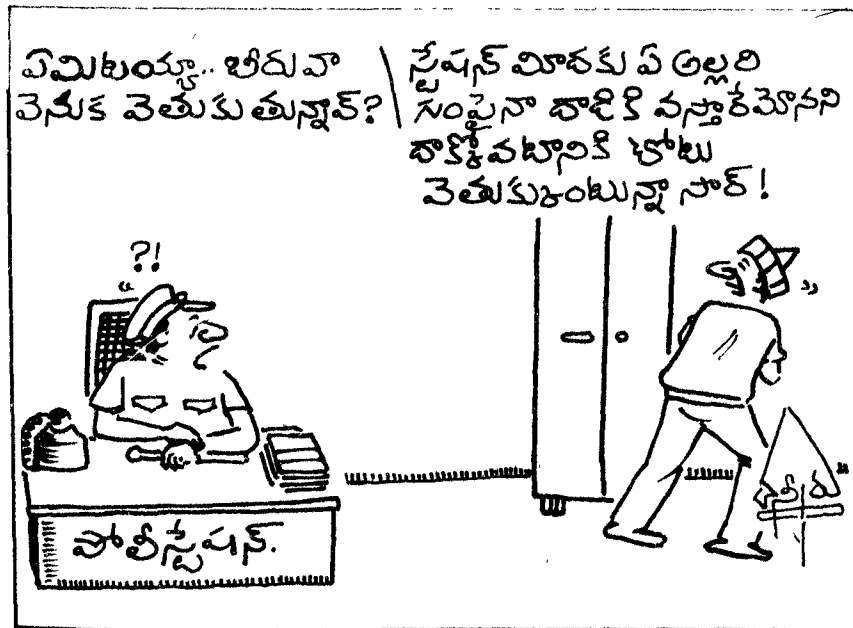
"నో.... వెరి బిట్ ..?"

"బహుశా మీకు తెలిసే ఉంటుంది. ఈ మధ్య హైద్రాబాదులో నాలుగు హత్యలు, రెండు ఆత్మహత్యలు, ఓ చిత్రహింస జరిగాయి.."

"వాట్?" తెలియనట్లే రెట్టించాడు పంచశూలమ్.

"ఎమ్మెల్సీ దీపాదేవి, పహల్గాన్ భీమరాజు, బిజినెస్ మెగ్నెట్ జయరాజ్ గారి శ్రేమతి, కొడుకు చంపబడ్డారు. గురూజీ కుమార్తె మీనాక్షి కళ్ళు ఏకేశారు. ఆమె మరణించింది. అహల్య అనే ఓ స్త్రీ ఆమె చిన్న కూతురు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు. ఈ మూరణకాండలకు కారణమేమిటో, ఎవరు చేస్తున్నారో అంతుబట్టడం లేదు. హంతకుల కొసం గాలిస్తూ, మా డిపార్టుమెంట్ ను నిద్రపొనివ్వడం లేదు, నేను నిద్ర పొవడం లేదు".

"అఫ్ కోర్స్... మీ వృత్తి ధర్మం. బాధ్యతలు అలాంటివి... టై ది టై... సాయంకాలం సంగపూర్ నుండి ఓ హింసజర్ వచ్చాడు మా హాటల్ కి రాత్రి పదకొండు గంటల ఫ్లయిట్ లో తిరిగి వెళ్ళి పోయాడు. కాని, రూమ్ లో ఓ లెడర్ బాక్స్ మరచిపోయాడు. అతనిచ్చిన అక్షసు, ఫోన్ నెంబర్స్ ప్రకారం సంగపూర్ కు ఫోన్ చెశాను నేను కాని, అలాంటి పేరు గల వ్యక్తి తమకు తెలియదని చిప్పారు."

పోటో వ్యాఖ్య పోటీ-28 ఫలితాలు

బహుమతి పొందిన వ్యాఖ్య

“కృష్ణ పొంగుల ఆనందం
గతులు తప్పితే విషాదం”

ఎస్.శ్రీనివాసరావు (పొదిలి)

“ఉద్భుతమైన వరదనీరు,
హద్దులు దాటకుంటే చాలు”

ఆచంట రంగారావు (ఇల్లిందలపర్రు)

“గలగల పారే జల నిధులపై
రణగొణ ధ్వనుల రైలుదారి”

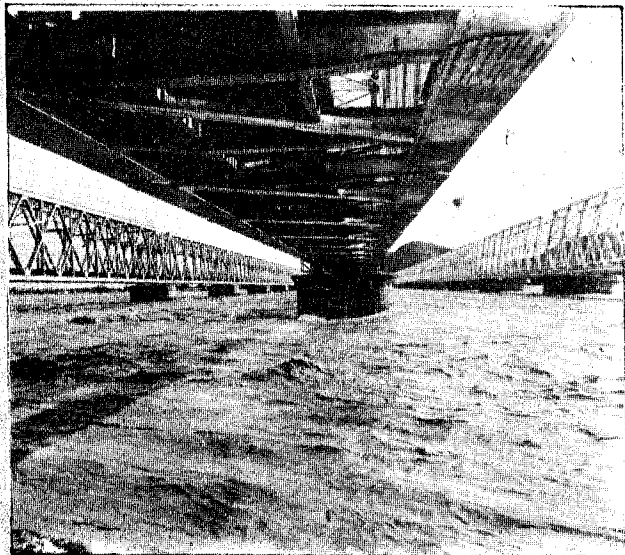
సామినేని సావిత్రి (పైదరాబాద్)

“ఏరుగా పారే నీరు ప్రాణం పోస్తుంది
వరదగా పొంగే నీరు ప్రాణాలు తీస్తుంది”

టి.వి.కృష్ణమోహన్ (విజయవాడ)

లక్ష్మీ పేర్లు

కె.విజయ భాస్కర్ (కొల్లూరు), ఎం.నీత స్వామయ్య

(మచిలీపట్నం), ఎం.ఉవేంద్రశర్మ (శ్రీకాకుళం), జి.సరోజిని (గుంటూరు), ఎం.సురేంద్ర రెడ్డి (కొంకుదురు), అల్లాడి శారద (పైదరాబాద్), కె.శివరామకృష్ణ ప్రసాద్ (ఏలూరు), నిట్టల కృష్ణాజి (అమలాపురం), కె.అక్కిలి (బొంబాయి), జి.నరసింహమూర్తి (అంబిజ).

“అతని పేరు”

“జోషీ”

“జోషీ?” రెట్టించాడు ఐ.జి. మహేంద్ర.

“ఐను, అతను మరచిపోయిన పెద్ద యిది.”

అంటూ లెదర్ బాక్స్ బేబిల్ మీద పెట్టాడు వంచూలమ్.

కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు మహేంద్ర. ఇద్దరు యిన్ స్పెక్టర్లు లోపలకు వచ్చారు. వాళ్ళ చేత పెద్ద తెరిపించాడు.

పెద్దనిండా వంద రూపాయల నోట్లు కట్ట లున్నాయి.

కొన్ని క్షణాలపాటు వాటి వంక చూస్తూ, స్తంభించిపోయాడు మహేంద్ర.

నోట్లు పరీక్ష చేసి, కట్టలు లెక్క పెట్టి “ఐదు కోట్ల రూపాయలున్నాయి సార్!” అన్నాడు ఓ యిన్ స్పెక్టర్. రెండో యిన్ స్పెక్టర్ పరీక్షిస్తూ ధగా పెట్టి అడుగున ఓ కవరు కనిపించింది. దానిని తీసి, మహేంద్రకిచ్చాడు.

కవరు చింపాడు మహేంద్ర. అందులో ఓ ఉత్తరం ఉంది. దానిలో

“ఐ.జి. మహేంద్రగార్హి నమస్కారాలు!

25 సంవత్సరాల క్రితం నేను, కేషియర్,

అక్కొంటింటు; మద్రాసులోని భారత్ బ్యాంక్ నుండి కోటి రూపాయలు దోచుకున్నామని అపరాధం మోపారు. రిమాండ్ లో ఉండగానే కేషియర్, అక్కొంటింటి- పోలీసుల అఘాయిత్యాలకు అహతై పోయాడు.

కాని, మేము ఆ దోపిడీ చెయ్యలేదు.

అయినా, కొందరు వ్యక్తులు యిచ్చిన సాక్ష్యాన్ని ఎదిరించి, వారిని అవమానించడం యిష్టం లేక, కోర్టులో నా నిర్దోషత్వాన్ని నిరూపించుకోదానికి ప్రయత్నించలేదు.

చట్ట ప్రకారం నాకు శిక్ష విధించారు.

అన్యాయంగా ఆ శిక్ష అనుభవించడానికి యిష్టంలేక మర్రాడే జైల్లోంచి పారిపోయాను.

25 సంవత్సరాలు ఎక్కడెక్కడో అజ్ఞాతవాసం చేశాను. బ్యాంక్ దోపిడీ చేసి, ఆ అపరాధాన్ని నా మీద వేసిన దోషలపై ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. వాళ్ళ దగ్గర నుండే సంగ్రహించి ఈ 5 కోట్ల రూపాయలు మీకు అందజేస్తున్నాను.

ఇట్లు, జోషీ....” అని ఉంది.

“ఓ మై గాడ్! 25 సంవత్సరాల క్రిందటి కేసు మళ్ళీ వెలుగులోకి వస్తోంది. ఈ ఉత్తరం చూడండి,

మిస్టర్ వంచూలమ్!” అని, ఉత్తరాన్ని యిచ్చాడు మహేంద్ర.

రెండు నిమిషాల్లో ఉత్తరాన్ని చదవడం పూర్తి చేశాడు వంచూలమ్.

“ఐ.జి. సార్! చట్టాలు నిద్ర పోవచ్చు. కాని, నేరం దాగదు. ఏనాటికైనా బైట పడుతుంది”. అన్నాడు.

అతని ముఖంలోకి సూటిగా చూశాడు మహేంద్ర.

“యు ఆర్ కరెక్ట్... బై ది బై.... ఈ విషయం హెచ్ డిపార్ట్ మెంట్ కు తెలియజేస్తాను. ఒకటి రెండు రోజుల్లో మీకు సన్మానం ఏర్పాటు చేయిస్తాను” అన్నాడు.

“దేనికి?” అశ్రుర్యహీనా అడిగాడు వంచూలమ్.

“మీ నిజాయితీకి.... ఐదు కోట్ల రూపాయలు తెచ్చి యిచ్చారు మీరు. మిమ్మల్ని గౌరవించాలి మేము. యు ఆర్ ఎ గ్రేట్ మాన్”.

“హానింజర్లు హెటల్లో మరచిపోయిన వస్తువుల్ని పోలీసులకు అప్పగించడం నా డ్యూటీ ఇందులో నా గొప్పతనం ఏమిలేదు”.

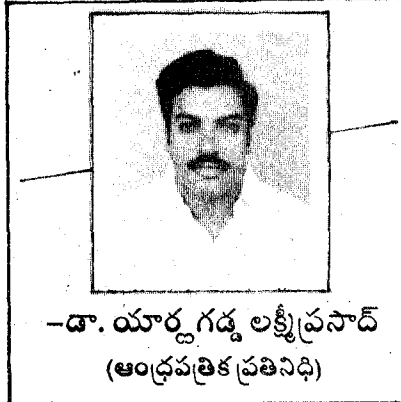
“మిమ్మల్ని ఆనర్ చెయ్యడం కూడా మా డ్యూటీయే”. అన్నాడు దృఢ కంఠస్వరంతో ఐ. జి. మహేంద్ర.

(ఇంకా ఉంది)

సప్తమ ఉత్తర అమెరికా తెలుగు సమ్మేళనం

అమెరికాలోని తెలుగువారు రెండు సంవత్సరాల కొకసారి జరుపుకునే "తానా సభలు" (టి. ఎ. ఎన్. ఎ. తెలుగు అసోసియేషన్ ఆఫ్ నార్త్ అమెరికా) ఈసారి టెక్సాస్ రాష్ట్రంలోని హూస్టన్ నగరంలో జూలై 1, 2 తేదీలలో జరిగాయి.

ఆంధ్రపదేశ్ నుండి పాల్గొన్న కొద్దిమంది విశిష్ట వ్యక్తులతో పాటు అమెరికాలోని మూడు వేల మందికిపైగా తెలుగువారు ఈ రెండు రోజుల సదస్సులో పాల్గొన్నారు. హైదరాబాద్ విశ్వ విద్యాలయం కులపతి ఆచార్య భద్రరాజు కృష్ణమూర్తి ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్న ఈ సమావేశాలలో అలెండియా ఇనిస్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ కు చెందిన డా. వి. రామలింగస్వామి, ఛైన్యం మిషన్ కు చెందిన స్వామిని శారదప్రియానంద, సుప్రసిద్ధ తెలుగు కవులు జి. బాపురెడ్డి, (ఐ. ఏ. ఎన్) కనుములూరి వెంకట శివయ్య, ప్రఖ్యాత ఆవధాన పండితుడు మేదనాని మోహన్, తెలుగు సినిమా రంగానికి చెందిన శ్రీమతి

-డా. యార్లగడ్డ లక్ష్మీప్రసాద్
(ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి)

జమున, చంద్రమోహన్, గాయనీమణులు శ్రీమతి పి. సుశీల, శోభారాజు, గాయకులు రామకృష్ణ, గోటిప్పద బొమ్మలు చెల్లె, చిత్రకారులు శిష్టా, రామకృష్ణారావు, ప్రముఖ పారిశ్రామికబేత్త అక్కినేని బలరామ్, ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయ చూడీ ఆచార్యులు అలూరి శ్రీరామదాసు ప్రభువులు పాల్గొన్నారు.

జూలై 1వ తేదీ ఉదయం 10 గంటలకు భారత,

అమెరికన్ జాతీయ గీతావాచనంతో సదస్సు ఆరంభమయ్యింది. హూస్టన్ నగరానికి చెందిన డా. వేములపల్లి కోవరావు స్వాగతం చెప్పాడు. సభల కన్వీనర్ డా. వి. జనార్ధనరెడ్డి ప్రసంగిస్తూ, 'ఐకమత్యమే మహా బలం' ప్రధాన ఉద్దేశ్యంగా ఈ సదస్సు నిర్వహిస్తున్నామని, విఘ్నా విన్న విన్న భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నప్పటికీ ఆందరం కలసి మెలసి పని చేసి ఉత్తర అమెరికా తెలుగు సంఘాన్ని బ్రహ్మాండంగా తీర్చిదిద్దగలమనే ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ అనుభవాలనుండి పాఠాలు నేర్చుకుంటూ ముందుకు సాగాలని అన్నారు. ఈ సమ్మేళనానికి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన ఆచార్య భద్రరాజు కృష్ణమూర్తి మాట్లాడుతూ, రెండేళ్ళ కొకసారి ఈ ఉత్తర అమెరికా తెలుగు సభలు జరుపుకోవటం ఆనందించవలసిన విషయమని, పిల్లలకు మన తెలుగు సంప్రదాయాలను, అలవాట్లను, కట్టుబాట్లను వేర్పాలని చెప్పారు.

సందేశాలు

ఈ సభలు విజయవంతం కావాలని అమెరికా అధ్యక్షులు జార్జి బుష్, భారత ప్రభుత్వ మానవ వనరుల అభివృద్ధి శాఖామంత్రిలు పి. శివశంకర్ సందేశాలు పంపారు.

ఈ సభలో 'వింజమూరి సిస్టర్స్' గా ప్రసిద్ధి చెందిన సీత, అనసూయగార్ల పుస్తకాలను, కాసెట్లను, బాపురెడ్డి వ్రాసిన 'ప్రణయం ప్రణవం సంకలనాలను విడుదల చేశారు.

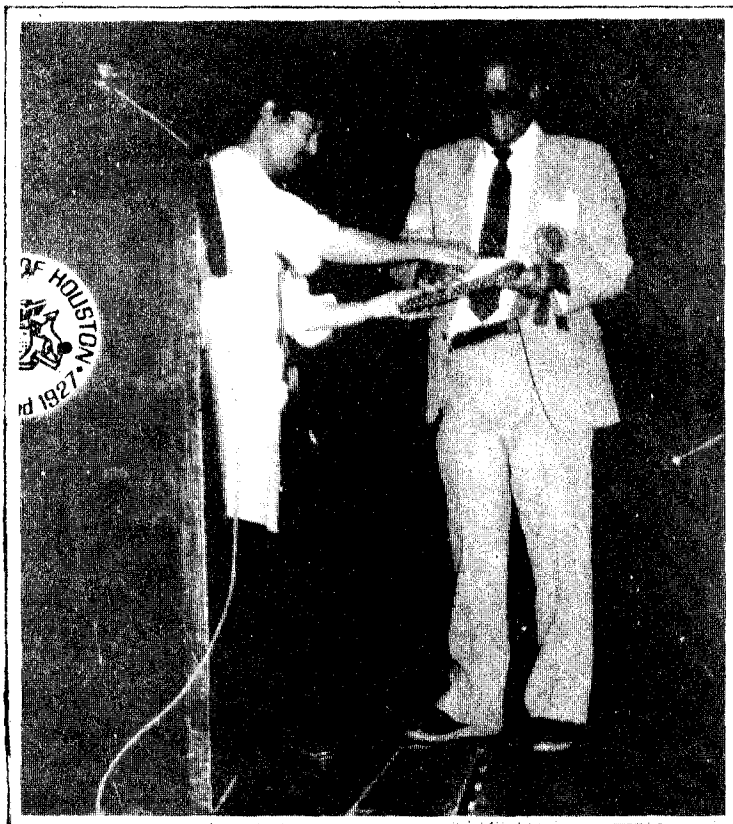
'తానా' అవార్డులు

ఈ సభల సందర్భంగా గత రెండేళ్ళలో అమెరికాలో వివిధ రంగాలలో విశేషమైన ప్రతిభ ప్రదర్శించిన తెలుగువారికి బహుమతులు ఇవ్వబడ్డాయి. బహుమతులు పొందిన వారిలో డా. నోరి దత్తాత్రేయుడు, డా. రాజు, యస్. కుచర్లపాటి, డా. పి. శ్యామసుందరరావు, శ్రీమతి పత్తిసాపు శకుంతల గంగాధరమ్, అంపటి జయకృష్ణ, అంబటి మురళికృష్ణ, డా. బండారు సుభాషిణిరెడ్డి, మేడూరి అవంతి, శ్రీమతి ఉమా భారతి, అవసరాల అనసూయాదేవి, వింజమూరి సీతాదేవి ఉన్నారు. ఈ అవార్డుల పంపిక సంఘానికి డా. పరుచూరి జ్యోత్స్న అధ్యక్షులుగా వ్యవహరించారు.

సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

ఈ రెండు రోజుల సభల సందర్భంగా వివిధ విషయాలపై వేర్వేరు గదులలో 'ప్యానల్ డిస్కషన్స్' జరుగుతుండగా సభలకు వచ్చిన మిగిలిన వారికోసం ఏర్పాటు చేసిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో

ప్రత్యేక సంచిక విడుదల చేస్తున్న ముఖ్య అతిథి ఆచార్య భద్రరాజు కృష్ణమూర్తి

ప్రధానమైన 'కుల్లీన్ ఆడిటోరియం' 20 గంటలపాటు హాల్లో పోయింది. అమెరికాలోని తెలుగువారు స్పృహతో, నాటక ప్రదర్శనలతో, సంగీత కార్యక్రమాలతో, మిమిక్రీతో సభికులను ఆకర్షించే ముందేర్పాట్లు చేశారు. శ్రీమతి రత్నవాస విప్రసారాయణ స్వత్య నాటకము ప్రదర్శించారు. 'హైదరాబాద్ కు వెంటిన పుంజుల అల్యే తన నృత్యంతో సభికులను ముగ్ధులను చేయగా, శ్రీమతి సునీత రామకృష్ణల బృందం 3 గంటలపాటు తమ సంగీత రసప్రాతస్థినితో సభికులను ఓలలాడించారు. రెండవరోజు చంద్రమోహన్ తన బృందంతో 'పూజకు వేళాయెరా' నాటకం ప్రదర్శించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి వచ్చిన శోభారాజు తన బృందంతో 'అన్నమాచార్య కీర్తనలు' ఆలపించారు. మేడనాని మోహన్ చేసిన 'అష్టావధానం' కూడా మన్ననలను పొందింది.

వివిధ విషయాలపై గోష్టులు

'తానా' సభల సందర్భంగా ఉత్తర అమెరికాలోని తెలుగువారు ఎదుర్కొంటున్న వివిధ సమస్యలకు సంబంధించి గోష్టులు నిర్వహించబడ్డాయి. సామాజిక సమస్యలకు సంబంధించిన గోష్టిలో అమెరికాలోని తెలుగువారు సామాజికంగా తమ కెదురవుతున్న వివిధ సమస్యలను ఎలా పరిష్కరించుకోవాలో చర్చించారు. పిల్లలకు ప్రేరణ కలిగించే విషయంలో అమెరికాలోని తెలుగువారి పిల్లలు, మిగిలిన అమెరికన్ పిల్లలకంటే ఎక్కువ ఉత్సాహం, ప్రేరణ కల్గివున్న కారణంగా పిల్లలపై ప్రేరణ పేరుతో ఎక్కువ ఒత్తిడి కల్పించటం భాష్యం కాదని నిర్ణయించారు. అంతేకాకుండా పిల్లలను తమ కుటుంబానికో, ప్రాంతానికో, రాష్ట్రానికో, దేశానికో కట్టిపెట్టే ఆలోచన

మంచిది కాదని 'పిల్లలు ప్రపంచానికి బహుమతులని' తీర్మానించారు. పిల్లల వివాహాల విషయంలో వరకట్నం సమస్యను గురించి చర్చించటం జరిగింది. ఆడపిల్లలను, మొగ పిల్లలను సామాజికంగా, ఆర్థికంగా సమానంగా చూస్తే ఈ సమస్య దానంతట అదే పరిష్కారమవుతుందని నిర్ణయించారు.

విడాకులు

అమెరికాలోని తెలుగువారిని ప్రస్తుతం తీవ్రంగా వేధిస్తున్న డేటింగ్, విడాకుల సమస్యపై అసక్తికరమైన చర్చ జరిగింది. అమెరికన్

సమాజంలో చాలా సహజమైన 'డేటింగ్' (యువతీ యువకులు వివాహానికి ముందు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవటానికి చేసే స్నేహం) వలన 'ఉత్పన్నమవుతున్న సమస్యలను పెద్దవాళ్ళు వివరించగా, తమకు డేటింగ్ లో పాల్గొనే స్వేచ్ఛ ఉండాలని తెలుగు యువతీ యువకులు గట్టిగా కోరారు. తీవ్రమైన చర్చ జరిగిన తర్వాత డేటింగ్ లోని మంచి చెడ్డలను వివరించే బాధ్యత వరకొపబడదని, నిర్ణయం మాత్రం పిల్లలదేనని తీర్మానించబడింది.

విడాకుల సమస్యను గురించి చర్చించి, విడాకుల వలన ఉత్పన్నమయ్యే సామాజిక ఇబ్బందులను తొలగించటం కోసం శ్లష్ష చెయ్యాలని నిర్ణయించారు.

'స్త్రీలకు ప్రాధాన్యత' అన్న అంశంపై చర్చలు చాలా వేదిగా జరిగాయి. అమెరికాలో ఉన్న తెలుగు స్త్రీలు, మొగవారి కంటే ఎక్కువ బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నారని, ఎక్కువ ఒత్తిడికి గురవుతున్నారని వ్యక్తం చేయబడింది. సంప్రదాయాలను రక్షించటంలో స్త్రీలే కాకుండా పురుషులు కూడా సమాన బాధ్యతలు నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు.

అమెరికన్ తెలుగు యువత, ఇంట్లో తెలుగు సంప్రదాయం, బయట అమెరికన్ సంప్రదాయం, రెండింటి మధ్య సలిగిపోవలసి వస్తున్నదని, అదే విధంగా పెద్దవాళ్ళు తమ తల్లిదండ్రుల వలన వచ్చే సమస్యలను గురించి చర్చించారు.

పూర్తి తెలుగుదనం నిండిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో, తెలుగు భోజనంతో, రెండు రోజుల ఉత్తర అమెరికా తెలుగువారి 'తానా సభలు' దీగ్విజయంగా ముగిశాయి.

కన్వీనర్ జనార్దనరెడ్డిని సన్మానిస్తున్న సనీ నటి జమున

శోతల్ని ముగ్గుల్ని చేసిన సుశీల, రామకృష్ణ బృందం

నిగరెట్టు తాగుతూ స్నేహితుడితో నిల్చుని ఉన్నాడు రామారావు. అతని స్నేహితుడు రంగనాథం మద్రాసు వెళ్తున్నాడు. వెనుకనుంచి భుజంమీద చెయ్యి పడటంతో ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు రామారావు.

తాగి మాసి పోయిన పైజమా లాట్రిలో ఉన్న వ్యక్తిని చూసి మొహం చిట్టించుకున్నాడు రామారావు. "నేను గుర్తున్నానా?" రామం ముఖంలోకి లేతుగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు ఆ వ్యక్తి.

"లేదు" నిర్భక్తంగా జవాబిచ్చాడు రామం.

"నా పేరు గోపాలం. ఇదు సంవత్సరాల క్రితం ఇదే పాటువారం మీద కలుసుకున్నాం". రామం

కల్లెలోకి గుచ్చు చూశాడు గోపాలం.

రామారావుకు వెన్నెముకలో ఏదో జరజర పోకినట్టయింది. కళ్లలో భయం. అరచేతుల్లో చెమట్టు పట్టాయి. "గుర్తురా లేదా? ఇంకా చెప్పమన్నారా....." అంటూ అగి ముఖంలోకి చూశాడు. రామారావు తడబడుతూ స్నేహితుని వైపు చూశాడు. అతను అట్టేద లేదు. దూరంగా బుక్ స్టోల్ దగ్గర నిల్చుని ఉన్నాడు.

"మీరు పొరబడి ఉంటారు. నేను మిమ్మల్ని జంతుకు ముందేపుదూ చూశాల్సింది." తనలో కలిగిన తడబాటును పైకి కనబడ నీయకుండా అన్నాడు గోపాలం.

"మీ పేరు రామం కదూ? మీలో పెద్ద మామమీ లేదు. నాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అందుకే గుర్తించలేదనుకుంటాను."

కాదు..... నా పేరు రామం కాదు..... వెంకటేశ్వర్లు."

అన్నాడు రామం పాతం అప్పగించినట్లు.

గోపాలం అశ్చర్యంగా రామం కళ్ళలోకి చూశాడు. రామం పక్కకు చూడనాగాడు.

"నేనే పొరబడి వుంటాను. మనిషిని పోలిన మనుషులుంటారు" నాలో చనగా అన్నాడు గోపాలం.

"అవునవును. అప్పుడప్పుడు మనం పొరబడుతుంటాం" కొంత రిలీఫ్ గా ఫిలవుతూ అన్నాడు రామం.

గోపాలం అదోలా నవ్వాడు. రామం గతుక్కుమన్నాడు.

"బండి రావడానికి చాలా టైం వుంది. కాఫీ తాగుదాం వస్తారా?"

"వద్దు. మీరు తాగండి. ఇప్పుడే నేనూ నా స్నేహితుడూ తాగాం!" అన్నాడు రామం.

"మర్యాదకు పిల్చాను. నా దగ్గర డబ్బులు కూడా లేవు లిండి. కాఫీ తాగివస్తాను" అంటూ గోపాలం రెన్సారెంటులోకి వెళ్ళాడు. అలా వెళ్తున్న గోపాలాన్ని చూస్తూ నిలబడిపోయాడు రామం.

మళ్ళీ పస్తాడేమో? తను వెళ్ళిపోతే? బండి వచ్చేవరకు వుండకుండా వెళ్ళిపోతే తన స్నేహితుడు ఏమనుకుంటాడా? అతను తనను గుర్తు పట్టలేదుగా? భయం ఎందుకూ? ఎలాంటివాడు ఎలా అయిపోయాడు? ఎంత ఉత్సాహంగా కనిపించాడు ఆరోజు? నీటగా డ్రస్ చేసుకుని వున్నాడు. డుర్ర్యసనాలు వున్నవాళ్ళ గతి ఇంతే!

ఆ రోజు..... ఐదేళ్ళవాడు.... తను అంతరాత్మ పీకనొక్కి స్పృతి పేడికలో అట్టుడుగున గుప్త పరచిన ఆరోజు... మళ్ళీ కళ్ళముందుకొచ్చినవ్వొంది.

"ఒరేయ్ రామం! జాగ్రత్తరా! నాలుగు వేలు

భద్రంగా తీసుకెళ్ళి మామయ్య కివ్వ. రైల్వే నిద్రపోకు. అసలే రోజులు బాగా లేవు." హెచ్చరించాడు తండ్రి గుడివాడ బస్టాండ్ లో.

రామారావుకు అసలే గుండెలు వీచువీచు మంటున్నాయ్. అంత డబ్బు దగ్గర పెట్టుకుని ప్రయాణం చేయాలంటే భయంగా వుంది. తండ్రి హెచ్చరికలు మరి చిరాకు కలిగించాయ్.

"సరేలే! ఇకనువ్వెళ్ళు!" ఏనుక్కున్నాడు రామం.

"వెళ్తా లే! బస్ రానియ్!"

రామానికి మహా చిరాగ్గా వుంది

"రైల్వే జాగ్రత్త...."

"అబ్బబ్బ! ఊరుకో నాన్నా!" అంటూ ఎనలేనా వింటున్నారేమోనని చుట్టూ చూశాడు. ఎవరి గొడవలో వాళ్ళున్నారు. కొద్దిదూరంలో టిప్ టాప్ గా డ్రస్ చేసుకున్న ఒక యువకుడు సిగరెట్ తాగుతూ రామం కేసి చూశాడు. రామం గతుక్కుమన్నాడు. వాడు తనకేసి ఎందుకు చూస్తున్నట్టు? నాన్న చెప్పడం విన్నాడేమో?

బస్ వచ్చింది. రామం బస్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మరో సారి హెచ్చరించి తండ్రి వెళ్ళి పోయాడు. రామం కోటు కిందగా, షర్ట్ మీదనించి బనీస్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు.

బనీస్ జేబులో నాలుగు వేలు పెట్టి ఏనుక్కు పెట్టుకున్నాడు. షర్ట్ మీద నుంచి ఎత్తుగా కనిస్తుందనే భయంతో కోటు వేసుకున్నాడు. అయినా భయంగానే వుంది. జేబులు కత్తిరించే వాళ్ళ ప్రావీణ్యత గురించి ఎన్నో కథలు విన్నాడు రామారావు.

"ఎంతదాకా?"

రామం ఉలిక్కిపడ్డాడు. పక్కకు చూశాడు. తన

పక్కన కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి నీరుకారి పోయాడు. వీడు... తనను బస్టాండులో గమనిస్తూ నిల్చున్నాడు. ఇప్పుడు పక్కన చేరాడు. తనదగ్గర పెద్ద మొత్తం వున్నట్టు వాసన పట్టినట్టే వున్నాడు. నాన్న మరి? చుట్టూ వున్న మనుషుల్ని చూడకుండా ఒకటే హెచ్చరికలు చేశాడు.

"మాట్లాడరే?"

"ఒంగోలు వెళ్ళాలి. పైదరాబాదు, మద్రాసు ఎక్స్ ప్రెస్ లో" తీరా నిజం చెప్పినందుకు తనను తనే తిట్టుకున్నాడు

"నేనూ గూడూరు వెళ్ళాలి. ఫర్వాలేదు. తోడు దొరికారు. టోర్ కోట్టుకుండా కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి... సందేహం లేదు. వీడు తనను వెంటబడిస్తున్నాడు. హా భగవాన్ నన్ను ఈ దుర్మార్గుడి బారి నుంచి రక్షించే భారం నీదే. అతను ఏదో మాట్లాడుతూనే వున్నాడు. రామం "ఆఁ ఊఁ" అంటూ యధాలాపంగా కూర్చున్నాడు.

ఇద్దరు బస్ దిగారు.

అతను రిక్తా పిల్చాడు రామం మరో రిక్తా పిలుస్తూ వుంటే "ఎందుకండి రెండు రిక్తాలు దండగ! ఎక్కండి!" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి

రామం గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నయ్. జేబు కత్తిరించే ప్రయత్నంలోనే వున్నాడు. దొంగ రాన్సుర్. పైకి ఎంత మర్యాదస్తుడిలా కనిస్తున్నాడో! అనుకుంటూనే రామం రిక్తా ఎక్కాడు.

"మీ చేరు?" రిక్తాలో కూర్చోని అడిగాడు ఆ వ్యక్తి.

"రామం!"

"నా చేరు గోపాలం?" చెప్పాడు అడక్కుండానే. దొంగలు నిజమైన చేరు చెప్పరు. వీడిచేరు గోపాలం

పతులు గతించినా ఫలితం దక్కింది!

ఆరు దశాబ్దాలలో యిద్దరు ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన భర్తలను పొందటమే కాకుండా లక్షలాది గౌరవు కూడబెట్టుకో గలిగిన మహిళ పేరు ప్రస్తావనకు వచ్చినప్పుడు ముందుగా చెప్పుకోవలసిన పేరు జాక్వెలిన్ బో ఏయర్లట.

'89 జూలై 28తో 60 ఏళ్లు నిండిన ఈమె ఎవరో కాదు... అమెరికా మాజీ అధ్యక్షుడు జాన్ ఎఫ్. కెన్నెడీ భార్య. 1953లో కెన్నెడీని వివాహం చేసుకోవటంతో ఈమె వార్తల్లో కెక్కింది అప్పుడు కెన్నెడీ మహిళా సెక్ట్ లో సెనేటర్ గా పని చేస్తున్నాడు.

తగినటువంటి భార్యను పొందలేకపోతే అధ్యక్షుడిని కాలేవని కెన్నెడీ తండ్రి అంటుండేవాడట. అందుకే విద్యావంతురాలు, అందగత్తె అయిన జాక్వెలిన్ ను పెళ్ళి చేసుకున్నాడు కెన్నెడీ.

1963లో కెన్నెడీ హత్య జరిగింది. ఐదేళ్ళ పాటు ఏమి పెరహం అనుభవించిందో... ఆ తర్వాత గ్రీస్

పిప్పింగ్ కంపెనీలో పని చేసి అరిస్టాటల్ బనాసినను వివాహం చేసుకుంది 1975లో అతను కూడా మరణించే సమయానికి జాక్వెలిన్ విడాకులకు సిద్ధంగా వున్నట్టు. అన్ని రకాల "వ్యవహారాలను" పదిలించుకునేందుకు బనాసిన కుమార్తె తన సవతి

తల్లి అయిన జాక్వెలిన్ ను లక్షలాది డాలర్లు చెల్లించేందుకు సిద్ధపడింది ఆ విధంగా జాక్వెలిన్ తన సంపదను 20 కోట్ల డాలర్లకు పెంచుకుందట

అప్పటి నుంచి బయటి ప్రపంచంతో సంబంధాలను పెంచుకొంది "డబుల్ డే వచ్చిపింగ్ కంపెనీ"లో పార్ట్ టైం ఎడిటర్ గా పని చేస్తూ, ఎక్కువ కాలం న్యూయార్క్ లోనే గడిపింది.

మార్చి వినయార్డ్ లో ఒక పెద్ద భవంతిని ఎర్నాటు చేసుకుంది. 10 సంవత్సరాలకు పైగా తన ఆర్థిక సలహాదారుల్లో ఒకడైన మార్సె టింపుల్స్ మానస తన సహచరుడిగా "వుండు"కుంది.

కెన్నెడీకి ప్రయురాలైన మార్సిన్ మద్రోని పెళ్ళి చేసుకునేందుకు పీటగా అయినకు విడాకు లిచ్చేందుకు కూడా ఒకప్పుడు సంసిద్ధురాలైన జాక్వెలిన్ తన ఉనికి కోసమే బనాసినను వివాహం చేసుకుందన్న విషయాన్ని యిప్పటికీ అమెరికా ప్రజలు మరువలేక పోతున్నారు.

మంచివాడు

అయి వుండదు దొంగవెధవ దొంగపేరు చెప్పాడు.

"అసలే ఉక్కిగా వుంటే ఆ కొదందుకండి? తీసి పట్టుకోవచ్చుగా?" అన్నాడు గోపాలం.

"అమ్మో రాన్నా! జేబు కత్తిరించడానికి కోటు అడ్డంగా వుందా? నాకామాత్రం తెలివి తేటలు లేవనుకోకు. నేను చస్తే కోటు విప్పను!" అనుకొని "నాకేం ఉక్కిగా లేదు" అన్నాడు రామం.

గోపాలం మెడతిప్పి పక్కన కూర్చొని వున్న రామం ముఖంలోకి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. "ఎట్లా చూస్తున్నాడో వెధవ తన ప్లాన్ లో పడలేదని!"

ఇద్దరూ రిక్తా దిగారు. రామం రిక్తాకు సగం చార్మి ఇవ్వబోతే "వుంచండి. వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాను" అని నవ్వుతూ రిక్తా వాడికి డబ్బు ఇచ్చాడు గోపాలం.

రామం శరీరంలో చలి కుదుపు కలిగింది. "వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాడట. జేబు కొట్టేస్తానని ఎంత ధైర్యంగా చెబుతున్నాడూ?" రామం కోటు కిందగా వున్న బనీన్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు. చేతికి ఎత్తుగా తగిలి రిలీఫ్ గా నిట్టూర్చాడు.

కొంటర్ దగ్గర ఇద్దరూ నిల్చున్నారు. గోపాలం ముందు నిల్చున్నాడు. టికెట్టుకొని "పదండి వెళ్ళండి!" అన్నాడు.

"టికెట్?"

నేను కొన్నాను.

"దొంగవేషాలు! నమ్మకం కలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఎంతో కాలంగా పరిచయం వున్నట్టు కలేసుకుంటున్నాడు."

కోటు జేబులో వేరుగా పెట్టిన డబ్బులో నుంచి లెక్కచూసి ఇచ్చేశాడు గోపాలం వడ్డీని వినకుండా.

బండి గంట లేటని తెలిసింది. కనీసం మరో మూడు గంటలయినా స్టేషన్ లో వుండాలి.

ఇప్పటి నుంచే స్టేషన్ లో ఏం చేస్తాం? రండి టీ తాగుదాం!" అంటూ గోపాలం స్టేషన్ కు ఎదురుగా వున్న బార్ లోకి దారితీశాడు. రామం అయిష్టంగానే అతన్ని అనుసరించాడు.

"ఏం నారీ! ఈ మధ్య కన్పించటం లేదు?" బేరర్ గోపాలాన్ని నవ్వుతూ పలకరించేడు.

"అవును! చాలా కాలమయింది. రెండు టీ స్పెషల్" అన్నాడు నవ్వుతూ.

రామం అలోచనలో పడ్డాడు. ఈ బేరర్ గాడూ, వీడూ కలిసి తనను ఏమైనా చేస్తే? ఇంత మంది 'మధ్య వట్టిగా ఏం చేస్తాడు?

"సిగరెట్ కాలుస్తారా?"

కాల్చాలని వున్నా "వద్దు!" అన్నాడు రామం. వీధైవరు నమ్మేది? ఆ సిగరెట్ లో ఏ మత్తు పదార్థమో వున్నా వుండవచ్చు.

బేరర్ టీ తెచ్చి ఇద్దరి ముందు పెట్టాడు.

స్పెషల్! అన్నాడు! వాడు నవ్వాడు. కోడ్ భాషలా

వుంది. తన ముందున్న కప్పులో తప్పక ఏదో కలిపి వుంటాడు. గోపాలం బేరర్ తో మాట్లాడుతున్నాడు సమయం చూసి తన కప్పు గోపాలం ముందు పెట్టి రెండోది తన తీసుకున్నాడు.

"తాగండి! స్పెషల్ టీ!" నవ్వుతూ అన్నాడు గోపాలం. తను కప్పులు మార్చింది గమనించినట్టున్నాడు కాలాంతకుడు.

గోపాలం తన ముందు వున్న కప్పు తీసుకుని టీ తాగుతూ వుంటే రామం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"పెళ్ళయిందా?"

"అయింది. ఒక పిల్లవాడు కూడా?" భార్య బిడ్డల రూపాలు కళ్ళకు కన్పించగా ఉత్సాహంగా అన్నాడు రామం.

"ఉద్యోగం చేస్తున్నారా?"

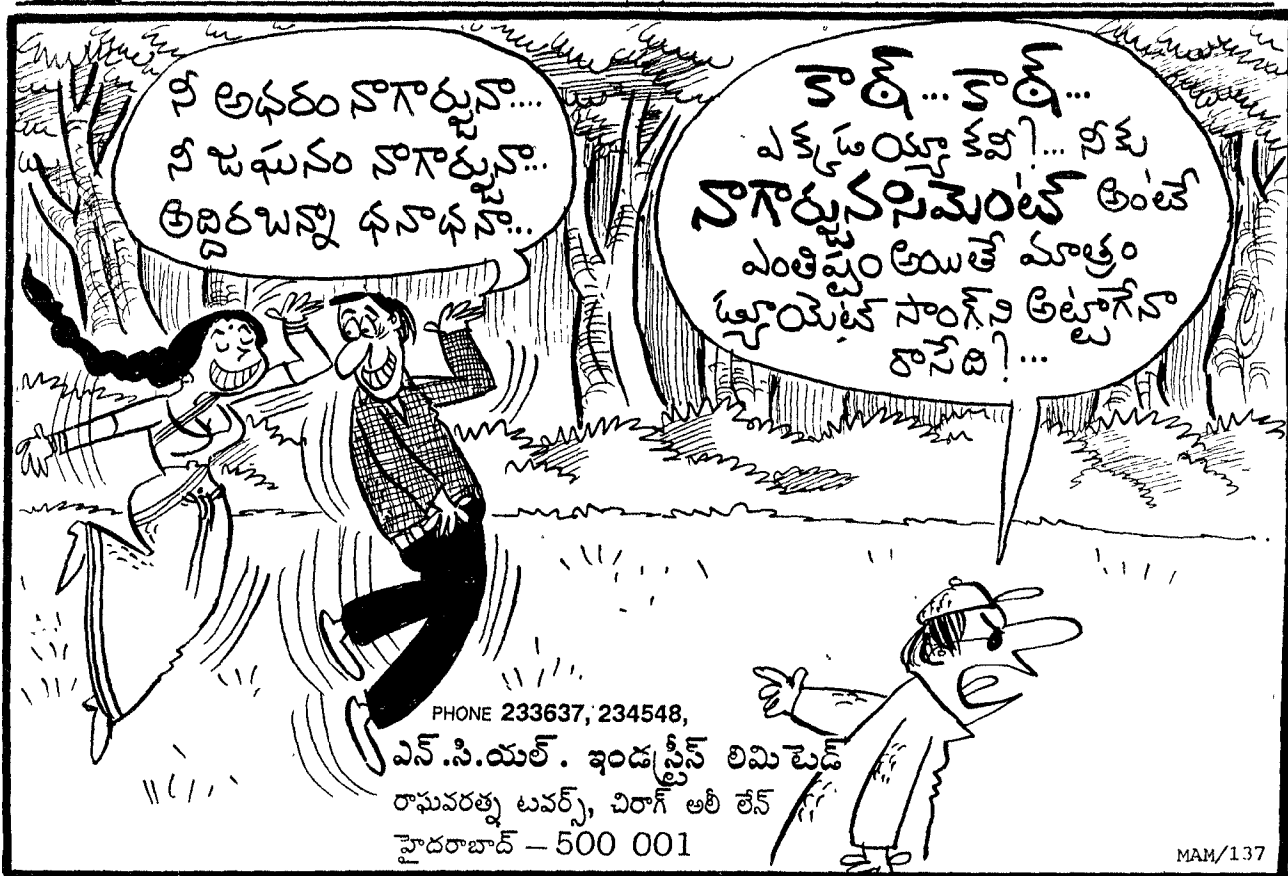
"లేదు. బి. ఏ. వాసయ్యాను. వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నాను."

"ఒంగోలు పని మీద వెళ్తున్నారా?"

"సంతలో ముర్రా బరెల్లి కొనడానికి వెళ్తున్నాను." అని చెప్పబోయి మానేశాడు. "పనేం లేదు. మామయ్యకు సుస్తాగా వుంటే చూట్టానికి వెళ్తున్నాను." అన్నాడు.

"మీకు పెళ్ళయిందా?" రామం మొదటి సారిగా ప్రశ్నించాడు గోపాలాన్ని.

"అయింది. ఒక లక్ష్మణకారి కూతుర్ని లేపుకొచ్చి

PHONE 233637, 234548,

ఎన్.సి.యల్. ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్

రాఘవరత్న టవర్స్, చిరాగ్ అలీ లేన్

హైదరాబాద్ - 500 001

MAM/137

పుట్టపర్తి వారి "మేఘదూతం" కావ్యానికి అవార్డు

గుర్రం జామవా పేరిట కడపలో శ్రీవాణి కళా పీఠం సాహిత్య అవార్డును నిరుటి సంవత్సరము నుండి ఇస్తున్నట్లు ప్రస్తుత సంవత్సరానికి శ్రీమాన్ పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు మాత్రాధందస్సులో రాసిన "మేఘదూతము" అనే అభ్యుదయ కావ్యానికి జామవా అవార్డు ఇవ్వాలని కమిటీ నిర్ణయించిందని శ్రీ రామలింగయ్య తెల్పారు.

జామవా జన్మదినమైన సెప్టెంబర్ 28 న కడపలో జరిగే అవార్డు ప్రధానోత్సవ సభలో పుట్టపర్తి వారికి అవార్డు మొత్తం చెల్లుని సూట పడవోర్లు, మెమెంటో అందజేస్తారు.

బహుభాషావేత్త, మహా విమర్శకుడు, మహాకవి సంగీత స్వరకర్త అయినటువంటి పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు జామవా అవార్డును స్వీకరించడానికి సమృద్ధి తెచ్చడం వారి విషయానికి ప్రతీకగా నిలుస్తుందని ఆయన అన్నారు.

సవయ్యగ కవి వక్రపర్తి గుర్రం జామవా సాహిత్య అవార్డు పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు రచించిన "మేఘదూతము" కావ్యానికి ఇస్తున్నట్లు శ్రీవాణి కళా పీఠం అధ్యక్షులు శ్రీ నిమ్మకంటి రామలింగయ్య ప్రకటించారు.

కులం ధనం అన్నీ వదిలేసుకొంది. నేనెం చేసినా సహస్తుంది...."

"అబ్బాయి గారి పని సగం అయిపోయింది. మరో గ్లాసు పోయిస్తే సరి!" అనుకుంటూ "మరో గ్లాసు తాగుతారా? డబ్బుకు వెనకాడకండి. నా దగ్గరవుంది ఇస్తాను" అన్నాడు రామం ఉత్సాహంగా.

గోపాలం రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

"డబ్బు నాదగ్గర కూడా వుంది. మూడువేలకు పైనేవుంది. ఇంత మొత్తం దగ్గర పెట్టుకుని ఇవాళ తాగకూడదనే అనుకున్నాను. కాని పుండలీక పోయాను. ఇందులో వున్న పోయి మీకు అర్థంకాదు. మీలాంటి వాళ్ళను చూస్తుంటే నాకు జాలివేస్తుంది. తాగడం వల్ల కొన్ని నవ్వులు కూడ లేకపోలేదు. అప్పుడప్పుడు వాచీ, పెన్, డబ్బా పోతువుంటాయ్" అన్నాడు గోపాలం మూతలు పడిపోతున్న కళ్ళను బలవంతంగా తెరుస్తూ.

"ఏడు మామూలు దొంగకాదు. గజదొంగ. తెలివైన దొంగ. తన దగ్గర మూడువేలున్నట్టు నన్ను నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఒరేయ్! రాష్ట్రం. నువ్వు తాగినా తెలివిగానే వున్నావురా. నాకూ వున్నదిరా తెలివి. పైగా తాగలేదు కూడా." కనిగా అనుకున్నాడు రామం.

జేరర్ బిల్లు తెచ్చాడు. గోపాలం పర్పు తీసి వందరూపాయల నోటు యిచ్చాడు.

మొత్తం మీద ఒక వందరూపాయల నోటు వున్నట్టుంది. అది ఎవరి జేబులో నుంచి కొట్టిశాడో!

జేరర్ ఇదురూపాయలిచ్చి గోపాలం లేచినిల్చున్నాడు. తూలి కుర్చీ పట్టుకున్నాడు.

రిజిస్టర్ మారేజ్ చేసుకున్నాను."

రామం గోపాలం ముఖంలోకి నిరసనగా చూశాడు. ఎంత కైనా తెగించిన వాడే! అనుకున్నాడు.

"నేను బ్యాంకోలో పని చేస్తున్నాను."

"కొయరా నాయనా కొయ్" అడక్కుండానే బ్యాంకులో ఉద్యోగం అని చెప్తున్నాడు. తను ఇలాంటి వేలు ఎక్కో రోజుకు చూస్తాననీ, డబ్బంటే తనకు లక్ష్యం లేదనీ నన్ను ఇంప్రెస్ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. చిట్టి నాయన! నాకు బొత్తగా బుర్ర లేదను కొంటున్నాడు!

"ఏమిటి అలో చిస్తున్నావు?"

రామం తృప్తి పడ్డాడు. చేతిలో వున్న కప్పులో టి వేలికింది. చెయ్యి చురుక్కు మంది.

"చెమట్లు కారిపోతున్నా ఆ కోటు విప్పరేం? మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకు బాధగా వుంది." గోపాలం అన్నాడు.

"వుంటుంది! వుంటుంది! ఎందుకుండదూ బాధగా? నీకు కావాల్సింది నేను కోటు విప్పటమేగా. నేను ఆ మాత్రం గ్రహించలేదు అనుకోకు." అనుకున్నాడు. పైకి సమాధానం యివ్వలేదు.

"మీకు ద్రింకు తీసుకునే అలవాటుందా?"

అమ్మబిడ్డా! తాగించాలని చూస్తున్నావా? తాగాలని వున్నా లేదు నాకు అలవాటు లేదు." అబద్ధం అడేశాడు.

రామం. "మీరు చాలా బుడ్డి మంతుడిలా వున్నారా?"

"నాకు చెడు అలవాట్లేమీ లేవు." గర్వంగా అన్నాడు రామం.

"నాకు అన్ని చెడు అలవాట్లా వున్నాయ్. తాగుతాను. అందుబాటులో వున్న ఆడవాళ్ళను ఒదిలిపెట్టను. నా భార్య పరాయి మగాడితో తిరుగుతానంటే చస్తే ఒప్పుకోను. మీలా మంచి అలవాట్లతో మనిషి ఎలా జీవిస్తాడో నాకు తెలియదు. గతాన్ని తలుచుకుంటూ, భవిష్యత్తు గురించి అలో చిస్తూ బ్రతకలేను. పరమానందలో జీవిస్తాను. ప్రతి క్షణం జీవిస్తాను." విస్కీ గ్లాసు ఖాళీ చేశాడు.

రెండో గ్లాసు కూడ పూర్తి కావసాగింది. కబుర్లు చెపుతూ, మధ్య మధ్య కూనిరాగం తీస్తూ త్రాగుతున్నాడు.

ఏమిటి? ఇంత తాగేస్తున్నాడు? అంత డబ్బు అతని దగ్గరవుందా?

గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు. కళ్ళు మత్తుగా వాలి పోతున్నాయ్. ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే. మరో గ్లాసు కొట్టాడంటే గుర్రం ఎక్కిస్తాడు. ఇక వాడిబొంద. వాడు నన్నేం చేస్తాడు?" అలో చనలో పడ్డాడు రామం.

"నా.... నా భార్య.... చాలా... మంచిది. నా కోసం

"రామం గారూ! ఈ పర్పు మీ దగ్గర వుంచండి ఇందులో చాలా డబ్బువుంది. నేను మత్తులో వున్నాను. వళ్ళు తెలియకుండా నిద్రపోతే ఎవరైనా తీసేస్తారు." అంటూ వర్క్ అందించాడు.

రామం వర్క్ అందుకున్నాడు. పర్పులావుగానేవుంది. ఓక్షణం రామానికి అతని మాటల్లో నిజాయితీ వున్నట్టు అనిపించింది.

అంతా దొంగ వేదం! తను ఆ పర్పు ఎక్కడ పెడతాడో చూడాలనే ప్రయత్నం. తన జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ ఎత్తు వేశాడు. తను మాత్రం తక్కువ తెన్నాడా? ఏం? దీన్ని కోటు జేబులోనే పెట్టుకుంటాడు. తనకు వేరే జేబులేలేనట్టు ప్రవర్తిస్తాడు. అయినా వాడి బొంద. ఇందులో విముంటుంది గనక. ఏవో ఏచ్చి కాగితాలు, బిల్లులూవుండి వుంటాయి.

"ఏమిటి అలో చిస్తున్నావు? మీరు ఒంగోలులో దిగిపోయే ముందు నన్ను లేపి ఇచ్చేయ్యండి" అన్నాడు గోపాలం.

రామం వర్క్ కోటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

"జాగ్రత్త కోటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు. పర్పుకు జేబు లేదా?" గోపాలం అడిగాడు.

"ఏకాగ్రపురా బిడ్డా! నేను ముందే అనుకున్నాను. నువ్వు నా జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ పర్పు నా కిచ్చావని" అనుకుంటూ "నా వర్క్ కు జేబు లేదండి!" అన్నాడు. ఆ విషయం చెప్పే అవకాశం వచ్చినందుకు రామానికి సంతృప్తిగా వుంది. నిశ్చింతగా వుంది. గోపాలం తడబడుతూనే ప్లాట్ ఫారం చేరాడు. రామం భుజంమీద చేయి వేసి రైలు

పెట్టిలోకి ఎక్కాడు

బండి బయలుదేరింది సిట్లు చాలా పరకు ఖాళీగానే వున్నాయ్ గోపాలం ఇద్దరు మనుషులు కూర్చోగల స్థలంలో ముడుచుకు పడుకున్నాడు

రామానికి పర్సెల్లో ఎంత వుందో చూడాలని కుతూహలం కలిగింది బాత్‌రూంలోకి వెళ్లి నోట్లు లెక్క పెట్టాడు రామం ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు మూడు వెలు వున్నాయ్ వాటిల్లో మూడు పందరూపాయల్లో మిగిలిన కొన్ని పది రూపాయల నోట్లు కూడ ఉన్నాయ్

రామం తిరిగి సిట్లపక్కరకు వచ్చాడు గోపాలం మంచినిద్రలో వున్నాడు నిద్రనటసున్నాడేమో అనే అనుమానంతో ముఖంలోకి పరిక్షగా చూశాడు

ఆ ముఖం ఎంతో అమాయకంగా కన్పించింది చిన్న పిల్లవాడిలా ఇంత నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న ఇతను దొంగ? కాదు కాదు తనే అనవసరంగా ధయపడ్డాడు అతన్ని అనుమానించాడు.

అయినా రామం తెల్లవార్నా కూర్చునే వున్నాడు తెలతెలవారుతుండగా ఒంగోలు స్టేషను వచ్చింది

రామం లేచినిల్చున్నాడు బ్యాగ్ తీసుకున్నాడు ఓ క్షణం హాయిగా నిద్రపోతున్న గోపాలం ముఖంలోకి చూసి దిగిపోయాడు

ఆగు! పాల్స్ ఫారం మీద నడుస్తున్న రామం ఉలిక్కిపడి ఆగాడు

తననుకాదు అలే అతని పర్సు తన చక్కెర వుండిపోయిందే? తను మరేపోయాడు బండి ఆగి వుంది వెళ్లి ఇచ్చేస్తే? తను బండి ఎక్కగానే అది కదిలే? హానీయే తర్వాత పంపించవచ్చులే స్టేషన్ బయటికి నడిచాడు. బండి బయలు దేరింది చూస్తూ నిల్చున్నాడు

అతని అద్రసు తన దగ్గర లేదుగా? ఎలా పంపించడం? అతను తనను గురించి విమనుకుంటాడు" దొంగ అనుకుంటాడేమో" అనుకోనియే! తను నిజంగా దొంగతనం చేశాడా విమన్నానా? మరిచిపోయాడు ఆంతగా" మనియార్డరు ద్వారా పంపాలంటే అతని అద్రసు లేదాయ్

అబద్ధం నీవు మరిచిపోలేదు. కావాలనే దిగేశావ్ నువ్వు దొంగవు. మరెలా దొంగవు లోపల ఏదో అరిచింది

"ఏయ్ నువ్వు నోరుముయ్! నేనేం కావాలని మరిచిపోలేదు నిజంగా నేను మరిచిపోయాను ఇందులో దొంగతనమేముంది? అతనిమీద నాకూ జాలిగానే వుంది ఇలా జరిగినందుకు బాధగానే వుంది "

బున్మని తల ఎత్తిన అంతరాత్మ నెత్తిమీద ఒకటి వేసి దాన్ని పడుకోపెట్టాడు రామం.

* * * *

మళ్ళీ చివ్వున అంతరాత్మ తల ఎత్తి "ఏం ఆరోజు

నన్ను కసిరికొట్టావా? నిజంగా మరిచిపోతే ఆ డబ్బు ఇప్పుడు ఇచ్చేయ్?" గట్టిగా అరిచింది దీని సగ తరగ ఇదొకటి - మధ్యలో మాటకు ముందు నేను వున్నానంటూ బయలు దేరుతుంది

"ఎద్రావేలే నోరు మూసుకో" ఇప్పుడు నా ముందు అంత డబ్బు ఎక్కయిందీ?"

ఇప్పుడు లేకపోతేనే? అతన్ని ఇంటికి తీసుకెళ్ళు రేపు సర్దు "

"మంచి దానివే! రోడ్ వేషం వాడూనూ! పక్కా దొంగలా కన్పిస్తున్నాడు "

"నకంటేనా?"

"నువ్వు నోరు మూస్తావా లేదా?"

చెవులు గింగురుమనేలా నవ్వింది అంతరాత్మ.

"ఏమిటా పిచ్చి నవ్వు?"

"దొంగ మంచివాణ్ణి దొంగ అంటుంటేనూ " మళ్ళీ నవ్వు

నేను దొంగనా? వాడు మంచివాడా? ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు"

అవును లోకం చుట్టూ నువ్వు మంచి వాడని నీకు చాలా మంది పెరు వుంది పరస్పరం కన్నెత్తి (దొంగ చూపులు తప్ప) చూడవు పదిమందిలో (రహస్యంగా తప్ప) తాగవు చాలా మంచివాడివి ఎవరూ తెలుసుకోలేరంటే తప్ప దొంగతనం, రంకుతనం చెయ్యవు"

"నువ్వు నోరు మూసుకుంటావా? లేక గొంతు వినకమంటావా?"

"నా గొంతు వదిలియ్ ఊపరాడటంలేదు నా ఇందుకులే నీయివ్వం వచ్చినట్లే చెయ్?"

"అలా రా దారికి" మాటకు ముందు

నాబాబు

నేనొక్క, పూటకూటికి గతిలేని పాటగాడ్డీ! బ్రతుకు మెతుకుకై, నేర్పాను ఓ చిన్నపాట. ఆ పాటంతా, తేట తియ్యదనాల ఊట! పాట చిన్నవారిది- అప్లౌడపు బాట! మరి, నాబాబు...? ఏ పూటకీ గతిలేని, జన కారుణ్యతలేని ఎచ్చోటో.....!

- (నక్కతి

నేనున్నానంటూ బయలుదేరకు జాగ్రత్త!"

"ఏరా రామం? ఒంట్లో బాగాలేదా? వళ్ళంతా వెలుట్లు పట్టిందే?" రామం స్పృహతుడు ప్రశించాడు.

రామం తృప్తిపడ్డాడు. "ఏదోరా కొంచెం గిట్టిగా వుంది అంటూ కర్పిపుతో ముఖం తుడుచుకో సాగాడు

"ఏరేనామి స్పృహతులు మద్రాసు వెళ్ళిందీ?"

"మళ్ళీ తగలడా? అనుకున్నాడు రామం "అవును" అని సమాధానం చెప్పాడు.

"ఇత నెవరు? పైనుందికిందకు శల్య పరీక్ష చేస్తూ అడిగాడు రామం స్పృహతుడు

"నా పెరు గోపాలం ఒకప్పుడు బ్యాంక్లో పని చేసేవాణ్ణి."

"మరి ఇప్పుడే?" రామం స్పృహతుడు అడిగాడు

"నా వేషం కన్పించడంలా? ఇప్పుడు నిరుద్యోగిని. ఉద్యోగం పోయింది "

"ఏం? ఏం చేశావ్?"

ఎకవచన ప్రయోగానికి ఆశ్చర్యపోతూ ఓ నిమిషం అతని ముఖంలోకి చూశాడు గోపాలం.

"క్యాష్ మూడు వెలు పోయింది. ఇక్కడే ఈ విజయవాడ నుండి ఇదే బండి కోసం ఎదురుచూస్తూ పోగొట్టుకున్నాను ఆరోజే ఇన్సూరన్స్ జరిగింది. వేరే డబ్బు తెచ్చి పెట్టే సమయం కూడ లేకపోయింది. మా బాస్ నోరు పారేసుకున్నాడు కోపంతో నాలుగు తగిలించాడు ఉద్యోగం పోయింది. జైలుకు కూడా వెళ్లాను. తిరిగి వచ్చేటప్పటికి నా భార్య పుట్టింటికి వెళ్లిపోయింది దొంగతో కాపురం చేయనని డైవోర్సుకు కోర్టుకు వెళ్ళింది " నవ్వుతూ చెప్పాడు గోపాలం.

రామం ముఖంలోకి చూశాడు

"మీకు ఒంట్లో బాగా లేనట్లుంది. కౌన్సిలు కూర్చోండి." అన్నాడు గోపాలం

"అబ్బే! నాకేం లేదు బాగానే వుంది" నగి నగిగా అన్నాడు రామం.

"ఇంకా నయమే అతను నన్ను గుర్తు పట్టలేదు. గుర్తు పడితే ఏం చేసేవాడో?"

రామం లోలోపల వణికిపోతున్నాడు.

బండి వచ్చింది రామం స్పృహతుడు ఎక్కాడు. బండి కదలబో యేముందు రామం భుజంమీద చేయి వేసి

"వస్తానండీ రామంగారూ!" అన్నాడు గోపాలం

రామం అదిరిపడి గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు.

గోపాలం కదులుతున్న బండి ఎక్కి, దోర దగ్గర నిలబడి నవ్వుతూ చెయ్యి వూపాడు.

రామం అప్రయత్నంగా రెండు చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు.

(4-7-75 అం. స. వా. ప. సంచి)

కొత్త శీర్షిక ప్రారంభం!

జె. చంద్రశేఖర్, ఆదోని

ప్రశ్న - నేను ఒక పాపు గుమస్తాగా పనిచేస్తూ వుంటిని నా యొక్క మేనేజ్మెంట్ వారు నష్టంలో వుందని నన్ను ఉద్యోగం నుండి తీసివేసారు నేను కర్నూలు అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఆఫీసులో కేసు దాఖలు చేసి వుంటిని అసిస్టెంట్ కమిషనర్ సన్నుతిరిగి వుద్యోగంలో చేర్చుకొమ్మని వుత్తర్యులు ఇచ్చినప్పటికీ కంపెనీ మేనేజ్మెంట్ ఏ విషయము తెలియవర్చ లేదు నేను తిరిగి పాపు చట్టం ప్రకారం అనంతపురం లేబర్ కోర్టులో కేసును దాఖలు చేయవచ్చునా?

జవాబు: మీరు ముందుగా యాజమాన్యం వారికి లాయర్ నోటీస్ పంపించండి. 15 రోజులలో మీకు జవాబు రానట్లు అయితే మీరు అనంతపురం లేబర్ కోర్టులో కేసును తిరిగి దాఖలు చెయ్యండి. 1986లో ఇచ్చిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ఫ్లాకోర్డు ఫుల్ బెంచ్ తీర్పు 30.6.89 తేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో "న్యాయపీఠం" శీర్షిక క్రింద ప్రచురించారు ఆ తీర్పు ననుసరించి మీరు కేసు దాఖలు చెయ్యవచ్చును.

బి. రాజమణి, సంగారెడ్డి

ప్రశ్న - నేను సంగారెడ్డిలో నివసించు చున్నాను నా ఇంటి ప్రక్క ప్లాట్ అతను ప్రస్తుతము ఇల్లు కట్టుకొనుచున్నాడు అతను నా ప్లాట్ లో కొంత స్థలాన్ని ఆక్రమించి తన ఇంటికి మెట్లు వేసుకున్నాడు అదిగితే దొర్లనక్కరంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు నా స్థలము నాకు దక్కవలసినదే నేనేమి చేయాలి? దీనిని ఎదుర్కొనుట ఎలాగునో తెలియ జేయగలరని కోరుచున్నాను

జవాబు: మీరు పూర్తి వివరాలు ఇవ్వలేదు. మీరు ఇంటిలో నివసిస్తుండగా మీ ప్రక్క ప్లాట్ అతను మెట్లు వేసుకున్నాడా? మెట్లు వేసుకుంటే కోర్టుకు వెళ్ళవలసినది. ఆ పని చెయ్యలేదు. ఇక ప్రహరీ గోడ మీరు కట్టలేదని తెలుస్తున్నది. ప్రహరీ గోడ వుంటే మెట్లు ఎలా కడతాడు? మీరు మీ ఇంట్లో నివసిస్తున్నారా? మీరు మీ ఇంట్లో నివసిస్తూ వుండి మీ ప్లాట్ లో మెట్లు కట్టుకొని పోతూవుంటే పూరుకున్నారు. ఇకనైనా మీ ఇంటి చుట్టూ ప్రహరీ గోడ కట్టండి. వెంటనే మీ క్రయ చీట్ పత్రాలు జతచేసి కోర్టులో

ప్రశ్నలు జవాబులు

అడ్వొకేట్

బి. భాస్కరరావు

ఎం. ఎ., ఎల్. ఎల్. బి.

దావా వెయ్యండి. మెట్లు కట్టకుండా ఇంజక్షన్ విటిషన్ కూడా పెట్టండి. మెట్లు కట్టడం పూర్తి అయితే కొట్టి వేస్తారు. మీకు ఇప్పటికే నష్టం జరిగింది గనుక ఆలస్యం చెయ్యకుండా కోర్టులో దావా వెయ్యండి.

గొట్టాపు దుర్గారావు, గోపాలపురం (పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా)

ప్రశ్న:- ముచ్చెలుక పేరిట నాకు అన్యాయం జరిగింది. పరిష్కారం ఏమిటి?

జవాబు: మీరు ఆరు ప్రభుత్వముల వరకు మీ పాలమును ఫిర్యాదు ఇవ్వవచ్చును. ఆ తర్వాత ఆరు సంవత్సరములు మళ్ళీ లీజుకు ఇవ్వాలి. మీరు స్వయముగా వ్యవసాయము

చేసుకుంటాము అంటే లీజు కాలము అయిపోయిన తర్వాత కోర్టుకు పిట్టపను పెట్టుకోవాలి.

ఎం. కె. వి. సీతారామ్, విశాఖపట్నం-5.

ప్రశ్న ఒక ఆమె/అతను "ఆత్మహత్య" చేసుకుంటూ తన మరణానికి పలానా ఆమె/అతను కారణమని రాస్తూ ఒక చీట్ పెట్టి ఆత్మహత్య చేసుకుందనుకొండి ఆమె/అతనికి కోర్టు శిక్ష విధిస్తుందా? ఇలాంటి సంఘటనలు ఎప్పుడైనా మన ఆంధ్రాలో జరిగాయా? చెప్పరా?

జవాబు: భారతీయ సాక్ష్య చట్టంలోని 32(1) సెక్షన్ ప్రకారం ఆత్మహత్య చేసుకున్న వ్యక్తి ఉత్తరం రాసినట్లయితే అన్ని సాక్ష్యాధారాలు పరిశీలించి కోర్టు తప్పక శిక్ష విధిస్తుంది పాకల నారాయణస్వామి కేసులో

ఉత్తరాల ఆధారంగా హత్య జరిగినట్లు అప్పటి ప్రివీ కౌన్సిల్ 1939లో శిక్ష విధించింది అదేవిధంగా సుప్రీంకోర్టు కూడా షరద్(మహారాష్ట్ర) కేసులో 1984లో శిక్ష విధించింది 32(1) సెక్షను హత్యకు, ఆత్మహత్యకు కూడా

వర్తిస్తుందని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొన్నది. పాకల నారాయణస్వామి కేసులో బరంపురంలో(ఒరిస్సా) హత్య జరిగినా ఆంధ్రాలోని పిరాపురంతో సంబంధం వున్నది మధ్యప్రదేశ్ ఫ్లాకోర్డు కూడా 1987లో పై కేసులు ఉదహరించి తీర్పు చెప్పింది.

కె. విఠల్ రావు, సికిందరాబాదు.

ప్రశ్న: యాజమాన్యం నుండి నాకు రావలసిన జీతము, ఇతర భత్యాలు వసూలుచేసుకొనడానికి పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 33 సి (2) క్రింద లేబర్ కోర్టుకు పిటిషన్ పెట్టదలచాను, నాకు రావలసిన మొత్తముపై వడ్డీ కోరడానికి అవకాశం వున్నదా? లేనిపక్షంలో యాజమాన్యంవారి ఆలస్యానికి నేను ఎటువంటి రిస్క్ కోరవచ్చు?

జవాబు: రావలసిన జీతభత్యములకు వడ్డీ రాదు. అయితే కోర్టు ఆదేశములు యాజమాన్యం నిర్లక్ష్యం చేసినప్పుడు వడ్డీ కోరవచ్చును.

బహుమతి!
దేవుల కథల
పోటీ!

ఆంధ్రప్రదేశ్

రూ. 3000
బహుమతులు!

ఈసారి దీపావళికి-కొత్తరకం కథల పోటీ పెడుతున్నాం!

మూడే కథలు మూడే బహుమతులు!

మొదటి బహుమతి రు. 1300లు, అక్షరాల సంఖ్య వందల రూపాయలు
రెండవ బహుమతి రు. 1000 లు. పద్య రూపంలో, అక్షరాల సంఖ్య వందల రూపాయలు.
మూడవ బహుమతి రు. 700లు. అక్షరాల అరున్న క్క వందల రూపాయలు.

సూచనలు నిబంధనలు గిల్లూ :

తేట తెనుగులో తెనుగుదేశ వాతావరణంలో

1) ఉత్కంఠ భరితంగా 2) చమత్కారయుతంగా 3) కొనవిరుపో తుదిమెరుపో ఉండేలాగా
ఆరు అరరావులకి తగ్గకుండా వన్నెండు అరరావులకి దాటకుండా “ కథ” అల్లాలి!

* మూడవమ్మకాలు గాడవమ్మకాలు
అనే తర్కవిత్కమే? కథ లక్షణాలున్న
చదువుతున్నంతసేపు వెనక్కు తిరక్కుండా
చదివించగల కథలు రాయండి!
* ఈ కొత్తరకం కథల పోటీ మీ
ఉవజ్జికి ఊహకి అనుభవానికి కూడా ఒక
సవాల్ గా భావించండి తప్ప దెయ్యా
బున్నాయా? లేవా? అన్న ‘ రీసెర్చ్

అనవసరంగా మొదలెట్టకండి!
* మీరంతా బాలెంటున్న రచయితలు
అలా? యిలా? అన్న సమస్య లేకుండా
ఒకే ‘యిటు’ ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికకి
నవగల కథలు మీచేత రాయించాలనే మా
యా ప్రయత్నం! విజయభవ అంటూ
బయలుదేరండి! కవరు మీద ‘దెయ్యాల
కథల పోటీ కోసం’ అని వ్రాయండి !

షరాలన్నీ మామూలే: కథ కాపీ
కారాదు. ప్రచారం ప్రసారం ప్రచురణ
అయినది కారాదు. పూర్తి చిరు
నామా తప్పక యిచ్చునది, పోమీ
పత్రం వెట్టునది అయివుండాలి, మరు
వకండి.
-ఎడిటర్
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

కథలు పంపవలసిన చిరునామా ఎడిటర్, ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగర్, విజయవాడ-520 003

ముగింపు తేదీ : 4 అక్టోబరు 1989

స్వలియక

శత్రుసంహారం

లిట్టదేవి

ఇబ్రహీం అతనిసైతాను దళం చేసిన హత్యలు, దహనకాండ, లూటీల వల్ల ఆ వీధిలో చాలా భయంకరమైన పరిస్థితి నెల కొంది. వీధిలో నివసించేవారు ఇంకా షాక్ నుంచి బయటపడలేదు.

అప్పుడే ఫైరింగ్లు వచ్చి తమ పనిని ప్రారంభించాయి. నగర కమిషనర్ ఆదేశాలు అందుకుని పోలీస్ పారా మిలిటరీ ధృతా కూడా ఆ వీధికి వచ్చి చేరుకున్నారు.

అంతమంది అధికారులు రావటం, ఇంచు మించుగా తెల్లవారబోతూ ఉన్న సమయం

(గత సంచిక తరువాయి)

కమిషనర్ తోపాటుగా రాహుల్ క్రిందికి దిగి వచ్చాడు. పోలీసులు సేఫ్టీ ఫైర్స్ ఇచ్చారు. ఫైరింగ్స్ గంటలు మ్రోగాయి. భయం బతుకే వచ్చేందుకు ఇంకా భయపడుతున్న వారి గుండెలు కుదులుతున్నాయి. అందరూ కమిషనర్ ని చుట్టుముట్టారు.

అక్కడ కొద్ది గంటలపాటు సాగిన వైశాచిక హేల గురించి వింటున్న వారి గుండెలు ఇలదరించాయి. కమిషనర్ కి నెతం కన్నులు చెమరించాయి. ఇన్ వెస్టిగేషన్ మొదలుపె

స్తానికులు చూపిన ఆ ఇబ్బలు బూడిద కుప్పగా మిగిలింది. ఆ భస్మరాసుల మధ్య నాలుగు శవాలు పడిఉన్నాయి. ఒక నిండు చూలాలు శరీరమంతా కాలిపోయి ఉంది. ఆమె శవంలో మరో శిశువు శవంకూడా ఉండి ఉండాలి కదా ! కమిషనర్ కూడా చూడలేక చూపులు మరోవైపుకు మరలించు కున్నాడు క్షణం సేపు.

“ఈ ఇంటి దగ్గరే ప్రారంభమయింది దాడి” ఓ వృద్ధుడు చెప్పాడు. ఆ ఇంటికి నిప్పు వెట్టటమే కాదు, ఏమీ-మిగలకుండా చేసేందుకు చుట్టూ ఇళ్లని కూడా కాలేస్తారు. కేవలం ప్రేక్షకుడు అయిన ఆ వృద్ధుడు నిండు చూలాలి శవాన్ని చూపుతూ కన్నీరు వెట్టుకున్నాడు.

“ఈ అమ్మాయి పసి వయసునుంచి నా భుజాల మీదే పెరిగింది. ఈ వీధికి ఓ అలంకారం లాంటి అమ్మాయి. పాపం బీదవాళ్లు. ఒక యువకుడికి నాలుగవ భార్యగా కట్టబెట్టారు. తలవంచుకు వెళ్లిపోయింది. సంవత్సరం తర్వాత గర్భిణితో, రోగాలతో చిక్కి శిశుమైపోయి డివచ్చనలా తిరిగి వచ్చింది. భర్త ఆగడాలు, సవతుల రాపిళ్లు అన్నీ భరించింది. అయినా భర్తతో ఉంటానంది.

చాపు బ్రతుకులు అన్నీ నీతోనే జరిగిపోవాలని మా అందరి ఎదుటా కాళ్లు పట్టుకొని బ్రతిమాలింది. విడిచింది.

అయినా ఆ కిరాతకుడు నిర్ణయంగా ఆమెను వదిలి వెళ్లాడు.

కొన్నాళ్లు రాయబారాలు నడిచాయి. దుర్మార్గుడి గుండెలు కరగలేదు. ఈ కర్హ్య కాళరాత్రిని అతను బాగా ఉపయోగించు కున్నాడు. చీకటి పడిన చాలాసేపటికి కొంత మందితో వచ్చాడు. ఆమెను వీధిలోకి తీసుకు వచ్చాడు. ఈడ్చాడు. దొక్కలో కాలితో తన్నాడు. రక్తమాంసాలు దూసుకు పడు తున్నా జాలిచూపలేదు కమిషనర్ గారూ ! అందరూ చూస్తూనే ఉన్నాం. అడ్డుపడి ఆపే

ఇంతవరకూ సాగిన కథ-12 పరమపూరి చక్ర అవార్డు అందుకున్న మహేష్ చంద్ర కొడుకు రాహుల్ వైమానికదళంలో ఫైలర్ గా చేరుతాడు. తల్లి, భార్య కారు ప్రమాదంలో మరణిస్తారు. కుమార్తె సుషుమ్న దగ్గరున్న ఎలక్ట్రానిక్ ఇండికేటర్ వంటి పరికరం వల్లనే సంపత్ మాస్టారి కుటుంబం విచ్చిన్నమైందని తెలుసుకున్న రాహుల్ తన కుటుంబ సభ్యుల మరణానికి సంబంధించిన వివరాలను సేకరిస్తుంటాడు. కారవెల్లి విమాన ప్రమాదానికి సంబంధించి క్రూబాక్స్ లోని ఇండికేటర్ ను దొంగిలించిన అలయన్స్ సంస్థపై కన్నుచేసిన ఎ. ఎన్. పి. కారంత హత్యకు గురవుతాడు. హంతకుల కోసం పోలీసుల వేట ప్రారంభిస్తారు. అలయన్స్ సంస్థ అధిపతి దేవీప్రసాద్ ఆదేశంపై పీయూష కిడ్నాప్ చేసిన నర్సులను రాహుల్ ధక్కిస్తాడు. రాహుల్ కూతురు సుషుమ్నని ఎత్తుకుపోయే ప్రయత్నంలో వుంటారు సైతాన్ దళం.

కావటం స్థానికులకు కొంత ధైర్యాన్ని ఇచ్చింది. నెమ్మదిగా తలుపులు తెరుచుకుని వీధిలోకి వచ్చి తమ గోడు వివరించుకోవటం ప్రారంభించారు.

ఎవరికి వారు తమ ఇంటిలో జరిగిన దారుణాల గురించి గోలుగోలున విలపిస్తూ చెప్పకుంటున్నారు. నాగరిక జీవితం చిన్నాల్ని పై పోయింది కొద్ది గంటలసేపు.

రక్తించే నాథుడు అప్పుడు కన్పించలేదు. ఎదిరించే ధైర్యం లేదు. ఎడారిలా అయిపోయింది ఆ ప్రాంతం.

ట్టాడు.

“అసలిదాడి ఎక్కడ ప్రారంభమయింది?” అని అడిగాడు. స్థానికులు కమిషనర్ ని ఓ ఇంటి దగ్గరకు తీసుకొనిపోయారు. దాడి చేసినవారు వెళ్లిపోయాక వివరాలు తెలుసుకోవటం కాక మిగిలింది ఏముంది వారికి ? ఒక్కరినయినా పట్టుకోలేకపోయామనే బాధతో కృంగిపోతున్నాడు కమిషనర్.

పూర్తి వివరాలు సేకరిస్తే పట్టుకునేందుకు ఒక్క ఆధారమయినా దొరకవచ్చుననే ఆశతో వున్నాడు.

ఈ సరియల్

నమర్చిస్తున్నవారు

త్రివేణి నల్ పాడర్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ

మచిలీపట్నం.

కత్తి మూత్రం ఎవరికీ లేకపోయింది.

తన తప్పు బదులుపడకుండా అందరినీ ఇంటిలోకి వెళ్లి, గొల్లెంపెట్టి నివ్వంటించాడు. ఈ నగరం విడిచి దూరంగా పోతామని బ్రతి మాలినా వినలేదు. అందరూ నడవగా దహనమయ్యారు. అంతటితో అతని పని అయిపోయిందని అనుకున్నాం.

కాని అప్పుడే అసలు కార్యక్రమం ఆరంభమయింది. ఇళ్లని లూటీ చేయటం, అడ్డుపడినవారిని చంపటం. గుర్తులు కనిపించకుండా ఉండటం కోసమే ఇళ్లను తగులబెట్టడం. మీరు రాబోయే ముందు వరకూ సాగిన దీభిత్తు కాండ నరకాన్ని తలపించింది. ఎవరికీ వారు భయం గుప్పెట్టి ప్రాణాలు దిగపట్టుకొని ఉన్నాం. మేమిప్పుడు కొన్ని దశాబ్దాలు వెనక్కి పోయాం.

మల్లీ మామూలు మనుషులం కావటమే

నేది ఈ తరంలో జరగదు" అంటూ హీనపడిపోయి వ్యంగిపోయిన కంఠస్వరంతో వివరించాడు.

ఈ విషాద కథ అక్కడ అందరికీ కన్నీరు తెప్పించింది. విలపించని వారు లేరు. కొందరు కన్నీటితో చెంపల్ని తడుపుకున్నారు. మరికొందరు కన్నీటితో గుండెల్ని తడుపుకున్నారు. కొందరు పైకి విన్పించేలా నీడుస్తున్నారు. మరికొందరు మౌన రోదనలు సాగించారు. అందరూ దుఃఖంలో మునిగిపోయినవారే !

"అవును బాబుగారూ ! ఇది ఒక కారణం, ఒక ఇక్కడ అండి చేసిన దురాగతం. కాని అకారణంగా ఆ ఇళ్లలో చేసిన ఘాతుకాలు చూడండి" అంటూ తమ ఇళ్ల వైపు అవ్వించింది మరో వృద్ధురాలు.

రాహుల్ వంక చూచాడు పోలీస్ కమిషనర్.

"వెడదాం పదండి" ముందుకు సాగారు రాహుల్. ఒక దండులా అందరూ ఆవైపు కదిలారు. పైర్ పార్టీవారు వనిచేస్తున్నారు. పారా మిలిటరీ, పోలీసులు తమతమ తక్షణ సహాయం అందిస్తున్నారు.

చేతనయినంతలో పస్ట్‌ఎయిడ్ చేస్తున్నారు.

కాస్తంత నిబ్బరం వచ్చింది. అన్ని ఇళ్ల తలుపులూ తెరుచుకున్నాయి... అందరూ సాయం అందుతుందన్న ఆశతో వీధుల్లోకి వచ్చారు.

దండులా కదిలిన అధికారులు, జనం ఓ ఇంటిముందు ఆగారు. ఇల్లు పూర్తిగా తగలబడి ఉంది. శవాలు ఎరుసగా పడుకోబెట్టి పున్నాయి. వయసులవారి బేరం తెలుస్తోంది.

"ఈ ఇంటిమీద దాడి చేశారు బాబూ ! ఆస్తి అంతా అన్నగించాం. పోతూ ఈ

మీ జి.కె. ఎంత?

- (1) ఇప్పటి వరకు ఎంత మంది "ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రులు" కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవిని కూడా అధిరోపించారు?
- (2) 'అగ్ని' ప్రయోగం ద్వారా భారతదేశం ఇటువంటి శక్తి (ఐఆర్బిఎమ్ శక్తి) కలిగిన ఆరవ దేశం అయింది? మిగిలిన అయిదు దేశాలు ఏవేమిటి?
- (3) ప్రస్తుతం "కంప్రొలర్ అండ్ ఆడిటర్ జనరల్" ఎవరు? అతనికి జీతం ఎంత?
- (4) "అభిహాస్ కుమార్ గంగూలీ" అనేది ఎవరి అసలు పేరు?
- (5) ప్రపంచంలో అత్యంత ఎక్కువ, అత్యంత తక్కువ అక్షరాలు గల భాషలేవి?
- (6) స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత నోబెల్ బహుమతి పొందిన భారతీయ వ్యక్తి ఎవరు?
- (7) మొట్టమొదటి అలీన దేశాల సమావేశం ఎప్పుడు, ఎక్కడ జరిగింది?
- (8) టి. ఎ. 'మహా భారత్'లో 'కాలం' గొంతు ఎవరిది?
- (9) ఇప్పటి వరకు రెండు సార్లు అంతరిక్షయానం చేసిన మహిళలు ఎవరు?
- (10) "ఫాదర్ ఆఫ్ సోవియట్ హైడ్రో జన్ బాంబ్" అని ఎవరిని అంటారు?

-వీరజైకిరణ్

(జవాబులు ఈ సంచికలోనే)

ఘోరం చేశారు. ఎవరిని అనాలి. ఈ బాధ లన్నీ ఏ దేవుడు తీర్చాలి బాబూ! ఇది ఊరా? వల్లకాదా?" అని ప్రశ్నించింది ఆ నృద్దురాలు.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. మరో ఇంటి వైపు కదిలారు.

లూటీ జరిగిన ఇల్లు లేదు. రక్తసిక్తం కాని వాకిలి లేదు. ఆ వీధిలో వృత్యువు పదఘట్టని జాగా అసలు లేనే లేదు.

అంతా చూడటం నష్టాలు అంచనాపే యటం పూర్తి అయింది. ఎప్పుడు తెల్ల వారిందో, ఎప్పుడు పొద్దుపొడిచిందో ఎండ చుర్రుమనిపిస్తోంది. అధికారులందరికీ అవసర మయిన ఆదేశాలు అందించాడు సిటీ పోలీస్ కమిషనర్! నగరం నాలుగు మూలలనించి అక్కడికా వార్తలు అందుతున్నాయి.

దోపిడి కొన్ని కోట్లకు జరిగింది. జన నష్టం వందల్లో ఉంది. కనిపిస్తే కాల్చివేత ఉత్త ర్యులు సడలించే వీలులేకుండా ఉంది. కర్ఫ్యూ నిరసధికంగా పొడిగించటం తప్ప మరోదారి లేదు.

ఇంకతాను కార్యాలయంలో ఉండాలి. నగరం నాలుగు మూలల జరిగిన ఘాతుకాలకు ఓదార్పు అందించాలంటే అదే దారి.

కమిషనర్ వెనుదిరిగి వచ్చారు. కారులో కూర్చున్నారు. ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు రాహుల్. అతని ముఖం విషాద చాళుయితో నిండి ఉంది.

"మీరు ఫ్రంట్ లైన్ లో పనిచేస్తూ ఉంటారు కదా! ఇలాంటి దృశ్యాలు ఎప్పుడ యినా చూచారా?" అని అడిగాడు కమిషనర్!

కొద్ది క్షణాలు గంభీరమయిన మౌనాన్ని పాటించాడు రాహుల్!

"సర్! ఇది చాలా దారుణం. నాగ రికులు నివసించే అర్బన్ ప్రాంతాల్లో ఇలా జరిగే అవకాశముందని ఎవరూ ఊహించన యినా లేదు. నాకు ఒక విషయం స్పష్టంగా అర్థమవుతోంది.

భారతదేశానికి శత్రువులు సరిహద్దుల అవ తల ఉన్నారేమో కొద్దిమంది. కాని అసలు శత్రువులు సరిహద్దుల లోపలే భారత సమా జంలో కలసిపోయి వున్నారు. ఒక సైనికు డుగా ఆలోచిస్తున్నాను.

నేను పోరాడవలసింది సరిహద్దుల్లోకాదు. దేశంలోపలే నా పోరాటాన్ని సాగించాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

ఆ బాప్టర్ట్ యిబ్రహీం భార్యని దుర దృష్టానికి బలిచేశాడు. సమాజానికి రాక్షసుడు పువాడు. ఆ దుర్మార్గుడి చరిత్రని కూకటి వేళ్ళతో పెకిలించివేయటానికి నేను తీర్మా నించుకున్నాను.

వాడిని వాడి మురా అంతటిని భూ స్థాపితం చేసిందాకా నిద్రించనని సైనికుడుగా నేను శపథం చేస్తున్నాను. అవుసరమయితే ఈ ప్రయత్నంలో నా తను మనః ప్రాణాలను

బలియిస్తాను" రాహుల్ ముఖం ఉద్విగ్నంగా అయింది. కళ్ళు విశాలంగా అయినాయి నిలువెల్లా మండిపడుతున్న అగ్నికణం అయ్యాడు.

"మీరు ఎక్కడ దిగిపోతారో చెప్పండి" అతని ఆవేశాన్ని రవంత శాంతిప చేయాలని అన్నాడు కమిషనర్!

"శంకరకృప కాంప్లెక్స్ దగ్గర దిగిపో తాను" దాడులు జరిగిన లిస్టులో ఆ ప్రాంతం కూడా ఉన్నట్టు అనుమానం వచ్చింది అధికా రులు తెచ్చియిచ్చిన పైలు తెరిచి చూచాడు కమిషనర్!

"అవును. ఎగ్జిక్యూట్! శంకరకృప కాంప్లెక్స్ అయిదోనంబరు బ్లాకుమీద కూడా దాడి జరిగింది" అన్నాడు. అమాటనిన్న రాహుల్ అగ్నిహోత్రుడులా అయ్యాడు. బుస లుకొట్టాడు.

"అయిదోనంబర్ బ్లాకుమీద దాడి జరి గిందా? ఏమయింది?" అన్నాడు.

"మీరు అక్కడే ఉంటున్నారా?" కమి షనర్ అడిగాడు.

"అవునుసార్! అది నాకుటుంబం! నా పాపకేమయింది?"

"వివరాలులేవు. పదండి మేము కూడా వస్తాం" అన్నాడు కమిషనర్! వారు అక్క డకు చేరుకునే సమయానికే అయిదో నంబర్ బ్లాకుముందు పోలీసులు కావలా కాస్తున్నారు. వరండాలో కూర్చుని బొగిలి బొగిలి ఏడుస్తోంది తన్వి! కర్ఫ్యూ కారణంగా తండ్రి హాస్పిటల్ నించి అక్కడకు చేరుకోలేకపోయాడు.

చెన్నుడు ప్రక్కనే కూర్చుని ఆమెను ఓదార్చుతున్నాడు. ఊహించలేని దారుణం ఏదో జరిగిపోయిందని అర్థం చేసుకున్నాడు రాహుల్. జీవు ఆగక ముందే క్రిందికి దూకి ఆవేపుకి పరుగుతీశాడు.

రాహుల్ కన్పించగానే మరింత వివశు రాలై ఏడవటం మొదలు పెట్టింది తన్వి. అతని వంక దీనంగా చూచాడు చెన్నుడు.

"చెన్నా ఏమయింది? యిదంతా ఏమిటి?" అన్నాడు రాహుల్!

"భాయ్! పోలీసులతోపాటు నన్నొదిలేసి వెళ్లిపోయావుకదా నువ్వు. వారి సాయంతో రాత్రి ఇంటికి చేరుకున్నాను. నువ్వు తిరిగి వచ్చావోలేదో తెలుసుకొనేందుకు ఉదయమే వచ్చాను.

రాత్రి దుండగులు దాడిచేసి పాపను ఎత్తు కుపోయారు. నువ్వున్న ఏమయిందో ఎక్క డుందో మనకిప్పుడు తెలియదు." అంటూ దుఃఖాన్ని అణచుకోలేక బాపురుమన్నాడు చెన్నుడు.

ఆమాటలు వింటూనే భయంకరమైన కేకపెట్టి విరుచుకుపడిపోయాడు రాహుల్! దెబ్బమీద మరో దెబ్బ తగిలింది!

తెలివితప్పి దబ్బున నేలమీదికి ఒరిగిపో తున్న రాహుల్ని పొదివి పట్టుకున్నాడు సగర కమిషనర్! వెంటనే ఇతర అధికారులు అతనికి సాయంపట్టి జీవులోకి చేర్పించారు.

“హాస్పిటల్ కి పోనివ్వండి. క్విక్” అన్నాడు సీటీ పోలీస్ కమిషనర్!

అమిత వేగంతో జీవు ముందుకు సాగింది. నిర్మానుష్యంగావున్న వీధుల వెంట హాస్పిటల్ వైపుగా దూసుకుపోతూంది

నిర్జీవమైన కట్టెలా బిగిసిపోయాడు రాహుల్! ఆ షాక్ నుంచి ఎంత సేపటికి కోలుకుంటాడో తెలియనంతగా బిగిసిపోయాడు

కమిషనర్ స్వయంగా రుమాలుతో నుదురు అడ్డుతున్నాడు!!

వార్తా పత్రికలు గగ్గోలు పెడుతున్నాయి. చాల హృదయవిదారకమైన ఫోటోలు ప్రచురిస్తున్నాయి. ఎటు చూచినా శవాలు! దహనాలు! దోపిడీలు, గుండెల్ని పిండివేసే దారుణాలు!

రెడ్ క్రాస్, సత్యశాయి శాంతి సంఘాలు అపారంగా సహాయాలు అందించేవారైతే కొంత ఉపశమనం కలిగిస్తున్నాయి. ధనవంతులు, మరికొన్ని స్వచ్ఛంద సేవా సంస్థలనుంచి విరాళాలు అందుతున్నాయి.

సగరంలో ఇంకా కొన్నిచోట్ల కర్ఫ్యూ ఎత్తివేయలేదు

కనిపిస్తే కాల్చివేత ఉత్తరవులు ఉపసంహరించారు

కొన్ని గంటలపాటు దుకాణాలు తెరిచారు. కళ్ళముందు జరిగిన దారుణాలు జ్ఞాపకాలుగా మారుతున్నాయి కాని మనుషుల శరీరాలమీద మనసులమీద అయినగాయాలు ఇంకా మాయలేదు.

పచ్చి పచ్చి గాయాలు! పచ్చి పచ్చి జ్ఞాపకాలు!

చెంపలమీద అవుతున్న దుఃఖాశ్వుల చారికలు ఇంకా ఆగలేదు. ఎక్కడ ఎన్ని సైతానులు నర్తించినా మానవజాతి చిరంజీవి!

ఒక దురదృష్టకరమైన క్షణంలో జీవితాశను వదులుకున్న ఆ సుస్థుషులే మళ్ళీ జీవనం సంపాదించే తాపత్రయంలో పడ్డారు.

వీధుల్లో పల్కుచగా వాహనాలు నడుస్తున్నాయి

పోలీసుల సంఖ్య తగ్గిపోతుంది. హాస్పిటల్స్ నిండుతున్నాయి. డాక్టర్లు బిడీ అయి పోతున్నారు.

ప్రభుత్వ అనుపత్రితో ఒక ప్రత్యేక గదిలో తెల్లని పక్కమీద కళ్ళు మూసుకుని పడివున్నాడు రాహుల్! మెళుకువ వచ్చిన కాసేపటికి మళ్ళీ అలోచనలు టెన్షన్ యిస్తున్నాయి.

కొంతసేపు ఎందరు పట్టుకున్నా నిలువకుండా గొడవ చేయటం, మళ్ళీ స్పృహ కోల్పోవటం ఇలా జరుగుతోంది.

తన్వీ నిర్వీర్యంగా మోల్కొట్టిన కూర్చుంది ఆమె కనులముందు ఇంక భవిష్యత్తు అంతా అంధకారంగావుంది.

చెన్నైడు గదిబయట తచ్చాడుతున్నాడు. చదివిన పేపరు మళ్ళీ మళ్ళీ చదివాడు. చూపులు అక్షరాలవెంట పరుగులుతీస్తున్నా అలోచనలన్నీ పాపాయి మీదికే పరుగులు తీస్తున్నాయి.

కాస్మేపు అయ్యాక తన్వీ వెలుపలకు వచ్చింది.

“ఆయన కన్నులు తెరిచాడు” అంది భయంభయంగా! మళ్ళీ ఎంత అల్లరిచేస్తాడో అని ఆమె అనుమానపడుతోంది.

చెన్నైడు రాహుల్ దగ్గరగా చేరి కూర్చు

మీ 'బాట్టలు' జాగ్రత్త!!
వి. చ. సంచిక!

సాహిత్య హంతకోపాఖ్యానం మేము నిర్వహించిన హాస్యనవలికల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి అందుకున్న వ్యంగ్య వీచిక యీ సంచికలో హోల్ మొత్తంగా చదివి కడుపుబ్బ నవ్వండి!

ఏ విజయలక్ష్మి? ప్రదర్శన యోగ్యం, పఠన యోగ్యం, అత్యశ్యం పొట్టు చెక్కలయ్యే ప్రమాదం- యిదీ యీ 'నాటిక' ప్రత్యేకత.

'అత్రేయ' నాటికీ నేటికీ 'అత్రేయ' స్పెషల్ యింటర్వ్యూ.

“హానీమూన్ ఆరంభసమయే” ఇదేమిటి? యిలాంటివి ఎన్నో వున్నాయ్- మీ కాపీకోసం మా ఏజెంట్ నడగండి.

-ఎడిటర్

ఆర్. ఎన్. కుమారి, నల్గొండ

ప్రశ్న : ప్రతి దినము పచ్చగా వాంతులు అవుట.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి స్వర్ణ సూర్యవర్మని మాదీఫల రసాయనంతో సేవించవలెను.

కె. వి. వద్రుజ, విశాఖపట్నం.

ప్రశ్న : జబ్బు ఉడిచావుట.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి భృంగా మలక తైలం క్రొత్త రోడ్డు జంక్షన్లో డి. ఎన్. ఆఫీసుకు ఎదురు మేడపై మా బ్రాంచి కలదు.

ఆర్. రమణి, విశాఖపట్నం.

ప్రశ్న : బహు సమయ మందు నొప్పి.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి ఋతుశాల సంహరి బహు సమయములో 3 రోజులు పూటకు 2 మాత్రలు చొప్పున ఉదయం, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం వారి పాలుఅన్నం మాత్రమే సేవించవలెను. వేడినీళ్లు త్రాగవలెను.

పి. లలిత, అనకాపల్లి.

ప్రశ్న : మొఖముపై మొటిమలు.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి పామ సుందరరసం, సుగంధాది లేహ్యం, శారిబాద్యాసవం సేవించవలెను.

కె. మాధవి, అనకాపల్లి.

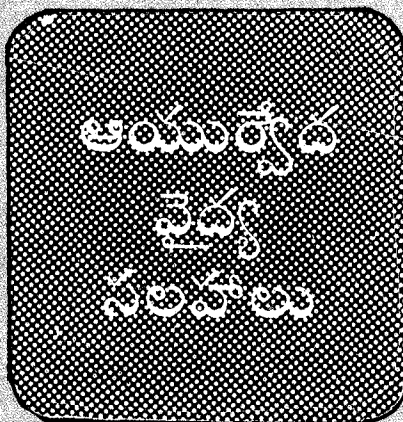
ప్రశ్న : కాళ్ళ పగుళ్లు.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి వాతా రితైలంను పగుళ్లు గల చోట్ల వ్రాయవలెను.

ఎ. సీతారామలక్ష్మి, కాకినాడ.

ప్రశ్న : మడుమేపం

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి నెం. 4 వసంతకుసుమాకరం మాత్రలను ఉదయం

సాయంత్రం సేవించవలెను.

(గంజాంవారి వీధి, కాలిగ్యాస్ కంపెనీ ఎదురు గుండా మా బ్రాంచి కలదు)

ఎన్. రాజవీరు, ఆదిలాబాద్.

ప్రశ్న : అతిమాత్రవ్యాధి.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి తారకేశ్వర రసం నెం. 4 వసంత కుసుమాకరం మాత్రలు ఉదయం, సాయంత్రం సేవించవలెను.

పి. వెంకటేశ్వరరావు, వెంకటాపురం.

ప్రశ్న : కాళ్ళ పైన దురదలు.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి పామ సుందరరసం, సుగంధాదిలేహ్యం, శారిబాద్యాసవం లోనికి సేవించుచూ కాళ్ళ పైన కాకినాడపూతం వ్రాయవలెను.

పి. కళ్యాణిరావు, విశాఖపట్నం.

ప్రశ్న : కడుపులో మంట.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి స్వర్ణ శ్రవ్యాద రసం సూర్యవర్మ సేవించవలెను. (క్రొత్త

రోడ్డు జంక్షన్లో మా బ్రాంచి కలదు. అల్లడఖరీదు చేసుకొనవచ్చును.)

ఎన్. వెంకటప్పారావు, విజయవాడ.

ప్రశ్న : కడుపులో నొప్పి, ఆకలి, నిద్రలేకపోవడం.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి స్వర్ణ శ్రవ్యాదరసం, శైత్యాంతక రసం, పూలకుతీరం సేవించి సుషుప్తి తైలం తలకు వ్రాయవలెను.

కె. సూర్యనారాయణ, విజయవాడ.

ప్రశ్న : గొంతులో కఫం.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి రజత లోహ రసాయనం వ్యవస్థాకా కల్మయం సేవించవలెను.

జి. గోవర్ధనరావు, మంగళగిరి.

ప్రశ్న : ఆయాసం, పిల్లి కూతలు.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి మహాలక్ష్మి విలాస రసం, వ్యవస్థాకా కల్మయం సేవించవలెను.

ఎన్. ఎ. బాబా, నూజివీడు.

ప్రశ్న : మూలవ్యాధి.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి అర్చిపార చంద్రప్రదాదివీటి ఉదయం, సాయంత్రం 1 మాత్ర చొప్పున మంచినీటితో సేవించి రాత్రి పరుండు నప్పుడు 10 గ్రా. మోతాదు త్రిపుత్ లేహ్యంను నమీలి మ్రింగి గోరువెచ్చని మంచినీళ్లు త్రాగవలెను.

కె. ఎస్. బట్, వరంగల్.

ప్రశ్న : మా అమ్మగారి కళ్ళ నొప్పులు.

జ : చింతలూరు అయుర్వేద ఫార్మశీవారి బృహద్యాత చింతామణి ఉదయం, సాయంత్రం తేనెతో సేవించి వాతా రితైలంను నొప్పులు గల చోట్ల వ్రాయవలెను.

న్నాడు. అతను తొక్కివట్టిన స్త్రీంగులా మంచంమీద పడిఉన్నాడు. చూపులు ఎక్కిడా అతని పొదరసం వలుకుల్లా ఎటో జారుతున్నాయి.

“రాహాల్! నువ్వు చాల తెలివితక్కువగా ప్రవర్తిస్తున్నావు.

“చెమ్మా! దురదృష్టవంతులు తెలివితక్కువవారే అవుతారు” అన్నాడు రాహాల్! అతని టెన్షన్ మాట్లాడేస్తాయికి తగ్గిపోవటంతో చెన్నుడు చాల సంతోషపడిపోయాడు.

“అదృష్టాన్ని నిర్ణయించేవాడు భగవంతుడు.”

“భగవంతుడికి నామీద చిన్నచూపని తేలిపోయింది.”

“నో! నేనాప్రకోను రాహాల్! కష్టాలు మనుషులకే వస్తాయి. దానికి భగవంతుని దృష్టిలో కారణాలుంటాయి.”

రాహాల్ విసురుగా లేచుకూర్చున్నాడు.

“నాకు ఈ ప్రపంచంలోని మిగిలివున్న చిరుకాంతి నా సుఖము. ఆ దీపం అరి

పోవటానికి కూడ అర్హమైందంటావా?”

“రాహాల్! దుఃఖంవల్ల ఆవేశంవల్ల నువ్వు వాస్తవాలను మరిచిపోతున్నావు. దీపం ఆరిపోలేదు. కనుమరుగయింది” అంటూ అతన్ని ఆలోచనలోకి దింపాడు చెన్నుడు.

రాహాల్ తల ఒక్కసారి విదిలించాడు.

“ఏమంటున్నావు? నా లేబి బ్రతికి ఉందా?” అన్నాడు ఆవేశంగా.

“చనిపోయిందని నువ్వు ఎందుకనుకుంటున్నావు రాహాల్! పాప అపహరించబడింది. కాని హత్య చేయబడలేదని నా అనుమానం”.

ఈ మాట విన్నానే అతనిలో నిర్విర్య మయిన శక్తులన్నీ తిరిగి జాగృతమయినాయి. మంచం దిగాడు.

“అవును. ఈ విషయాన్ని టెలిఫోన్లో ఒకామె చెప్పింది. నన్ను బెదిరించింది. అదే యిప్పుడు జరిగివుండవచ్చు.”

“అవును బావా! పాప బ్రతికే ఉంటుంది” కన్నీరు తుడుచుకుంటూ అంది తన్వి. ఆమె ముఖంలో రసంత కాంతి!

ఒక ఆశ!

ఆ గదిలోనే చైతన్యం వచ్చింది. ఆశలు డీపంపోసుకున్నాయి. ఆ వెంటనే ఆలోచనలు ముందుకి సాగాయి.

“చెమ్మా! నా కిప్పుడు అంతా జ్ఞాపకం వస్తోంది. టెలిఫోన్లో బెదిరించిన కంఠస్వరాన్ని నేను మళ్ళీ విన్నాను. మనం వెలుపలకు వెళ్ళేసమయంలో ఆమె కారులోంచి క్రిందకుదిగింది. అప్పుడామెను నువ్వుకూడ చూచావు.

ఎ ఎన్ పి శనాన్ని చూపి బెదిరించింది. ఆమె మరొకసారి కూడ కనిపించింది. యిబ్రహీంతో మాట్లాడింది.

నర్సలుఉన్న వాన్ సురక్షితమయిన చోటుకు చేర్చమని నన్ను ప్రార్థయిపడింది. ఇదంతా ఆలోచిస్తే ఆమెకు ఈ అపహరణతో సంబంధం ఉండిపోలేనివస్తోంది” అన్నాడు రాహాల్.

తన్వి అతని ఊహల్ని మరింత క్లియర్

చేసింది.

“బావా! అవును. నీ అనుమానం యదార్థమే అయిందాలి. ఎందుకంటే మన యింటిమీద జరిగిన దాడిలో పాత్రానం దుకు అయిదారుగురు వచ్చారట! వారు ఒక జీబులో వచ్చారు. ఆ జీబుని నడుపుతోంది ఒక యువతి! మూడు నాలుగు బ్లాకుల వాళ్ళు పోలీసులకి చెప్పటం నేను విన్నాను” అందామె.

అతని మనసుమీదపట్టిన మబ్బులు విడి పోయాయి.

“ఆ యిండికేటర్ సంపాదించాలనే వాళ్ళ తాపత్రయం అంతా! రిసెర్విసెంటర్ నించి అది ఎలా దొంగిలించబడింది? అని ఆరాతీయటానికి వెళ్ళిన ఎ ఎన్ పి చనిపోయాడు. పాపని దొంగిలించి దాని ఆచూకీ తెలుసుకోవాలని వాళ్ళే ఈపని చేసిఉందాలి” అన్నాడు రాహుల్.

“అదే నిజమయితే మనకి బెదిరింపు రావాలికదా?” చెన్నుడు.

“అందుకే మనం తక్షణం యింటికి వెళ్ళిపోవాలి” అన్నాడు రాహుల్.

ఆక్షణంలోనే వెనుకముందులు ఆలో చించకుండా బయలుదేరాడు. డాక్టర్లుకాని,

ట్రీట్ మెంట్ కాని గుర్తురాలేదు.

పోలీసుల సాయంతో వారి వాన్ లోనే ఇంటికి చేరుకున్నారు. బయటండగానే వార్త అందింది.

“సార్! మీ టెలిఫోన్ నిర్విరామంగా మ్రోగుతోంది. ఇప్పుడే ఆగిపోయింది” ప్రక్క వాటాలో ఉంటున్న పెద్దమనిషి చెప్పాడు.

తలుపులు తెరుచుకుని లోనికి వెళ్ళాడు రాహుల్! టెలిఫోన్ ఎదురుగా మోల్దావే సుకుని కూర్చున్నాడు.

అది ఎప్పుడు మ్రోగుతుందో! ఇల్లంతా నిశ్శబ్దం. రింగ్ కోసం ప్రతిక్షణాన్ని లెక్కిస్తున్నాడు. కొద్దిసేపు గడిచిపోయింది. హార్లిక్స్ కలిపి తెచ్చియిచ్చింది తప్ప.

కాని రాహుల్ ఒక్కసారిఅయినా సిప్ చేయలేకపోయాడు.

“ట్రీంగ్..... ట్రీంగ్..... ట్రీంగ్” అతని ఎదురుచూపులు ఫలించాయి. రిసెవర్ అందుకున్నాడు.

“ఇంటికి చేరుకున్నావా? పాపకోసం ఎక్కడెక్కడ వెదుకుతున్నావ్?” చాల డైరెక్టుగా వినిపించిన ప్రశ్న. ఆ కంరస్పరాన్ని వెంటనే గుర్తించాడు రాహుల్.

“ఎవరు నువ్వు? నీకేం కావాలి?”

“కారవెర్లిలోంచి పడిపోయిన యిండికేటర్ కావాలి.”

“అదేమిటో నాకు తెలియదు.”

“బుకాయించకు. ఒక పైలెట్ చేతిలో అదిపడడం అనుకోకుండా జరిగిపోయింది. మీ పాప ద్వారా అది మీ ఇంటికి వచ్చింది”.

“కాని పాప దాన్ని ఎక్కడో జారవిడిచింది.”

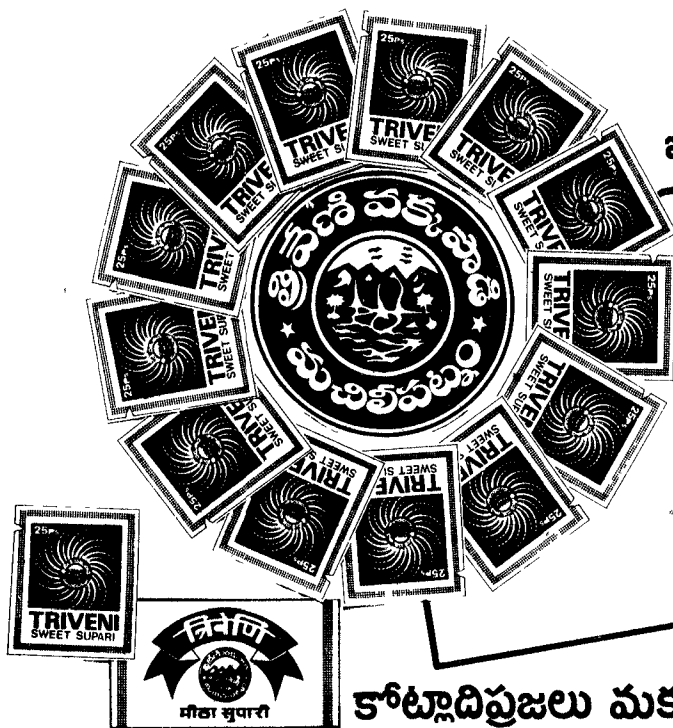
“కథలు చెప్పకు మిష్టర్! నువ్వు పైలెట్ వి కాబట్టి దాని విలువ నీకు తెలుసు! అందుకే భద్రంగా దాచావు. కొన్ని కోట్ల రూపాయలు టర్నోవర్ చేసే ఒక వ్యాపార సంస్థ భవిష్యత్తు దానిమీదే ఆధారపడివుంది. దాన్ని నువ్వు యిచ్చితిరాలి.”

“అది ఎక్కడుందో నిజంగా నాకు తెలియదు. మీకు ఎంత డబ్బు కావాలన్నా యిస్తాను. బేదీని ఏంచేయండి.”

“మా భవిష్యత్తు మీ చేతుల్లోవున్నట్లే నీ బేదీ ప్రాణాలు మా చేతుల్లోఉంది. జస్ట్ మ్యూచువల్! నీదే తుదినిర్ణయం.”

“నే నెక్కడికిరావాలో చేప్పండి?” అడుగుతూండగానే ఫోన్ కట్ అయిపోయింది

(ఇంకావుంది)

నాణ్యత మా తయారీ
ఖ్యాతి తెచ్చినది భారత ప్రజలు

ఒక్కపలుకుచాలు
పరిమళాలుచిలుకు

తీర్థేణి
తీర్థేణి వక్కపాడి

కొట్లాదిప్రజలు మక్కువతో కారుకానేది

వివేచన

“నాకి ఘుఖస్తుతి గిట్టదండీ. మనసులో ఏముందో అదే పైకి రావాలి. నన్ను విమర్శించినా నా కిష్టమే. కాని పొగడ్తలంటేమటుకు చెడ్డ చిరాకు. మనసులో ఒకటి పెట్టుకొని పైకి మరొకటి మాట్లాడేవాళ్ళకి నే నామధ దూరంలో ఉంటాను. నామటుకు నేను అనదలచు కొన్నది మొహస్తే|అనేస్తాను|మనసులో ఉంచుకొని గుంజాటన పడను” డ్రింక్ సివ్ చేస్తూ అన్నాడు సైకాలజీ ప్రొఫెసర్ సతీష్ చంద్ర.

అతని ప్రక్కనేఉన్న ఆయన కొత్తగిదిమట్టి ‘నాకు తెలిదటోయ్ నీ సంగతి. నువ్వు ముక్కు నూటి మనిషివి’ అని అటుప్రక్కనేవున్న ఎం.ఎల్.ఎ. రమణమూర్తిని చూస్తూ “మా సతీష్ ది మొదటి నుండి ఇదే తత్వం. అందుకే వాడికి స్నేహితులు తక్కువ. ఏదో నా బలవంతాన యిలా అప్పుడప్పుడు నల్లుగుర్తొకి వస్తున్నాడుగాని ఇదివరలో అయితే యూనివర్సిటీ.... ఇల్లు తప్ప మరో ప్రసరం తెలిదు”.

“ప్రొఫెసర్ సతీష్ జగమెరిగిన వక్ర కదుటండీ. ఆయన సరిగ్గా తెలిసికొని తిరిగి దేశంలోని గొప్ప సైకాలజిస్టుల్లో అయిన కొకరు అన్నాడు ఎం.ఎల్.ఎ.గారు.

“అ... అ... అదే వద్దంటున్నారాయన. మీ ఎం.ఎల్.ఎ.ల బట్ట పొగడ్తలు, అధికార పొగడ్తలు మాదగ్గర పనికిరావు. అయినా ఈ రోజు ప్రొఫెసర్ వెంటపడ్డాడో” అడిగాడు కర్నాట్ జోషి.

ఎం.ఎల్.ఎ.గారు గుర్తుగా చూశారతనివంక. డాక్టర్ మూర్తి ఆయన గొడ్డునులో ముడికొంత విన్నవంపుతూ “మీ కెందులునారా! మీరు కానీయండి. జోషి నాదీ మాటలంతే రెండి. ఆయననైనాడు ఎవరి మెచ్చుకున్నాడుగనుక? గవర్నమెంటు డాక్టర్లు ధంగునీళ్ళు పోనారంటాడు. ప్లీడర్లు అబద్ధారాడి, కేసుల్ని వాయిదావేయించి, నక్షత్రకుడి అన్నల్లా కాబూలీవాడి , బాబుల్లా పీడించి/ డబ్బు గుంజాతారట. ఇంజనీర్లు సున్నం ఇసుక కలిపి ఇళ్ళు, దాములు కూల్చేసి తమ ఇళ్ళు డబ్బులతో కట్టుకుంటారట. ఇంక మీ లాంటివాళ్ళు పొగడ్తలతో ఫీ అన్నా ఉమ్మేసినా తుడిచేసుకొని

పదవికోసం ఏసీచప్పునికైనా.....?

“డాక్టర్.... మరి ఇంత ఇదిగానా విమర్శించేది? దానికి హద్దుపడ్చు ఉండక్కర్లేదా?” ముద్దుముద్దుగా వస్తున్నాయి ఎం.ఎల్.ఎ.గారి నోటినుండిమాటలు. డాక్టరుగారు పూర్తి మెత్తంలో కొచ్చారు. “హద్దులు మనం గీచుకొనేవి. పద్దులు మనం రాసుకొనేవి” ఇంకా ఏదో చెప్పబోయి మాటరాక తల వాల్చేశాడు.

మిస్టర్ జోషి డ్రైవర్ని కేసే గాక్రుగార్ని తీసికెళ్ళుమన్నాడు. అతను బాయ్ సాయంతో డాక్టరుగార్నికొక్కరించాడు.

ఎం.ఎల్.ఎ.గారు సతీష్ ప్రక్కకొచ్చి కూర్చున్నాడు.

“ఎన్నారా! ఆ డాక్టర్ మాటలు పోసేలే ప్రాక్టీసులేని మనిషి అని దయదాచి గవర్నమెంటు ఉద్యోగం యిచ్చిస్తే ఎంతలేనిమాటలన్నాడో?”

సతీష్ చిరాగ్గా మొహంపెట్టి “అతనిగురించెవరికి తెలిదు. అలాంటి మనిషిగురించి నా దగ్గర మాట్లాడకండి. అయినా మీ లాంటి ప్రజాసేవకుల కిలాంటి నెంచలు తప్పవు. మీరు తన ఇంత నాయం చేసింది మరిచిపోయిన కృతఘ్నియ్యుడు”.

“అది సరైన మాటండీ మీరూ నన్ను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోండి. ఎంతైనా గొప్ప సైకాలజిస్టు మీరు అన్నట్లు రేపు మంత్రగోచరింట్లో ఫిర్యాదుంది విద్వాలి నీహంసమంత్రపీఠం ఇంకా కని చెబున్నాడు మహానుభావుడు. పం ఇన్నాడో ఎమో! నన్నుమటుకు సూర్యుడి చుట్టూ తిరిగి తూములా తిప్పుకుంటున్నాడు. మధ్యమధ్య దక్షిణలు, కానుకలతో తడిచి మోపెడవుతోంది.

పదవెప్పుడో చేసేనో పోయిందంతా ఎప్పుడు రాబట్టుకోవాలి! ఏమిదో.... అంతా అగమ్యగోచరంగావుంది.”

“మీకేమింది. మీరు తెలివితో విదురదంతటివాడు. బుద్ధికి బృహస్పతి. మీ రేదైనా పాచిక వేస్తే అది శకుని పాచిక లాంటిదిగాని దానికి మరి ఎదురు తిరుగు ఉంటుందా?” మిస్టర్ జోషి అందుకున్నాడు.

ఎం. ఎల్.ఎ.గారూ బిరుదులన్నీ చితునప్పుతో స్వీకరించి “ఏదో తమకు నాయందు గల అభిమానం అలాంటిది. అయ్యా వస్తాను మరి” అని లేచాడు.

పార్టీ యిచ్చిన జోషి అయన్ని వాకిలిదాకా పొగనంపాడు.

అఖరున బైటదేరింది ఎమర్. సతీష్ కారు దగ్గరికొచ్చిందగా విమర్ అడిగాడు “అన్నట్లు ప్రొఫెసర్ రామనాథం అమెరికా నుండిప్పు డోస్తున్నాడు?”

“నెలాఖరులో వస్తున్నానని వ్రాశాడు” అన్నాడు సతీష్.

“ఏమైనా అదృష్టవంతుడు. అతడి మేనమామ బాగానే లైకతచ్చాడు. ఏదేశాల్లో సైకాలజిస్టుగా గొప్ప పేరు తెచ్చుకుంటున్నాడు” అన్నాడు విమర్.

“బేను! జీవంగా ఆఫీశాడు సతీష్. రామనాథం గురించిన వివర తో సతీష్ మూడోమూడోయింది.

ప్రేసంగాకా అద్దే చెబునాగాడు.

“రామనాథం అదృష్టవంతుడు. ఎం అన్నట్లు అలాంటి మొదటి. ఇక్కడ ప్రొఫెసర్గా చేసే దమ్ములేక అయినవాళ్ళ కొళ్ళుపట్టుకొని అమెరికా పోయాడు. అసూత్రాన వాడో పెద్ద సైకాలజిస్టుయినట్లు. అక్క డెవ్వరూ ఇంత గొప్ప సైకాలజిస్టులు లేక వీళ్ళు పిలిపించారా? అన్నీ గొప్పలు. మేనమామ కుంటి కూతుర్ని అంటగట్ట దానికి వేసిన ప్లాన్ అది. ఆయన స్వార్థం ఆయనది. వీడి స్వార్థం వీడిది. ఫీ... ఫీ... మనమ లింత అల్లులు? ఎక్కడికక్కడ స్వార్థం. అచిసేతి తాండవిస్తున్నాయి.

నయవంచనలతో బ్రతుకులన్నీ వెళ్ళిపోతున్నాయి. తనని తాను మోసంచేసుకుంటూ ఎదుటివాణ్ణి మోసగించడం, అదో గొప్పతనంగా, ఘనకార్యంగా భావించటం ఇలాంటివాళ్ళు ఆ రకాలని గురించి భజనలు వేయటం ఫీ...” అతనిచేపి పైకి అనలేకపోయాడు. అన్నట్లుగానే రామనాథం. భార్యా పిల్లలతో నెలాఖరుకు రానేవచ్చాడు. బంధువులని, మిత్రులని

నామకం కుర్చీలు పెట్టి వచ్చి గదివాడు, చెల్లెలును సతీష్ అతన్ని తమ ఇంటికి పిలిచాడు.

భోజనాలయ్యాక సాయంకాలం ఏదో ఒకటి సుకోనేముందర రామనాదం స్నేహితుడొకని ఎందుకి, సత్కార గౌరవానికి ఆనందపడూ శ్రుతజ్ఞతలు చెప్పా -

బ్యాగ్లో నుండి ఒక పసుపు తీసి సతీష్ కిచ్చి "ఇది నీకు నా బహుమతి నీకోసం అమెరికా నుండి తెచ్చాను అందరికీ ఏవేవో చిన్న చితకా బహుమతులిచ్చుకుంటూవచ్చాను నీ దగ్గరి కోచ్చేసరికి ఇది మిగిలింది తీసుకో అని ఇచ్చాడు సతీష్ అతనికి శ్రుతజ్ఞతలు చెప్పి తీసుకొని పీరువాలో దాచాడు

సతీష్ బాగ్స్ పిల్లలు రామనాదం కుటుంబానికి వీడ్కొలు చెప్పారు

ఆ రాత్రి సతీష్ అందరూ నిద్రపోయాక రామనాదం ఇచ్చిన వ్యక్తిని విన్నారు

అదొక చిన్న కొడుగుండ సైబలో ఉన్న ట్రాన్స్మిటర్ అండ్ రిసీవర్ రెండూ విడివిడిగా ఉన్నాయి

అది చూసి చాలా ఆనందించాడు తీసి పీరువాలో బాగ్స్ గా దాచాడు

నడుచున్నాక అతనికి ఏదో ఒకటి ఆలోచన వచ్చింది. "మనసుమీద పైకొకటి లో సలంకోకటి ఉంచుకొని మూట్టుకుంటుంటాడు తనని అందరూ ఏడుపు చాలా బాగా పొగిది అకాని కత్తెస్తుంటాడు. అయితే ఇది నిజంగా వాళ్ళ మనసుల్లో ఉందేనా? లేక మెరమెచ్చులా?

ఇది తెలుసుకోవాలంటే

పెళ్ళి ఈ ట్రాన్స్మిటర్ నాయంతో వాళ్ళు నిజంగా నా గురించి ఏం అనుకోనేది తెల్లసుకోవచ్చు ఆ పని రేపు ఉదయం నుండే మొదలెట్టాలి అనుకున్నాడు సతీష్

తెల్లవారి లేపగానే ట్రాన్స్మిటర్ తీసికెళ్ళి పోల్తోని పూలకుండలో దాచాడు

ట్రేక్ పాస్ట్ కి ఇంట్లో అందరూ టైనింగ్ బేబుల్ దగ్గరికి చేరుకోవటం అన్నది ఆ ఇంట్లో ఇరవై సంవత్సరాలుగా అలవాటు సతీష్ పెద్దకొడుకు

కృష్ణ కొడలు గీత ఇద్దరూ డాక్టర్ల రెండొకొకరుకు జగత్ బి టిక్ చదువుతున్నారు కూతురుకిరణ్ణాయి

ఇంటర్ సినియర్ తన పిల్లలు రత్నాల్లాంటి వాళ్ళని అందరూ అనటం అతనికి చాలా గర్వంగా అనిపించేది

జగత్ బేబుల్ దగ్గరలేకపోయేసరికి ఎవ్వరిది? జగత్ రాత్రి లేచిగా నిద్రపోయాడా అడిగాడు బాగ్స్ ని సతీష్

బేబు కాలేజీలో పంక్తమందని రాత్రి బాగా

లాడ్ స్పీకర్లు లేని ఆ రోజుల్లో పద్యం గళమెత్తి పాడితే సుమారు మూడు కిలోమీటర్ల దూరం వరకు వినబడేది - అటు పంటి గాత్రం ఇప్పుడు ఏది? అని పలు పురు ప్రశ్నిస్తారు. అటువంటి కంఠకంఠం ఎవరిదంటే శ్రీ పుష్పాక కామేశ్వరరావు (1885-1956) గారిది.

శ్రీ పుష్పాక కామేశ్వరరావుగారి స్వస్థలం బొబ్బిలి దరి నారాయణప్పవలస. తన ఇరవై

“మరువలేని మహా నటుడు”

యవ ఏటినుంచి సుమారు 50 సంవత్సరాల పాటు దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలలోనే కాక ‘బర్మాలోని రంగూన్, ముండవే పంటి పట్టణాలలో వివిధ నాటకాలలో ప్రముఖ పాత్రలు దరించిన నటుగాయక శిరోమణి. ముఖ్యంగా ఈయన ‘రామదాసు’ నాటకంతో ధరించిన ‘కబీరు’ పాత్ర బహుజనాదరణ పొందింది. ఆ పాత్రకు అనేక సన్మానాలతో మూడు పదులకు పైగా బంగారు పతకాలు లభించాయి.

అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా అపురూప

1926లో రంగూన్ (బర్మా) లో ప్రదర్శించబడిన “సతి సావిత్రి” నాటకంలో సత్యవంతుడిగా శ్రీ పుష్పాక కామేశ్వరరావు, సావిత్రిగా శ్రీమతి రామతిలకం, యముడిగా శ్రీ వేమూరి గంగయ్య.

మైంది. అమూల్యమైంది 1926లో రంగూన్ లో వీరికి బహుమతిగా లభించిన ఎనిమిది స్వర అడుగుల పాడపు, అయిదున్నర అడుగుల

గుల వెడల్పు, మూడున్నర అడుగుల ఎత్తు కొలతలు గలిగి, లతలు, నగిషీలు చెక్కబడిన బర్మా టేకు పందిరి మంచం.

వారికి లభించిన స్వర్ణపతకాలన్నీ, వారి అనంతరం మా కుటుంబ ఆర్థికావసరాలకు కరిగిపోయాయి. “ఈ పందిరి మంచం ఒక్కటే మాకు మిగిలిన జ్ఞాపిక” అని ప్రస్తుతం నారాయణప్ప వలసలో ఉంటున్న శ్రీ కామేశ్వరరావుగారి శ్రీమతి అమ్మాయమ్మగారు 85 సంవత్సరముల వృద్ధురాలు కన్నీళ్లతో వివరించారు. అనాటి రంగస్థల పరిస్థితులు, ఆయన నాటకానుభవాలు, గౌరవ పురస్కారాల గురించి ఎన్నెన్నో ఆసక్తికరమైన విషయాలు ఆమె ప్రస్తావిస్తుంటారు.

ఆయనకు లభించిన అన్ని సన్మానాలకంటే మిన్న 1950 ప్రాంతంలో బొబ్బిలిలో - అనాటి బొబ్బిలి ప్రభువులు రాజు శ్రీ ఆర్.ఎన్.ఆర్.కె. రంగారావుగారు స్వయంగా సన్మానించి యిచ్చినది స్వర్ణపతకం అని ఆమె కన్నీళ్ల జ్ఞాపికలతో చెప్పారు. తరువాత ‘కాకినాడ’ - నాటక సమాజంవారు యిచ్చిన “గవయ్యా!” బిరుదు ఇలా వ్రాసుకుపోతే ఎన్నో, ఎన్నెన్నో... అలాంటి నటుగాయక అమరులు - వారులేకున్నా - వారి చరితలు అజరామరాలు. టి. శ్రీనివాసాచార్యులు

ప్రియం-అప్రియం

లేట్ గావచ్చాడు” అంది గాయత్రి.

“అంత లేట్ అయ్యే ఫంక్షన్ కి వెళ్ళొచ్చని చెప్పు” అన్నాడు సతీష్.

మానగా తలుపింది గాయత్రి.

పెద్దకొడుకు పెద్ద దాక్కలైనా తనెదుట మాట్లాడ్డానికే భయపడతాడు. తలొంచుకొంటాడే తప్ప, సూటిగా చూస్తూ ఏనాడూ మాట్లాడలేదు. కొడలు సరేసరి. మొదట్లో టైనింగ్ టెబుల్ దగ్గరికి రావడానికే భయపడ్డది. గాయత్రి ఎంతో బలవంతంమీద ‘మాకు కిరణ్ణయి ఒకటి సుప్రస ఒకటి కాదమ్మా!’ అని తీసుకొచ్చింది. పంచినతల ఎత్తుదు.

భగత్ రాత్రి లేట్ గావస్తే ఉదయం తనకి కనిపించదు. తను కాలేజీకి వెళ్ళాక అతడు గది దాటి బైటికి వస్తాడు.

టీఫిన్ అయ్యాక మేడమీద స్ట్రీడ్ యామ్ కెళ్ళి కూర్చున్నాడు సతీష్.

రిసీవర్ అన్ చేసుకొని కూర్చున్నాడు. ఏదో సాధారణపు మాటలు తప్ప ప్రత్యేకమైన వేపి లేవు. శృష్టి గీత హాస్యిటల్ కెళ్ళినట్లున్నాడు.

ఒ ఆరగంట గడిచాక రిసీవర్ ఆఫ్ చేసి బుక్స్ తీసి చదవసాగాడు.

మధ్యాహ్నం 3 దాటాక -

ఏమర్, జోషి వచ్చారు.

కాస్ట్యూమ్స్ పాలిటిక్స్. తర్వాత యూనివర్సిటీ విషయాల అయ్యాక - ఏమర్ రామనాథం ప్రసక్తి తెచ్చాడు. “మొత్తానికి రామనాథం బంగారుపిచ్చుక. ఎమానమంత కారు; కోటిశ్వరుడైన మామగారు. బంగారు బొమ్మలాంటి భార్య. రత్నాలంటి పిల్లలు - పాడికె?”

“అ! ఏం పిల్లలు! ఎంత అమెరికాలో ఉంటేమటుకు అడపిల్లల్ని మరీ అంత బరితెగింపుగానా పెంచేది? వాళ్ళు వాళ్ళ అవతారం! నాకు చిరాకేసింది. మన ఇళ్ళలో అడపిల్లలెలా ఉంటారు? మీ అమ్మయి చూడు - ఎంత లక్షణంగా ఉంటుందో? నీ మగపిల్లలు మటుకు సువ్వంటి ఎంతగోరవం. అసలు వాళ్ళల్లో మచ్చుక్కూడా తల్లిదండ్రులపట్ల గోరవం కన్నడలేదు.”

“నిజమే. వాళ్ళ డ్రెస్, మాటతీరు నాకు నచ్చలేదు. తల్లిదండ్రులు పిల్లల్ని క్రమశిక్షణలో పెంచాలి. రామనాథం చిన్నప్పటికే ఉండేవాడో మనకు తెలికపోతేగా!”

ముగ్గురు మెత్తులు నవ్వుకున్నారు.

తను కాలేజీ రోజుల్లోని సంఘటన లొక్కసారి గుర్తొచ్చాయి.

“ఏమైనా రామనాథం ఇండియాలో సెటిలైతే బాగుండేది. తన శక్తి నాడుర్బాలు. తెలివితేటలు ఎక్కడో పరాయిదేశానికి డబ్బుకోసం అమ్ముకోవటం

నా దృష్టిలో దేశద్రోహమనుకోండి” అన్నాడు సతీష్.

“నిజమే. నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం” అన్నాడు మిత్రులిద్దరూ.

“జన్మ ఎమినిట్. కాఫీ తెస్తాను. మీరు టిఫిన్ కానిస్టండ్” అని లోపలికి వెళ్ళాడు.

“గాయత్రి కాఫీ అయిందా?” కిచెన్ లో కొస్తూ అడిగాడు.

“అ! రెండు నిముషాలు” అంది గాయత్రి, వేడి నీళ్ళు ఫిల్టర్ లో పోస్తూ.

సతీష్ ప్రక్క గదిలో కెళ్ళి రిసీవర్ అన్ చేశాడు.

హాల్ లోని స్పృహతుల మాటలు వినించసాగాయి.

అది ఏమర్ గొంతు “ఫారెన్ ఛాన్స్ తనకి తగలేదని ఏడుపు అతణ్ణి చూసి కళ్ళలో నిప్పులు పోసుకుంటున్నాడు.”

“జేను. పరాయి ఆడ పిల్లల్లా విమర్శించటం దేనికి? తనకి తన. పిల్లలకి పట్నని అదృష్టం ఎదుటవాళ్ళకి పడితే ఒర్భలేని మనిషి” అది జోషి గొంతు.

‘అబ్బ ఇంత అసూయ, ధ్వేషం కలవాణ్ణి నేనెక్కడా చూశ్చేదు బాబూ! తనలో సత్కాలేదు. ఎదుటివాణ్ణి చూసి ఏడుపు. ఏదో సామెతుందిలే - ఎదుటివాడెందు అని విడిస్తే ఒక కమ్మ, నాకు లేదే అని విడిస్తే రెండు కళ్ళూ పోయాయట.

‘అందుకే రిటైర్ కాబోతున్నా ఇంకా ప్రాఫెసర్ గానే

మీ పాపాయికి అందించండి సెరిలాక్ లాభం

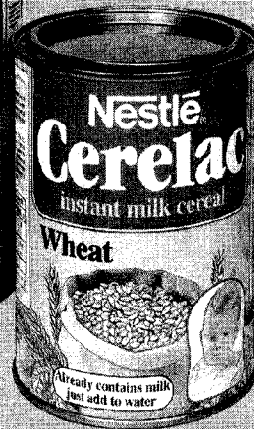

తొలిసారిగా ఘన పదార్థాలను ఇస్తూ

4 నెలల నుంచీ మీ పాపాయికి, పాలతోబాటు ఘన పదార్థాలు కావాలి. సెరిలాక్ లాభాన్ని అందించండి.
పోషకాహార లాభం : సెరిలాక్ ప్రతి మోతాదులోనూ మీ పాపాయికి కావలసిన పోషక పదార్థాలు, ప్రోటీన్లు, కార్బోహైడ్రేట్లు, కొవ్వు పదార్థాలు, విటమిన్లు, ఖనిజాలు అన్నీ ఉన్నాయి. అన్నీ సమ పోషకాహారం.
రుచీ లాభం : పాపాయిలకు సెరిలాక్ రుచి ఇష్టం.
సమయం ఆదా లాభం : సెరిలాక్ ముందుగా వండినది దానితో పాటు పంచదార వున్నాయి. దానిని వెచ్చటి నీటితో కలిపితే చాలు.
ఎంపిక లాభం : ఎంచుకునేందుకు మూడు రకాల సెరిలాక్ వుంది.
మీ పాపాయికి సమతూల్యంలో పోషకాహారాన్ని అందించేందుకూ తయారుచేయటంలో పరిశుభ్రతను పాటించేందుకూ డబ్బా మీదే సూచనలను జాగ్రత్తగా పాటించండి.

6 మాసాలు నించి

4 మాసాలు నించి

6 మాసాలు నించి

ఉచితం
సెరిలాక్ టెటీ కేర్ బుక్
వ్రాయండి. సెరిలాక్
పోస్ట్ బాక్స్ నెం 3
న్యూ ఢిల్లీ 110008

సెరిలాక్ రక్షణ: పోషకాహారంతో పరిపూర్ణం-ఎంతో రుచికరం

ఉందిపోయాడు."

'ఎవరితో మంచిగా ఉన్నాడూ? ఎవరు బాగుపడ్డా ఎదుపెనాయో! ఎదుటి వాళ్ళని గురించి ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి విమర్శగా మాట్లాడడం తప్ప మంచిగా ఏనాడైనా అన్నాడా? తనేదో గొప్ప సైకాలజిస్టునుట్టు?'

'స్టూడెంట్స్ కి వీడి క్లాసుంటే పరమబోర్. ఇతని విరియర్ అప్పుడు స్టూడెంట్స్ క్యాంటీన్ లో చెట్టు కింద తప్ప, క్లాసురూంలో వట్టుమని వదిమంది ఉండరు' విమర్శగొంతు.

'మరి ఇక్కడే ఇంత లక్షణంగా చెప్పేవారికి ఏదేశాలకి ఛాన్స్ ఎలా వస్తుందయ్యా? బాగుపడే వాళ్ళు చూసి ఉరికే ఏడ్చి వాతాడే తప్ప తన లోటుపాట్లు సరిదిద్దుకోడు.'

'ఎవరో పస్తున్నట్టుంది. ఊరుకోండి- కొద్ది సెకన్లు గ్యాప్.'

గాయత్రి గొంతు 'ఏరి! ఆయన కాఫీ తమ్మని ఎటు వెళ్ళారూ?'

ఆయన ఏ సైకాలజీ పుస్తకమో తెరగెస్తుంటారు. నిన్ననే కోత్త బుక్స్ ట్రైబరీ కొచ్చాయి. తెచ్చినట్టున్నారు. ఏమైనా సతీష్ మంచి హార్డ్ వర్క్ చేస్తాడు. అందుకే ఇతని క్లాసుంటే స్టూడెంట్స్ ఇంతవెరిపడిపోతారు ఎమర్జెంతు.

సతీష్ రిసీవర్ ఆఫ్ చేశారు.

ఆతడి మెదడు మొద్దుబారినట్టుగా వుంది.

ఒక్క నిమిషంలో సర్దుకొని బ్రటి కొచ్చాడు. 'ఇదేమిటి వాళ్ళని హాల్లో కూర్చోబెట్టి మిరిక్రడం చెస్తున్నారూ?' ఎదురొస్తూ అడిగింది గాయత్రి.

'పుస్తకం ఒకటి కస్టండ్ లేదు. చెదురుతున్నాలే' అంటూ హాల్లో వెళ్ళాడు సతీష్.

మల్టీ మామూలు డైలాగులు.

వాగడలు. అభినందనలు.

'పయో ముఖ వివక్షకుంభాలు' అన్వించిందతనికి.

వాళ్ళు వెళ్ళాక అతనెవరితో ఎక్కువ మాట్లాడలేదు. మేడమిడికెళ్ళి తన గదిలో కూర్చున్నాడు.

రాత్రి 8 గంటలు దాటించి.

'ఏమిటి యింకా చదువుతున్నాడా భోజనానికి రారా?' ఆడుగుతూ లోపలికొచ్చింది గాయత్రి.

'ఆకల్లేదు గాయత్రి.'

'కొద్దిగా తినండి. ఆలస్యంగా తింటే మిగిలినదిగదు కూడా.'

'హరి! నాకన్నరైదు. నువ్వెళ్ళి భోంచెయ్యి.'

గాయత్రి వెళ్ళిపోయింది.

సతీష్ ఆలోచిస్తూనే రిసీవర్ ఆన్ చేశాడు.

'ఏం ఆయనెంకా కిందికి దిగలేదా? సీకెన్సెవార్లు చెప్పినట్టుగా ఆరా పదిసార్లు మేక మెట్టు ఎక్కి దిగిచ్చని! సేకసలే బ్లడ్ ప్రెజర్. ఎప్పుడో ఆ మెట్టుమీద నుండి పడ్డావ్! పెద్దకొడుగు గొంతది.'

సిబారుగా అయ్యాడు సతీష్.

"అయినా ఆయనకా మేడమిటి గది దేనికి? కిందగదిలో సర్దుకోక. ఆయనే గ్రహించి కిందికొస్తాడనుకొంటే ఆ సూచన లేమి లేవు. మీ రడుగుతారా? నేనడగనా?"

గీత గట్టిగా అంటోంది.

"అబ్బ! పోవ్వే ఎక్కడ పడుకొంటే ఏమిటి?" విసుక్కున్నాడు భష్ట.

"అంతేలేండి. ఏ ముద్దు మురిపెం లేదు. కొత్తగా

పెళ్ళిన వాళ్ళంకదా? మనకి వంటరితనం కావాలన్నెన్నుంది. ఈ వయసులో ముసలాయన కాగది దేనికి చెప్పండి?"

సతీష్ నరాలు విగుసుకుంటున్నాయి.

"అమ్మా!" భరత్ గొంతు అరిచినట్టే వుంది.

"ఇదే నేను చెప్పటం రాస్తే, నేను లేవటి నుండి అన్నయ్య స్క్రాటర్ తీసేశాడు న్నాను. అన్నయ్యకి

నాన్నకారిమను."

"అంత అధ్వంశం కూడావా! మీ నాన్నగారు ఆ కారు పెడుస్తారటయ్యా! ఆయన ప్రాణం అందులోనే వుంది మాంత్రికుడి ప్రాణం చిలకలో లాగా."

"ఏమో! అవన్నీ నాకు తెరీవు. నాకు బ్రిముకి బప్పులు దొరకటంలేదు. నా ప్రాణంకూ స్కూటర్ మీదో నాడు. నే ననవ్వంగా బప్పుల్లో పోతున్నా."

లేవటమండి ఆలా వెళ్ళును."

"మరి పెద్దాడిలా వెళ్తున్నా?" గాయత్రి గొంతచి.

"వెళ్ళిగాకాలో వెళ్ళమని."

"మరి మీ నాన్నలా వెళ్తారా?"

గాయత్రి గొంతులో అనవసం.

"మరోటి కొమక్కోమను. లేదా స్కూటర్ కొనండి.

ఎంత వీనాసితనమో! పోయేప్పుడంతా

మూటగట్టుకు పోతాడా వెంట? మొన్న చెల్లాయేదో

కొనమంటి వద్దన్నాట్ట. సంపాదించిన డబ్బుల

పం చేసుకుంటాడీ! సుఖవడటం చేతకాని మనిషి."

సతీష్ కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"మొదట్నుంచి అంతే. డబ్బుకి ఆయన

మహాలంకె.

వీళ్ళా నా భార్య పిల్లలు!

తననెంతో గౌరవించి ప్రాణప్రదం

ప్రేమిస్తున్నారనుకున్న తన భార్య పిల్లలు వీళ్ళేన

"ఇంప్రూవ్-మెంట్స్ ఫర్
కమ్యూనికేషన్, విజువల్ ఇంటెలిజెన్స్"

'రాయల' రాజధాని కాలేక పోయిన రాయలసీమ గ్రామం

శ్రీ విజయనగరపురం కర్ణాటక రాష్ట్రం

శ్రీ విజయనగరపురం కర్ణాటక రాష్ట్రం

విరూపాక్షస్వామి ఆశీస్సులతో విజయనగర ప్రభువులు 'హంపీ' విజయనగరాన్ని రాజధానిగా చేసుకున్న పరిపాలన సాగించేరన్నది పది మందికి తెలుసు కానీ, 'నాడూ- నేడూ' నీళ్లకై అలమటించే రాయలసీమ నాడు 'రాయలు' సీమయై అలరారే అదృష్టం నీళ్ల వల్లే కోల్పోయిందంటే "అయ్యో!" అనిపిస్తుంది

రాయలసీమ ముఖ్య రైల్వే కూడలి 'గుంతకల్'కు సుమారు 10 కి.మీ దూరంలో వున్న 'చిప్పగిరి' గ్రామం, తొలుత విజయనగర ప్రభువులచే రాజధానిగా నిర్ణయించబడి నిర్మాణాలను చేపట్టేటట. అయితే నీటిని నూతుల (బావి) నుండి 'చిప్పల'తో (చిన్న చిన్న తాటి దొన్నెలు) తోడవలసి రావడంతో విసిగి, నిర్మాణాలను నిలిపివేసేరు. చిప్పలతో నీళ్లు తోడుకున్నందున నాటి నుండి ఆ ప్రాంతం 'చిప్పగిరి'గా పిలువబడుతోంది ప్రకృతి సహకరించని ఆ ప్రాంతాన్ని వదలి, తుంగభద్రా నదీ తీరాన, హంపీని రాజధానిగా చేసుకుని, ప్రభువులు పరిపాలన సాగించేరని చిప్పగిరి పెద్దల మాట.

శిథిలావస్థలో నున్న ఈశ్వర దేవాలయాలు, నగంలో నిర్మాణం నిలువబడన కొండపైని కోటబురుజులు నాటి దురదృష్టాన్ని వివరిస్తున్నాయి

భృగు అంశ సంభూతులు, భక్తపురందరదాసు వారసులు, సాక్షాత్ కాశీ విశ్వేశ్వరునిచే "తుంబుర" ప్రసాదితులైన 'శ్రీ విజయదాసుల' వారు కర్తవ్య నిర్వహణ ముగించుకుని చిప్పగిరిలో బృందావనమై దురదృష్టవంతమైన ఆ ప్రాంతానికి పవిత్రత చేకూర్చేరు.

- నిడమర్తి ఆదిలక్ష్మీప్రసాద్

ఒక్కొక్కరిలో ఎంత స్వార్థం? అసూయ ఉన్నాయి!

అనుబంధానికి తావేలేదా? తండ్రినన్న గెరవం లేదా?

వీళ్ళు పైకి కన్నరచే భక్తి, భయం వినయం అన్న నటనా! లోలోపల వీళ్ళకి తనపైఎంత ద్వేషం

స్నేహితుడి స్కూటర్ నడుపుతూ యాక్సిడెంట్ చేశాడని, బాగా డ్రైవింగ్ వచ్చేదాకా స్కూటర్

ప్రియం- అప్రియం

కొనివ్వనన్నాడు తను అంతేగాని వాడికి స్కూటర్ కొనటం కష్టమా తనకి?

ఒక్కాగా నొక్క ఆడపిల్లకి కోరిన సగ వేయించలేని తాహతులేని వాడు కాదు తను

కాని అది వేసుకొని కాలేటికి వెళ్తుంది రోజు

లసలే బాగాలేవు అందుకని కొనలేదుగాని

'ఈ ముసలాయన బ్రతికుండగా మన సరదాలు తీరవు' కూతురి స్నేహమెంటది

వినలేక రిసీవర్ ఆఫ్ చేశాడు సతీష్

వెళ్ళి తలుపు గడియపెట్టి 'లైటు తీసేసి పడుకోన్నాడు

ఇందాక అతని మెదడు పగిలినట్లయితే-

ఇప్పుడతని హృదయం కాలిపోతున్నట్లుంది

చాలా సేపయిం తర్వాత గాయత్రివచ్చి తలుపు తట్టింది

'నాకు తలనొప్పిగా వుంది డిస్కంట్ చేయొద్దు

అన్నాడు సతీష్

'కొంచెం కావాలిగా, టూబ్ లెట్ వేసుకోండి'

'ఏం వద్దు'

గాయత్రి వెళ్ళిపోయిన ద్వని

రాత్రి చాలా సేపు సతీష్ నిద్రపోలేదు

తెల్లవారింది

మామూలుగా అంతా ఎనిమిది గంటలకల్లా డైనింగ్ హాల్లో కొచ్చారు

అలవాటుకు విరుద్ధంగా సతీష్ అక్కడ లేడు

ఆశ్చర్యంగా ఒకళ్ళ మొహాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు

ఎనిమిదన్నర కావస్తోంది టివిన్ చల్లారుతోంది గాయత్రి పైకెళ్ళటానికి మెట్లు దగ్గరికొచ్చింది

అప్పుడే పైనుండి కిందికొస్తున్నాడు సతీష్

గాయత్రి రెండు మెట్లెక్కి, "ఏమిటండి ఒంట్లో బాగా లేదా పెండరాడే లేపక హాతే, రాత్రి ఒంట్లో బాగా లేదన్నారగుదా, ఏశ్రాంతి తీసుకుంటారులే అని

లేపలేదు ఇప్పుడేలా వుంది? ఆదుర్దా మాటల్లో, కళ్ళల్లో, మొహంలో ప్రతిఫలిస్తుండగా అడిగింది గాయత్రి

'ఏంటమ్మా నాన్నగారికి ఒంట్లో బాగా లేదా? మరి రాత్రే ఎందుకు చెప్పలేదూ' కొడుకు అందోళన

'నేనప్పుడే అనుకున్నా దాడి ఇంక పెండరాళే పడుకోవటమేమిటా అని' భగత్ సమర్పన

ఒకసారి ఆయన్ని చీకట్ చేయండి కోడలు కొడుక్కు సలహా యిస్తోంది 'మీరు రాత్రే ఎందుకు చెప్పలేదు' అత్తగారి అడుగుతోంది

'ఎలా వుంది వ్వాన్నగారు ఒంట్లో! ఇలా రండి బి ఏ చూస్తాను డిట్టెల్ మూరు నుండి లేస్తూ

అన్నాడు కృష్ణ

అందరివైపు ఒకసారి చూశాడు సతీష్ మెట్లెక్కి దిగి కిందికొచ్చాడు "ఏం లేదులేరా" మీ అమ్మకి బాగా బంగారెక్కువ మీరు పిఫిన్ చేయండి" అంటూ

బైటేకి నడిచాడు

హాల్లో ఫూలకుండిలోని ట్రాన్స్మిటర్ చేతిలోకి తీసుకొని దానివైపు పరీక్షగా కొన్ని క్షణాలు చూశాడు

ఏదో నిశ్చయించుకొన్నట్లుగా బైటేకొచ్చి రిసీవర్ని, ట్రాన్స్మిటర్ని బలంకొద్దీ రోడ్డుమీదికి

వినీరేశాడు

విద్యార్థులతో ఆశాంతి ఎందుకు?

పురుషుల కళాశాలలో కంది మహిళా కళాశాలలో ఉపాధ్యాయులు స్త్రీ సహజ లక్షణాలైన ఓర్పు, క్రమశిక్షణ, విధేయతతో బాధ్యత నెరిగి విధులను నెరవేర్చుటచే మహిళా కళాశాల ప్రిన్సిపాలుకే సమస్య లెక్కువగా వుండవు. పైగా బాలర కంది బాలికలు బాగా చదివి ఉత్తమ శ్రేణిలో పాసవుతారు. బాలికలకు విద్య మొదలనే దృష్టి, అయినా సంఘంలో వున్న విద్యార్థుల యందు కల ఆశాంతి ప్రభావం విద్యార్థినుల మీద కూడ వుండక తప్పదు. మొత్తం మీద విద్యార్థి లోకమును బాధించుచున్న ఆశాంతిని గూర్చి అందరూ ఆలోచించక తప్పదు.

ఆధ. NO.
UL. NO.
LANGUAGE... శ్రీ సర్వ
DATE: 1980
రామమోహన్ రావు

పద్మావతీ మహిళా కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ అభిప్రాయం

ఒక కాలేజి ప్రిన్సిపాలుగా నాకు కనిపించే ప్రధాన కారణం... విద్యార్థులు ఎంత కష్టపడి చదివినా పుర్వోగాలు ప్రతిభ ననుసరించి వారికి దొరకకపోవడం- విద్యార్థి కుటుంబ ఆర్థిక దుస్థితి, విద్యార్థులకు తమ భవిష్యత్తు ఆశాజనకంగా కనబడకపోవడం మొదలైన కారణాల వల్ల- విద్యార్థులు అల్లరులను సృష్టించి తద్వారా అనందాన్ని పొందుతారు. ఇది ఒక విధమైన శాశ్వత అనందం. వెనుకటి రోజులలో తల్లిదండ్రులు, చదువుకునే తమ పిల్లల ప్రవర్తన యందు శ్రద్ధాసక్తులు చూపెట్టేవారు. కానీ యిప్పుడటువంటి పరిస్థితి లేదు.

బందరులోని పద్మావతీ మహిళా కళాశాల ప్రిన్సిపాలు శ్రీ సర్వరామమోహన్ ప్రసాద్ గారు సమర్థులైన ప్రిన్సిపాలుగా కళాశాలలో పేరు పొందారు. వారు చరిత్రలో ఎం. ఎ. పట్నా పుచ్చుకున్నా అంగ్లాంధ్ర సాహిత్యాలందు అనక్తి. గాధ పరిచయం కలవారు. విద్యావేత్త.

కానీ ఒకటి నిజం. ప్రిన్సిపాలు దగ్గర నుండి పిల్లల గురించి రిపోర్టు వెడతే తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను శిక్షించడానికి బదులు- విద్యార్థుల ఎదుట ఉపాధ్యాయులను నిందించుటయో, కళాశాలను ఎదుర్కొనుటయో చేస్తారు. అట్టి సమయంలో విద్యార్థులకు కళాశాల మీద- ప్రిన్సిపాలు మీద, లెక్చరర్ల మీద గౌరవం ఎలా వుంటుంది?

ఇక ఉపాధ్యాయులు కూడ ఈ ఆశాంతి సృష్టికి గల కారణాలలో పాలుపంచుకోక తప్పదు. ఉపాధ్యాయులు తమ యిత్ర పద్ధి ట్యూషన్లు మానేయాలి. క్లాసులో విద్యార్థులందరికీ బోధపరుచుటకు పాఠాలు చెప్పాలి. ఉపాధ్యాయుడు ధనవంతుల పిల్లలను, బీద పిల్లలను ఒకే దృష్టితో చూడాలి. అప్పుడా ఉపాధ్యాయుణ్ణి విద్యార్థులు ఎంతగానో గౌరవిస్తారు. ఉపాధ్యాయులు తమ నైతిక ప్రవర్తన చేత, పాండిత్యం చేత, స్వీయ క్రమశిక్షణా ప్రదర్శన చేత- విద్యార్థులను ప్రభావితం చేసి- మార్గదర్శకంగా వుండాలి. అప్పుడు విద్యార్థి లోకములోని వాతావరణమే మారిపోతుంది.

రాజకీయ నాయకులు కళాశాలలకు చాలా దూరంగా వుండాలి. అరాచక చర్యలను ప్రోత్సహించరాదు. ఆశాంతికి ప్రభుత్వ బాధ్యత కూడ కొంత వుంది. ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన రిజర్వేషన్లు వుండవలసిందే. ఎవరూ కాదనరు. కానీ రిజర్వేషన్లు మినహాయించి మిగిలిన పుర్వోగాలలో ప్రభుత్వం ప్రతిభకు ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. అప్పుడు పున్నత వర్గ విద్యార్థులు ఉత్సాహంతో విద్య యెడ శ్రద్ధ పహిస్తారు.

నేడు ఈ విద్యా ప్రపంచం పంచభూతముల సృష్టి అని చెప్పొచ్చు. విద్యార్థి - ఉపాధ్యాయుడు- తల్లిదండ్రులు- రాజకీయ నాయకుడు- ప్రభుత్వము- ఏ భూతము సహకారం లేకపోయినా విద్యా ప్రపంచములో సృష్టి క్రమము అస్పష్టమై ఆశాంతి ఏర్పడుతుంది.

(సేకరణ : విన్నకోట సుశీలాదేవి)

మంచు మనిషి

ఉజ్జైన్‌లో 'యతి' అనబడే మంచు మనిషి కనబడ్డాడు. ఈ మనిషిని అమెరికా, మంగోలియా, అస్ట్రేలియా ప్రాంతాల్లో ప్రజలు చూశారు. అసలు ఈ మనిషి రహస్య మేమిటో కనుక్కునేం దుకు మానవాళి కృషి జరుపుతున్నే వుంది. 1921 లో ఎవరెస్టు శిఖరం మీద పెద్ద పెద్ద అడుగుజాడలు ఒక పరిశోధనక బృందానికి దర్శన మిచ్చాయట. అప్పటి

నుంచి ఆ జీవని 'మంచు మనిషి' గాను, 'యతి'గాను అభివర్ణిస్తున్నారు. ఈ 'యతి' మంచు శిఖరాలమీద నివసిస్తాడనుకోవడానికి వీల్లేదట. రష్యాలోని కోలా ద్వీపకల్ప ప్రాంతం లోను, ఉక్రేయన్‌లోనూ 'యతి' జాడలు కన్పించాయి. శాకాహారి అయిన ఈ వింత ప్రాణి కూరలూ, పళ్లూ తినడం చాలా మంది కంటపడిందట కూడా.

కాగా కొన్ని దశాబ్దాల క్రితం వరకు యతి లు వ్యవసాయం పనుల్లో తమకు సహకరిస్తుండేవని చైనా రైతులు చెప్పున్నారు. మానవులతో సంబంధాలు పెట్టుకునేందుకు కూడా అవి ప్రయత్నించాయట. 'యతి' ని గురించిన పరిశోధనకుగాను యితీవలే సోవియట్ యూనియన్‌లో "జీవశాస్త్ర పరిశోధక బృందం" ఒకటి ఏర్పడింది.

కోస్టల్ హెల్త్ కేర్

40-1-53, Banz Circle,
Vijayawada-520 010. Tel: 75037

కన్సల్టెంట్ సర్జిన్

పిల్లలులేని దంపతులకు ఆశాదీపం
మాతృత్వం కోరే మగువలకు మహాదవకాశం

కోస్టల్ హెల్త్ కేర్ వారి

INFERTILITY CLINIC

కోస్తా జిల్లాలలో ప్రవధమంగా 03-09-89 నుండి ప్రారంభం

స్త్రీ సంబంధిత పర్యవేక్షకులు
(Female Workup)

పురుష సంబంధిత పర్యవేక్షకులు
(Male Workup)

Dr. T. Sankar Reddy, MD, DGO, MRCOG (ఇంగ్లండు)

Dr. N. Panigrahy, MD, DGO, MRCOG (ఇంగ్లండు)
సహాయక పర్యవేక్షకులు, పురుషులు.

హార్మోన్ సంబంధిత పర్యవేక్షకులు
(Hormonal Work-up)

Dr. N. Sankar Reddy, MD, DGO, MRCOG (ఇంగ్లండు)

గర్భదారణ పర్యవేక్షకులు
(Assisted fertilisation and In vitro fertilisation)

వైద్యపరిశోధనా కేంద్రాలు

*కోస్టల్ కార్డినల్ మెంబర్
విజయవాడ

*జీవా నివర్తి మెంబర్
మద్రాస్

*హిందూ కాలేజ్ నివర్తి మెంబర్
మద్రాసు

*కర్నూల్ లాబోరేటరీ
మద్రాసు

*బ్రహ్మచారి కాలేజ్ నివర్తి మెంబర్
బొంబాయి

Dr. N. Panigrahy, MD, DGO, MRCOG

కన్సల్టెంట్ అపోలో హాస్పిటల్, మద్రాస్.

ముఖ్యసలహాదారు

Dr. T. ఇందిర MD, DGO, MRCOG (ఇంగ్లండు)
బొంబాయి.

* కన్సల్ టేషన్ కు ముందుగా అపాయింట్ మెంట్ తీసుకొనవలెను.

సేరియల్

నాల్గవ భాగం

3

(గత సంచిక తరువాయి)

“హో!” అంది పింకి

సేద్ చమన్ లాల్ ముఖమల్ చేతిగుడ్డతో నుదుటి మీద అలుముకుంటున్న స్వేదబిందువులు తుడుచుకుంటూ పలుకుతున్న చేత్తో మూడు ముక్కలూ టేబుల్ మీద పరిచాడు

“హా!”

రాజు- రాజు- జాకీ!

తలతిప్పి ప్రభు వైపు చూశాడు సేద్ చమన్ లాల్ అఖిరి దమ్ము లాగి సిగరెట్ యాష్ ట్రేలో నులిమేస్తూ మౌనంగా తన చేతిలోని మూడు ముక్కలూ టేబుల్ మీద పరిచాడతను మూడు జాకీలు!

సేద్ చమన్ లాల్ మొహం ప్రకాశించింది ఇందాకట్టుంచే వర్షగా ఆరాటాలు ఓడిపోయాడతను

ఈ సారైనా గెలిస్తే!

పింకి వైపు చురుగ్గా చూసి కనుబొమ్మలు పైకెత్తాడు

అమె నిర్లక్ష్యంగా ముంగురులు సవరించుకుంటూ ఒక్కోముక్కా టేబుల్ షిఫ్ట్ పెట్టింది

“రాజు!”

సేద్ చమన్ లాల్ అసహనంగా కదిలాడు

రాజు “అంది పింకి”

చమన్ లాల్ గుటకలు మెంగాడు

పింకి చివరగా మూడో ముక్క కూడా టేబుల్ మీద పెట్టింది

“అస్!”

సేద్ చమన్ లాల్ కుర్చీలో కూరుకుపోయాడు

పింకి చకచకా డబ్బు కలెక్ట్ చేసుకుంటూ లేచి నిలబడింది

‘గుడ్ బై సేద్ జీ!’

సేద్ చమన్ లాల్ చటుక్కున అమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు

“ఇదీ అన్యాయం జీ!” అన్నాడు కీచుగా

పింకి కనుబొమ్మలు పైకెత్తింది

పింకి చిత్రంగా నవ్వింది

“ఇంకా ఆడాలని వుబలాటంగా వుందా సేద్ జీ?”

హాళనగా అడిగింది

చమన్ లాల్ బలహీనంగా తలూపాడు

పింకి తిరిగి కూర్చుంది

“అల్ థైట్, షఫ్ట్!”

ప్రభు మౌనంగా మరో సిగరెట్ వెలిగించి చకచకా ముక్కలు పంచాడు

పింకి తన ముక్కల వైపు చూసుకుంది

మూడు జాకీలు

సాలో చనగా అమె ప్రభు వైపు చూసింది

అతని మొహం భావరహితంగా వుంది

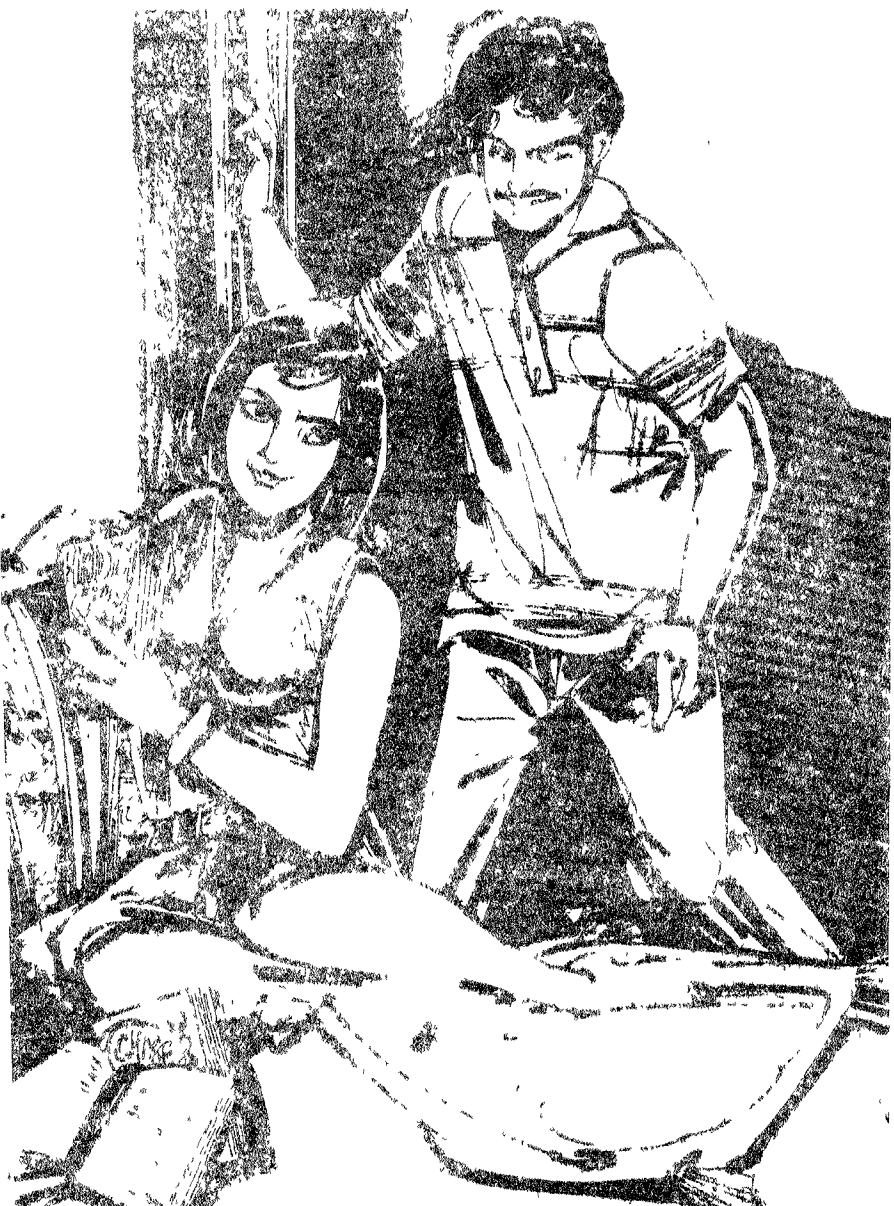
చమన్ లాల్ వైపు తల తిప్పించామె

అతని మొహం ఈసారి కాగడాలా వెలిగిపోతోంది

“కాయండి సేద్ జీ!” కుర్చీలో తాపీగా వెనక్కి

వాలుతూ అన్నాడు ప్రభు

చమన్ లాల్ పింకి వైపు చూశాడు

వజ్రసంకల్పం

"వెయ్యి!" అంది పింకి వెయ్యి రూపాయల కట్టు
 బీబుల్ మోద పడేస్తూ...
 "రెండు వేలు!" బీబుల్ మోద పెట్టాడు ప్రభు.
 "నాలుగు వేలు!" అన్నాడు సేబ్ చమన్ లాల్
 "అయిదు వేలు!" అంది పింకి
 "ఆరు వేలు!" అన్నాడు ప్రభు
 సేబ్ చమన్ లాల్ అలో చించలేదు
 "పది వేలు!"
 "ఆల్ రైట్, డో!" తన చేతిలోని ముక్కలు బీబుల్
 మోద పడేసింది పింకి
 "డో!" అన్నాడు ప్రభు
 రాజు- రాజు- రాజు!
 సేబ్ చమన్ లాల్ విజయగర్వంతో తన చేతిలోని
 ముక్కలు చూపించాడు
 "శ్రీ ఏసెస్ కీ!" డబ్బు కలెక్ట్ చేసుకుంటూ
 అన్నాడు
 పింకి! పింకి తన కుర్చీలో విసురుగా వెనక్కి

"డో!"
 రాజు- రాజు- రాజు!
 చమన్ లాల్ మరో సారి విజయగర్వంతో ఘాశాడు
 ప్రభు లాభం లేదన్నట్టుగా నిట్టూర్చి తన
 చేతిలోని ముక్కలు బీబుల్ మోద పడేశాడు
 "డో!"
 మళ్ళీ మూడు జాకీలు!
 పింకి చిలిపిగా నవ్వుతూ తన చేతిలోని ముక్కలు
 చూపించింది
 శ్రీ ఏసెస్!
 చమన్ లాల్ మొహం కమిలిపోయింది
 "బేడెలక్ సేబ్ కీ! రాం రాం!"
 డబ్బుంతా నిర్లక్ష్యంగా జర్మిన్ పాకెట్స్ లో
 కుక్కుకుంటూ లేచి నిలబడి గాగుల్స్ పెట్టుకుంది
 "రైరో!"
 డబ్బుంతా పోయిందన్న అక్కసుతో ఆమె వైపు
 దూసుకొచ్చాడు చమన్ లాల్

సీరియస్ గా చదివేస్తున్న పింకి విసురుగా తల
 పైకెత్తి చూసింది
 "పటవ్! కూత మార్చావంటే రాత మార్చగలను
 ఇంకెప్పుడైనా నన్నలా ఏల్చావో అడ్రసుండదు
 జాగ్రత్త!"
 ప్రభుకీ కుర్చీ దగ్గరికి లాక్కుని అందులో
 సర్దుకున్నాడు
 "సారి పార్సెనర్!" అన్నాడు బుద్ధిగా
 "అలా దారికిరా! ఏవిటిరా దయచేశావ్?"
 సామ్యంగా మారిపోతూ అంది పింకి
 "ఎందుకేమిటి! నిన్నటి పేకాటలో నా షేర్
 నాకీయ్యవా?"
 "ఓన్, అదా!" బీబుల్ మోద నుంచి కాళ్ళు దించి
 డెస్కులాగింది పింకి
 "నిన్న మొత్తం లాభం అరవై అయిదు వేలు
 ఇదిగో నీ షేర్ - ముప్పైరెండు వేలా అయి
 దొందలు!" అతని ముందు నోట్లు కట్టలు
 పడేసింది

ప్రభు ఆ డబ్బు తాకలేదు
 "నాక్కావల్సిన షేర్ డబ్బు కాదు!" గోముగా
 చూశాడు
 "మరి?" కనుబొమలు పైకెత్తింది పింకి
 "నీ జీవితంలో షేర్! నన్ను నీ లైఫ్ పార్సెనర్ గా
 చేసుకోవా పార్సెనర్!"
 పింకి అతని వైపు సీరియస్ గా చూసి అంతలోనే
 పకపక నవ్వేసింది
 "ఎందుకు నవ్వుతావ్?" ఉక్రోషంగా చూశాడు
 ప్రభు
 "ఏదైనా తెలుగు సినిమా చూసానున్నావా
 థైలాండు చెబుతున్నావో?"
 "అదిగో! నేనంటే నీకెప్పుడూ లోకువే" ఉడు
 క్కుంటూ అన్నాడు "నన్ను చూడు డార్లింగ్! నా
 హృదయాన్ని చూడు! ఈ కత్తితో నా గుండె వీల్చి
 చూడు! ఎన్ని వీసులు చేసినా అది వీచు
 వీచుమంటూ పింకి పింకి అనే అరుస్తుంది"
 "ఊ! ఇదే సినిమాలో థైలాండ్?"
 "సినిమా కాదు డార్లింగ్! ప్రేమ! నువ్వంటే ప్రేమ!
 నువ్వు లైలావి, నేను మజ్నూని నువ్వు పార్వతివి
 నేను దేవదాసుని, నువ్వు జూలియట్ వి నేను
 రోమియోని, నువ్వు హీరోవి, నేను రాంయూని
 నువ్వు!"
 "స్వావీట్!" విసుగ్గా అంది పింకి
 "ఏమన్నావు డార్లింగ్?" డ్రాన్స్ లోంచి బయటి
 కొస్తూ క్లబ్బిన మార్కు మొహం పెట్టాడు ప్రభు
 "బనే స్వావీట్!"
 "స్వావీ చేస్తాను డార్లింగ్! నువ్వు లవ్ చెయ్యి!"

ఇంతవరకూ సాగిన కథ- 11: విశ్వధరవర్మకు తండ్రి తడసంతరం మిగి
 లిన బిడు బూమిలో బావి త్రవ్వతుండగా అపురూపమైన వజ్రం దొరుకుతుంది.
 అతని దాయాది అయిన వజ్రపాణి విశ్వధరవర్మ కొడుకు రాజేంద్రవర్మను, అతని
 కుటుంబాన్ని దారుణంగా చంపి ఆ వజ్రాన్ని కాజేస్తాడు. విశ్వధరవర్మ చిన్నకొ
 డుకు నరేంద్రవర్మపై పాత్యాసేరం మోపబడి ఉరిశిక్ష పడుతుంది. నరేంద్రవర్మ
 భార్య కౌసల్య మగ పుగదికొడుకు వైసవిస్తుంది. మనవడు పుట్టిన ఆనందంలో
 విశ్వధరవర్మ దైర్యం పుంజుకొని వజ్రపాణి అంతం చూస్తానని బెదిరిస్తాడు.
 ఒక గూడెంలోని చిన్నోడు- మరో గూడెంలోని సన్నమ్మ ప్రేమించుకుంటారు.
 ఒకనాడు అడవిలో సరసాల్లో వున్న ఈ జంటను పులి చంపబోగా వజ్రకాయ
 దొకడు అడ్డుపడి దాని అంతం చూస్తాడు. బాబా పెట్టిన పరీక్షలో వెగ్గుతాడు
 శక్తి.

చాలించి
 చమన్ లాల్ హుషారుగా విన్నీ అర్పించాడు
 "అబ్బ ఖలేంగే అవ్ మేమనాడే?" టరకంటితో
 పింకిని చూస్తూ తన సాహసానికి అడిగాడు
 'మూర్ఖ! క్యూ నహి సేబ్ కీ!' ఏమీ జరగనట్లే
 ముంచుకు వారింది పింకి.
 "ఇల్లలగ్గానే వందగ కాల్చే సేబ్ కీ! అప్పుడే
 యేమైంది జేలియే జేలియే!" కవ్వంపుగా
 అన్నాడు ప్రభు
 "హే! హే! క్యూ నహి! జేలియే..
 జేలియే! మహా త్యాగంగా పేక అందుకున్నాడు
 చమన్ లాల్
 ఒక్కటే గిలుస్తూనే పుల్లిపోయాడతను
 తన సాహసాన్ని బోరుగా సాగాయి
 అప్పుడే తన వైఫే పుండన్న జరోసాతో సేబ్
 చమన్ లాల్ తన దగ్గరున్న డబ్బుంతా కాశాడు

అంతలోనే పామును చూసినట్టు అదిరిపడి
 అగిపోయాడు
 పింకి చేతిలో బటన్ క్లెఫ్ తళతళా మెరుస్తూంది
 "పిచ్చి వేపాలియ్యక సేబ్ కీ! న్యాయంగా
 సంపాదించిన సొమ్ము కాదుగా నువ్వు పోగొట్టు
 కుంది ఇంటి కెళ్ళి యే బాకీదారుడో వీడిస్తే
 ఇంతకంతా ఇనప్పెక్కిలో పుంటుంది గుడ్డలై!"
 ఉచిత సలహా ఒకటి పారేసి మెరుపులా ఆ వోటర్
 లోంచి బయటికెళ్ళిపోయింది
 సేబ్ చమన్ లాల్ కుర్చీలో కూలబడి జుట్టు వీక్కు
 న్నాడు
 * * *
 "హేమి డాళింగ్!" హుషారుగా ఆ గదిలో కొస్తూ
 అన్నాడు ప్రభు
 చూయింగ్ గమ్ నముల్తూ ఎదురుగా వున్న
 బీబుల్ మీదికి కాళ్ళు చాచి ఏదో ఇంగ్లీషు నవల

ఈసీరియల్ పేమర్సిస్తున్నావూ: కోస్టల్ హార్ట్ కెర్, A.B.C హార్ట్ కెర్.

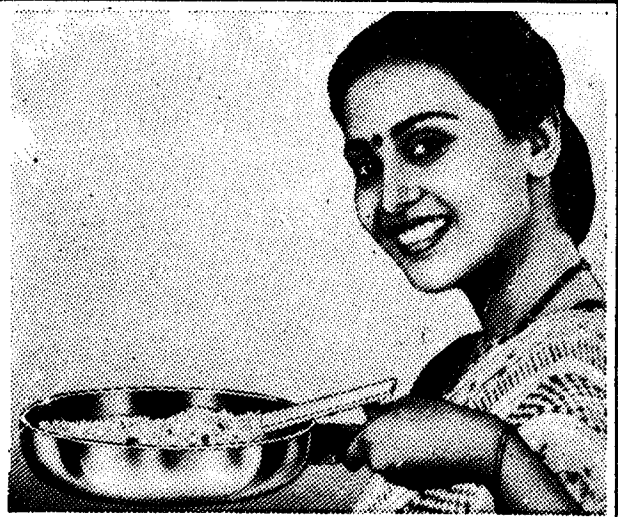

ఆనందానికి మరియు సంతోషానికి
డప్ శిలా ఫోర్ట్
కాప్సుల్స్

ఆయుర్వేద విశిష్ట ఔషధి

ధక్కున్ ఆయుర్వేదా శ్రమ్
ఫార్మశీ లిమిటెడ్
హైదరాద్, హైదరాబాద్ - 500 659

నూనె, క్రొవ్వు పదార్థాలు తగ్గించుకోండి
రుచిని మాత్రం తగ్గించుకోకండి.

నిర్లేప్ మీకు రుచి, దాంతోటే ఆరోగ్యం అందిస్తుంది
ప్రత్యేకమైన నాన్స్టిక్ పూత కల్గినది కనుక నూనె పదార్థాలు
తక్కువగా వాడినప్పటికీ, మీ కుటుంబం వారికి పసందైన
భోజనం రుచికరంగా తయారుచేసుకోవచ్చు

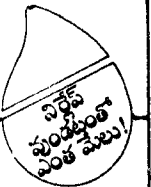
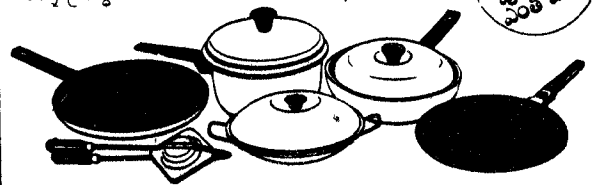
అవునండీ, మీ కుటుంబానికంతా మంచి ఆరోగ్యానికి
హామీ ఇస్తుంది నిర్లేప్

- పంట పొలాల విస్తృత శ్రేణి
- తక్షణ విక్రయానంతర సేవ
- బిఎస్ఐ మార్కు పొందిన ఉత్కృష్ట నాణ్యత

నిర్లేప్

నాన్స్టిక్ కుక్ వేర్

అన్ని ప్రసిద్ధి చెందిన చుక్కాణములలో లభించును

ఆంధ్రప్రదేశ్కు దిగ్విజయగురు

Mahavir Enterprises

కాంచనజంగ కాంప్లెక్స్, కింగ్ కౌరీ రోడ్,
హైదరాబాద్-1 ఫోన్: 231198, 231747

అన్ని ప్రముఖ చుక్కాణాలలో లభించును

వజ్రసంకల్పం

"చేస్తాను ముందు నువ్వర్థంబుగా వెళ్ళి మూసీలో దూకు"

"నీళ్ళు లేచే కిళ్ళు విరిగి చస్తాను! అయినా దేనికి దార్జింగ్?"

"ఇందాక వాగావే వర్కగా పేర్లు వాళ్ళనరూ బతికుండగా కలవల్లేదు"

"ఐసీ! అయితే బతికుండగా కలిసిన జంట పేరు చెబుతాను!"

"నాకోసం చచ్చే పుచ్చేకం మాత్రం లేదన్న మాట!"

"లేదు దార్జింగ్! బ్రతికి యుండిన సుఖములు బడయవచ్చు మనిష్యరం కలిసి!"

పింకి ఈ సారి నిజంగానే నవ్వేసింది

ఇతనప్పుడూ ఇంతే!

ఎలాంటి కోపంలో వున్నా ఇట్టే నవ్వించేస్తాడు

చాలా రోజుల్నించీ ప్రభుతో జట్టు కట్టింది తను

లోకాన్ని మోసం చేసి డబ్బు సంపాదించడం తను

వృత్తి అవృత్తిలో సార్వసర్వ తావిద్దరూ అయితే

అంతకు మించి ప్రత్యేకమైన ఇదేమో

లేదతని మీద

అతను మాత్రం అలాకాదు

నెంబర్ వన్ రకం జిడ్డు!

పేమించానంటాడు

ఇలా గొలచేస్తుంటాడు

తనతన్ని విడిచింది కొడుతుంది

వదలదు

తిడుతుంది

నవ్వించుకోడు

అతని దొరగి అతనిది

అలాగని అమాయకుడనుకుంటే పొరపాటు

అవులిస్తే పేగులు లెక్క జెట్టే మనిషి

పింకి అతని మీద ఒక్క విషయంలో మాత్రం

బ్రష్పొందడమైన అభిమానముంది

తన పట్టు అతని సినిమయారితో

ప్రభు ఎంత కేటుగాడైనా తనని మాత్రం డబ్బు

విషయంలో మోసం చెయ్యడు

ఎన్నోసార్లు డిస్ట్ చేసి చూసింది

అన్నిసార్లు వన్స్ మాస్టర్ అతనిదే

అందుకే తనూ అతన్ని మోసం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించడు

అతనిలో ఆమెకు నచ్చిన మరో అంశమేమిటంటే లోకాన్ని మోసం చెయ్యడంలో కూడా అతని నిజాయితీ

"మనం మోసం చేసినా దగుల్పాక్షిలనే చెయ్యాలి గానీ మంచివాళ్ళ నెప్పుడూ మోసం చెయ్యకూడదు పార్ట్ నర్!" అప్పుడప్పుడూ చెబు

తుంటాడతను

"కష్టపడి సంపాదించే డబ్బుతో బతుకుతున్న వాళ్ళని మోసం చేస్తే పాపం చుట్టుకుంటుంది ఇతరుల్ని పీడించి డబ్బు మూట కట్టుకున్న వాళ్ళని

కాశీ చేస్తే పుణ్యమొస్తుంది" ఇదీ అతని ఫిర్యాఫ్

పింకికి అతని నచ్చని అంశం ఒకటుంది

ప్రభుకు దేవుడంటే వల్ల మానస బక్తి

పింకికి దేవుడున్నాడే లేదో స్పష్టంగా తెలియ

కానీ దేవుడి పేరు చెబితే ఆమెకు కోపం

దేవుడే వుంటే ఈ లోకం ఇలా తగలదదు

అదీ ఆమె వాదన

ప్రభు ఆమెను అట పట్టుకుంటాడు

దేవుడున్నాడనే వాళ్ళకంటే దేవుడు లేడనే వాళ్ళ

పుణ్యాత్ములు కోపం వచ్చినప్పుడల్లా తెట్టుకోవ

డానికైనా దేవుడ్ని తల్చుకుంటారు అదీ ఒకరకమైన

భక్తనంటారు

ఇద్దరూ ఎంత పోట్లాడుకున్నా చివర్లో ఆమెనే

నెగ్గనిస్తాడు అతని మీద సంపూర్ణాధిపత్యం

ఆమెదే అందుకే అతన్ని ఈడీగా రామినేడ్ చేసి

పాఠేస్తుంది

ఏమైనా ఇద్దరికిద్దరే పోర్టుంటారు!

ఎదుటి వాళ్ళకు దోపీ చెయ్యడంలో ఘనీకులు

మూడు ముక్కలాటలో ఎలాంటి మేజిక్కులు

చెయ్యకుండానే ఎదుటి అటగాడ్ని దివాళా

తీయించడం వాళ్ళు సర్వసాధారణంగా ప్రయోగించే

ట్రీక్ చిప్స్ చిట్కాతో అది సాధించవచ్చని ప్రభాకు

నేర్పింది పింకియే ఎటో ప్లీ ఆ ఆట ఒక్కడితోనే

ఆడావి

భారతదేశంలో ఆభరణాలను ధరించడం కొందరిలో అధికారానికి చిహ్నమయితే, మరికొందరికి వివాహానికి, దైవికమైన, రాజరిక మయిన చిహ్నంగా పరిగణించబడే వైదికచర్య సంపదకు ప్రతీకగానేగాక సాంప్రదాయాల ఆచరణకు భారతదేశంలో ప్రజలు ఆభరణాలు ధరిస్తారు.

జీవిత భాగస్వామిని, ఆకర్షించేందుకు, తమ సౌందర్యాన్ని ఇనుమడించేసేందుకు, స్త్రీలు ఆభరణాలను ధరించడం పురాతన కాలం నుండి నస్తూనే ఉంది. దైవసంబంధ కార్యాలలో భగవంతుడిని ఆభరణాలతో అలంకరించడం అనాదిగా వస్తున్న ఆచారం. రాజుల కిరీటాంలో మణి, మాణిక్యాల రాజుసాన్ని సూచిస్తుంటాయి. భారతదేశంలో మధ్య, తూర్పు ప్రాంతాలలో కడియాన్ని అధి

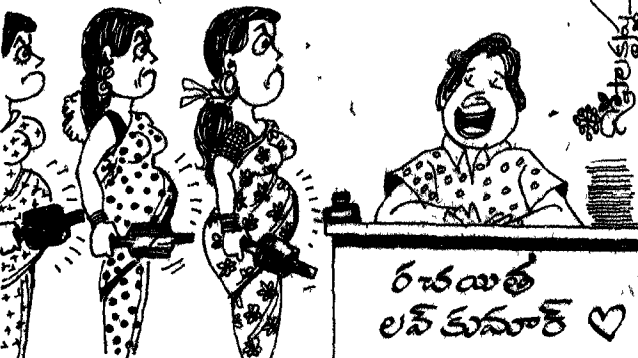

మూడు ముక్కలాట కేవలం అద్భుతంతో కూడుకున్న ఆట దాంట్లో అటగాడి చాతుర్యం యేమీ వుండదు అందుకే ప్రభుత్వం దాన్ని నిషేధించింది అయినా ఆ ఆటాడించే క్లబ్బులు షాదరాబాదులో అనేకం వున్నాయి

పింకి ప్రయోగించే ట్రీక్ ఏమిటంటే ముందుగా తన పేకాట క్లబ్బుకెళ్ళి ఆటగాడ్ని ఎమ్మకోవడం అతను తెలివితేలిగలవాడై వుండకూడదనేది మొదటి రూలు

పింకి లాంటి బ్యూటీ పేకాటకు పిలిస్తే రువ్వ శృంగుడైనా వచ్చి కూర్చుంటాడు ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా సీట్లో ప్రవేశిస్తాడు ప్రభు ముగ్గురూ కలిసి ఆట ప్రారంభిస్తారు పింకి ప్రభులిద్దరూ ఒకటి జట్టుని మూడో అటగాడికి తెలియ అంతకుమించి వాళ్ళు చేసే మోసమేమీ వుండదు ఆ తర్వాత జరగాల్సిందంతా దానంతటదే జరిగి పోతుంది

ఒచ్చను "అమ్మాయిలూ ప్రేమించండి" అన్నగొప్ప నవల ప్రాసించి నేనే ఏమిటి బిషయం?

వజ్రసంకల్పం నేపథ్యంలో....

భారతీయ సాంప్రదాయాలలో ఆభరణాలు!

కారానికి చిహ్నంగా, రాజసానికి గుర్తుగా ధరిస్తారు.

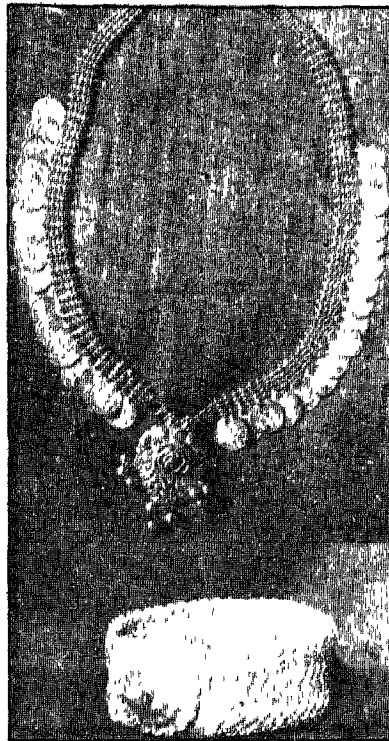
వశ్మిను, దక్షిణ ప్రాంతాలలో చెవికి, శిరస్సుపై ధరించే ఆభరణాలు సూర్య చంద్రులకు సర్పాలకు చేసే పూజగా ప్రజలు భావిస్తారు. ఘన ధర్మశాస్త్రంలో వివాహ తింతులో, కొన్ని ఉత్సవాలలో ఆభరణాలను తప్పనిసరిగా ధరించాలని ఉంది. అతి పేద వాడయినానరే వివాహంలో తన కుమార్తెకు ఆభరణాలను, కనీసం ఒక్కనగయినా కట్టుంగా ఇవ్వాలని మన ధర్మశాస్త్రంలో ఉంది. వివాహంలో ధరించే ఆ ఆభరణాలను, అమె వితంతువుగా మారినప్పుడో, మరణించినప్పుడో తీసివేయాలి కానీ ఈరోపు తియకూడదట. ఐతే ఈ వివాహ ఆభరణాలలో ఒక ప్రాంతానికి మరో ప్రాంతానికి తేడాలు ఉంటాయి.

బెంగాల్ లో గవ్వలతో తయారయిన కడియాలను హిందూపత్ని పవిత్రతకు చిహ్నంగా ధరిస్తే, శక్తిదేవతలను అర్చించేందుకు గుర్తుగా కడియాలను కొన్నిచోట్ల ధరిస్తారు. ఇనుపకడియాన్ని ఎడమచేతికి ధరిస్తే భర్తను చెడు శత్రులు అపహించవని కొందరు స్త్రీలు నమ్ముతారు ధనవంతులైతే ఈ కడియానికి బంగారం కూడా తాపడం చేయిస్తారు.

కొన్ని ప్రాంతాలలో వెళ్లయిన స్త్రీలు కొళ్లకు మెట్టలను ధరిస్తే, ముష్టిం స్త్రీలు ముక్కుపై 'నాథ్'ను ధరిస్తారు. ఆంధ్ర, తమిళనాడులలో వివాహంలో బంగారమున్న మంగళసూత్రాన్ని వధువు మెడలో వరుడు

కడితేగాని వివాహం పూర్తికాని వెష్యం మనకు తెలిసిందే. కాస్మిర్ లో వివాహంలో చెవికి ఆభరణాలు ధరిస్తారు.

ఈ ఆభరణాల సాంప్రదాయాలు చాలా ఏళ్లనుండి మన సంస్కృతిలో భాగమైపోయాయి. ఉదాహరణకు మంగళసూత్ర దారణ క్రి. పూ. 3 వేల సంవత్సరాల కాలంనాటి మొహంజోదారో నాగరికత కాలంలో ఉన్నట్లు

చరిత్ర పరిశోధనలు వెల్లడిస్తున్నాయి. రాజస్థానీ స్త్రీలు తలవైన పాసిడితో ధరించే 'టిక్కా' అనే ఆభరణం హరప్పా నాగరికతా కాలంలో ఉండేది. ఐతే వీటికి ఇప్పుడు మన వాళ్లు ఆపాదిస్తున్న దీపిత్రత అనాగరికతకాలంలో ఈ ఆభరణాలకు ఉండేదా అనే విషయం తెలియదు.

మన దేశంలో కొన్ని ప్రాంతాలలో మొదటి భార్య మరణిస్తే రెండవ భార్యగా వచ్చిన స్త్రీ మొదటి భార్యకు గుర్తుగా చేతికి కడియం ధరించాలని, లేకపోతే మొదటి భార్య అత్త ఆమెను వేదిస్తుందనే నమ్మకం ఉంది. పుట్టిన పిల్లలు చనిపోతుంటే, కొత్తగా పుట్టిన బిడ్డని మగపిల్లడయితే అడవిల్లగా కనపడాలని ముక్కుకు కుడివైపున రంధ్రంచేసి ఆభరణాన్ని ధరింపజేస్తారు. అడవిల్లయితే ముక్కుకు ఎడమవైపున ముక్కునుడక పెడతారు.

పూర్వం కొన్ని రాజరిక వ్యవస్థలలో కొన్ని కులాల వారు కొన్ని ఆభరణాలు ధరించడానికి అర్హులు కారనే రాజశాసనాలు ఉండేది. ఉదయపూర్ లో కొన్ని వర్ణాలవారు బంగారాన్ని పాదాలపై మాత్రమే ధరించవచ్చని, ధరించవలసిన బంగారం పరిమాణం నిర్ణయించే అధికారం న్యాయస్థానాలకు మాత్రమే ఉండేదని శాసనాలు ఉండేవి.

ఈజిప్టులో మరణించినవారితోపాటు వారి ఆభరణాలను దహనంచేసే ఆచారం ఉండేది. అదృష్టవశాత్తు మనకా ఆచారంలేదు. ఐతే భర్త మరణిస్తే వితంతు స్త్రీ ఆభరణాలు ధరించరాదనే మూఢనమ్మకం మనందరకూ తెలిసిందే.

కేవలం అదృష్టం మీద ఆధారపడిన ఆటల్లో గెలుపు వచ్చిందేమీ బట్టి వుంటుంది

ఉదాహరణకు ఎక్స్. వై అనేవాళ్ళు బొమ్మాబొరుసూ అడుతున్నారనుకొండి

బొమ్మాబొరుసు అదృష్టం మీద ఆధారపడిన ఆట

అందులో ఎక్స్ గానీ వైగానీ ఏ ఒక్కరో మాత్రమే గెలవాలి

అంటే గెలవడానికి ఎక్స్ కి 1/2 / ఛాన్సు అలాగే వైకి 1/2 / ఛాన్సు

ఎన్నిసార్లు కాయిన్ ఎగరేసినా ఆ ఛాన్సు గొల్పిందేమీ మార్పురారు

మూడు ముక్కలాట కూడా అంతే

ఇద్దరు మాత్రమే ఆ ఆట అడుతున్నప్పుడు గెలవడానికి చెరిసగం ఛాన్సుంటుంది అయితే ఆటగాళ్ళు పెరిగే కొద్దీ ఆటలో గెలిచే ఛాన్సు వచ్చిందేమీ కూడా తగ్గిపోతుంది

ముగ్గురాటగాళ్ళు అడుతున్నప్పుడు గెలిచేందుకు ఒక్కొక్కరికి 1/3 / ఛాన్సు

ఏంకీ అనుసరించే పద్ధతిలో తమూ ఏమిటంటే తనూ ప్రజూ మరో ఆటగాడితో అడుతున్నప్పుడు గెలవడానికి ఆ మూడో ఆటగాడి ఛాన్సు 1/3 / మాత్రమే. కానీ, తామిద్దరూ కుమ్మళ్ళి అడతారు కాబట్టి తామిద్దరిలో ఎవరు గెలిచినా ఒక్కటి కాబట్టి - ఆటలో గెలిచే ఛాన్సు తమకే ఎక్కువ 1/2 / కంటే ఎక్కువ విడవకుండా ఆడుతూ పోతే 1 / 2 నివృత్తిలో తామే గెలుస్తూ వస్తారు మూడో ఆటగాడు క్రమంగా దివాళా తీస్తాడు

కాకపోతే 33.33 / రిస్కు తాము తీసుకోవచ్చి వుంటుంది

ఒడో ఛాన్సు కంటే గెలిచే చాన్స్ ఎక్కువ సింపుల్ మేథమేటిక్స్ సింపుల్ థియరీ

కేవలం అదృష్టం మీద ఆధారప డ్డ ఆటలోనే ఈ

రకమైన మోసం సాధ్యం అయితే విడవకుండా ఆడుతూ పోవాలి

తెలివిగలవాడైతే మూడో ఆటగాడు మోసం గ్రహించగలడు కానీ, సేట్ వమన్ లాల్ కు అంత తెలివిలేదు

"అయితే నా లైవ్ వార్మనర్ వపుతావా?" ఆమె నవ్వులో చల్లదనం గమనించి అశోకా చూశాడు ప్రభు

ఏంకీ చటుక్కున నవ్వాపేసి సీరియస్ గా మొహం పెట్టింది

'ముందు గోల చెయ్యడం మానేసి ఆ డబ్బు తీస్తా' అంది ఆబ్బా పిస్తున్నట్లు

"కానీ " ఏదో అనబోయాడు ప్రభు

"నో కానీ బిజినెస్! ముందా డబ్బు తీస్తా!"

బిక్కిమొహం పెట్టుకుని డబ్బు తీసుకున్నాడు ప్రభు

ఫింకీ తన మొహం మీది సీరియస్ నేన్

పాఠకులకోసం వాల్.

వరద లొచ్చాయి కొంపలు మునిగాయ్ కాస్త 'హెల్ప్' గురూ!

ఇది ఒక వాగ్దానం అనుకోండి దిన్ని మరో వాగ్దానంతో మిరు ఉపసంహరించాలి- ఆ "రిపార్ట్" గుచ్చుకోవాలేగాని బాధించకూడదు. రసభరితంగా వుండాలేగాని అశ్లీలం కొట్ట వచ్చినట్లుండరాదు... కార్డు మీద మాత్రం రాయాలి. ఈ వాగ్దానం పైన రాసి మీ ప్రతి వాగ్దానం దాని క్రింద రాయండి. మీ పూర్తి చిరునామా ముఖ్యం. ప్రచురించిన రెంట్ల మీద 25, రు. 15 చే పుస్తక బహుమతి వుంటుంది!- ఈ విషయంలో సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం.

12-9-89 లోగా అందేలాగా రిపార్ట్లు పంపించాలి!

చాలా మంది వెంటనే "రిపార్ట్"ల వర్షం కురిపించారు. కొన్ని మాత్రం ఎంపిక చేసి వేస్తున్నాం. బహుమతులు పొందిన రెండూకాక- మరికొన్ని యిక్కడ వేశాము. తతిమ్మా వారి "వాగ్దానాలు" స్థలాభివం చేత వేయలేకపోయాం. లాటరీ తీసి కొందరిపేర్లు మాత్రం వేస్తున్నాం! ఒకసారి బహుమతి రాలేదని నిరుత్సాహ పడక మళ్ళీ ప్రయత్నించండి!

-ఎడిటర్

"గుళ్ళోకి చొక్కా లేకుండా రావాలితెలుసా?"

* రు. 25 బహుమతి పొందిన రిపార్ట్:

"అయ్యా! యిక్కడ దోమలబాధ భరించలేక చొక్కాతో వచ్చాను!"

-కోపూరి రవికుమార్ (తెనాలి)

* రు. 15 బహుమతి పొందిన రిపార్ట్:

"ఏదో ఆడపిల్ల ముచ్చటపడి వేసుకుంది! ఈసారికి ఒక్కే యాలి!"

-తుల్లి రాజగోపాల్ (రాజమండ్రి)

మరి కొన్ని వాగ్దానాలు.

"అబ్బ అహో! చొక్కాలు బయటపెడితే మాటుం చేస్తానునా?"

-ఎం. ఎ. అయ్యారా (విజ్ఞానం)

"తెలుసు స్వామి! అందుకే పంజాబీ డ్రెస్ తో వచ్చాను."

-బి. ప్రమాణ (పరిశోధన)

"మరి ఆడవాళ్ళే...?" అన్న అర్థం వచ్చేలాగా కనీసం 200మంది స్త్రీలకు రూ. 25 బహుమతి పొందడానికి అధినందనలు! వీలు చాలదు కనుక ఎంపిక వారి స్వార్థాలు అప్పటిని ముఖ్యం చేశామని. కొందరి పేర్లు మాత్రం యిక్కడ యివ్వబడ్డాయి.

"అయ్య బాబోయ్... నేనాచంద్రునిదే. ఈ డ్రెస్ మా అమ్మదే!"

-కె. రిజుబుల్లాపూర్ (కొల్హాపూర్)

ఎ. ఎస్. వెంకటరమణ (రెవెన్యూ), కె. వివేక్ కుమార్ (ప్రొద్దానాపేట్), కె. ఎ. వసంత దాసాని (విజయవాడ), కె. శ్రీనివాసరావు (హైదరాబాద్), కె. తిమ్మ వేద (మచిలీపట్నం), ఎల్.కె. చంద్ర (దర్శనం), ఎం. సీతమ్మమ్మ (మచిలీపట్నం), పి.కె. బాబ్జీ (మిర్యాలగూడ), నివాస్ (కొత్తూరు), ఎ. విజయలక్ష్మి (విజయం), కె. అనిల్ కుమార్ (అమృతం), బి.వి. ప్రసాద్ (మహబూబ్ నగర్).

అక్కి వేర్లు

ఎల్. కె. బాబ్జీ (కృష్ణానగర్), ఎ.కె. ప్రసాద్ (విజయవాడ), మహాకవి (జామిని), ఎన్.ఎ.కె. మాచిరాజు (రామకృష్ణ), బి.ఎ. ప్రసాద్ (పాల్వంచ), బి.ఎల్. ప్రసాద్ (ప్రొద్దానాపేట్), సి.పి.ఎ. వాణిక్యరావు (సికింద్రాబాద్), ఎన్. శ్రీనివాసరావు (హైదరాబాద్), పి. గాలాడ (కృష్ణానగర్), కె.ఎ. ఎస్. ప్రసాద్ (కందుకూరు).

వజ్రసంకల్పం

చెరగనివ్వలేదు

'ఇక బిజినెస్ సంగతి మాట్లాడదాం' ఒకా...

ప్రభు అయిష్టంగా తలపాటు

పింకి నీరియన్ నెస్ సడలించింది

'పేకాలు గాళ్ళని మోసం చేస్తూ డబ్బు సంపాదించాలంటే మొహం మొత్తుతోంది ఎన్నిరోజులిలా?'

"యస్! ఎన్నిరోజులిలా?" ఆమె నవ్వుకుంటుంది ప్రభు

"వెల్లెత్తి కావాలి"

"యస్! వెల్లెత్తి కావాలి"

పింకి అతన్ని ఉరిమి చూసి అంతలో కేవలమేసింది

"యూ ఫూల్! సరికొత్త ఐడియా ఒకటి చెబుతాను బ్రహ్మాండమైన ఐడియా! జాగ్రత్తగా విను"

ప్రభు ఆమె వైపు కళ్ళుప్పగించి చూశాడు

"కొత్త అయిడియానా?"

పింకి చురచురా చూసింది

"వినమంటుంటే!"

"అల్లెలైట్! పంటున్నాను!"

పింకి చెప్పడం ప్రారంభించింది

* * *

పింకి అపార్ట్ మెంటుకు ఎదురుగా వున్న బిల్డింగ్ పైకప్పు మీద నుంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు జైనాక్యులర్స్ తో ఫ్రాంచి వింటో గుండా ఆమెనే గమనిస్తున్నారు

ఆ ఇద్దరూ ఎత్తుగా లావుగా వున్న వ్యక్తి నెమ్మదిగా జైనాక్యులర్స్ కిందికి దించాడు

"యస్! మనక్కావల్సిన పట్టు అదే!" సిగరెట్ పాగ గుప్పున పదుల్తూ అన్నాడతను

అతని పక్కనున్న వ్యక్తి కుతూహలంగా చూశాడు

ఎర్రగా పొట్టిగా గుమ్మటంలా తలకు మంకీకెప్ తమాషాగా కనిపిస్తున్నాడతను

"దేనికి జూ డా?" కుతూహలం పట్టలేనట్లుగా అడిగాడు

ఆ వ్యక్తి అతన్ని చురచురా చూశాడు

"ప్రశ్నలడగడం నీ పంతు కాదు దేవిదా!"

అతని పెదవుల మీద అంతలోనే సన్నని చిరునవ్వు వెలిగింది ఉల్లాసంగా ఆ పొట్టి వాడి భుజం మీద చెయ్యి వేశాడు

"చూస్తూ వెళ్ళు చిత్ర విచిత్రాలు జరుగుతాయి!"

పొట్టి వ్యక్తి మాట్లాడలేదు

అతని వైపు కళ్ళుప్పగించి చూస్తూ వుండి పోయాడు

ఆ వ్యక్తి మరోసారి జైనాక్యులర్స్ కళ్ళ దగ్గర పెట్టుకుని పింకి అపార్ట్ మెంటు వైపు చూడడం ప్రారంభించాడు

(ఇంకా వుంది)

మనమీద కవిత!!

విముక్తి

అర్పిత

ఒక మెరుపు
మెహుల దొంతర్లను స్పృశించి పోతే
ఒక ము బుతునక
పల్లెని జల్లులు కురిసి
చిన్నారి పైరును పులకింపజేస్తుంది!
ఒక తలపు
కన్నీటి పొరలను కరిగించి పోతే
ఒక ఆశ
కమ్మని కలలు చూసి
హృదయ కుసుమాన్ని వికసింపజేస్తుంది!
- అవసరాల శంకర నారాయణరావు

చెలామణి!

ఆ రోజుల్లో
విద్యలేనివాడు
వెంతపశువన్నారు!
విజ్ఞాన వీడిలో
చెలామణి కాలేదని!
ఆ రోజుల్లో
విద్యగలవాడు
సంతపశువయ్యాడు!
కద్రాల కొరకు
చెలామణి కావాలని!
- పి ప్రశాంతి

ఆశయాలు

నాటిపోరాటాలు, ఆశయాలు- స్వాతంత్ర్యం!
నేటి పోరాటాలు, ఆశయాలు- స్వాహతంత్ర్యం!!
మన సోదరులకోసం, తెల్లవాళ్ళతుపాకీకి
గుండెచూపి ఎదురు నిలిచారు నాడు!
మన సోదరులను మనవారే కాల్చి
చంపుకుంటున్నారు నేడు!!
దేశంకోసం, ప్రజలకోసం పదవులు
త్యాగం చేశారు నాడు!
పదవులకోసం దేశాన్ని, ప్రజలను
దోచుకుంటున్నారు నేడు!!
కారణం- నాటి ఆశయాలు స్వాతంత్ర్య ఆరాటం!
నేటి ఆశయాలు స్వాహతంత్ర్య ఆరాటం!!
- తాడి మధురాధర్

పుట్టినప్పుడు మనిషికి
తల్లిగర్భంనుండి విముక్తి!
తప్పటడుగులు వేసిననాడు
తల్లి ఒడినుంచి విముక్తి!
యవ్వనం వచ్చిననాడు
బాల్యంనుంచి విముక్తి!
వివాహం జరిగినప్పుడు
కావాలి పరిమిత సంతానానిక విముక్తి!
వార్షికోపవృత్తి వచ్చినప్పుడు
జీవనంనుండే విముక్తి విముక్తి విముక్తి!
- కంకటి శంకరరావు

భ్రమ

అదికారం తామరాకుపై
నిలిచి పున్న నీటిబొట్టు
ఒక చంద్రాంగి!
దానిపై కంటర్నూ కాంతిపడి
ముత్యంలా మురిపించింది
ముచ్చటపడి నేనందుకోబోతే -
లంచంగాలి రివ్వన పీచి
అవిశీతి తటాకంలో
అది కల్పిటాయింది!

- నాదనాల వేంకటస్వామి నాయుడు

నిజం!

నాడు
స్వాతంత్ర్యం కోసం
సర్వం త్యాగం చేశారు!
నేడు
ప్రగతి పేరిట
సర్వం స్వాహా చేస్తున్నారు!
- అమర్తేని హరికృష్ణ

వసంతం

ఎన్నిరాత్రుళ్ళు కన్నీళ్ళు కార్చితే
ఈరాత్రి నాకు వసంత రాత్రయ్యింది!
ఎన్ని కష్టాలు వడపోస్తే
ఈరోజు నాకు సుఖాలతీరం దొరికింది!
ఆ రాత్రుల్లో
కలత నిద్రలో....
నాకళ్ళు కాలవలయ్యాయి!
ఆ కష్టాల్లో..కారు చికట్టో
నా ఒళ్ళు మల్లెలా నలిగింది!
ఖుషీలో కొందరు
గేలిచేస్తూ మరి కొందరు
నా శరీరాన్ని ఓటి కుండ చేశారు!
నన్ను అమ్మిన భర్తకోసం కాదు నా బాధ
నన్నే నమ్మిన పిల్లలకోసం నా వ్యధ!
వాళ్ళకోసం అంగట్లో బొమ్మనైనాను
అడవిలోగాచిన పెన్నెలైనాను!
మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు యీ ఆనందం
ఎన్నేళ్ళకు యీ వసంతం!
నన్ను కోరేవాడు దొరికాడు
కొండంత అండయినాడు!
- చొక్కర తాతారావు

విడిది

అన్నీ పున్ననాడికి
ఎండాకాలమని
వానాకాలమని
చలికాలమని
పుంటాయి!
విమీ లేనివాడికి
ఎప్పుడూ
ఎండాకాలమే!
నాడికి
వేసవి విడిది
వాడికి
అడుకునేవాడే!

- యేలే బాలరాజు

ప్రజాపతి ఫస్టియర్ ఇంజనీరింగ్ పరీక్షలో సంతృప్తికరంగా రాసిన తర్వాత ఇంటికివెళ్ళి ఆలోచన లేకుండా హాస్టల్లోనే వుండిపోయాడు. అతని అందరు మిత్రులూ సామాన్లు సర్దుకుని ఉత్సాహంగా ఇళ్ళకు బయలుదేరారు.

“ఏరా! నువ్వు ఎప్పుడు బయల్దేరుతున్నావు?” అని అడిగిన రూమేటుతో ‘తను వెళ్ళదల్సికోలేదన్న’ నిజం చెప్పడం ఇష్టంలేక మాటలు తప్పించేశాడు ప్రజాపతి

విద్యార్థులంతా వెళ్ళిపోతున్న కారణంగా మెస్ మూసేస్తారని సర్క్యులర్ వచ్చింది. ఊరికి దూరంగావున్న ఆ కాలేజీ కాంపస్లో మెస్ మూసేస్తే భోజనంకీ యిబ్బంది కలగకతప్పదు.

అతని తండ్రి బాలగంగాధరం మరో ఉత్తరం రాసేడు - పరీక్షలు కాగానే

అతనికి పన్నెండు సంవత్సరాల చెల్లెలు, ఎనిమిదేళ్ళ తమ్ముడు వున్నారు. పిల్లలు మరీ అంత చిన్నవాళ్ళు కాదు. మరి నాన్న వంక నిజంగా వంకే కదూ! ఆ కొత్త అమ్మను చూడాలనిలేదు. అందుకే ఇంటికివెళ్ళదల్సికోలేదు.

అప్పుడే అతనిలో మరో కొత్త ఆలోచన.....

తను వెళ్ళాలి. ఆ కొత్త అమ్మ మనసు గాయపరచాలి. తమ్ముడినీ, చెల్లెయినీ కూడా తనవైపు తిప్పుకుని ఆమెను అన్ని రకాలుగా బాధించాలి అమె అలా బాధపడుతుంటే తను లోలోపల

కొత్త అమ్మ హాలస్లో సీతలత

వెంటనే ఇంటికి వచ్చెయ్యమని.

ఇక రాభంలేదు. ఇంటికి వెళ్ళితిరాలి. అక్కడ వున్నన్నిరోజులూ ఇబ్బందిగా గడవాలి.

ఆ ఇబ్బందికి కారణం.... కొత్త అమ్మ! భార్యపోయిన రెండు సంవత్సరాల తర్వాత బాలగంగాధరం మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకున్నాడు నాలుగు నెలల క్రితం.

ఆ విషయం తెలుపుతూ తండ్రి రాసిన ఉత్తరం అందుకోగానే అతనిలో అగ్ని రేగింది.

‘ఛ.... ఆ అవసరం ఏమిట? నలుగురిలో తలవంపులు తెచ్చేపనిచేశాడు నాన్న. అమ్మను అంత త్వరగా ఎలా మళ్ళిపోగలిగేడు? పైగా పిల్లల కోసమే ఆ పెళ్ళి అంటూ వంక కూడాను’ అనుకున్నాడు.

అనందించాలి.

అమె పేరు ఏమిటో కూడా గుర్తులేదు. ఆమె గురించి తండ్రి రాసిన ఉత్తరం చింపేశాడు. అందుకే ఆ ఉత్తరం తీసి; అమె పేరు ఏమిటో తెలుసుకునే అవకాశం కూడలేదు.

అయినా పేరుతో తనకు ఏం అవసరం? ఆ రోజే రైల్వే బయలుదేరాడు ప్రజాపతి.

★★★★

అతను ఇల్లు చేరేసరికి మధ్యాహ్నం రెండు అయ్యింది.

మూసివున్న తలుపు తట్టాడు. ఒకనిముషం తర్వాత తలుపు తెరుచుకుంది.

ఎదురుగా ఆమె!

పయను ముప్పై సంవత్సరాలు
పుండొచ్చు. ఇంతే... నలభై అయిదేళ్ళ
నాన్నను భర్తగా స్వీకరించిన అవిడ
పయను నలభైవరకూ పుండొచ్చు
అనుకున్నాడు కానీ మరీ యిదేమిటి?

నొన్నమరీ అన్యాయంగా ..

“ఎవరు కావాలి మీకు?” మర్యాదగా
అంది అమె

అమె మాటల్లోని మర్యాదకు
చలించిపోయాడు. అమె ముఖంలో ఏదో
ఇంద్రజాలం వుందనిపించింది

“నేను ప్రజాపతిని. ఇది మా ఇల్లే.”
అన్నాడు చొరవగా లోపలకు వస్తూ

అమె ముఖంలో కన్పించిన కొండంత
ఆనందం అతను చూడకపోలేదు.

“రా బాబూ.... రా.... నిన్ను చూడం
ఇదే మొదలు కదా. అందుకే
గుర్తించలేదు. ఏం అనుకోకు” అంది
మన్నింపు కోరుతున్నట్లుగా.

అమె మాటల్లోని మృదుత్వం అతన్ని
ఆకర్షించినా ఏం పట్టించుకోనట్లు
లోపలకు నడిచి బట్టలు
మార్చుకోసాగేడు.

అమె లోపలికి వెళ్ళి రెండు
నిముషాల్లో పొగలుకక్కుతున్న కాఫీ
తీసుకొచ్చింది.

“ఇది తీసుకో బాబూ.... స్నానం చేసి
భోజనం చెయ్యడానికి మరో
అరగంటపడుతుంది కదా” అంటూ
అతనికి అందించింది.

బింకంగా “అక్కర్లేదు” అనబోయాడు
కానీ ప్రయాణంలో అలిసిపోయిన అతని
ప్రాణం కాఫీ తాగమని
ప్రోత్సహించడంతో మారు
మాట్లాడకుండా గ్లాసు అందుకున్నాడు

అతను స్నానం చేసి వచ్చేసరికి
కంచంలో వేడి వేడి అన్నం సిద్ధంగా
వుంది.

“నీకు కొబ్బరి పచ్చడి ఇవ్వం
అటకదూ.... అనుకోకుండా అదే చేశాను”
అంటూ పచ్చడి కంచంలో వడ్డించింది
కూరపక్కగా.

“ఎవరు చెప్పారు?” అడిగేడు చిన్నగా

“ఇంకెవరు .. మీ నాన్నగారు....” అంది
అమె.

మాట్లాడకుండా భోజనం
చెయ్యసాగేడు.

“మీ నాన్నగారు రోజూ నీ గురించే

అనుకుంటున్నారు ఈ పాటికి పరీక్షలు
అయిపోయి పుండాలి ఇంకా ఎందుకు
రాలేదా? అని ఆలోచిస్తున్నారు
సాయంత్రం ఆయన నిన్ను చూడగానే
బాలా సంతోషిస్తారు. పరీక్షలు బాగా
రాశావా బాబూ?” అడిగింది అమె.

జవాబు చెప్పకూడదని అనుకున్నాడు
కానీ అప్రయత్నంగా తల ఊపేడు బాగా
రాశానని అర్థం వచ్చేలా.

“నువ్వు చాలా తెలివైన వాడివని నీత
తరుచు చెప్తూ వుంటుంది. నువ్వు
కాకపోతే ఇంకెవరు బాగా రాస్తారో
పరీక్షలు? అంది అమె

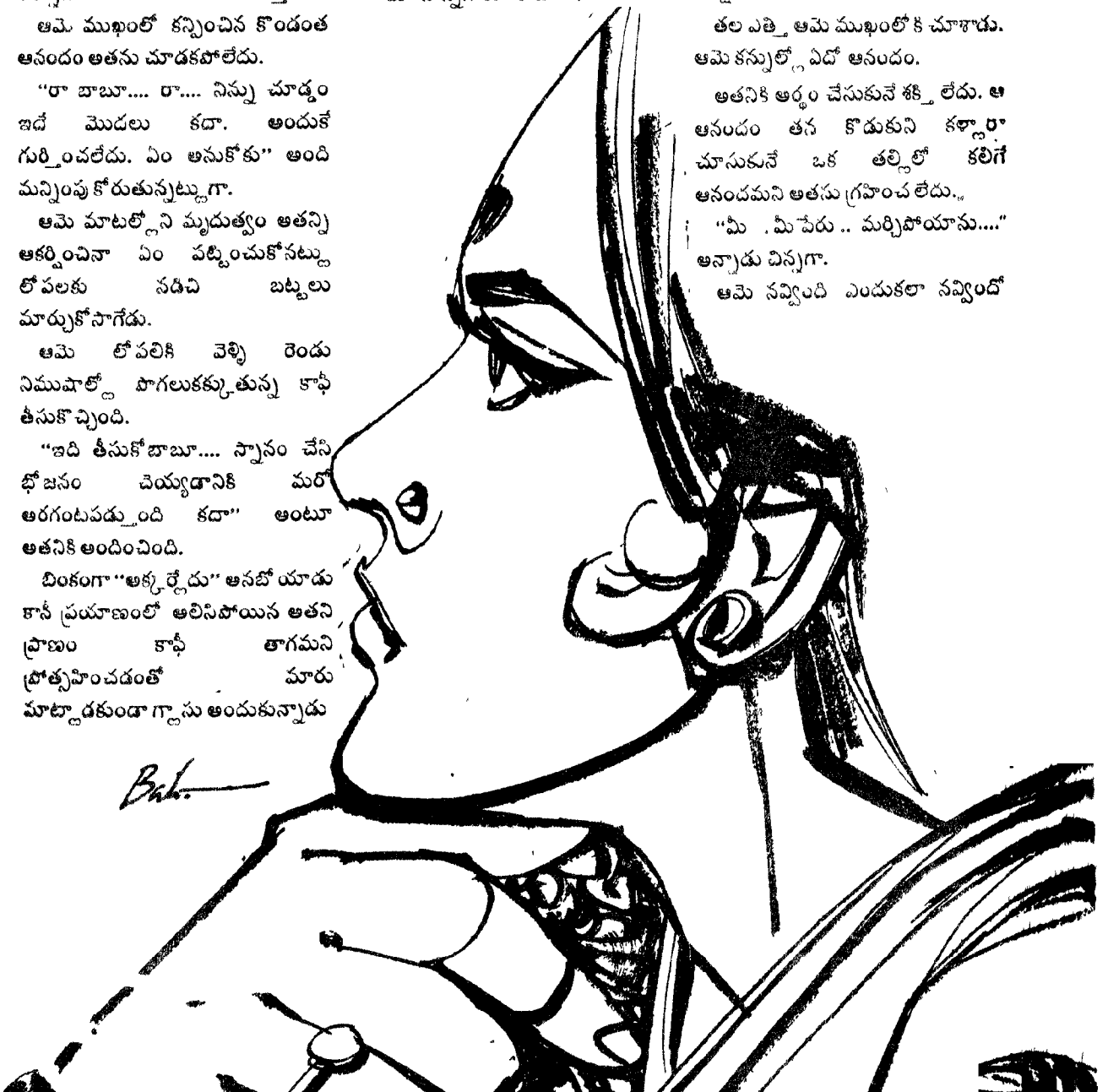
తల ఎత్తి అమె ముఖంలోకి చూశాడు.
అమె కన్నుల్లో ఏదో ఆనందం.

అతనికి అర్థం చేసుకునే శక్తి లేదు. ఆ
ఆనందం తన కొడుకుని కళ్ళారా
చూసుకునే ఒక తల్లిలో కలిగే
ఆనందమని అతను గ్రహించలేదు.

“మీ మీ పేరు.. మర్చిపోయాను....”
అన్నాడు చిన్నగా.

అమె నవ్వింది ఎందుకలా నవ్విందో

Bah.

కొత్త అమ్మ

తెలియక తెల్లబోయాడు.

"నా పేరు మృదుల ఒక సంగతి చెప్పు అమ్మను 'మీరు' అంటూ సూర్యుడు" పలకరించడం కంటే. 'నువ్వు' అంటూ మాట్లాడితేనే ఒక రకమైన ఆప్యాయత గోచరిస్తుంది నాకు ఏమంటావ్?" అంది మృదుల

మౌనం వహించాడు ప్రజాపతి "గత ముందు మాత్రం నన్ను 'నువ్వు' అనే మాట్లాడు సరేనా?" అంది

"అదీ. అదీ" అంటూ ఏదో మాట్లాడబోతుంటే ముద్ద గొంతుక్కు అడ్డుకుని పుల మారింది అతని కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి

"మంచికీళ్లు తాగు" అంటూ గ్లాసు అందించి చనువుగా అతని నెత్తిమీద చిన్నగా తట్టింది

ముక్కు ఎగిరిపోతుంటూ ఆమె వైపు చూశాడు

"నీ గురించి ఆయన తల్లు కుంటున్నారు కాబోలు అందుకే పుల మారింది" అంది ఆమె చిన్నగా నవ్వుతూ

"కావచ్చు" అన్నాడు

"కావచ్చు కామ ఖచ్చితంగా ఆయనే తల్లుకున్నారు ఉదయం ఆఫీసుకు వెళ్తూ అన్నారు కూడా ఈ రోజైనా

నువ్వు రావాలని.." అంది మృదుల

భోజనం చేసి చెయ్యి కడుక్కున్నాడు "లోపల గదిలో పక్క పేస్తాను కాస్తపు నిద్రపోతే ప్రయాణపు బాడలిక తగ్గుతుంది." అంది మృదుల

అతనిక్కూడా పడుకోవాలనే వుంది అందుకే టీచర్ చెప్పిన మాటలు బుద్ధిగా విని తల ఊపే విద్యార్థిలా తల ఊపేడు ఆ తర్వాత వెళ్లి పడుకున్నాడు. వెంటనే నిద్ర పట్టింది

అయిదు గంటలకు మెళకువ వచ్చింది అయినా అలాగే కళ్లు మూసుకుని పడుకున్నాడు

అప్పుడే స్కూలు నుంచి సీత, గోపీ వచ్చినట్లున్నాడు

"మీ అన్నయ్య వచ్చాడు నిద్ర పోతున్నాడు" అంది మృదుల

సీత సంతోషంతో

"అలాగా మాట్లాడి పస్తాను" అంది

"లేవకండి ప్రయాణంలో అలిసిపోయి పడుకున్నాడు కాస్తపుబట్టి లేస్తాడు అప్పుడు మాట్లాడవచ్చులే" అంది మృదుల

ఈ మాటలన్నీ అతనికి విన్నపం తున్నాయి.

తనమీద ఎంత శ్రద్ధ చూపిస్తోంది!

లోలోపల మురిసి పోయాడు

కానీ అంతలోనే అతని మెదడు చేరిన పురుగు రొద చేసింది

"అదంతా నాటకం కావచ్చు సీతల్ని ప్రేమ ఏమిటి 'అన్నింటిని' చెల్లిల్ని, తమ్ముడినీ పలకరించా అన్నింటి మంచం దిగి పక్కాడు వాళ్లు ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకుని కలుగ చేప్పాడు

పట్నంలో తను చెల్లిలు కొనం కొ పరికినీ గుడ్డ, తమ్ముడి కొనం కొన్న క్రిక్ బ్యాట్ తీసి ఇచ్చాడు

అవి చూసే ఎంతో సంతోషంగా వాళ్లు

"అమ్మా అన్నయ్య చా మంచివాడు" అంది సీత

అట్లే మాటలకు మధ్యతు పలికా గోపి

"ఆ విషయం నానూ తెలుసు అమ్మదుల నవ్వుతూ

మనసులోనే మండిపడ్డాడు ప్రజాపతి ఆ విషయం తనకూ తెల్లు అని ఆ అనడం అతనికి నచ్చలేదు తను ఆమె చూసే కొన్ని గంటలే అయినా అప్పు అంతా తెల్లిపోయినట్లు ఆమె ఏ మాట్లాడుతోందో ఇదంతా ఆ తనను మంచి చేసుకుందుకు ఆడుతు, నాటకం కాక మరేమిటి"

అప్పుడే అఫీసు నుంచి వచ్చి బాలగంగాధరం కొడుకును చూస్తూ ఆప్యాయంగా-

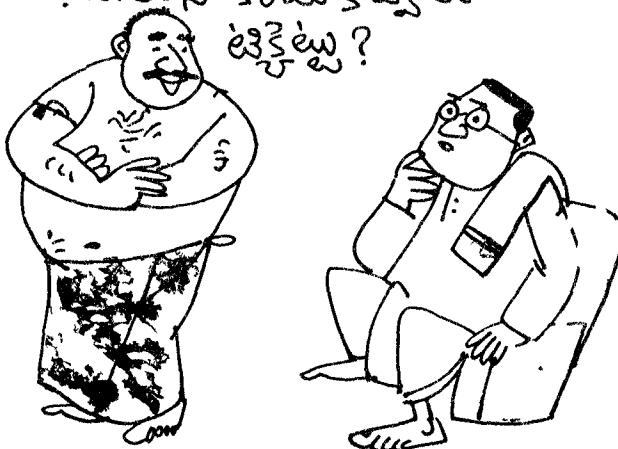
"వచ్చావా ప్రజా బాగుంది రోజు నీ గురించి అనుకుంటున్నాన రావడంలో అలస్యం చేసినట్లున్నావే అడిగేడు ఆయన

కొంచెం తడబడ్డాడు ప్రజాపతి "లేదండీ థియరీ పరీక్షలు అయ్యా; ప్రాక్టికల్స్ కొంచెం అలస్యం అయ్యాయి అందుకే రాలేదు అవి పూర్తికాగా వచ్చాను అన్నాడు ప్రజాపతి

'అలాగా' అన్నట్లు తల ఊపేడ ఆయన

అప్పుడే గుర్తు పచ్చినట్లుగా -

కేంద్రంలో బల్లగుద్ది మాట్లాడుతూ
కండబలం.. గుండబలం గలవాణ్ణి
నేనేకదా! మరి నాకేందుకి వ్యరం
టిక్కెట్టు?

MARUTHI

చుంకీ ఇంటిపైదాడి

“మృదులా వీడే. వీడే నీ పెద్ద కొడుకు “ అన్నాడు ఆయన భార్యతో

అమె నవ్వింది

“బాగుందండి ఆ విషయం నాకు రెండు గంటలకే తెలుసు. “ అంది.

“ఓ అవును కదూ.. “ అంటూ ఆయన కూడా నవ్వాడు.

ప్రజాపతి మాత్రం కొంచెం ఇబ్బందిగా చూశాడు అతనికి అక్కడ వుండాలని అనిపించ లేదు అందుకే ముఖం కడుక్కుందుకని లోపలకు వెళ్లి పోయాడు.

మరో అర గంటలో బట్టలు మార్చుకుని తయారు అయ్యాడు

“అలా బయటకు వెళ్లి వస్తానండి నా స్నేహితుల్ని కలియాలి “ అన్నాడు తండ్రితో

అది విన్న మృదుల-

“అయిదు నిమిషాలు ఆగుబాబు... కాఫీ కలుపుతున్నాను తాగి వెళ్తువు గాని “ అంది

ఆ తర్వాత కాఫీ తాగి బయటకు వెళ్లి పోయాడు

అతను తిరిగి ఎనిమిది గంటలకు వచ్చాడు. అతను వస్తూనే గోపీని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు

పుస్తకం ముందు కూర్చుని మధ్య మధ్యలో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ గట్టిగా పారం చదువు తున్నాడు.

“ఏమైంది రా? అలావున్నావేం?” అడిగేడు

“అమ్మ కొట్టింది. ఈ పాఠం అప్పచెప్పేదాకా అన్నం పెట్టనంది” అన్నాడు ఒకసారి గట్టిగా రాగంతీసి

ప్రజాపతిలో ఆవేశం పొంగింది. ఎంత ధైర్యం అమెకి తమ్ముడ్ని కొడుతుందా? ఏమంత పెద్ద తప్పు చేశాడని?

గబగబా వంటగది వైపు దారితీశాడు మృదుల వంట పనిలో వుంది.

అమెను ఎలా సంభోదించాలో తోచలేదు ‘అమ్మా’ అనాలా, ‘పిస్సీ’ అనాలా, లేక పేరుపెట్టి పిలవాలా?

ఏం తోచకగోడ మీద పిల్చిలా. ..

“గోపిని ఎందుకు కొట్టావు?” అన్నాడు కోపంగా

అతని గొంతు కొత్తగా ధ్వనించడంతో అమె ఆశ్చర్యంగా అతని వైపు చూసింది ఆ తర్వాత మామూలుగా తన పని చేసుకుంటూ -

“వాడి మంచి కోసం, వాడి బాగుకోసం” అంది

“నాన్నగారు ఎక్కడ?” అడిగేడు. ఆయనకు ఫిర్యాదు చెయ్యాలని అతని ఉద్దేశ్యం

“బయటకు వెళ్ళారు. పదిగంటల దాకా రారు ఏదో మీటింగు వుందట” అంది.

అక్కడనుంచి విసురుగా వచ్చేవాడు గోపి దగ్గరకు వచ్చి -

“ఏం చేశావు నువ్వు?” అన్నాడు.

“ఏం చెయ్యలేదు. ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులు మొన్ననే అడుగుతానంది అమ్మ ఈ రోజు అడుగుతుంటే చెప్పలేకపోయాను. అంతే. “ అన్నాడు.

“సరే చదువుకో” అంటూ సోఫాలో కూర్చుండిపోయేడు చిన్నగా పళ్ళు నూరుకున్నాడు చిన్నపిల్లలకు ఆమాత్రం అశ్రద్ధ

వుండదా? అంతమాత్రానికి వాడిని అమె కొట్టాలా? అందుకు అధికారం వుందని అమె అనుకుంటేందా?

ఛ.. అసలు ఒక రకంగా తప్పుతా

చిలిపి చుంకీ పొండే యింటిమీద ఆదాయపు పన్ను శాఖాధికారులు దాడి చేశారట ఎవరింటిమీదన్నా ఆ శాఖ దాడి చేస్తే ఆలోచించాలి గాని సినిమా పరిశ్రమలోని వాళ్ళ యింటిమీద ఆ అధికారులు దాడి చేస్తే గొప్ప విషయమేమీ కాదు ఇటువంటివాటికి నాళ్ళు అలవాటుపడటాన్ని వుంటారు

ఈ దాడిలో వెల్లడైన సమాచారం ఆధారంగా చుంకీ ఆ శాఖకు చాలా కట్టాల్సి వుందట బయట ఎలా చిలిపి వేషా లేస్తున్నాడు ఆ శాఖతో కూడా చిలిపి చేష్ట లేమిటో

ఆయనదే ఎల్లల కోసం పెళ్ళిచేసుకున్నానని అన్నారుగానీ, అడ్డ నిజమైతే ఈరోజు గోపికి ఏడున్నా వుండాల్సిన అవసరం ఏమిటి?

“నీతా పద పంటయ్యింది. భోజనంచేద్దావుగాని” అంది మృదుల

“మరి గోపి?” చిన్నగా అంది నీత.

“వాడు చదువు పూర్తిచేస్తేగానీ అన్నం పెట్టను నువ్వురా” అంది అధికారగళంతో మృదుల.

అంతా వింటూనేవున్నాడు ప్రజాపతి.

‘సరే నాన్నగారు రానీ - అప్పుడు చెప్తాను’ అనుకున్నాడు

నీత భోజనం చేసింది గోపీమాత్రం అక్కడే కూర్చుని చదువుకుంటున్నాడు

సోఫాలో బోర్లపడి ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటూ ఒక కన్ను మృదులపై వుంచాడు ప్రజాపతి

“ఆయన ఎప్పుడు వస్తారో. నువ్వు భోజనం చెయ్యి” అంది మృదుల వచ్చి ప్రజాపతితో.

“తొందరలేదు ఆయన్ని రానియ్యి” అన్నాడు ప్రజాపతి

తండ్రి రాగానే ఆయనతో విషయం చెప్పి, ఆయనచేత చివాట్లు పెట్టించి ఆయన, తను, గోపి కలిసి భోజనం చెయ్యాలని అతని ప్లాన్

మరో అరగంటకు గోడకు జార్లపడి

పెద్దల చమత్కారాలు

పునర్జన్మ

మేనేజర్ : చచ్చి బ్రతకటం ఏమీ నీకు నమ్మకం వుందా గుర్తాడం

గుమాస్తా : చచ్చేటంత నమ్మకం నాలో

మేనేజర్ : అయితే సరే, మొన్న నువ్వు మీ మామగారు పోయారని పెళ్ళి పెళ్ళాక నిన్ను చూద్దామని పాపం అయిన మన అఫీసుకు వచ్చారు తెలుసా అన్నాడు మానేజర్. గుమాస్తా బిల్లుకొండ దూరాడు!

పాపం! మొగుడు

భార్య : ఏమండీ! జాబ్బు రాలి పోకుండా వుండేందుకు మీ కోసం మంచి మందాకట్టి పట్టుకొచ్చా.

భర్త : నా జాబ్బుం రాలిపోవడం లేదే

భార్య : మీ జాబ్బుని నేను చెప్పానా మీ అఫీసులో మీ టైప్ రైట్ కివ్వండి రోజూ అంతంత జాబ్బు రాలిపోతుంటే నా వ్రాణం పుసూరుమంటోంది.

మొగుడు అక్కడ కనిపిస్తే బిల్లు.

సుఖవ్యాధులు ఎన్నిరకాలు?

'సమరంగారి సుఖ వ్యాధుల మీద ప్రసంగం జాగుండి. మాకు నచ్చింది' అని శ్రోతలు వ్రాసిన తెలి మొర్ర ఉత్తరాలన్నీ గుండెలు బాదుకుంటూ రేడియో వాళ్ళు చదువుకుంటుంటే ఒక్క మండి ఒక పెద్ద మనిషి పోన్ చేసి చెప్పిచ్చి సమరంగారి సుఖవ్యాధులు, సంతానంగారి సుఖవ్యాధులు, శిరోమణిగారి సుఖవ్యాధులంటూ రకరకాలుండవు.

సుఖవ్యాధులు ఎవరికొచ్చినా ఒకటి. సుఖ వ్యాధుల మీద సమరంగారి ప్రసంగం జాగుండి అని చెప్పడమే మీ ఉద్దేశ్యమేమే మాకు అర్థమైంది. ఇంక ఆ ఉత్తరాలు ఆపయ్యండి.

అవతల శ్రేణిలో మీద పోన్ బిల్లుని పెట్టిన శబ్దం. ఇవతల మొహంలో నెత్తురు ఘక్కిలేని వైసం. ●

నిద్రపోయాడు గోపీ.

అది చూసిన మృదుల వాడిని ఎత్తుకుని తీసుకెళ్ళి మంచం మీద నిద్రపుచ్చింది

ఇదంతా ఓరకంట గమనించిన ప్రజాపతి -

"వాడు మరి భోజనం చెయ్యడా?" అన్నాడు

"ఇప్పుడు వాడిని లేపి ముఖం కడిగించి కంచం ముందు కూర్చోబెడితే నిద్రపోతుంది. సాయంత్రం సీత తినలేదు కానీ, వాడు టిఫిన్ తిన్నాడు నువ్వు తిన్నానని భోజనం చేశాక కంచంలో అన్నం కలిపి మంచంమీదే వాడికి ముద్దలుచేసి తినిపిస్తాను" అంది ఆమె.

నమ్మలేనట్లు చూశాడు. ఆమె అలా చేస్తుందా?

మరో పదినిముషాల్లో తండ్రి వచ్చాడు ఆయనతో ప్రస్తుతం ఆమె గురించి మాట్లాడ కూడదనుకున్నాడు ప్రజాపతి

తండ్రితో కల్పి భోజనం చేశాడు.

"నువ్వు కూడా తినేయి" అన్నాడు ఖాలగంగాధరం తన భార్యతో

"వద్దు మీరు తినండి. గోపీకి అన్నం కలిపి తినిపించేక తింటాను" అంటూ ఒక కంచంలో కూరతో కొంచెం అన్నం, పెరుగుతో కొంచెం అన్నం కలిపి మంచం దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళింది

ఆసక్తిగా తనూ అటేవెళ్ళాడు ప్రజాపతి

గోపీని లేపి కూర్చోబెట్టి అతని నోటికి ఒక్కొక్క ముద్దా అందిస్తూ కబుర్లు చెప్తోంది మృదుల

"నేను నిన్ను కొట్టానని నీకు కోపంగావుండొచ్చు చదువుకోలేదని కొట్టాను. నువ్వు చదువుకుంటే నీకో మంచిది కదా మంచి మార్కులు రాకపోతే అన్నయ్యలా ఇంజనీరింగ్లో ఎలా చేరగలవో? తిను. ఇంకో ముద్దతిన కొంచెం మంచి నీళ్ళు తాగు అన్నం తిననంటూ తల అడ్డంగా తిప్పుతున్నావుకానీ నువ్వు తినకుండా

నేను మాత్రం ఎలా తినగలను? కనీసం నాకోసమైనా తినాలి తిను. ఈ పెరుగు అన్నం తింటే కడుపులో చల్లగా వుంటుంది. అప్పుడే కమ్మగా నిద్రవస్తుంది నామీద నీకు బాగా కోపంవచ్చింది కదూ? పోన్లే నేను మాత్రం బాధపడను మొక్కలు బాగాపెరగాలనే కొమ్మలు కత్తిరిస్తాం కానీ, దానిమీద కోపంతో కాదు. అలాగే పిల్లల్ని మందలించడం వాళ్ళమంచికే."

ఈ మాటలన్నీ ప్రజాపతి విన్నాడు.

ఆమె ఆ రకంగా గోపితో కబుర్లు చెప్పడం వల్ల ప్రజాపతి మనసులో అలముకున్న అపార్థపు మేఘాలు నెమ్మది నెమ్మదిగా తొలిగిపోయాయి.

నిజమే. ఆమె చెప్పింది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం. తను చిన్నగా వున్నప్పుడు తన తల్లి మాత్రం తనను కోప్పడలేదా?

అలా పిల్లల్ని మందలించే హక్కు ప్రతి తల్లికీ వుంటుంది.

ఇంత చిన్న వయసులో ఆమె రెండో పెళ్ళివాడిని కట్టుకున్నా అందుకు ఎంతమాత్రం బాధపడకుండా ఆ ఇల్లు స్వర్గంగా చెయ్యాలోనీ, ఆ పిల్లల్ని తన స్వంతపిల్లలుగా చూసుకోవాలనీ ఆరాటపడుతున్న ఆమెకు గోపిని మందలించే హక్కు లేదని తను అనుకోవడం చాలా తప్పు

ఇక అక్కడ వుండ లేనట్లుగా లేచి హాల్లోకి వచ్చేశాడు

వంట గదిలోకి వెళ్ళిన మృదుల అయిదు నిముషాల్లో బయటకు వచ్చి తలుపు ముయ్యడం చూసిన ప్రజాపతి

"అప్పుడే భోజనం అయిపోయిందా?" అని ప్రశ్నించాడు కొత్త తల్లిని

ఆమె గొంతు తగ్గించి-

"గట్టిగా అనకు నేను భోజనం చెయ్యలేదంటే ఆయన రాద్ధాంతం చేస్తారు. అన్నం మిగల్గేదు. అందుకో కొంచెం మజ్జిగ తాగి వచ్చేశాను. రేపు ఉదయం ఎలాగూ టిఫిన్ చేస్తాను కదా.. అది తింటాను.." అక్కడ నుంచి

వెళ్ళిపోయింది.

ఒక్కసారి శరీరం రోమాంచితం అయ్యింది ప్రజాపతికి. తామందరికీ కొసరి కొసరి వడ్డించి తన కొసం మిగుల్చుకోలేదు. ఎంత త్యాగం!

ఆమె భోజనం చెయ్యకుండా వుండి పోయిందని బాధపడ్డాడు ప్రజాపతి.

ఆమె మళ్ళీ వండుకుని తింటే బాగుండేది....

అందరికీ పక్కలు వేసింది. ప్రజాపతి హాల్లోనే మడత మంచం మీద పడుకున్నాడు. నిద్రరాక ఏదో పుస్తకం తీసి చదువుకోసాగేడు... మిగతా అందరూ నిద్రపోతున్నా- టేబుల్ మీద ఒక ఇన్ లాండ్ టెబుల్ కన్పించింది. దాన్ని తీసుకుని చూశాడు.

అది మృదుల తన తండ్రికి రాసిన ఉత్తరం. ఆ మర్నాడు పొస్టులో వెయ్యడానికి సిద్ధం చేసింది ఆమె.

ఆ ఉత్తరం చదవాలని అప్పించింది. చదవకూడదని తెలిసినా ఏదో బలహీనత అతన్ని ఆవహించడంతో దాన్ని వదలసాగేడు.

"నాన్నగారికి- నమస్కారములు. ఇక్కడ నేను కులాసాగా వున్నాను. నా గురించి మీరు ఎలాంటి బెంగ పెట్టుకోవద్దు. ఆయన చాలా మంచివారు. పిల్లలు కూడా నాకు బాగా మాలిమి అయ్యారు. 'అమ్మా' అని పిలుస్తూ చనువుగా వుంటున్నారు. రెండో పెళ్ళివాడికి కట్టుబెట్టినందుకు మీరు బాధపడుతూ మీ అసమర్థతను మన్నించమని రాశారు. అలా బాధ పడవద్దు. నేను చాలా సంతోషంగా వున్నాను. మన ఆర్థిక పరిస్థితులు నాకు తెలియనివి కావు. అర్హత లేకుండా స్వర్గం చేరుకోవాలని అనుకోవడం దురాశ అని నాకు తెలుసు. అందుకే ఉన్న చోటులో స్వర్గం వెతుక్కుంటున్నాను.

ఆయన పిల్లలు పుట్టుకుండా ఆపరేషన్ చేయించుకున్నారని ఈ మధ్యే తెలిసి చాలా సంతోషించాను. ఇక నా కడుపు పండదు కనుక వీళ్ళనే నా బిడ్డలుగా మనస్ఫూర్తిగా భావించే

అవకాశం వుంది. నాకంటూ పిల్లలు పుడితే వీళ్ళను తేలికగా చూస్తా నేమోనన్న భయం తొలగిపోయింది.

అమ్మ పంట్లో కులాసాగా వుందని తలుస్తాను. తమ్ముళ్ళను.

చెల్లాయిలను అడిగినట్టు చెప్పండి.

తరచూ ఉత్తరాలు రాయండి.

మీ కూతురు

మృదుల....

ప్రజాపతి మనసులో ముల్లు గుచ్చుకున్నట్టు అయ్యింది. అతని శరీరాన్ని ఎవరో యంత్రాల మధ్య పడేసి నుగ్గు నుగ్గు చేస్తున్నట్టు విలవిలలాడిపోయేడు. అతని కనుకొలనుల్లో నీరు ఉబికింది. తనువు చిన్నగా కంపించింది.

హుం ఏ స్త్రీ అయినా మాతృత్వం కోరుకుంటుందట. అలాంటిది ఈమె తమందరికోసం దాన్ని త్యాగం చేసుకుంది. ఈ "కొత్త అమ్మ" మనిషికాదు. దేవత... ఆమెను అపార్థం

హుం ఏ స్త్రీ అయినా మాతృత్వం కోరుకుంటుందట. అలాంటిది ఈమె తమందరికోసం దాన్ని త్యాగం చేసుకుంది. ఈ "కొత్త అమ్మ" మనిషికాదు. దేవత... ఆమెను అపార్థం

ఆకల్పి మోస్తున్న వాడ్ని

అడుక్కొడానికి అన్ని
అర్హతలూ వున్నవాడ్ని
అర్థకళాస్థంలో
అసమాన ప్రతిభ కలిగి
యూనివర్సిటీ డిగ్రీ పొందినవాడ్ని!
ఉద్యోగాన్వేషణలో
ఉళ్ళు తెరుగుతూ
ప్రమాదవశాత్తు పడి
కాలు విరిగిన కుండ్లవాడ్ని!
ఉద్యోగ ప్రకటనలు చూసి చూసి
ధరభాస్కులు రాసి రాసి
వాట్లై ఎదురు చూసి చూసి
కళ్ళు కాయలు కాసి కాసి
కనుచూపు మందగించినవాడ్ని!
అడుక్కొడానికి అన్ని
అర్హతలూ వున్నవాడ్ని
ఆకల్పి
అకాన్సి
నెత్తిపైనిత్యం మోస్తున్నవాడ్ని!

అడిగోపుల వెంకటరత్నమ్

చేసుకున్నందుకు తను ఎంతటి శిక్షకయినా అర్హుడే. సవిత్ర తల్లి అనగానే ఆమె పిల్లల్ని రాచి రంపాన పెడుతుందన్న ఊహ తప్పు అని ఈమె నిరూపించింది. తల్లిగా ఆమె కోరుకుంటున్న మమతానుబంధాల్ని తను ఆమెకు అందించాలి కానీ ఆమెపై ద్వేషం పెంచుకుని ఆమె గుండెల్లో చిచ్చురగల్చకూడదు.... అనుకున్నాడు.

వణుకుతున్న చేతుల్లో ఆ ఉత్తరం మడిచి టేబుల్ మీద పెట్టాడు.

నెమ్మదిగా లేచి లైటు ఆర్చి పడుకున్నాడు.

కళ్ళు మూసినా అతనికి మృదుల రూపం ప్రత్యక్షమవుతోంది.

'అమ్మ...' 'అమ్మ....' అని అస్పష్టంగా అతని పెదవులు పలికాయి.

ఇంతలో ఏదో అలికిడి కావడంతో అటు చూశాడు.

ఆమె... అటు నడిచి వెళ్తోంది.... బాత్ రూంకి కాబోలు.

వెంటనే లేచి లైటు వేశాడు. మంచం మీద కూర్చున్నాడు. ఆమె ఇటు తిరిగి వస్తూ ఆశ్చర్యంగా చూసి-

"ఏం బాబు నిద్రపట్టలేదా???" అంది.

'హుం... అశాంతి మనసులో. గూడుకట్టుకుంటే నిద్ర ఎలా వస్తుందమ్మా...' అనుకున్నాడు.

గబగబా లేచి ఆమెను సమీపించి రెండు చేతులూ పట్టుకుని-

"అమ్మా!" నన్ను క్షమించు" అన్నాడు వణుకుతున్న గొంతుతో.

ఆమెకు ఏం అర్థం కాలేదు. అర్థరాత్రి పూట ఇలా అర్థం కాని ధోరణిలో అతను...

"ఎందుకు" నువ్వేం తప్పు చేశావని?" అడిగింది మృదుల.

జవాబు చెప్పలేక తలవంచుకున్నాడు ప్రజాపతి.

అవ్యాయంగా అతని తలనిమిరి, చిన్నగా నవ్వి అక్కడ నుంచి కదిలింది మృదుల. అప్పటికి మనసు శాంతించింది ప్రజాపతికి.....

యూవశక్తి క్రియేషన్స్ మూడుచిత్రాలు

‘యూవశక్తి’ చిత్రంతో యువశక్తి క్రియేషన్స్ అధినేత బత్తిన సత్యనారాయణ సక్సెస్ ఫుల్ నిర్మాతల జాబితాలో చేరిపోయారు. ఈయన మూడుచిత్రాలకు సన్నాహాలు చేస్తున్నారు. సెప్టెంబర్ 1న ప్రారంభోత్సవం జరిగే “రక్తజ్వాల” తమిళ, మళయాళ భాషల్లోనూ తయారవుతుంది. వినోద్ అల్య, యమున, శరత్ బాబు, రాజ్యలక్ష్మి, కిన్నెర, వై. విజయ, డిస్కోశాంతి, దగ్గుబాటి రాజా, అల్లు రామలింగయ్య, బ్రహ్మానందం, శ్రీలక్ష్మి, మూస్తాఫ్ గజేష్, అరుణ్ కుమార్, ప్రదీప్ శక్తి, నవనటుడు నరేంద్ర పాత్రధారులు. కొంపెల్ల విశ్వం మాటలు, రాజ్-కోటి సంగీతం, కబీర్ లాల్ ఛాయ, అంధోవి నృత్యాలు, సాహెబ్ సాహసాలు, ఎం. సుబ్రహ్మణ్యం సంయుక్త దర్శకత్వం, బాబ్బి శిల్పం, రవికిషన్ - శివాజీ ప్రొడక్షన్, రవి కూర్పుతో ఎం. వెంకటేశ్వర్లు, ఎం. కృష్ణ సహనిర్మాతలు. ఈ పోర్టర్ ఫాంటసీ చిత్రానికి ‘కళరాత్రి’ ఖ్యాతి బేది దర్శకుడు.

ఎం. వి. రఘు ఛాయ, దర్శకత్వంలో

స్రిమా... స్రిమా... ~జి.వి.జి.

నవంబర్ లో రికార్డింగ్, డిసెంబర్ నుంచి పీటలపై వరకు మూటింగ్ జరుపుకునే “సి.బి.ఐ. ఆఫీసర్” చిత్రంలో ‘ఊర్వశి’ శారద, శరత్ బాబు, నాగేంద్రబాబు, రోంకీ, యమున, కిన్నెరతోపాటు ఇద్దరు ప్రముఖ తారలుంటారు.

డాక్టర్ రాజశేఖర్ హీరోగా పనిశెట్టి రవి రాజా కథ, స్క్రిన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో తయారయ్యే “స్కైన్ 144” చిత్రానికి దివాకర్ బాబు సంభాషణలు రాస్తున్నారు.

కె.హేమాంబరధరరావుదర్శకత్వంలో

“ప్రతిరాత్రి ఒక చరిత్ర”

“సప్తెన్స్ థ్రిల్లర్. సెప్టెంబర్ నుండి ఒకే షెడ్యూల్ లో శ్రీశైలం, అహోబిలం, మహానంది, కడప, పులివెందుల ప్రాంతాలలో మూటింగ్. నవకరాకారులతోపాటు ఓ కీలక మైనపాత్రను రంగనాథ్ నిర్వహిస్తారు. అమర

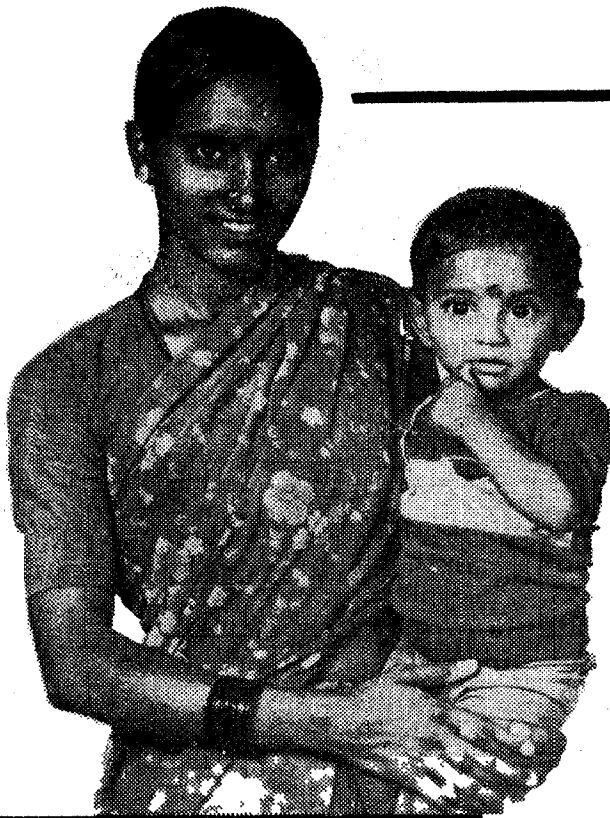
సంగీతదర్శకుడు సత్యం సారధ్యంలో విమల విందుగా మూడు పాటలను రికార్డుచేయడం జరిగింది” అన్నారు కె. హేమాంబరధర రావు. ఈయన స్క్రిన్ ప్లే - దర్శకత్వంలో పి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్మించే విశ్వక్సోతి ప్రాడక్షన్స్ “ప్రతిరాత్రి ఒక చరిత్ర” చిత్రానికి వి. ఎస్. శివశంకర్ కథ - మాటలు రాశారు. సుధాకర్ ఛాయ, ఎం. పార్థసారథి సంయుక్త దర్శకత్వం, తాతా సురేష్ కూర్పు తెరవెనుక పొగులు.

ప్రత్యగాత్మ దర్శకత్వంలో
మాదాల రంగారావు

“సెప్టెంబర్ లో పక్కబుద్ధిగా స్క్రిప్టు తయారైన వెంటనే మూటింగ్ ప్రారంభం ‘నాయకుడు-వినియోకుడు’ అనంతరం పదేళ్ల తర్వాత నేను రూపొందిస్తున్న చిత్రమిది. 1974లో నా డైరెక్షన్ లో “ముగ్గురమ్మాయిలు” చిత్రంలో ప్రతిభావంతంగా నటించిన రెడీసార్ మాదాల రంగారావుది డైనమిక్ పాత్రో అన్నారు 30 చిత్రాలకు ప్రతిభావంతంగా దర్శకత్వం వేసి, అఖిలభారత ఖ్యాతి నార్జించిన కె. ప్రత్యగాత్మ అత్యా క్రియేషన్స్ పతాకంలో తయారయ్యే ఈ విశిష్టమైన చిత్రానికి కె. సత్యనాథి నిర్మాత.

“బ్రహ్మాత్మ విశ్వామిత్ర” సెట్ లో కొండపనేని ఉమామహేశ్వరరావు (సినిమారంజని), కుమలేశ్వన్ (శ్రీరాముడు), విశ్వామిత్ర ఎన్.టి.ఆర్.

మీ బిడ్డ ఆరోగ్యం: మీ చేతుల్లోనే ఉంది

బారత దేశంలో ప్రతి గంటకీ 260 మంది పిల్లలు అంటి ప్రతి సంవత్సరం సుమారు 1100000 మంది పిల్లలు తమ మొదటి జన్మ దినాన్ని చూడక ముందే తల్లిదండ్రుల అజాగ్రత్త లేక అజ్ఞానం కారణంగా దుర్మరణం చెందుతున్నారన్న విషయం మీకు తెలుసా? అంతేకాదు అనేక మంది పిల్లలు శాశ్వతంగా వీకలాంగులవుతున్నారని కానీ తల్లిదండ్రులు కాస్త జాగ్రత్తపడి ఉంటే వారు ఈమారణాంకకమైన రోగాల పాలయ్యేవారు కాదు ఈ రోగాలు దమర్నాళం కోరింత దగ్గు అంగుడు వాపు చొలియో క్షయ మరియు పొగు (మీటిల్సు) విరోచనాలు మరియు అతిసారం మున్నగునవి

ఇందులో మొదటి ఆరు రోగాల నుంచి రక్షణ కల్పించడానికి తెలికైవా మార్గము లేకాలు వెయిందడం మీ బిడ్డకు మూడు నెలల వయస్సు వచ్చినప్పుడు ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రం లేక డిస్పెన్సరీ లేక ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి తీసుకువెళ్ళండి ఇక్కడ ఇంజెక్షన్లు ఉచితంగా ఇవ్వటం వయగుతుంది

వయవసిన లేకాల సంగతు లాటిని ఎప్పుడు వెయింహాలి అన్నవి ఈదీగువ పట్టిలో ఈయబడినది అలస్సం చేయడం మరణానికి కారణమవచ్చు

మీ బిడ్డ ఆరోగ్యం మీ చేతుల్లోనే ఉంది మీ అజాగ్రత్త లేక అజ్ఞానం కారణంగా మీ బిడ్డ బాధ పడటాన్ని చేయవద్దు

ఏవి లేకాలు ఎప్పుడు వెయింహాలి

ఎప్పుడు	ఏమిటి	ఎందుకు
16 నుంచి 36 వారాలు రోపు గర్భిణీ స్త్రీ	• రెండు టిటి ఇంజెక్షన్లు	ఈఇంజెక్షన్లు గర్భిణీ స్త్రీకి జ్వరం ఇది తల్లిని క్రొత్తగా పుట్టిన శిశువును దమర్నాళం నుంచి రక్షిస్తుంది
6 వారాల నుంచి 9 నెలల మధ్య	నెలకీ ఒకటి చొప్పున టిటి మూడు ఇంజెక్షన్లు మరియు మూడు చొలియో మోతాదు లను ఇవ్వించాలి	బిడ్డను అంగుడు వాపు కోరింత దగ్గు దమర్నాళం చొలియో నుంచి రక్షిస్తుంది
6 వారాల నుంచి 9 నెలల మధ్య	ఒక టిటి ఇంజెక్షన్లు	బిడ్డను క్షయ రోగం నుంచి రక్షిస్తుంది
9 నుంచి 12 నెలల మధ్య	మీటిల్సు (పొగు) ఇంజెక్షన్లు	బిడ్డకు పొగు రాకుండా చేస్తుంది
16 నుంచి 24 నెలల మధ్య	డిపిటి మరియు చొలియో ఒక్కొక్కటి చొప్పున వ్యాధిగు మోతాదు	అంగుడు వాపు కోరింత దగ్గు చొలియో దమర్నాళ మల నుంచి బిడ్డను రక్షిస్తుంది

ఏ రెండు వాక్సిను మోతాదుల మధ్యకైవా ఒక నెల తేడా తప్పకుండా ఉండాలి మీ బిడ్డకు 5 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చినప్పుడు టైపాయిడు తక్కిన రోగాలు రాకుండా లేకాలు వెయించటం కొరకు డాక్టరును సంప్రదించండి

• టిటి మరియు టైపాయిడు వాక్సినేషన్లను అంతకు ముందే చేయిస్తే ఒక ఇంజెక్షన్ సరిపోతుంది

విరోచనాలు మరియు అతిసారం (దయోరియా)

విరోచనాలు అతిసారం కారణంగా ప్రతి సంవత్సరం వెలాడి మంది పిల్లలు మరణిస్తున్నారు తరీరంతో నీటి కొరత దీనికి కారణం రోగం ముదిరినప్పుడు దాని చికిత్స చాలా కష్టమైనది కానీ ప్రారంభ దశలో అయితే మీ అంతట మీదే ఇంటిలోనే చికిత్స చేయవచ్చును బిడ్డకు మూడు నాలుగు నీళ్ళ విరోచనాలయినప్పుడు ఇంటిలో తయారు చేసిన దీగువ ద్రవణాన్ని (సోల్యూషన్) ఈయండి దీన్ని ఎంత ఎక్కువగా తీసుకుంటే అంత త్వరగా నయమవుతుంది బిడ్డ మామూలుగా తీసుకునే ఆహారాన్నీయటం పూర్తిగా మానేయకూడదు చిన్న పిల్ల అయితే తల్లి పాలను త్రాగుతూ ఉండవచ్చును ఈ ద్రావణ సూత్రం అనేక దేశాలలో విజయవంతంగా పాటించబడుతున్నది

సర్వవ్యవసర సీడు - ఒక లీటరు

చక్కెర - ఎసిమిడి చేన్న చెంచాలు లేక 40 గ్రాములు

ఉప్పు - ఒక చేన్న చెంచా లేక 5 గ్రాములు

నీళ్ళు మరియు తేనె మరగబెట్టి చల్లవరచండి అప్పుడు దానిలో ఉప్పు చక్కెర కలపండి ఉపయోగించటానికి ద్రావణం సిద్ధంగా ఉంటుంది ఈ ద్రావణాన్ని మరీ చిన్న పిల్ల అయితే చెంచాతోను కొంచెం పెద్దవారయితే గ్లాసుతోను తరచుగా పడుతూ ఉండండి మూడు నాలుగు రోజులలో బిడ్డ నయమవుతుంది

రోగం ఎక్కువగా ఉంటే ఆరోగ్య కేంద్రంలోనీ డాక్టరుని వెంటనే సంప్రదించండి

గుర్తుంచుకోండి! దీన్ని గురించి కొద్దిగా తెలుసుకొని ఉండడం మీ బిడ్డ ప్రాణాన్నే కాపాడవచ్చు

ద్రౌపది

ప్రయాగ కవితృష్ట

పాండవులు అరణ్యవాసానికి బయలుదేరారు

దుర్యోధనుడు చేసిన అన్యాయానికి దర్మరాజు గుండె మందుతోంది ఎర్రటి కోపం కళ్ళల్లో చిక్కగా అల్లుకుంటోంది

తన చూపులు తాళి ప్రజలంతా మాడి మ్రోహితారేమోనన్న భయంతో దర్శనందనుడు ముఖాన్ని వస్త్రంతో కప్పుకున్నాడు

ఇనుపదండాలా బయంకరంగా వున్న విడిపడిన కోశ వారంతో, ఏక వస్త్రంతో, సుదులు

(గత సంచిక తరువాయి)

ఎప్పుడూ కంట తడిపెట్టని తన సుకుమార సుందర రూపం చూసి ప్రజలు దుఃఖించడం మేలు కాదని నకులుడు ఒంటినిదా దుమ్ము ఘోళి పూసుకుని అంద వికారంగా తయారయ్యాడు దీనంగా వున్న తన మొహం ప్రజలకు చూడడం శుభం కాదని సహదేవుడు తల వంచుకుని అప్పల్చి అనుసరించాడు

విడిపడిన కోశ వారంతో, ఏక వస్త్రంతో, సుదులు

ఇంతవరకూ సాగిన కథ-16: పాంచాల దేశాధిపతుడు ద్రుపదుడి కుమార్తె ద్రౌపదిని పాండవులు పెళ్లాడతారు. పట్టాభిషేకానంతరం ధర్మరాజు - ద్రౌపదిని, మిగిలిన సోదరులను తీసుకొని ఖాండవప్రస్థం చేరుకుంటారు. నారదుడి సలహాపై రాజసూయయాగం నిర్వహించి జరిపి కృష్ణుడికి అర్పిస్తున్నాడు ధర్మరాజు. మయసభలో తనకు జరిగిన అవమానానికి ప్రతీకారంగా దుర్యోధనుడు పాండవుల సంపదనంకంటే జూదంలో గెలుచుకోవడమే కాకుండా పాండవులను, ఆఖరికి ద్రౌపదిని కూడా గెలుచుకుంటాడు తన దాసి అయిన ద్రౌపదిని నిండు కొలువులో వస్త్రహరణం చేయించి అవమానిస్తాడు. ధృతరాష్ట్రుడు పాండవులకు దాస్యవిముక్తి కల్పిస్తాడు. తిరిగి అనుద్యూతానికి ఆహ్వానిస్తారు ధర్మరాజుని. అనుద్యూతంలో హాడిపోతాడు ధర్మరాజు. పాండవులు హస్తినాపురం వదిలి వెళ్లేముందు భీమార్జునులు యుద్ధంలో దుర్యోధన, దుశ్శాసనాదుల అంతం చూస్తామని ప్రతిజ్ఞ చేస్తారు

చాపాస్త్రాలను పెట్టిగా చాచి పీనుగుడు నడుస్తున్నాడు రాబోయే కురు పాండవ సంగ్రామంలో నా చేతులు కనిపిర ధృతరాష్ట్ర కుమారులను ఎత్తహింస పెట్టి వాళ్ళను హతమార్చకపోతే మాడండన్నట్టు అతి బయంకరంగా అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్తున్నాడు

రాలుతున్న ఇసుక రేణువుల కంటి దట్టంగా. బాణాలు కురిపించి శత్రుసంహారం చేసానని సూచిస్తూ అర్జునుడు త్రోవ పొడవునా గుసుక చల్లుకుంటూ వెళ్ళాడు

ఎరిగి కన్నళ్ళతో ద్రౌపది పట్టించి రాబోయే యుద్ధంలో భర త్రి, బిడ్డత్రి బంధుమిత్రుల్ని కొల్పోయి మరణవేదంతో గగ్గోలితుతూ కౌరవస్త్రం దరూ నారాగే వేడతారని పాంచాలి శపించినట్టుంది బారత యుద్ధంలో హతులయ్యే కురుకుమారుల పరలోక క్రియాకలాపాన్ని సూచిస్తూ దోమ్యురు రోద్ర యామ్య సామోగితులు చదివాడు ఆయనా వాళ్ళను అనుసరించాడు

పాంచర్యంతో పరాజితులై అరణ్యాల వాళిన పాండవులను చూసి హస్తినాపుర ప్రజలు కంట తడి పెట్టారు

"ఈ దుర్యోధన దుశ్శాసన రాజ్యంలో మనం వుండలేం అనలు వాళ్ళు దుర్మార్గులు పైగా వాళ్ళకు జరా, వ్యాధిమృత్యువుల్లాగా కర్కరూ, సైంధవుడూ, శకునీ తోడు! ఇటువంటి సామ్రాజ్యపురుషులు ఎలే రాజ్యంలో నుండి బ్రతుకుతాం! వదండి మనం కూడా పాండవులతో వెళ్దాం వాళ్ళక్కడ వుంటే మనమూ అక్కడే వుందాం అనిఒకరి కొకరు చెప్పుకోవటా, ఆర్తనాదాలు చేస్తూ పాండవుల వెంట పరుగెత్తారు

ధర్మరాజు వెనక్కి తిరిగి చూశాడు తన వెనకగంగి గొప్పలా జనం!

కళ్ళల్లో నీళ్ళు కదిలాయి

అలాగే అక్కడే నిలబడి చేతులు జోడించాడు

'వెళ్ళిందీ ఎంత దూరమని మీరు మాతో' వస్తారు అన్నాడు తదాన గొంతుతో

'ధర్మరాజా! నీ కరుణ తప్ప మాకు వేరే కరణముంది? మా ప్రభువు ఎంత దయగల తండ్రో తెలిశాక కూడా ఈ సామ్రాజ్యంలో ఎలా వుండమంటావు? వెదు సహవాసం వదిలిపెట్టక పోతే పాపం పనుండంటారు మా ఇండు కొచ్చిన కష్టం మేమూ మీతో పాటే వస్తాం అన్నారు హస్తినాపుర వాసులు వాళ్ళ మాటలు వివేకవతి ధర్మరాజుకి దుఃఖం ఎల్లు బిగింది

మీరు నన్ను క్షమిస్తానంటే, ఒక మాట చెప్తాను మీరు మాతో రావడానికి మాకు ఎలాంటి అజ్యంతరం లేదు కాని ఎల్లా పాపలతో సుఖంగా వుండే మీరు మాతో పాటు వసవాస క్షేణాన్ని అనుభవించేందుకు నా మనసు ఎప్పుడోదు దయచేసి వెనక్కి వెళ్ళిపోండి మమ్మల్ని సురక్షితంగా తిరిగి రమ్మని మాత్రం ఆశీర్వదించండి అని వాళ్ళను వారించాడు

చేసేదిలేక ఏడువాపుకుంటూ ఆగిపోయారు వాళ్ళంతా

పాండు కుమారులు ఆడవులకు వెళ్ళుంటే హస్తినంతా నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడింది

శుశీలయశ శాంతవేదగ్రంథర్ దిస్ట్రిబ్యూటర్స్ మల్లికమర్షియల్ ఎంటర్ప్రైజ్ నాగపపబ్లిష్టర్లు.

కొందరు ఆకాశంలో పున్నదేవుళ్ళకి మొక్కారు

పాండవులు గంగాతీరం చేరారు

ఆ రాత్రికి అక్కడే చెట్టు కింద పడుకున్నారు తెల్లవారే సరికొద్దాం బ్రహ్మజ్ఞాన తేజో విరాజితులైన బ్రాహ్మణులందరూ ధర్మరాజును చూచేందుకు వచ్చారు

ధర్మరాజు ఎదురెళ్ళి వాళ్ళను పూజించాడు

వాళ్ళు ధర్మరాజును ఆశీర్వదించి "నాయనా! మేమూ మీతో పాటే వస్తున్నాం అన్నారు ధర్మరాజు ఉలిక్కి పడ్డాడు

" సవతి సోదరులు చేసిన మోసానికి గురై పున్నందుకా పొగట్టుకున్నాం ఓటమి వైపు వున్నాం ఈ వేళ్ళినుంచి కంపమాలాలు తింటూ చెట్లు చాటున తల దాచుకోవాలి మూత పాటు మీరు కూడా కష్టపడడ మెందుకు" నంబాలూ, పులులూ సంచరించే ఈ అడవుల్లా మీ పంటి మహనీయులు మనలేరు మీర బ్రాహ్మణి మీరు ఎళ్ళు పొండి అన్నాడు

ఆ మాటలకు వుద్ధ బ్రాహ్మణు డొకరు కళ్ళినళ్ళి ఎర్రంబి మాయ్కాడు

"ధర్మరాజా! సుప్రసిద్ధి దిల్లన్న వాళ్ళను నిరాచరించడం నువ్వే విశ్వబ్రాహ్మిక హాసనకూ, ఆరణ్యానికి తేడా ఏమీట ముకు మమ్మల్ని ఎలా

పొడవడమా అనే చింత కూడా నీ కొద్దు మాకు కావల్సిన కంపమాలాలు మేమే ఏరి తెచ్చుకుంటాం బంబ హామీలు చేస్తూ నీ మనస్సుకు వాయి కలిగిస్తాం అయినా తెలిక అడుగుతాను- పెద్ద పులికి, దుర్బోధనుడికి తేడా ఏమిటి?

పెద్దపులి కనబడ్డ ప్రాణినల్లా చంపుతుంది అకలి తీరినా అవసరం లేకపోయినా చంపుతుంది చంపక దాన్ని ఏ పొడలోనో కుళ్ళ బిడుతుంది కుళ్ళచెట్టుడం దానికి సరదా అలాగే దుర్బోధనుడు కూడా మనుషుల మంచితనాన్నీ, బలహీనతల్నీ అసరా చేసుకుని వాళ్ళను నాశనం చేస్తాడు తనకంటే ఎవరూ అధికులుగా వుండకూడదనే నెలబాదు మనస్తత్వం అతనిది మిగిన్నా ఎక్కువ

సంపదే వున్నా తనకు లేని కీర్తి కరీటాలు మికు పుస్తించుకు మీ మీద అనవసరంగా పగబట్టాడు ఆశాపాతకత్వానికి, అంతులేని క్రూరత్వానికి పెద్దపులికి మీ తమ్ముడికి తేడా ఏముంది? అన్నాడు దీక్షుడు పకపకానవ్వాడు

అబాత శత్రుడేం మాట్లాడ లేదు ఇంతలో అక్కడికి శౌనక మహాముని షుద్ధాదు పొందు కుమారులు ఆయనకు సాష్టాంగ ప్రణామం చేశారు

"దీర్ఘాయుష్షాన పప తస్య వాళ్ళను దీపించి "విశ్రులందర్నీ సమావేశపరిచారు వీళ్ళవల్ల కాగల కార్యమేమంది మికు" అని ప్రశ్నించ మనెకుకు 'మహా మునీ! ఇవ్వ దేవతాపౌర్వలు కేవలం శ్రురహితాన్ని కాంక్షిస్తూ, క్రమబద్ధమైన సాక్షి

చీవితాన్ని గడవాల్సిన విప్రులు మాతో పాటు కానలపాలై కందమూలాలు తింటామని చెబుతున్నారు. పద్దని వారినున్నాను. అరణ్యవాసం దుఃఖ భాజనమైందని ఎంత చెప్పినా వినడంలేదు. మీర్జినా చెప్పండి..." అన్నాడు ధర్మరాజు గడ్డద స్వరంతో.

దుఃఖంతో ఆయన గొంతు పూడుకుపోయింది. కన్నళ్ళు జలజలరాలి కింద పడ్డాయి.

ధర్మరాజును ఆ స్థితిలో చూసేవారికి శౌనక మహా మునిగి కూడా మనసు వ్యాకులమైంది.

"భద్రా! చీవితమన్నాక సుఖ దుఃఖాలు తప్పవు. శారీరక దుఃఖాలూ, మానసిక దుఃఖాలూ మనుమల్ని పుట్టుకతోనే పరిస్తాయి. వివేకపంతులు తన బుద్ధి బలంతో ఆ రెండింటినీ నిగ్రహించుకోవాలి. శారీరక దుఃఖాలకైతే ఔషధాలుంటాయి. మానసిక దుఃఖాలకు మందుల్లేవు. నీళ్ళవల్ల నిప్పు ఆరిపోయినట్టు జ్ఞానంవల్ల మాత్రమే మానసిక దుఃఖం ఉపశమిస్తుంది. అన్నీ తెలిసిన సువ్వు కూడా..."

ధర్మరాజు తలెత్తి మహర్షి మాటలకు మధ్యలోనే అడ్డొస్తూ 'మహాత్మా! భయపడిన వాడికి అభయ మివ్వడం ఆకలిగొన్నవాడికి అన్నం పెట్టడం, దాహార్తులకు నీళ్ళివ్వడం, అలసిపోయిన వాడికి

ఆశ్రయ మివ్వడం ఉత్తమ గృహస్థ ధర్మాలనికదా పెద్దలు చెబుతారు. అశ్రయించి వచ్చిన ఈ బ్రాహ్మణులందరినీ ఈ ఘోరారణ్యంలో ఎలా వోషించడమా అనే చింత తప్ప నా కిప్పుడు ఎవరిమీదా మమకారం లేదు' అన్నాడు.

శౌనకుడు చిన్నగా నవ్వి 'నాయనా! వసువులూ రుద్రులూ, ఆదిత్యులూ మొదలైన వాళ్ళందరూ తపస్సు చేసి ఐశ్వర్యవంతులయ్యారు. తపస్సువల్ల లభించనిది లేదు. నువ్వు కూడా నియమపంతుడవై తపస్సు చేసి నీ మనోరథం సఫలం చేసుకో అప్పుడు ఈ బ్రాహ్మణులను వోషించడం కూడా నీకేం కష్టంగాదు' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

ధర్మరాజు తలలో చనలో పడ్డాడు.

-తపస్సు చెయ్యాలి ఈ బ్రాహ్మణులందరినీ సంతుష్టి పరచాలి. కాని... ఎవరి సుద్దేశించి తపస్సు చెయ్యాలి?"

మళ్ళీ ధర్మరాజు సందేహం.

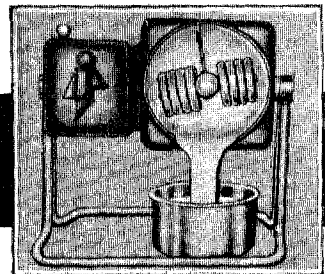
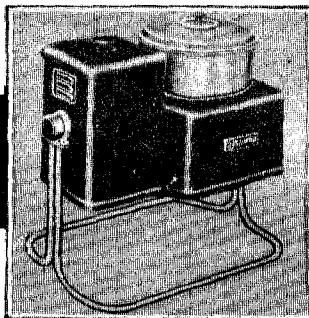
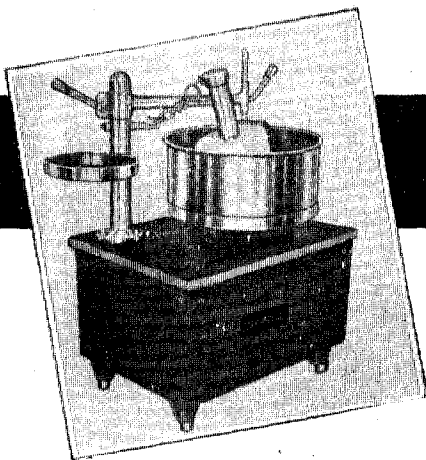
కళ్ళు మూసుకుని చెట్టుకు చేరగిలబడ్డాడు. మనస్సులో ధౌమ్యుడు తళుక్కున మెరిశాడు. వెళ్ళి ఆయనతో తన కష్టం చెప్పుకున్నాడు.

ధౌమ్యుడు ఆలోచించాడు. చివరికి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి 'ధర్మరాజా! పూర్వం భూతజాలమంతా పుట్టి ఆహారం కోసం

పరితపించింది. ఆ ఆర్తనాదాలు విని సూర్యుడు కరుణతో కరిగిపోయాడు. ఉత్తరాయణంలో ప్రవేశించి ఉర్విరసాన్ని గ్రహించాడు. దక్షిణాయనంలో ప్రవేశించి పర్వస్యశై ఓషధులు సంగ్రహించాడు. రాత్రి వేళల్లో చంద్ర కిరణాల్లోవున్న అమృతంతో ఆ ఓషధులను తడుపుతూ వాటినీ వృద్ధి చేశాడు. వాటిల్లోంచి అన్నం పుట్టింది. అందుకో అన్నం ఆదిత్యమయ మంటారు. పూర్వం రాజర్షులందరూ సూర్యుడ్ని ప్రార్థించి అన్నం సంపాదించి ప్రజల ఆకలి తీర్చారు. ఆదిత్యుడు లోకానికి ఆధారమైనవాడు. చీకటిని మింగి వెలుగును ప్రసాదించే ప్రత్యక్ష దైవం ఆయన. నువ్వు కూడా ఆయనను ప్రార్థించు అని అహ్నితృర సూర్యనామాలతో వున్న మంత్రాన్ని ఉపదేశించాడు. ధర్మరాజు ఆ మంత్రాన్ని పఠిస్తూ భాగీరథి తీరానికి చేరుకున్నాడు. అక్కడ గంగా జలంలో నిలబడి సూర్యుడ్ని గూర్చి తీవ్రంగా తపస్సు చేసాడు.

సూర్యుడు, ధర్మరాజు తపస్సుకు మెచ్చి 'పొందునందనా! ఈ తామ్ర పాత్ర తీసుకో నువ్వు అరణ్యవాసం చేసి వచ్చేందు సంవత్సరాలు ద్రువద కుమారి వందే కందమూలాలన్నీ ఈ పాత్రలో అక్షయములైన నాలుగు రకాల ఆహార పదార్థాలవుతాయి' అని ఒక దివ్య పాత్రని ఇచ్చాడు.

శ్రేష్ఠతలవార్డు ❖ క్వాలిటీ కంట్రోల్ సర్టిఫికేట్ సాందిన ఏకైక సెలక్షన్ డెండర్.

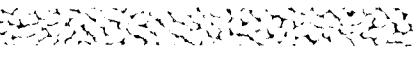
శాంతా సెట్ గెండర్

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్: మల్తీకమర్షియల్ ఎంటర్ప్రైజ్. ఫోన్ నెం: 9

5/467, 6 శాంతా నగర్ || 138, రాష్ట్రపతి రోడ్ || విజయవాడ-7 Ph: 52521 || సికిందరాబాదు Ph: 834207

వీరామహాకాంప్లెక్స్ || డాబాగార్డెన్స్ విశాఖపట్టణం || Ph: 60415

రాష్ట్రమరియు కేంద్రప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు A.P.S.T.C. డ్వారా సులభ వాయిదాలపై లభించును.

ధర్మరాజు విభ్రాంతుడైపోయాడు.
 నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచాడు.
 ఎదురుగా సూర్యభగవానుడు - వేయి వెలుగుల
 వేల్పులు, నహస్ర పదునైన ప్రభవిస్తున్నాడు....
 చూస్తుండగానే ఒక వెలుగు కిరణం ఆయన
 నుంచి ఇవతలికి రావడం, పచ్చి నులి వెచ్చగా తనను
 తాకడం గమనించాడు ధర్మరాజు.
 కృతజ్ఞతగా చేతులు జోడించాడు.
 అదిత్యుడు అంతర్నిత్యుడయ్యాడు.

* * * * *

కామ్యక వనంతర్గాగంలో -
 పాంచాల. యాదవ. వృష్ణిబోజ. అంధక
 పీరులంతా పరివేష్టించి పుండగా నీలమేఘ
 శ్యాముడైన కృష్ణుడు పాండవుల మధ్యలో కూర్చుని
 వున్నాడు.

గాలి విసురుకు మొహాన పడుతున్న జట్టుని
 వెనక్కి తోసుకుంటూనే, మధ్యమధ్య కన్నీరు
 తుడుచుకుంటూ ద్రౌపది చెబుతున్న అమానుష కథ
 వింటున్నాడు

విన్నకీడ్డి కృష్ణుడి నల్లని ముఖం కొపంతో
 ఎర్రబడుతోంది

నీళ్ళు నిండిన ద్రౌపది కళ్ళు ముందుతున్నాయి

విడుస్తూనే 'అన్నయ్యా' నేను పార్థివేంద్రుడైన
 పాండు మహాపతి కోడల్ని అతి భయంకరులైన
 పాండు కుమారుల బాధ్యను ప్రజాపతి వైన నీకూ,
 అప్రతిపాత శక్తిమంతుడైన ధృష్టద్యుమ్నుడికి
 చెల్లెల్ని అటువంటి నన్నే అదుశ్శాసనుడు జట్టు
 పట్టుకు ఈడ్చి, నిండు సభలో పలువలు ఒలిచి
 పరాభవించాడు అదికారదర్పం, అహంకారం ముద్ర
 మత్సరం, స్త్రీలోలత ఆవేశించిన దుర్బోధన
 దుశ్శాసనులు నా పట్ల రాక్షసుల్లా ప్రవర్తించారు
 బీహద్రి పెద్దలంతా ఆ మూరం చూసి కూడా
 వారింపలేక పోయారు శరణన్న వాళ్ళందరి
 కరుణతో రక్షిస్తారని బిరుదులు సంపాదించుకున్న
 నా భర్త లయిదుగురూ తాళి కట్టించుకున్న అతి
 శరణు శరణని ఏడ్చినా చేతగాని వాళ్ళులా మామూ
 నిలబడ్డారు ఇంక ఈ భీమార్జునుల బాహు బల
 మెందుకో చెప్పని అందరూ పుండి కూడా దిక్కులేని
 దాన్తయ్యాను దుశ్శాసనుడు చేసిన పరాభవం కన్నా
 కర్షుడు నన్నా నిస్సహాయ స్థితిలో చూసి నవ్విస్తా
 నవ్వే నా గుండెలో మంట పెట్టేసింది బీముద్దిగంగ
 మడుగులో తోయించినప్పుడూ. పాండవులందరి
 లక్క, ఇంటి పెట్టి తగల బెట్టాలని
 ప్రయత్నించినప్పుడే ఆ దుర్బోధనమడ్చి ఏం
 చెయ్యలేక పోయారు వీళ్ళు ఇప్పుడు కావాలని
 రెండున్నూ వాళ్ళతో జూదమాడి రాజ్యమంతా
 పోగొట్టుకున్నాక ఏం చెయ్య గలరు? ' అని
 నిమ్మారంగా అంది

'నాకెవరూ లేరు నేను ఒంటరిని నా పరాభవం
 నాతోనే మూసి పోవాలి ' అని పెద్దగా ఏడ్చింది

రమేష్ సీస్ తిస్తున్న 'అకేలా'
 చిత్రానికి బ్రేక్ పడిందట భారీయెత్తున

ద్రౌపది

అర్జునుడికి ద్రౌపదిని దగ్గరకు తీసుకుని
 అనునయించాలనిపించింది

'ద్రుపద రాజపుత్ర! నీ పరాభవానికి తప్పుకుండా
 ప్రతీకారం చేస్తాను త్రిలోకాలూ బయించే శక్తి
 సామర్థ్యాలున్నా కాలానికి తల ఒగ్గాల్సింది
 సుఖాలప్పుడు పొంగి, కష్టాలప్పుడు కుంగని స్థితి
 ప్రజ్ఞత పాండవులకు వుంది దర్పం తప్పి ఏ పనీ
 చెయ్యదు యుద్ధిష్ఠిరుడు వంచనకు ప్రతి వంచన
 చెయ్యడం చేతగాను అతనికి, అది అతని
 అసమర్థతనుకుంటే నేను చెప్పగలిగిందేం లేదు
 అన్నాడు అర్జునుడు కావాలనే

అప్పటి వరకూ ఊట బుగ్గల్లాగా వున్న చెల్లెలి
 కళ్ళలో కొత్త వెలుగును చూశాడు
 ధృష్టద్యుమ్నుడు

ద్రౌపదిని దగ్గరకు తీసుకుని మూర్ఛం
 అపూహించాడు

'చెల్లీ! దుర్భేది పరులైన ఆ కొరపులు ఏ నాటికైనా
 మన చేతుల్లో చచ్చే వాళ్ళ! దుర్బోధన దుశ్శాసను
 లిద్దరినీ భీముడు చీల్చి చెండాడుతాడు కరుణ
 అర్జునుడూ, ద్రోణుణ్ణు నేనూ చంపి నీ పరాభవానికి
 తగిన ప్రతీకారం చేస్తాం అయినా లీలా మామూ
 విగ్రహము కృష్ణుడుండగా కొరపులను
 సంహరించడం ఎంత పని! అన్నాడు

అందరూ కృష్ణుడి వంక చూశారు
 కృష్ణుడు అభయ మిసు నట్టు మవనైక
 మోహనంగా మందహాసం చేశాడు

'దన్యులం' అన్నారు కుంతీ కుమారులు
 కాశీవయ్యాక

చేసిన తప్పుకు పశ్చాత్తాప పడుతున్నట్టు
 'బావా' ఆ సమయంలో నువ్వు దగ్గర వుంటే ఇంత
 జరిగి వుండేది కాదు అన్నాడు దర్మరాజు కృష్ణుడితో
 కృష్ణుడు వెంటనే ఏం మాట్లాడలేదు చుట్టూ
 చూశాడు తరువాత దర్మరాజు వైపు తిరిగి నెమ్మదిగా
 అన్నాడు

సిప్పీ చిత్రానికి బ్రేక్?

నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రంలో అమితాబ్
 బచ్చన్ హీరోగా నటిస్తున్నాడు. ఈ
 భారీ ప్రాజెక్టు చిత్రం ఎప్పటికీ పూర్తవు
 తుందో... ఏమో అనుకున్నాడు కాబోలు
 ప్రక్కకు తప్పుకుందామనీ అనుకుం
 టున్నాడట. తీరా ఈ చిత్రం అప్పుడే
 14 రీళ్లు పూర్తయిపోయింది సిప్పీ
 ఏంచేస్తాడో చూడాలి మరి! ఈ చిత్రం
 మాదిరిగానే 'జమీన్' చిత్రంకూడా బడ్జెట్
 మించిపోయి 'అకేలా' మాదిరిగా ఆగి
 పోయింది సగంపైగా చిత్రం యింకా
 షూటింగ్ కు నోచుకోలేదట

'బావా' స్త్రీ, జూడం చేటి మచ్చవాసం ఆనే
 వ్యసనాలు సామాన్యమైనవి కావు అందులోనూ
 జూడం చాలా అనర్థాలను కలిగిస్తుంది ఆ
 సమయంలో నేనక్కడ వుంటే మీ ఆటలు నాగనిచ్చే
 వాడ్ని కాదు నేను కొంతకాలంగా ద్వారా స్థలిలో
 లేను అందుకని నాకీ సంగతి తెలిదు అయినా ఒకటి
 చెబుతున్నాను విను కుట్రలూ, కుతంత్రాలూ
 పన్నుతూ పరాయి వాడి సొమ్మును అగ్రలంగా
 అనుభవద్దామనుకునే వాళ్ళ దగ్గర న్యాయం, ధర్మం
 అంటూ చేతులు కట్టుకుని నిలబడక్కర్లేదు'

దర్మరాజు తల దించుకున్నాడు

కృష్ణుడికి జాలేసింది 'బావా' నాకూ కొన్ని
 ఎలవానతలున్నాయి పలుక దలచిన మాటను
 పలుక కుండా పుండలేను మంచి వాళ్ళ మీద చెడ్డ
 వాళ్ళు చెలరేగి బాధలు పెడతాంటే చూస్తూ
 పూయకలేను

మానవులే దానవులై రాక్షసుల కన్నా హీనంగా
 ప్రవర్తిస్తే నవించలేను అందుకని ఆవేశంతో ఏదో
 అన్నాను నన్ను మన్నించు . '

'బావా' ఎంత మాటన్నావు ధర్మరాజు శ్రీకృష్ణ
 చరణారవిందాలు పట్టుకున్నాడు ఆయన కంట
 తిరిగిన నీరు వసుదేవ సుతుడి పాదాలను
 అభిషేకించింది

గోపాల దేవుడు ధర్మరాజును చుట్టేసుకుని 'బావా'
 తప్పుకుండా భరత రాజ్యలక్ష్మి నిన్ను వరిస్తుంది
 దుష్టులైన దార్త రాష్ట్రులంతా నశిస్తారు
 ధైర్యంగా పుండండి మీరు వనవాసం పూర్తి
 చేసుకుని తిరిగి వచ్చే దాకా నేను సుభద్ర,
 అబిమన్యులను ద్వారకకు తీసుకు వెడతాను '
 అంటూ కృష్ణుడు తన కాంచన రథం దగ్గరకు
 కదిలాడు

కృష్ణుడు వెళ్ళి పోవడంతోనే ధృష్టద్యుమ్నుడు
 ద్రౌపది సుతులైదుగురినీ తీసుకుని పాంచాల
 పురానికి బయలు దేరాడు

(ఇంకా వుంది)

అసంప్రక్ష్మకారిత్యము... పంచతంత్రము

...అరుదవభాగము

(గత సంచిక తరువాయి)

రాజగారి కాడుకు రాడు కానుటకు
రాజకాల లండు గలవు కాదులు

రాజురాజు దొంగ గారై యొక్కటి
రాజగారి వంట నుంట దూరును

శాలలందు కాతులందు దాపున
భోతెదన్ని గారై మందలున్నవి

వంట నాడు కాపగించ గారైను
గంట తోనా, వెంబు తోనా కాదును

కాతి యొకటి దీని నెల్లమును
భోతి నొంది తలచె నిట్లు మనసున

రేపానూనా వంటనాడు గారైను
కాపగించ కారిని తోటి కాట్టును

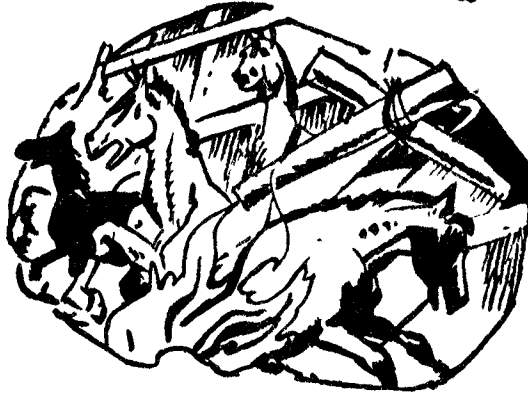

29

బొబ్బముట్టి బొబ్బకారి గాత్రయు
వచ్చి సడును శాల కాక్క గంతున

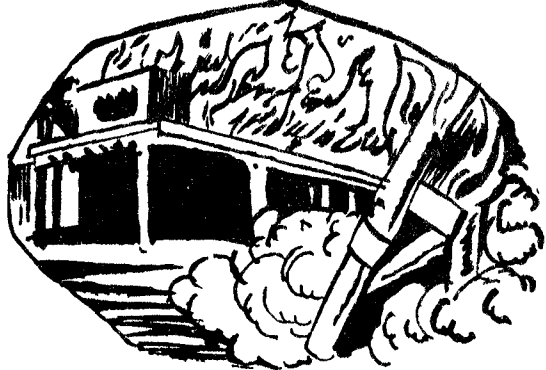
మంట తగిలి గుర్రములకు తప్పక
నంటి నిండ పుండులగుట తప్పదు

కడుబాతక రాజుభటులు కామల
నరకి వేసి కాన్వోతసి కాండురు

నిప్పు తగుల తగులబడును శాలలు
అప్పుడునే శాల కూడ మంటును

గాయములకు కాతి కాన్వోపూసిన
మాయనంను రాజువైద్యులందురు

కాట వదిలి పొదనునును వెంటనే
తాటి వారి తాటి కాతి చెప్పెను

(ఇంకావుంది)

కష్టనవలకల పాక్షికతో ద్విత్వయభవమతి నవల!

చిట్టిబాబుకి నీరసం వచ్చింది 'అయిపోయింది, ఈ ఒక్క చాన్స్ కూడా పోయింది. ఇంత రాత్రివేళ ఎవరోస్తారు? అయినా...'. నెకండ్ పో జనం రావచ్చుగా' అంటూ ఆశ చిగురిస్తూంటే, బాధను మరల సోయే ప్రయత్నం చేయసాగాడు.

ఈసారి టెక్నిక్ మార్చాలి. సడెన్ గా పిలిస్తే, చీకట్లో తనెక్కడ వున్నది తెలియక, బేజారెత్తి పారిపోతున్నారు. కాబట్టి, భయ పడకుండా వారి దృష్టి నాకర్పించే మార్గం చూడాలి.

ఎవరో ఇద్దరు నడిచివస్తున్నారు. ఒక స్త్రీ - పురుషుడు. గుడ్ ! తన ప్రయత్నం ప్రారంభించాడు చిట్టిబాబు. ఈసారి వారిని పిలవకుండా సినిమా పాట అందుకున్నాడు - కష్టంగానేవున్నా !

"రాశిను ప్రేమలేఖలెన్నో - దాచాను ఆశలెన్నో నాలో..." అంటూ.

వారిద్దరూ క్రింగ నిలబడిపోయారు.

"ఏమిటిది! మన తెలర్స్ విషయం ఎలా తెలిసింది? పాట పాడుతూ మనల్ని వెక్కిరిస్తున్నట్లుండే...మీ అన్నయ్య ఊళ్లోనే ఉన్నాడా!" అని అనుమానంగా అడిగాడాయువకుడు.

"నీ ఉత్తరాలు అతి రహస్యంగా దాస్తాను ఎవరికీ తెలీదు. అన్నయ్య ఊరు వెళ్లడం చూసేగా సినిమాకి వచ్చాను. అయినా, ప్రతి విషయానికీ ఖంగారెండుకూ, ఏ పోకిరీ వాడో పాట పాడి వుంటాడు." అంది అమ్మాయి.

యువకుడు అనుమానంగా చుట్టూ చూశాడు. నిర్జనంగావున్న ఆ సమయంలో కంటి కెవరూ కనిపించలేదు.

"దాచాలంటే దాగపులే - దాగుడుమూతలు సాగపులే..." అంటూ మరో పాట

(గత సంచిక తరువాయి)

అందుకున్నాడు చిట్టిబాబు.

వారిద్దరూ బెదిరిపోయారు

"డార్లింగ్, మన గుట్టు ఎవరో వట్టేశారు. ఇక్కడుంటే ప్రమాదం. కమాన్, క్విక్ " అంటూ ఆమె చేయి అందుకొని ముందుకు దారి తీశాడు కారణం, వారిద్దరూ రహస్య ప్రేమ జంట

చిట్టిబాబు కోపంతో జట్టు పీక్కున్నాడు.

గుప్పెడు వెంట్రుకలు చేతిలోకొచ్చాయి.

కన్నీళ్ల వర్షంతోమైంది నిజానికి అతనికే బావు రుమని మనసారా ఏడవాలనుంది.

అతి సున్నితంగా పెరిగిన చిట్టిబాబు, తన జీవితంలో యిటువంటి సంఘటన నెడర్కోవడం అసే వన్యందని కలలో కూడా ఊహించలేదు.

ఈసారి ఒక వ్యక్తి తూలుకొంటూ, ఏదో కూదిరాగం కీర్తన, వెమ్మదిగా రావడం కనిపించింది. చిట్టిబాబు కళ్లు తుడుచుకున్నాడు. అతనికెందుకో ఒక ఊయా వచ్చి, అతి కష్టం మీద చెయ్యి షర్ట్ జేబులో పెట్టి చూశాడు. డబ్బు తగిలింది. ఒక వంద కాగితం తీసి, చేత్తో పట్టుకున్నాడు. దానిని రెండో చేత్తో మడిచి, 'ఏరో'లా తయారుచేశాడు

కాలేజీలో ఆడపిల్లల్ని ఏడిపించే సమయంలో యిటువంటి బాణాలే వేసేవారు రెండు చేతులతో 'ఏరో'ను గురిపెట్టి వుంచాడు.

క్రిందకు ఆ వ్యక్తి రాగానే బాణం నందించి, వదిలాడు. అది గురి తప్పలేదు. ఆ వ్యక్తిని విసురుగా తాకింది. ఉలిక్కిపడి దానివంక చూసి, ఆశ్చర్యపోయాడు. వంద రూపాయల కాగితాన్ని అప్యాయంగా అందుకొన్నాడు.

"ఈరోజు నా పంట పండింది - పొట్టు ఏగిలేలా త్రాగొచ్చు" అనుకున్నాడు. చుట్టూ చూశాడు. అదెక్కడ నుండి పడిందో అర్థం కాలేదు. నవ్వుకొంటూ జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ముందుకుపోబోయాడు.

"ఇదిగో, మిత్రమా, మరో వంద కావాలా!" అరిచాడు చిట్టిబాబు.

ఆ వ్యక్తి నాలుగు ప్రక్కలా చూశాడు. "అటు కాదు - యిటూ, వైకి తలెత్తి చూడు." అన్నాడు మళ్ళీ.

ఈసారి తలెత్తి చూశాడు. మనక చీకట్లో చిట్టిబాబు ఆకారం కిటికీలో నుండి కనిపించింది. "ఎవరది?" అంటూ అరిచాడు.

చిట్టిబాబు ఆనందించాడు. ఇప్పటికీ తనలో వ్యక్తి చూశాడు. "మిత్రమా! నాకో సాయం చెయ్యి. 'శ్రీముఖ' హోటల్ కు పోయి, '203' రూమ్ లో ఒక వ్యక్తి ఆపడలో ఉన్నాడని చెప్పు. ఇదిగో వంద రూపాయలు." అంటూ మరో నోటు విసిరాడు.

ఆ వ్యక్తి త్రాగివున్నా, పరిస్థితి ఏదో ప్రమాదకరమైనదే అని గుర్తించాడు. ఆ నోటు ఆనందంగా జేబులో పెట్టుకొని "ఇదిగో, ఇప్పుడే వెళ్తున్నాను. మీకేం భయంలేదు." అంటూ ముందుకు నడిచాడు.

"భగవంతుడా, నువ్వున్నావు." అనుకొన్నాడు చిట్టిబాబు.

కాని, మర్రుక్షణంలోనే అతనిని ఎన్నో ఆలోచనలు చుట్టిముట్టి ఆందోళనపరిచాయి. ఏం జరగబోతుందోనని ఊహించేసరికి, శరీరమంతా చదులులు పట్టసాగాయి.

వెళ్లిన వ్యక్తి ఒక బేరర్ ని వెంటబెట్టుకొచ్చి, వైకి చూపించాడు. బేరర్ ఆ దృశ్యాన్ని ఎంతగా తిలకించాడు.

"ఏమైంది? ఎందుకలా వున్నారా?" అంటూ దిగ్గరగా అరిచాడు.

"ప్రాణం పోతుంది. ముందు తలుపులు తెరిపించి, లోపలకు రావయ్యా. విషయం తర్వాత చెబుతాను," శక్తికొద్దీ అరిచి, సమాధానం చెప్పాడు చిట్టిబాబు. బేరర్ హడావుడిగా పరుగుతీశాడు.

కాసేపట్లో రిసెప్షనిస్ట్ హడావుడిగా ఫోన్ లో అరుస్తున్నాడు. హోటల్ సిబ్బంది అంతా హడావుడిగా నెకండ్ ఫ్లోరికి పరుగు తీశారు.

'కళ్యాణమండవం'లో వచ్చిన అతిథులు, చాలావరకూ వెళ్లిపోయారు. బాగాదగ్గర బంధువులు మాత్రమే వున్నారు. వెళ్లికొడుకు కన్పించడంలేదనే సత్యం అందరికీ తెలిసిపోయింది.

అయితే, శ్రీరామ్ చక్కటి కథ అల్లి సాంబయ్యకు చెప్పాడు. "నాకూ అర్థంకాని విషయం అదేసార్. బ్రౌన్ కలర్ ఎంబా

సిడర్ కారు వచ్చిందని, 'సాంబయ్యగారు' పంపించారని చెప్పి, మా చిట్టబాబుని తీసుకు వెళ్లారట. తీరామాస్తే చిట్టబాబు యిక్కడకు రాలేదు. ముహూర్తంవేళకు కొడుకు కని పించకపోయే సరికి, ఆ తండ్రికి గుండెపోటు వచ్చింది" అన్నాడు.

"ఈ విషయం మీతో ఎవరు చెప్పారు ?" అడిగాడు సాంబయ్య.

"హోటల్ దగ్గర కిళ్ళికొట్టో సేగరెట్లు కొంటున్న ఒక పేద్రె మనిషి చెప్పాడు. వారి మాటలు తమ విన్నట్లుగా కూడా చెప్పాడు." అన్నాడు శ్రీరామ్.

"ఇంతకీ ఎవరా పేద్రెమనిషి ?" అడిగాడు సాంబయ్య.

"పల్లకొట్టో రామనాథం-ఎవడో మాకేం తెలుస్తుంది." అన్నాడు సాయి.

"సార్, బ్రౌన్ కలర్ కారు అంటే గుర్తొచ్చింది. అది మన ఎగస్ట్రీ వెంటకసామి గారిదేమోనని అనుమానం" అని సాంబయ్య అనుచరుడొకడు రహస్యంగా చెవిలో ఊదేడు.

సాంబయ్య ముఖం జేపరించింది. సారా పాటల్లో ఎప్పుడూ తనకు అడ్డుతగిలే 'ఎంకటసామి' గుర్తుకురాగానే శరీరమంతా కుతకుత ఊడికిపోయింది. "దొంగముండాకొడుకు, నన్ను అల్లరిపాలు చెయ్యాలని యీ పన్నాగం పన్నివుంటాడు." అనుకొన్నాడు. వెంటనే, ఫోన్ ఎత్తి ఒక నెంబర్ డయల్ చేశాడు. అటు నుండి ఎవరో పలికారు.

"ఎంకటసామి పున్నాడా?" అడిగాడు.

"నేనే మాల్వాడతన్నా - ఏంది కద ?" సాంబయ్య గొంతు అతనికి గుర్తే.

"చెబుతా, చెబుతా, బ్రౌన్ కలర్ కార్లో ఎత్తుకొచ్చిన కుర్రాడ్ని మర్యాదగా అప్పగించు. లేదా, ఏంచేస్తానో తెలియదు."

"ఏందయ్యా అర్థరాత్రి నీ సొద - మందె క్కువయ్యిందా ?" ఎంకటసామి అన్నాడు.

"ముయ్యరూ ముదనపప్తపోడా-అతిగా వాగితే దవడ వాచుద్ది."

"ఏంది- దవడ వాచుద్దా -పిచ్చిపిచ్చిగా మాల్వాడే నీ బుర్ర వాచుద్ది."

"ముయ్యనూ-నీ పుచ్చపన్ను."

"నీ టెంకి మాడుద్ది !"

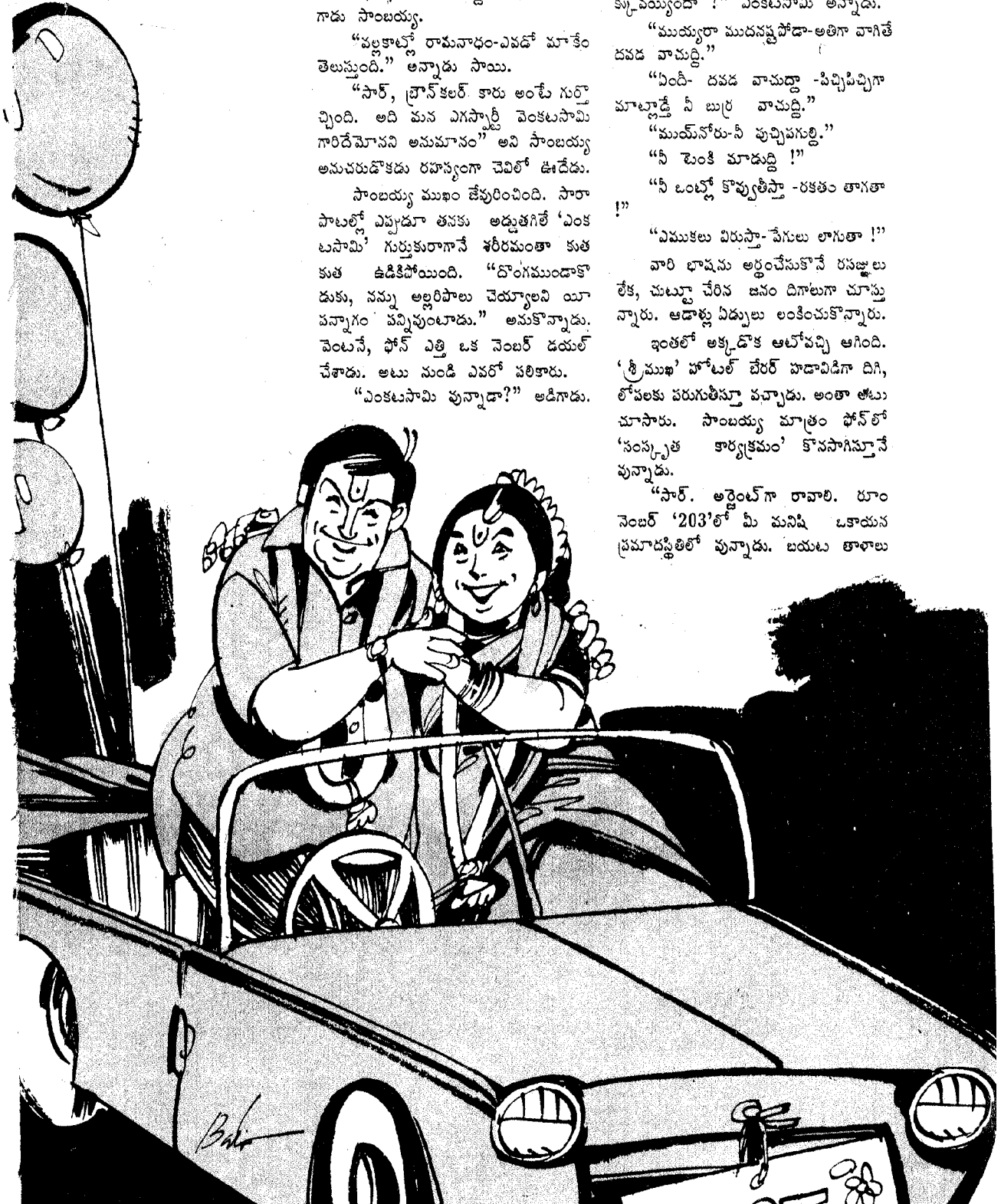
"నీ ఒంట్లో కొవ్వొత్తిస్తా - రకతం తాగతా !"

"ఎముకలు విరుస్తా-పేగులు లాగుతా !"

వారి భాషను అర్థంచేసుకొనే రసజ్ఞులు లేక, చుట్టూ చేరిన జనం దిగాలుగా చూస్తున్నారు. ఆడాళ్లు ఏడ్చులు లంకించుకొన్నారు.

ఇంతలో అక్కడొక ఆటోపచ్చి ఆగింది. 'శ్రీముఖ' హోటల్ బేరర్ హడావిడిగా దిగి, లోపలకు పరుగులిస్తూ వచ్చాడు. అంతా అటు చూసారు. సాంబయ్య మాత్రం ఫోన్ లో 'సంస్కృత కార్యక్రమం' కొనసాగిస్తూనే వున్నాడు.

"సార్. అరైంట్ గా రావాలి. రూం నెంబర్ '203'లో మీ మనిషి ఒకాయన ప్రమాదస్థితిలో వున్నాడు. బయట తాళాలు

రచయిత్ర పద్మినీప్రసాద్

హాస్య నవలికల పోటీలో ద్వితీయ బహుమతి పొందిన “పలేపెల్లి” రచయిత్ర శ్రీమతి జి.పద్మినీప్రసాద్ కి బాల్యం నుండి కూడా తెలుగు కథ, నవలా సాహిత్యం అంటే మక్కువ.

నిత్యం తన చుట్టూ వుండే వ్యక్తుల మనస్తత్వ పరిశీలనలో తను గుర్తించి, గ్రహించి అంశాలు తనలో రచనాశక్తిని ప్రేరేపించి, ఎలవపట్టే అవకాశం “శ్రీమతి పద్మినీప్రసాద్”

దాదాపు ఏదై కథానికలు, పాతన పరికూరణలు వ్రాశారు కలువబాల, ఆంధ్రవ్యృతి, స్వాతి మొదలైన పత్రికలు ఆమె రచనలకు మంచి స్థానం కల్పించాయి

శ్రీమతి పద్మినీప్రసాద్ మొదటి నవల

‘బరుగోదయం’ ప్రముఖ పత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురించబడింది ప్రత్యయతాండవం అనే నవల వేరొక ప్రముఖ పత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురించబడ్డది. అంతేగాక దాదాపు ఆరు నవలలు వివిధ పత్రికల ద్వారా త్వరలో సీరియల్ గా ప్రచురణకు రానున్నాయి.

ద్వితీయ బహుమతి పొందిన ఈ హాస్య ‘నవలిక’ ప్రచురణ సందర్భంగా ఆమెను మరో కసారి అభినందిస్తున్నాము -ఎడిటర్

వేశారి, అంగుకే నీను రావసి పెచ్చింది” అన్నాడు పగరన్నాడు

అంతపరం! ఎట్లాగావున్న నాంతో ప్రత్యయం వచ్చింది శ్రీరామ్ అతన్ని అడిగి మరికొన్ని వివరాలు సేకరించాడు చిట్టబాబు అక్కడ వుండవలసిగాని ఇంకా మరొకటి అన్నాడు

ఏంటే సాంబయ్య దగ్గరకు పోయాడు “సార్, చిట్టబాబు దొరికాడు ఫోన్ పెట్టేయండి” అన్నాడు. సాంబయ్య బాగా ఆవేశపడిన వున్నాడు అ మాటలు వినిపించలేదు.

“విమ్మల్లే -యిక తీట్లు ఆడండి” కాస్త ఎగ్జంపెంచి అరిచాడు శ్రీరామ్. అప్పటికి గాసి, సాంబయ్య మానబాలు స్థితికి రాలేదు ఫోన్ పెట్టేశాడు

“చిట్టబాబు హోటల్లోనే వున్నాడని కలువబాల దిగింది గదికి తాళం పెట్టేసి వచ్చారట ప్రమాదంతో వున్నాడని అంటున్నారు.” అన్నాడు

“పదండి. వెళ్తాం” అంటూ ముందు కురికాడు సాంబయ్య

అక్కడున్న కార్లు ఎక్కి, హడావుడిగా ఎరుగుతేవారు కొందరు “ఇంతకీ గది తాళాలు ఎక్కడున్నాయ్?” అన్నాడు శ్రీరామ్.

ఆ ప్రశ్న అంచెలంచెలుగా మగ పెల్లివారిలో వ్యాపించింది. వీరమ్మకు గుర్తొచ్చింది. తాళాలు తన దగ్గరే వున్నది!

శోకాలిస్తూ గది ముందు కూర్చున్న ఆమె, కళ్లు తుడుచుకొని తాళం కోసం చూస్తూ చెయ్యిపెట్టింది కానీ- అవి అక్కడ లేవు! “ఇకలేవండీ. అబ్బాయి దొరికాడు”

రహస్యంగా లింగోజీ చెవిలో చెప్పి, తట్టి లేపాడు శ్రీరామ్. ఈ వంకతో హాయిగా నిద్రపోదామనుకొన్న లింగోజీ పడేసగా లేచి కూర్చున్నాడు.

“తాళాలు కన్పించడంలేదు దేవుడోయ్” అంటూ అరిచింది వీరమ్మ.

అంతే! బంధువర్తమంతా చెకచెకా పనిలో దూకారు. ‘కళ్యాణ మండపం’ మొత్తం, ప్రతి అంగుళం గాలించి పదిలారు. కానీ, అవి ఏమయ్యాయో అర్థంకాలేదు.

శ్రీరామ్ బృందానికి తాళాలకు బదులుగా, చెట్ల చాటున పడివున్న ఆచారి కన్పించాడు అతన్ని మొసుకొచ్చి గదిలో పడేశారు.

దాదాపు ఒక అరగంటవరకూ అందరూ శక్తివంచనలేకుండా తాళాల కోసం గాలించి, అలసిపోయారు.

“ఇక చాలు బయల్దేరండి. అక్కడ చిట్టబాబు పరిస్థితి ఎలావుందో?” అన్నాడు శ్రీరామ్. అంతా తిరిగి కార్లెక్కి, ప్రయాణమయ్యారు.

కొద్దిక్షణాలలో హోటల్ ముందు దిగారు.

కౌంటర్ దగ్గర ఒక పోలీస్ యిన్స్పెక్టర్, కొందరు కానిస్టేబుల్స్ వున్నారు. లింగోజీ, సాంబయ్య-జంటగా అడిగారు. “పెల్లి కొడుకు ఏడో?” అని. రిసెప్షనిస్ట్ చిన్నగా నవ్వి అన్నాడు.

“మరేం ప్రమాదంలేదు. తాళాలు వున్నాయా?” అని అడిగాడు.

“పోయాయి. తలుపులు వగంగొట్టించండి.” అన్నాడు లింగోజీ.

“సారిసర్! మా ప్రాప్రైటర్ పర్యవే

లేనిదే ఎటువంటి డామేజీకి అంగీకరించే అధికారం నాకు లేదు. రూమ్ లో ఏదైనా హత్య జరిగితే తప్పనిసరి అనుకోండి. అప్పుడైనా ఆ పని పోలీసులే చేస్తారు. తలుపులు వగంగొట్టించే అధికారం నాకు లేదు” అన్నాడు.

“ఎలాగయ్యామరి? మా వాళ్లీ చూసేదెలా?” అన్నాడు లింగోజీ.

“నిరభయతరంగా చూడండి. హోటల్ వెనుక భాగంలోకి పోనీ, మీరు స్పష్టంగా చూడగలరు” అని చెప్పి ఏదో ఫోన్ కాల్ ఎలెంట్ కావడంలో విమర్శించుకున్నాడు

ఇనస్పెక్టర్ సాంబయ్యతో అన్నాడు.

“మరేం ఫర్వాలేదు వాత్ రండి. చూపిస్తా” అంటూ ముందుకు వడిచిపోయాడు శ్రీ రామ్ తన బృందంతో అనుసరించాడు. వియ్యంకులు, వియ్యపురాళ్లు, ఇంటిర బంధువర్తం అంతా ప్రక్కమన్న రోడ్డిలో నడిచి, హోటల్ వెనుకభాగం చేరాడు.

ఆశ్చర్యం! అక్కడ వందలాది జపం నిలబడి వైకి చూస్తున్నారు ఓరి, చిట్టబాబు నీకేం ఖర్చు పట్టిందిరా?” అంటూ గుండెలు బాదుకొని ఏడవసాగింది వీరమ్మ.

అప్పటికే పోలీసులు కొన్ని ఏర్పాట్లు చేశారు. జీప్ లోనుండి ‘మిసి జులెట్ బర్’తో పనిచేసే శక్తివంతమైన ‘ఆర్మీ లైట్’ నూటిగా చిట్టబాబు కేసి ‘ఫోకస్’ చేశాడు. వుంది. చీకట్లో ఎవరికీ కన్పించని చిట్టబాబుని అందరూ స్పష్టంగా చూడగలుగుతున్నారు

“సైన్ లైట్ సిక్నల్ ఫోర్ లో అనుకొంటా- జెమిని సర్కిస్ వచ్చింది. అప్పుడు చూశాను యిటువంటి ఫీల్డ్.” అన్నాడు ఎస్సై.

“నిజంగా కుర్రాడు చాలా ధైర్యవంతుడే సుమండీ- అంతవిత్తున గాలిలో తేలుతూ ఎలా వుండగలిగాడో?” అంది సాంబయ్యతో భార్య.

“ముయ్ నోరు-ఇదేం సర్కిస్ కాదు. ఆ కంతలో యిరుక్కుపోయాడు. ఎలా రావాలో తెలియక చస్తూంటే-నీ గోరేంటి?” అంటూ భార్యమీద విసుక్కున్నాడు.

“సార్, ఇదికూడా ఎంకలసామిగాడి పనేమో-” రహస్యంగా అడిగాడు సాంబయ్య అనుచరుడు. ఈ సారి సాంబయ్య జత్తు పీక్కున్నాడు.

“అబ్బాయి నలిగిపోతున్నాడు-కోవ్వచ్చి ప్రాణాలు పోయేలా వున్నాయి. ధక్కించండి బాబోయ్” అంటూ అరుస్తోంది వీరమ్మ.

శ్రీ రామ్ నెమ్మదిగా యిన్స్పెక్టర్ తో అన్నాడు.

67

భలే పెళ్లి

అంటూ చేతుల మీద ఏర్పడిన గాయాలు చూపించాడు.

అతని స్టేట్ మెంట్ రికార్డ్ అయ్యింది.

* * * * *

కోర్టి క్షణాలలో తెల్లవారబోతున్నాడనగా, తిరిగి, 'కర్మాణ మంటపం' లో మంగళవా యిద్యాలు మ్రోగనారంభించాయి. దంతధావ నాలు ముగించుకొని, గుక్కెడు కాఫీతో నిద్ర మత్తు వదిలించుకొని అంతా సిద్ధమయ్యారు.

"వర్త్యం వచ్చేసింది. పైగా దుర్ము హార్తం కూడానూ-ఇప్పుడు శుభకార్యం ఏమిటి నీ పిండాకూడు!" అంటూ ఒక ముసలా యాన లింగోజీని గదమాయిస్తున్నాడు బంధు వర్గంలో పెద్ద తలకాయ కానడంతో అతని మాటలనెదరించలేక బాధతో సతమతమవు తున్నాడు లింగోజీ.

"అయ్యా, మీరు శాంతించాలి, శాస్త్ర ధర్మాలను క్షుణ్ణంగా తెలిసిన వాడ్ని కనుక, నా మాటగా చెబుతున్నాను. అర్హరాత్రి ముహూర్తం దాటిపోయిన మాట వాస్తవమే. అయితే, అదే సమయంలో వరుడు పెద్ద గిండం నుండి బయటపడ్డాడు. పెళ్లికి పెట్టిన ముహూర్తబలమే అతనిని ధక్షించింది. అటు వంటి ఆపదనే గట్టెక్కిన వ్యక్తికి, యీ వర్త్యాలూ, దుర్ముహూర్తాలూ ఏం చేస్తాయ్? శుభకార్యం నిర్విఘ్నంగా జరిపించేయడమే

శ్రేయస్కరం" అన్నాడు పురోహితుడు.

అతని మనసులో ఆందోళనవేరు. ఈ పెళ్లికి సాంబయ్య ద్వారా పునమైన డక్కిణ అందుకోబోయే సమయంలో యిటువంటి విఘ్నాలు రావడం సహించలేక పోతున్నాడు.

ఇంతలో సాంబయ్య రానే వచ్చాడు.

"బావగారూ! ఏమిటింకా ఆలశ్యం? ఆ సుభ కార్యం పూర్తిగా జరిపించేస్తే మనంద

రికీ మనశ్శాంతి" అన్నాడు.

"అదే, అదే-నేనూ అదే అనుకొంటు న్నాను" అన్నాడు నసుగుతూ. కట్నంగా తీసుకున్న డబ్బు తిరిగి యివ్వాలని రాకుండా వుంటే చాలుననే భావం అతనిది. ముసలా యనకు కోపం వచ్చింది.

"ఒరే దొర్నగ్గుడా! నేను చూస్తూ చూస్తూ యిటువంటి అన్యాయం సహించ లేను. దుర్ముహూర్తం జరిగే పెళ్లికి నేను వుండలేను. ఇప్పుడే పోతాను" అంటూ విసు రుగా వెళ్లి పోయాడు.

సాంబయ్య, లింగోజీ ముఖముఖాలు చూసుకున్నారు.

పురోహితుడు నిశ్చింతగా ఊపిరి వదిలి "అయ్యా! శుష్క వాదాలతో వెళ్లి ఆపు చెయ్యకండి. తిరిగి బోలెడంత ఖర్చు" అన్నాడు. ఈ మాట వియ్యంకులిద్దరి మీద

బాగా పనిచేసింది.

చిట్టిబాబు చూట్టూ స్నేహితులు చేరి ముచ్చట్లాడుతున్నారు. "బ్రదర్, నిత్యజీవి తంలో కూడా హీరోవయి పోయావు. నిజంగా నీపెళ్లి వేడుకను మేం యీ జన్మలో నురి చిపోలేం" అన్నాడు శ్రీరాం.

చిట్టిబాబు పొట్టనిమురుకొని, నవ్వేడు.

"రేపు ఉదయాన్నే ఫతాక శిర్షికలతో అన్ని పత్రికలూ నీ వీరోచిత గాధను ఫోటో లతో సహా ప్రకటిస్తాయి. ఏం చాన్స్!" అంటూ సారధి మురిసిపోయాడు.

"ఇంతకీ నీతో పోరాడిన ఆ దొంగ ఎవరో గుర్తుపట్టగలవా? వాడు నీ మీదక్షుసాధిం పుగా తిరిగి ఏదైనా అత్యాచారం చేస్తే" సందేహంగా అన్నాడు సుబ్బారావు.

చిట్టిబాబు కిచకిచా నవ్వేడు.

"నా చేతిలో చిక్కిన వాడ్ని అంత తేలి కగా వదిలేస్తానా! వాడి ఎముకలు విరిచేస్తాను. ఏదో కాస్తబక్కప్రాణం కాబట్టి, అతి తేలిగ్గా వెంటలేటర్లో దూరిఫారిపోయాడు. తప్పించు కొన్నాడు కనుక బ్రతికిపోయాడు." అన్నాడు గర్వంగా.

బయట ఎవరిదో కారు ఆగింది. అందు లోనుండి దిగిన వ్యక్తి, ఒక పెద్ద స్వాకెట్ తీసుకొని సరాసరి మిత్ర బృందం దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆ వ్యక్తి మరెవరో కాదు- హోటల్ యజమాని.

"ఈ శుభ సమయంలో నా కానుక తీసుకోండి. అంతే గాదు. మీ వల్ల నాకూ, నా హోటల్ కూ మాంచి ప్రచారం వచ్చింది. వ్యాపారం కూడా బ్రహ్మాండంగా పెరిగిపోతుంది. అటువంటి అవకాశం కల్పించిన మీకు నా కృత జ్ఞతలు." అంటూ ఆహ్వాయంగా స్వాకెట్ అందించి, చిట్టిబాబుతో కరచాలనం చేశాడు.

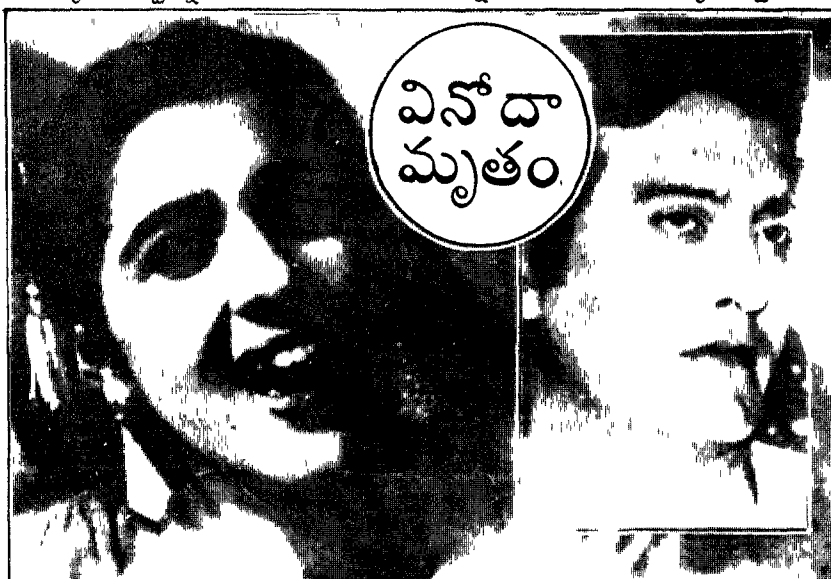
అందరూ చప్పట్లు కొట్టి, ఆనందం వ్యక్తపరిచారు.

కాసేపట్లో చిట్టిబాబుని 'కర్మాణ మండపం' లోకి తీసుకుపోయారు. ఆహతులంతా ఆనం దంగా వివాహ వేడుకలు చూస్తూ సంబరప డుతున్నారు. క్షణంలో అక్కడి వాతావర ణమే మారిపోయింది. రాత్రి అనుభవించిన 'టెన్షన్' మరిచిపోయి, ఎంతో హాషారుగా గడుపుతూ కార్యక్రమం తిలకించసాగేరు.

'మంగళసూత్ర ధారణ' జరిగింది.

"చిట్టిబాబు-జిందాబాద్." అంటూ అరిచారెవరో. అందరూ తమ చేతిలోని ఆక్షింతలు వధూవరులపై జల్లి, ఆశీర్వదించారు.

(అయిపోయింది)

ఒకప్పుడు వినోదబన్నా- అమృతానంగల మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గుమనేదట ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ ఒకటైపోయారట మళ్ళీ ఒకటై పాపదమేమిటి. చెట్టా పట్టాలేసుకొని చెట్టు, పుట్టలూ యిష్టం వచ్చినట్టు తిరిగేస్తున్నారు ఈ మధ్య రెండు సినీమా మాటాంగలకని మద్రాసు. ఊటీ వచ్చారట మాటాంగ్ లేని సమయంలో వెతికితే

అమృతా అజాపజా దొరకటం లేదట ఎంచక్కా వినోదతో జల్లూ చేస్తాందట నిర్మాతలు వారి ఖర్చుకు వారిని వదిలేసారట పట్టుకున్నా అగడ్తదని తెలిసింది

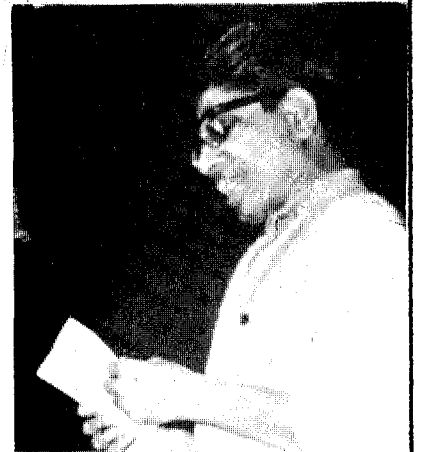
మళ్ళీ మంచి రోజులొచ్చాయని చెప్పి వినోద హాయిగా 'అమృతా'నందాని చనిచూస్తున్నాడట

రాజా-లక్ష్మీ 'సత్కారాలు' అందుకున్న గోపాలరెడ్డి, తిరుమల రామచంద్ర

డా. బెజవాడ గోపాలరెడ్డి

ఈ ఏడాది రాజా-లక్ష్మీ (రు. 25 వేలు) అవార్డు సుప్రసిద్ధులు డా. బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారికి, సాహితీ పురస్కారం (రు. 10 వేలు) బహు భాషావేత్త, పత్రికా రచయిత డా. తిరుమల రామచంద్ర గారికి లభించాయి. ఈ అవార్డుల ప్రధాన మహోత్సవం నవంబర్ 19న మద్రాసులో జరుగుతుంది అని ఈ సంస్థ మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ పి. వి. రమణయ్య రాజా ప్రకటించారు. శ్రీయుతులు గోపాలరెడ్డి, తిరుమల రామచంద్రగార్లకు ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక అభినందనలు.

డా. తిరుమల రామచంద్ర

శ్రీ తులసి

విశాఖపట్నంలోని హిరావత్ ఇండస్ట్రీస్ వారు ఉత్పాదన చేసిన "శ్రీ తులసి" అయి రేడియో క్రీము తులసి ఆకుల రసంతో తయారుచేయబడినది

చర్యం లోపలిభాగాలకు చొచ్చుకుపోయే గుణం గల "శ్రీ తులసి" క్రీము మొటిమలు, గాయాలు, కోతలు, ఇతర చర్మవ్యాధులను నయం చేయడమే కాకుండా చర్మాన్ని సున్నితంగా వుంచుతుంది అంతేగాక ఈ క్రీము క్రమంతప్పకుండా ఒక నిర్దితకాలానికి వాడినట్లయితే మొటిమలు, కోతలు, గాయాల వల్ల ఏర్పడిన మచ్చలను చర్మంతో కలిసిపోయేట్లు చేస్తుంది.

కళాకారుల 'డైరెక్టర్స్'

కళాకారులకు- ప్రవాసాంధ్రులకు మధ్య వారధిగా తోడ్పడగలదన్న ఉద్దేశ్యంతో బెంగళూరులోని "మేలుకలయిక ఫౌండేషన్" రంగస్థల కళాకారుల, రచయితల వివరాలతో ఒక 'డైరెక్టరీ'ని రూపొందించాలనుకున్నారు

వివిధ రాష్ట్రాలలోని తెలుగు కళాకారులను, సాహితీవరులను గత ఐదేళ్ళుగా ఈ ఫౌండేషన్ సన్మానిస్తూ సాంస్కృతిక రంగానికి సేవ చేస్తోంది

ఈ డైరెక్టరీకి వివిధ రాష్ట్రాల కళాకారులు, రచయితలు తమ పూర్తి వివరాలు, ప్రదర్శన విశేషాలు (ఫోటోలతో) డి. ఆర్ శ్రీనివాసమూర్తి, మేలుకలయిక ఫౌండేషన్, నవీన్ ఇండస్ట్రీస్ బిల్డింగ్,

అవ్వ-ఇవ్వ-అవ్వ

18 'ఏ' క్రాస్, చిన్నయ మిషన్ హాస్పిటల్ లక్ష్మీపురం, అలుసూరు, బెంగళూరు-560008 అన్న చిరునామాకు పంపాలని కార్యకర్తలు ప్రకటిస్తున్నారు.

విశ్వ విజ్ఞాన దర్శిని

ఖగోళశాస్త్రం భూగోళశాస్త్రం మొదలు వివిధ

శాస్త్రాలకు వివిధ రంగాలకు సంబంధించిన ఎన్నో వాస్తవాలను, వివరాలను రచయిత శ్రీ జి. నరేంద్రదేవ్ ఈ పుస్తకంలో సంక్షిప్తంగా పొందు పరిచారు. మహా శాస్త్రాలనుండి, మహా రచయితల నుంచి ఎన్నో కొదేపన్ను ఈ గ్రంథంలో ఉన్నాయి. సుమారు 400 పేజీలుగల ఈ విజ్ఞాన గ్రంథంలో మిదుగా రచయిత సేకరించిన అంశాలను చక్కగా అమర్చారు. వెల : రు. 25/- ప్రతులకు : రచయిత పేర సూర్యరావుపేట, విజయవాడ -2కు పంపాలి.

ఇటీవల బెంగళూరు సాహిత్య సాంస్కృతిక సమాజం అధ్యక్షులలో బెంగళూరు ప్రముఖ రచయిత శ్రీ కొండవలస శ్రీనివాసరావు "సంస్కృతి" కవితా సంపుటి అవిష్కరణోత్సవం జరిగిన సందర్భంగా తీసిన చిత్రంలో రచయిత శ్రీ కొండవలస శ్రీనివాసరావు, సమాజం అధ్యక్షులు శ్రీ ఆర్. పద్మనాభరావు, పుస్తక అవిష్కర్త, డా. మేజర్ డి. జోగారావు, ముఖ్య వక్త శ్రీ ఖజానా కోదండరావుగార్లను చూడవచ్చును.

పెళ్లికొడుకు

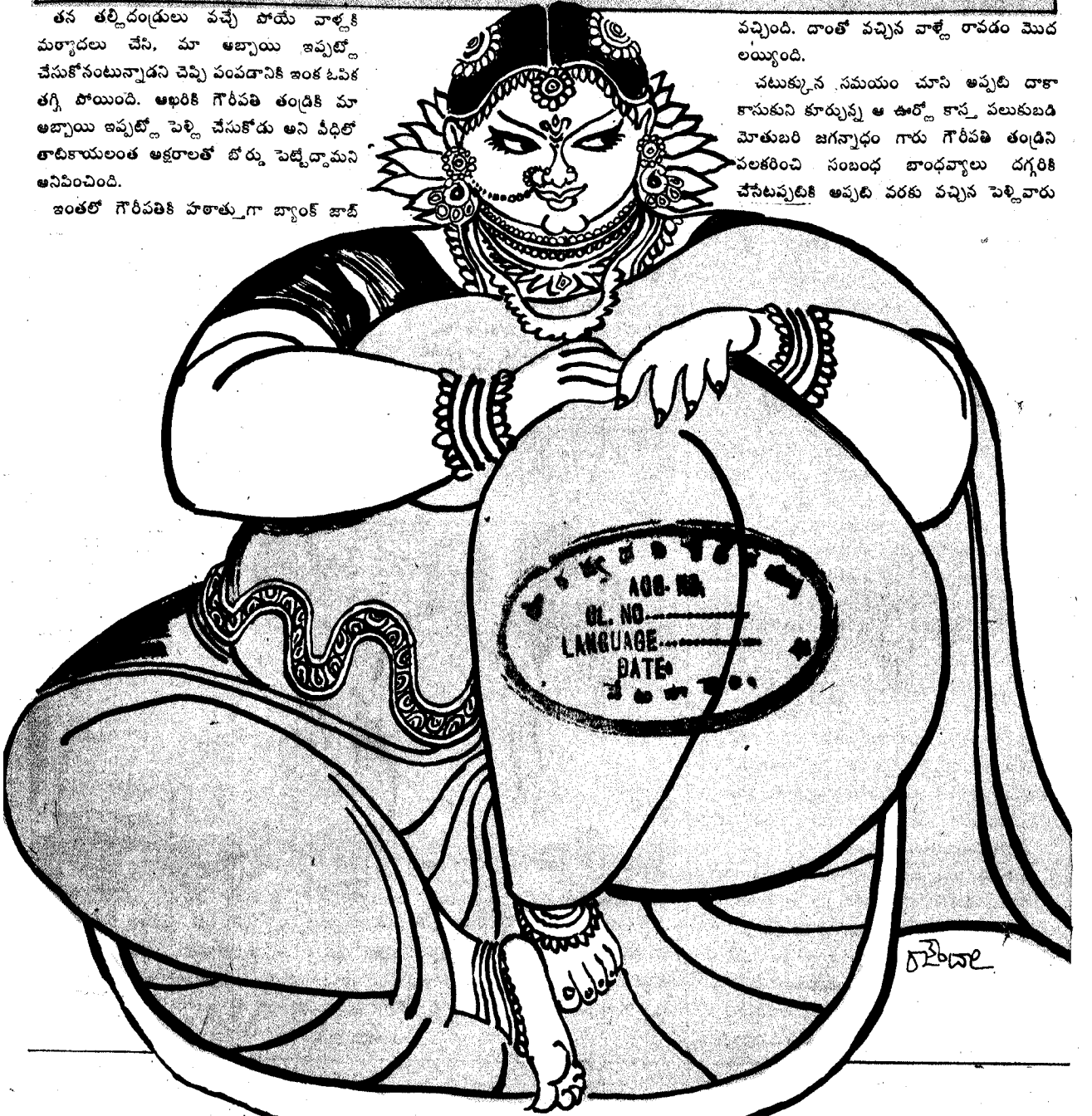
గౌరీపతికి బోలెడన్ని పెళ్లి సంబంధాలు వస్తున్నాయి. తనకి వచ్చే వాళ్ల స్థామతలు నచ్చుకో, తనకి ఉద్యోగం లేదన్న కారణంగానో అన్ని సంబంధాలు నెట్టేసుకోవ్వాడు.

తన తల్లిదండ్రులు వచ్చే పోయే వాళ్లకి మర్యాదలు చేసి, మా అబ్బాయి ఇప్పట్లో చేసుకోనంటున్నాడని చెప్పి పంపడానికి ఇంక ఓపిక తగ్గి పోయింది. అఖిరికి గౌరీపతి తండ్రికి మా అబ్బాయి ఇప్పట్లో పెళ్లి చేసుకోడు అని వీధిలో తాదికాయలంత అక్షరాలతో బోర్డు పెట్టివ్యామని అనిపించింది.

ఇంతలో గౌరీపతికి హఠాత్తుగా బ్యాంక్ జాబ్

వచ్చింది. దాంతో వచ్చిన వాళ్ల రావడం మొదలయ్యింది.

చటుక్కున సమయం చూసి అప్పటి దాకా కాసుకుని కూర్చున్న ఆ ఊర్లో కాస్త పలుకుబడి మోతుబరి జగన్నాథం గారు గౌరీపతి తండ్రిని పలకరించి సంబంధ పాంథవ్యాలు దగ్గరికి చేసేటప్పటికి అప్పటి వరకు వచ్చిన పెళ్లివారు

రమేష్

ఇంగ్లీషు లక్ష్మీ కల్పవృక్షార్పణ

కానీ తగ్గుముఖం పట్టారు

జగన్నాథం గారు తమ కూతుర్ని కనుక గౌరవతికి అదగడం జరిగితే మిగతా సంబంధాలేవీ చేసుకోరని వాళ్లకి నిశ్చయం అయిపోయింది

సమయం చూసి స్నేహం పెంచిన జగన్నాథం గారు ఓ రోజున అఖిరుకు చెల్లిమ్మా! ఇల్లారామ్మా! అని భార్య భర్త లిద్దర్ని పెట్టుకుని ఓ రోజు వాళ్లిద్దరి చెవుల్లో ఉదేహారు

నా కూతుర్ని నీ కడుపులో చేసుకో వాలమ్మా చెల్లాయ్ అన్నాడు అంతటివాడు అల్లా అదగడం అనిద ఏమి చెప్పాలో తెలియక అల్లాగే అన్నయ్య గారు అనేసింది

ప్రక్కనే గదిలో కూర్చుని శ్రద్ధగా వింటున్నాడు గౌరవతి తల్లి దండ్రు లిద్దరు జగన్నాథం గారి మాటలు వింటూ మెలికలు తిరిగి పోతున్నారు

తన ఆలోచనలో తాను పడ్డాడు అమ్మాయి లావుగా ఉంటుంది ప్రక్కనే వెలుతుంటే సిగ్గేసి పోతుంది ఆ అయినా అడ్డస్ అయిపోతే పోలా! తన స్నేహితు దేవర్ చెప్పినట్లు అమ్మాయి లావుగా ఉంటే వరువు అల్లర్లేదురా! చేసుకుంటే మంచి వచ్చున్న అమ్మాయిని చేసుకోవాలి బళ్ళ ప్రాణాల్ని చేసుకుంటే సుఖముండదురా అన్నాడు

అదీ నిజమేనా?

అమ్మో! ఆ ఇంట్లో మొగుడొడిలేసిన ఆ పిల్ల పిన్ని ఒకత్తి ఉంది తల్లుకుంటేనే భయం

ఓ సారి వాళ్లింటి దగ్గర చిన్నప్పుడు మామిడి చెట్టిక్కి కోతి కొమ్మచ్చి లాడుతుంటే కొమ్మ జారి వాళ్ళు ఎండ బెట్టుకున్న పడియాల మీద పడ్డానని ఎంత గోల చేసింది వరిగెట్టు కొచ్చేసాడు గాని పల్ల హాసం చేసేసేదే ఆ రోజు

ఆ తరువాత నాల్గు రోజుల వరకు ఆ పూళ్ల వాళ్లందరి పిలిచి ఇదే విషయం చెప్పింది వాళ్లకి తమకు మాటల్లేవు గానీ ఆ రోజు తన తండ్రితో చెప్పితే చంపేసేవాడతన్ని!

అటువంటి దానింటికి అల్లుడుగా వెళ్లడమా!

ఆ ఇవన్నీ ఉంటాయేమిటి?

తను ఇప్పుడు ఆ ఇంటికి అల్లుడుగా వెడతాడు అందరూ వెళ్లిక్కించుకోరూ అయినా ఆ అమ్మాయిని చిన్నప్పుడెప్పుడో చూసాడు! ఇప్పుడు ఎలా ఉందో

మరోసారి అమ్మాయిని చూడడానికి వస్తే బాగుంటుంది-జగన్నాథంగారు అంటున్నాడు

మేము అమ్మాయిని చూడక్కర్లేదని అమ్మాయి లక్ష్మీదేవి గదండి

పోసి అబ్బాయిని ఒకసారి చూడడానికి రమ్మని చెప్పింది మా అమ్మాయిని చూసి మీ అబ్బాయి చాలా కాలం అయ్యింది కాలేజీ చదువు కోసం వైజాగ్లో ఉండిపోయాడు కదా!

పెళ్లికొడుకుతో సహా అప్పగారు, మరొక ఇద్దరు పెళ్లిమాపుల కెళ్లారు ఎంత హడావుడి చేసారనీ అడపెళ్లివారు

పెళ్లికూతురు పిన తల్లి ఎంత మర్యాద చేసింది! తన్ను చూసి ఎంత ఆనందపడి పోయిందో?

అప్పటికి ఇప్పటికి ఎంత మారిపోయాడో అబ్బాయి ఏదైన దొను దొనే అంటూ మెలికలు తిరిగి పోయింది

అక్కర్లే పోయాడు తను అప్పటికి ఇప్పటికి ఎంత మార్పొచ్చింది అనిదలో

గున్న ఏనుగులా ఉన్న ఓ ఆకారాన్ని తీసుకొచ్చి తన ముందు కూర్చో బెట్టాడు! పార్కాలిటీస్ అన్నీ బొతున్నాయి

తను ఆలోచనలో పడ్డాడు ఒక్కగా నొక్క కూతురు ఏదై ఎకరాల భూమి అన్నీ తనకో కళ్ళు మూసుకుని తాళిబట్టిస్తే ఇంట్లో ఇదుం

టుంది బయట ప్రపంచంలో డబ్బుతో దొరికేవి ఎన్నో ఉంటాయి

కళ్ళు మూసుకుని ఓ కే అన్నాడు

తాంబూలాలు అన్ని అయిపోయాయి రెండు రోజుల్లో పెళ్లి ఊళ్లో పెళ్లి గురించి విడిది కూడా ఇవ్వలేదు

తాంబూలాలు పుచ్చుకున్నప్పుటి నుంచి తను ఆలోచనలో పడ్డాడు తను ఏవో ఉపాసించు కున్నాడు అందమైన అమ్మాయిని చేసుకోవాలను కున్నాడు ఎన్నో కలలు కన్నాడు తను పెద్దగానే చదువుకున్నాడు తన పేరంటే మోటుగా ఉంటుంది గానీ వర్తనాల్లోకి ఏమిలోటు లేదు స్నేహితులతో చెప్పాడు వాళ్ళు పెదవి విరిచారు తనక నిర్ణయానికి వచ్చాడు

అంతే! "అస్సికోసం ఆ అమ్మాయిని చేసుకోలేను" చెప్పేశాడు బాంబు పడినట్టుగా అదిరి పడ్డారు తల్లిదండ్రులు

ఈ పెళ్లి కనుక జరిగితే ఆ అమ్మాయికి నేను వేసేవి మూడు ముళ్ళు కాదు నాకు నేనే వేసుకుంటాను ఉరితాడు ముళ్ళు గట్టిగా చెప్పాడు

ఇంత వరకు వచ్చింతరువాత ఈ పెళ్లి జరగక పోతే జగన్నాథం గారు ఏం చేస్తాడో వాళ్లందరికీ బాగా తెలుసు

పెళ్లికి పంటవాళ్ళు, కళ్ళాణ మండపం, బజంత్రిలు అన్నీ సిద్దమై పోతున్నాయి నిమిషాల మీద

ఆ ఊర్లో జగన్నాథం మాటకు ఎదురులేదు కోపం వస్తే ఏవేకాన్ని కూడా మరిచి పోతాడు

కానీ తనకి ఇప్పుడు ఈ పెళ్లి జరిగితే కాళ్ళతంగా బంధింపబడ్డాడు జీవితమే నరకం

తను పారిపోతే

అమ్మో! తన తల్లిదండ్రుల్ని చంపేయ్య గలదు!

ప్రస్తుతానికి ఈ పెళ్లి రోజు దాటియ్యాలి ఆ తర్వాత ఏదో ఆలోచించు చ్చు ఇంక పెళ్లి 12 గంటలు మాత్రమే ఉంది

గుండె చాలా స్పీడుగా కొట్టుకుంటోంది ఇంతలో తన స్నేహితుడు సుధాకర్ వచ్చాడు తన బాదంతా చెప్పాడు వెంటనే తనకి ఉపాయం చెప్పాడు సుధాకర్!

ముఖం వికసించింది ఇద్దరు బయటికి పరుగెత్తారు తల్లి దండ్రులకు, ఇంట్లో వాళ్లకు అందోళన ఎక్కువయ్యింది

కమిస్ అన్న పిలుపుతో స్నేహితు లిద్దరూ లోపలికెళ్ళారు "హలో సుధాకర్ ఏమిటి ఇల్లా

వచ్చావు డా గోఖలే ఎం ఎస్ ప్రశ్నించాడు "సార్" ఇతను నా స్నేహితుడు గౌరవతి అని అంతకు ముందు జరిగినదంతా పూసగ్రుచ్చినట్లు... తన వాణ్ణు అంతా చెప్పాడు

సుధాకర్ ఏదో డాక్టరుతో నెమ్మదిగా మాట్లాడాడు సరేభగవంతుడి పైన బారం వేస్తాను డాక్టర్ మాటిచాడు

గౌరవతి తండ్రి, తల్లి, అప్ప చెల్లిళ్ళు గూడు పురాణి వచ్చారు పెండ్లి ఇంకొక నాల్గు గంటలు ఉందనగా మనవాడు కడుపులో నొప్పి అని గిలగిలా కొట్టుకుంటాడు వెంటనే మనం గోఖలే గారి హాస్పిటల్ కు తీసుకు వెళతాము ఆయన బయటకు వచ్చి ఇది అపెండి సైటిస్ అని ఇరవై నాల్గు గంటల్లోపు అపరేషన్ చెయ్యకపోతే ప్రమాదమని చెప్తారు వెంటనే మనం అపరేషన్ చేసేయ్యమంటాం

డాక్టరు గారు మనవాడ్ని అపరేషన్ ఫియేటర్ లోకి తీసుకెళ్లి అరగంటసేపు నాటక మాడేస్తాడు మనవాడు వారం రోజుల దాకా బెడ్డు దిగళ్ళురలేదు తర్వాత సంగతి అలోచించొచ్చు ప్రస్తుతానికి ఇంతకంటే పెళ్లి తప్పించటాన్ని ఇంకో మార్గం లేదు అంతా వప్పుకున్నారు గౌరవతికి కూడా అదేరకంగా ఉంది వెంటనే ఒప్పేసుకున్నాడు

అనుకున్న సమయం రాగానే అమ్మో- బాబో చచ్చిపోతున్నాను కడుపులో నొప్పి అంటూ మెలికలు తిరిగి పోతున్నాడు గౌరవతి ఇంతలో ఎవరో ముసలాయన అన్నాడు

ఉప్పునీళ్ళివ్వండి తగ్గుతుందన్నాడు ఉండండి ఉప్పునీళ్ళు మీరును ఉప్పునీళ్ళకి తగ్గే రోజులు కావించి కసురుకున్నాడు సుధాకర్

మా ఊర్లో ఇదివరకు ఒకసారి ఇలాగే మా ఇంటి ప్రక్కతనికి అవీ ఇవీ అంటూ నాటు వైద్యం చేస్తూ కూర్చున్నాడు

అంతే ఓ అరగంట తరువాత ఇంక ఊపిరి

అడలేదతనకి

అమ్మో నాకు భయంగా ఉంది గౌరవతి అరిచాడు వెంటనే బాక్సీలో హాస్పిటల్ కు చేర్చారు

హాస్పిటల్ లో సుధాకర్ ప్రక్కనే గౌరవతి ఉన్నాడు కాంశాదక్క-గౌరవతికి ఏవో చెప్పన్నారు అవన్నీ అపరేషన్ చేసేముందు చేపంట్లోకి సూచనలు

గౌరవతి లోలోన నవ్వుకుంటున్నాడు డాక్టరు గారు కాంశాదక్కకు కూడా నిజం చెప్పలేదన్న మాట.

కాంశాదర్ లో ఒకడు గౌరవతిని ఏదోలా చూసాడు గౌరవతిని అపరేషన్ ఫియేటర్ లోకి తీసుకెళ్లారు డాక్టరు చిరునవ్వుతో పలకరించాడు

హల్లో గౌరవతి! నాటకం బాగా రక్తి కట్టించి నట్టున్నావే

"బైసుసార్ గౌరవతి చెప్పాడు

ఈ బల్లమీద కూర్చోండి చూపించాడు డాక్టర్ గౌరవతికి ఒక్క విషయం బయట అందరూ కూడా మీ వాళ్ళు అత్యంతను కంగారుతోను ఉన్నారు ఇప్పటి దాకా నాటకం బాగానే ఉంది ఒక్క గంటలో బయటికెళ్లి అపరేషన్ అయినట్లు నేను చెప్తాను ఏ మాత్రం అనుమానం రాకుండా మీరు ప్రవర్తించాలి జస్ట్ కొంచెం అలసినట్లువంటి ఫీలింగ్ రావాలి అంతే

"ఒకేసర్" అన్నాడు గౌరవతి

ఇంజక్షన్ ఒకటి ఇస్తాను మన నాటకానికి మీ ముఖంలో మార్పు రావడానికి ఇది ఉపయోగిస్తుంది.

అల్లాగేసర్ అన్నాడు ఇంజక్షన్ అంటేనే భయపడే గౌరవతి అసమయంలో

అంతే తను మత్తులోకి జారుకున్నాడు మరల తనకి మెలకువ వచ్చేటప్పటికి చాలా సేవయ్యింది

తనని చూడడానికి ఒక్కరోక్కరో లోపలికి వస్తున్నాడు

అశ్రుధార తన శరీరం కదలలేని పరిస్థితిలో ఉంది తనకే అశ్రుధార కలిగింది తను ఏమిటి ఇలా ఉన్నాడు అందరూ తననే పలకరిస్తున్నారు అపరేషన్ సక్సెస్ అంటూ డా గోఖలే వెళ్ళాల్సే సుధాకర్ వచ్చారు సారీ గౌరీ నీకు నిజంగానే అపరేషన్ జరిగింది

నీకు తెలియకుండాగా, నీకు చెప్పకుండాగానే ఈ నాటకం అదాల్చి వచ్చింది

కొద్ది రోజుల శ్రీతం మీ ఫామిలీ డాక్టర్ నీ గురించి చెప్పినప్పుడు మేము చాలా బాధపడ్డాము సెలవులో ఒకసారి ఆయన దగ్గరకు డ్రిట్ మెంట్ కు వెళ్లినప్పుడు నీ మూత్రపిండము ఒకటి చెడి పోయిందని అపరేషన్ చేసి తీసేయ్యకపోతే ప్రమాదమని చెప్పారు.

ఇంజక్షన్ అంటేనే భయపడే నీవు అపరేషన్ అంటే ముందే చనిపోతావని మేమంతా అలోచించి ఈ వ్యాన్ వేసాము

ఆ అమ్మాయికి ఇంతకు ముందే వాల్టింటో ఉండే మేనమామతో పెళ్లి నిశ్చయమయింది ఈ ముహూర్తానికే అమెకు పెళ్లి

నీ గురించి మీ ఫామిలీ డాక్టరు చెప్పినప్పటి నుంచి నిన్ను దక్కించుకోవాలని ఈ వ్యాన్ తా నేను అలోచించాను మీ కుటుంబ సభ్యులు జగన్నాథంగారి కుటుంబ సభ్యులు కూడా ఎంతో సహకరించారు వాళ్లందరికీ కూడా మనం నిజంగా కృతజ్ఞులం అన్నాడు సుధాకర్!

ఒక్కసారి గౌరవతి కళ్ళలో నీళ్ళునిందాయి. ఇటువంటి విషయాన్ని ఎంతో తెలివిగా వ్యాన్ వేసి తన కోసం ఇంత రిస్కు తీసుకున్న సుధాకర్ ని అర్థంగా తదిసిన కళ్ళతో చూసాడు

లేవండోయ్ మరి పెళ్లికి ధైర్యమయ్యింది అంటూ జగన్నాథంగారు తెగపడావది చేసాడు-

విజయ్ పోర్టామ్

జే డి హాస్పిటల్ రోడ్, గవర్నరు పేలు, విజయవాడ-2, ఫోన్ 77142

వివాహానికి శుభకార్యములకు వలయు అన్నిరకముల ఫ్యాన్సీ వస్త్రములకు వేంకట గిరి వగైరా అనుబంధిజరి చీరలకు దయ చేయండి.

తెల్ల మచ్చలు

మా ముందు వాడుకు వల్ల వెలువల, రోషం గల మచ్చల రంగు 36 గంటల్లో మారుము త్వరగా వాచిని నివారించుచు చికిత్స కోసం పూర్తి వివరాలతో రాయండి ఒక పీసా ఉచితంగా పొందండి ఎడెస్సు ఇంక్విసర్లో వ్రాయండి
JUGAL KISHORVAID (NO 55)
P O, KATRISARAI (GAYA)

తెల్ల జుట్టు

మా చికిత్స వల్ల తెల్ల జుట్టు వల్ల రంగులో మారుము ఇక ముందు తెల్లజుట్టు రాకుండా నివారించుచు మీ మొత్తం చిరునామాను ఇంక్విసర్లో వ్రాయండి పోస్టల్ ఛార్జీతో పాటు మాచికిత్సకు రూ 100 లు
NASHIM DAWAKHANA (NO 55)
P O KATRISARAI (GAYA)

'ఉత్తరాలు' కిరీకకి రాసే వారు

తమ పేరు, పూర్తి చిరునామా తెలుగు లిపిలో రాయాలని మనవి చేస్తున్నాము.
-నంపాది కుడు.

Editorial Adviser. S. RADHAKRISHNA, Editor: VEERAJI,

Printed and Published by S NAGESWARARAO for Nageswara Rao Estates Ltd., at the Andhra Patrika Press, Gandhi Nagar, Vijayawada-520003

Phones. Editorial 75667, Business 61247, 61248

ఫలితాలు : బహుమతులు

	1 శ		2 క	3 పి	ల		4 సిం	
5 పా	కు	టు		నా		6 వా	హి	ని
	రి		7 పా	క	ము		క	
8 భా		9 వా		ము		10 హే		11 క
12 మం	డా	క్రి	ని		13 సె	తో	చ	న
దు		లి		14 హే		మి		రు
	15 సూ		16 క	మ	ని		17 మ	
18 హా	ర	న		కూ		19 సె	ఖ	ము
	న		20 ము	ర	ళి		ము	

మౌరకులు అత్యంత ఉత్సాహంతో వందల సంఖ్యలో ఈ పోటీలో పాల్గొన్నారు. వారందరికీ మా అభినందనలు! సరైన సమాధానం ఈసారి ఏడుగురు పంపగలిగారు. ఏడుగురికి బహుమతి మొత్తం రు. 200/-లను పంచడం జరిగింది. ఒక్కొక్కరికి రు. 28.55 వైసలు పంతున త్వరలో ఈ బహుమతులు నగదు రూపంలో వారికే పంపే ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. మీరు పంపిన జవాబులు మా వద్దగల సీలుచేసిన జవాబుకు సరిపోవాలి. ఒకరు ఎన్నికూపన్లైనా పంపవచ్చును. కాని ఒక్క బహుమతికే అర్హులు. తెల్లకాగితం మీద వ్రాసిన కూపన్లు చెల్లవు. పత్రికలో కూపన్నే నింపి పంపాలి. ఒక పజిల్లో ఒకరికి ఒక బహుమతి కంటే ఎక్కువరారు అని ప్రకటించిన ఒకే ఆన్సరు 2, 3 కూపన్లు పంపుతున్నవారు వున్నారు.

- ఎడిటర్

సరైన జవాబులు పంపిన

వారి పేర్లు

టి. శ్రీనివాస్ (కాజీపేట), టి. మనోహర్ స్వామి (దేవపూర్), టి. వాణి, (వరంగల్), పిల్లుట్ల మీనాక్షి (విజయవాడ), టి. సునీత (కాజీపేట), టి.వి. కృష్ణయ్య (వరంగల్), వి.వి. పార్వతీశం (వరంగల్).

సాహితీ పజిల్

రెబ్బకొండి
రూ.200/-

గళ నుడి కట్టు -18

ಆಧಾರಗಳು

నిలువు

అధ్యం

1	అత్యంత వచ్చినా కాణ్డమరలేదు	1	అచ్చిన వచ్చెదెన తాను
2	నీలను వచ్చినా - కాని లేవలే	2	నందొనకలా అతరారు
3	అనాదు వచ్చారుదు	3	చెప్పను, రెండుచు
4	కళ్ళు బుళ్ళు కలిస్తే, ఇదవుతుంది	4	వగరును మొదలు మరొక్క
5	మొట్టాకా దివ్వు పూర్తిచేసు	5	దినాలనా
6	నీనాల్సానెండుకొరిందీ	6	అనామదో అటు నుమి కొన్నచేసు
7	ఇది మి చెలిలేనే వచ్చుది	7	కొన్న చుగరిలకొరిందీ
8	గుడ్డును చూస్తే, కొరం	8	జనమేజువున తండ్రి
9	విజ్ఞానం చెప్పడం అతిపెరిందీ దివ్వు	9	అటు నుమి మమగారు
10	నొందినదే దోచుకుంటుంది	10	కలరవడకలరవి జతపెంచు
11	నీది దీనిపెరింటాకుదు	11	జంగారవాయరూ
12	ముక్తికొన తయ్యదిలేవు	12	కొరవదానా
13	కా వారం వ్రేలిక వచ్చిందనగానే	13	దానావులే బలమవునది
14	మిదిదీ తీగారు	14	గుడ్డును కాపు అతరారు
15	వలకులకలే కది కనిపిస్తుంది	15	కప్పులు నీదీ తుమ్మిదల నమనతో
16	పెరింటానలా అతరారు	16	నీదానా

ఆధారాలున్నాయి నుడికట్టు గట్టు నింపండి ఈ కూపన్ కట్టించి మీ చిరునామా రాసి పంపండి ఆర్ కె కర్క్ సాల్యూషన్స్ పంపినవారికి రు 200/- లు బహుమతి లభిస్తుంది- ఒకరికొక్కా ఎక్కువమంది కర్క్కు ఆన్లైన్ లు పంపితే వారికి బహుమతి మొత్తం పంచదం జరుగుతుంది తుది నిర్ణయం సంపాదకునిదే

-ఎడిటోర్

-ఎడిటర్

గడువు తేదీ 11-9-89

కూర్పు. పింగళి వి కృష్ణారావు

ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

పంపినవారి పేరు :.....

పూర్తి_చిరునామా:.....

.....பிழைகள்.....

